

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA Today Bestselling Author of *Harmony's Way*

Lora Leigh

"When I'm in the mood
for a steamy romance,
I read Lora Leigh."
—Angela Knight, USA
Today bestselling
author

Tanner's Scheme

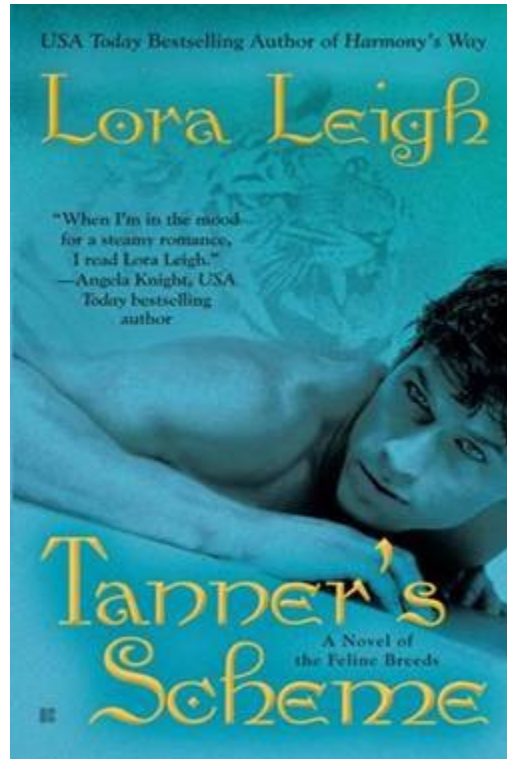
A Novel of
the Feline Breeds

Tanner'in Planı

- Kedi Irkları 7 -

LORA LEIGH

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Övgü için
HARMONY'S WAY

"Leigh'in sürükleyici alternatif gerçekliği baharatlı duygusallığı, romantik tutkuyu ve ölümcül tehlikeyi bir araya getiriyor. Gerçekten de çok ateşli."

-Romantic Times

"Bayan Leigh'in zihnimde ve kalbimde yavaş yavaş yer edinen bu harika karakterlere hayat verme becerisine hayranlık duyuyorum. Bu tür söz konusu olduğunda, Lora Leigh kraliçedir."

-Romance Junkies

Övgü için MEGAN'IN İŞARETİ

"Aşk, entrika ve her kadının fantezisiyle dolu sürükleyici bir hikâye olan *Megan'ın İşareti*, Lora Leigh'in Irklar serisine harika bir katkı... Lora Leigh her zamanki gibi her konuda başarılı; *Megan'ın İşareti* hayranlarını kesinlikle hayal kırıklığına uğratmayacak!"

-Romance Reviews Today

"Sıcak, sıcak, sıcak - seks ve ortam... Sayfalardan yükselen buharı neredeyse görebiliyorsunuz."

-Fresh Fiction

"Okuyucuları daha fazlası için aç bırakacak hızlı tempolu bir romantik gerilim. Leigh'in Irklar serisindeki tüm harika erotik ve heyecan verici kitaplar gibi *Megan'ın İşareti* de dişlerinizi geçirmek isteyeceğiniz karakterlere sahip... Güçlü, tutkulu ve patlayıcı."

"Bu eğlenceli romantik bilimkurgu gerilim, 'Irklar'la dolu bu fütüristik dünya 'normal' görünürken, izleyiciye Carrie Vaughn'un *Kitty and the Midnight Hour* ve MaryJanice Davidson'ın *Derik's Bane* kitaplarını hatırlatacak... [keyifli] bir gerilim."

-The Best Reviews

"Diyaloglar hızlı, aksiyon hızlı ve seks çok ateşli... Bu kitabı kaçırmayın."

-A Romance Review

"Leigh'in aksiyon dolu Irklar serisi ferahlatıcı bir değişiklik yapıyor... hızlı olay örgüsü gelişimi ve duvar kağıdını soyacak kadar buharlı seks."

-Canavarlar ve

Eleştirmenler "Keyif alacağınız son derece seksi ve cızırtılı yeni bir seri. Ateşli seks, hızlı diyaloglar ve vurucu aksiyon olağanüstü bir eğlence sunuyor."

-Romantic Times

Lora Leigh'in Berkley Sensation kitapları

TANNER'S SCHEME
HARMONY'S WAY MEGAN'S
MARK

Telif hakkı© 2007 Lora Leigh.

Şema için.
Arkadaş olduğun için teşekkürler.

PROLOGUE

General Cyrus Tallant ofisinde sadece masa lambasının ışığıyla oturuyor, bakışlarını gözyaşları içinde elinde tuttuğu resme dikiyordu.

Onun kızı. Onun küçük Schemer'ı.

Bu ismi düşünürken dudakları hüzünlü bir gülümsemeyle yukarı kalktı. Ona Scheme adını vermek elbette onun fikriydi. Kendine engel olamamıştı. Minik bedenini kollarına aldığı anda, onun küçük bir manipulatör olacağını anlamıştı.

Ve gurur duymuştu. Çikolata kahvesi gözleriyle, gür samur saçlarıyla, sanki o anda bile bu erkeği kendi yararına nasıl kullanabileceğini merak ediyormuş gibi ona bakmasıyla gurur duymuştu.

Sulu bir kıkırdama odanın içinde fisıldadı. Tıpkı onun gibi, tıpkı annesi gibi hızlı ve hesaplıydı. Ne yazık ki, belki de annesine çok fazla benziyordu.

Tatlı Dorothy. Ona karşı komplo kurmuştu. O iğrenç Irkların kaçmasına yardım etmişti. Şimdi ona eziyet edenlerin. Callan Lyons ve liderlik ettiği küçük sürünün. Scheme henüz on yaşındayken kaçmalarına ve New Mexico laboratuvarlarının yok edilmesine yardım etmişti.

O zaman çocuğunun Dorothy'nin ani vicdan krizi yüzünden bozulduğunu anlaması gerekirdi. Dorothy, Scheme ile çok zaman geçirmişti. Onunla sadece bir annenin kurabileceği gibi bir bağ kurmuştu. Yapılması gerekeni yapmak için gereken zihinsel güç eksikliğinin kızına miras kaldığından şüphelenmesi gerektiğini itiraf etti. Irkları efendilerine boyun eğmeye zorlamak için.

Ve şimdi Dorothy'nin mirası biricik çocuğuna geçmişti.

Gözlerinden yavaşça düşen yaşı sildi.

Onu yok etmek istiyordu. Ve eğer Jonas Wyatt'la gerçekten temas kurmayı başırırsa, onu yok edecekti. Bunun olmasına izin veremezdi. Yıllardır gizlice yardım ettiği belli olan yaratıklara kaçmasına izin veremezdi.

Bu sefer şans ona yardım etmişti. Wyatt'ı Washington'dan çıkarmayı başarmıştı; şimdi tek yapması gereken kızıyla ilgilenmekti.

Öldür onu.

Ofisinin etrafına göz gezdirdi. Ona ihanet etmeyi planladığı partiye gitmeden önce bu işi halletmeliydi ama kendinde o gücü bulamamıştı.

Onu büyüdüğü evde öldüremezdi. Küçük bir çocukken onunla oynadığı, Akademi'de geçirdiği yıllardan önce onunla güldüğü yerde.

Doğduğu evde onun kanını dökemezdi. Bu doğru değildi.

Başını kaldırdı ve masasının üzerinden hâlâ emirlerini bekleyen adama baktı.

Chazzon St. Marks mükemmel bir suikastçıydı. Sinsiydi, asla kanıt bırakmazdı ve her zaman emirlere uyardı. İnsan daha iyi bir katil isteyemezdi.

Ve bu adam yüzünden kızı ondan bu kadar nefret ediyordu. Belki de yıllar önce Chaz'e onun sevgilisi olmasını emretmekle hata etmişti, sessizce düşündü. Kızının kalbini çalmak ve sırlarını öğrenmek için.

Chaz pek bir şey öğrenmemişti. Sadece Cyrus'un annesini öldürdüğüne dair şüphesini, o sürtüğün etkisi olmadan büyüdüğü için duyduğu pişmanlığı. Ondan uzak bir hayat hayalleri.

Ve sonra hamile kaldı.

Chaz iyi bir katildi ama varis olacak biri değildi. Ve Cyrus ondan bir torun doğmasına izin veremezdi. Özellikle de bir torunun.

Babası olarak, çocuğu aldırma kararını o vermişti.

Hiç anlamamıştı, Cyrus şimdi onun kendisini fark ediyordu. Ona rehberlik etmeye, yol göstermeye çalıştığını.

"Çocuk için pişman mısın?" diye sordu Chaz'a.

Sert dudaklar alaycı bir şekilde eğilirken soğuk, soğuk mavi gözler ona baktı. "Onu senin için uyuşturdum. Eğer o veledi isteseydim, onu alır ve kaçırdım."

Evet, yapardı. Chaz sadakatini karşılıksız verirdi. Eğer kaprislerine uygunsa hiçbir şeyi almaktan çekinmezdi. Cyrus'un onun hakkında saygı duyduğu şeylerden biri de buydu.

"Kanıtımız var mı?" Keder ona ağır geliyordu.

Onu eğitmek, güçlendirmek ve kendisine sadakat göstermenin değerini öğretmek için yıllar boyunca pek çok kez cezalandırmıştı. Ona çok sert davrandığını kabul ediyordu. Bir keresinde, ölümün anlamını öğretmek için onu öldürmüştü bile. Ona ihanet ederse alacağı cezayı. O zamanlar elinde kanıt yoktu, sadece şüphe vardı ve Scheme gözlerinde suçlamayla ona her baktığında içindeki pişmanlığın ağırlığı artmıştı.

Kanıt olmadan onu kalıcı olarak öldüremezdi. Böyle bir şey yaparsa o suçlayan kahverengi gözler sonsuza dek peşini bırakmazdı. Kesin olarak bilmesi gerekiyordu.

"Kimliği mesaj aktarma sistemine kaydedilmiş. İzlerini silmek için büyük çaba sarf etti ama ben bunun kanıtını buldum." Chaz ona kimlik kaydını uzattı.

Siyah ve beyaz olarak oradaydı. Varlığını röle sisteminden silme ve o günün erken saatlerinde Irk İşleri Bürosu'na gönderildiğini bildikleri mesajı yok etme girişimleri. Jonas Wyatt'tan sığınma talep eden bir mesaj. Mesaj geldiğinde casusunun Washington'daki ofiste olması tamamen şans . Cyrus iç çekişini ve pişmanlığını dizginledi. "Belli ki işi doğru dürüst yapacak zamanı olmamış," diye mırıldandı. Zaman verildiğinde bunu yapabileceğini çok iyi biliyordu.

"Ve bunu bildiğinden şüpheleniyorum. Jonas Wyatt'a ulaşmak yerine ona ihtiyacı olan zamanı sağlayacak kadar dahili hafızayı yok ettiğini düşünüyordu. O bizim casusumuz, Cyrus. Bunu itiraf etmenin zamanı geldi. Asıl soru, yanına hangi bilgileri aldı? Sence Breed çocuğunun kaçırılmasından haberi var mı?"

İtiraf et. Bundan birkaç kez şüphelenmişti. İtiraf etmesi için kendi çocuğuna işkence etmiş, ancak her seferinde başarısız olmuştu. Yıllarca kendisinden nefret etmiş, suçluluk duygusuyla kavrulmuş, ancak kızının kendisinin bile mümkün olduğuna inanmadığından daha aldatıcı olduğunu öğrenmişti.

Emrettiği dayaklar. Onu diri diri gömdüğü zamanlar. Bir keresinde onu çabucak diriltmeden önce ölmesine izin vermişti. Çünkü ondan şüpheleniyordu. Çünkü onun olası ihanetini geri çevirmek ve ölümüne gerek kalmaması için çaresizdi.

Cyrus bakışlarını uzak duvardaki yağlıboya tabloya kaldırdı. Ateşli ipekler içinde göz kamaştıran Şeması, ofis koltuğunda kıvrılmıştı. Uzun samur saçları

Omzunun üzerinden, koyu renk kirpikleri gözlerindeki ifadeyi gizliyordu. Sık sık onun kendisine olan sevgisini orada sakladığını düşünürdü. Anlayışını.

"Ne bildiği önemli değil. Ajanımız şu anda çocuğu almanın sorun olmayacağı kadar yakınımızda. Tam tarihi bilmeyecek, sadece yaklaşık bir tarih bilecek. Onlara söylemek sonucu etkilemeyecektir."

Ama başka şeyler de biliyordu. Kanıtı olmayabilecek ama yine de onu yok edebilecek şeyler.

"O artık bir yük, Cyrus. Doğru kararı verdin," diye Chaz ona güvence verdi.

"Reynolds için bir partiye katılıyor, o piç Bengal. Gün doğmadan ölmesini istiyorum." Kelimeler onu boğdu. "Merhametli ol, Chaz, lütfen."

Chaz başını onaylarcasına eğdi. "Ona zarar vermeyeceğim, Cyrus," diye söz verdi usulca. "Ona göz kulak olacağım."

Ve Chaz yapardı. Scheme'e karşı sevgi hissediyordu, Cyrus bunu biliyordu. Ama Scheme'in aksine Chaz geleceği ve ne için çalıştıklarını anlıyordu.

"Sizce çocuğun onda kalmasına izin vermek bunu engelleyebilir miydi?"

Bu soru onu sık sık rahatsız ediyordu.

"Bundan şüpheliyim, Cyrus. Annesi öldüğü günden beri buna doğru ilerliyordu. Hikâyene rağmen onu senin öldürdüğünü hep biliyordu. Daha sonra torununu öldürmek zorunda kalacaktın."

Evet. Cyrus suikastçının sözleri karşısında başını salladı. Karısını öldürdüğü gibi, şimdi de çocuğunun canını almak zorunda kalmıştı. Büyümesine yardım ettiği torununa aynı şeyi yapmaya dayanamazdı.

"Pekâlâ." Başını salladı ve resmi yerine koydu. "O halde ona iyi bakacağına güveniyorum."

Cyrus ayağa kalktı, ancak dönmeden önce durakladı.

"Çocuğumu öldüremezdim, Cyrus," dedi. "Doğmuş olsaydı, bir çocuk için seni öldürebilirdim. Sen doğru kararı verdin. O çocuk ikimizi de zayıflatırdı."

Evet, . Scheme'in onları yapmayı başardığından daha zayıf. Tekrar başını salladı. "Merhametle, Chaz. Nazikçe."

Dönüp kapıya yönelmeden önce genç adamın bakışlarında pişmanlık titreşti. Chaz da kendisi gibi kaybettiğine pişman olacaktı ama

devam et.

"Hoşça kal Prens," diye fısıldadı, yanağından bir damla gözyaşı daha süzülürken parmağı resimdeki yüzünü okşamak için uzandı. "Özür dilerim."

BÖLÜM 1

Zarafetin, gizemin ve güzelliğin timsaliydi. Tanner Reynolds, Scheme Tallant'ın odanın kenarlarında dolaşmasını, orada burada sohbet etmesini, o soğuk gülümsemenin onu baştan çıkarmasını, ona meydan okumasını izledi.

Parti davetini kabul ettiğini öğrendiği anda onun ölüm emrini vermeliydi. Ama bir şey onu durdurdu. Bir şey onu her zaman durdururdu. Kız söz konusu olduğunda şehveti ilk kez eylemlerine yön vermiyordu.

General Cyrus Tallant'ın kızıydı. Kötülüğün tohumunun ta kendisi. Cyrus Tallant on yıl önce kurtarılanlara kadar Irkların eğitim programının başındaydı. Manipülatif, yıkıcı, kışını örtmeyi ve olduğu pozisyonun gerçek bir kanıt olmadığından emin olmayı başarmıştı, ancak Tanner ve yıllar önce New Mexico'daki laboratuarlardan takip ettiği Irklar, ona bulaşan karanlık kötü niyetin farkındaydı.

Ve bu kızına da bulaştı. Onunla çalışıyordu, onun için çalışıyordu. Irk ölümleri için emirleri imzalamış ve Genetik Konseyi'nin izlerini örtmek için hayati bilgileri yok etmişti.

Düzinelerce Konsey üyesini suçlamayı başarmışlardı, ancak canavarın başı hâlâ sağlamdı. On iki üyeli iç Konsey kafasına henüz nüfuz edilememişti. Onlar yok edilene kadar, Irklar için barış olmayacaktı.

Eğer Cyrus Tallant'ı saf dışı bırakabilirlerse, o zaman Baş Konsey ciddi şekilde tehlikeye girecekti. Scheme Tallant babasının zayıf noktasıydı. Ne yazık ki kimse onu konuşturamamıştı.

Tanner yapabileceğinden emindi.

Dudaklarında şehvet ve beklentiyle dolu olduğundan emin olduğu bir gülümseme kıvrıldı. Bu gece. Onu bu gece götürecekti. Irk İşleri Müdürü Jonas Wyatt şehir dışındaydı; görevi veto edemezdi. Ve görev bittiğinde, Tanner ihtiyacı olan bilgiye sahip olacağına yemin etti. Yoksa Scheme Tallant ölmüş olacaktı.

Jonas'ın kendisiyle kadın arasında durmasından bıkmıştı. Irk işlerinin yöneticisi olarak Jonas, Tanner'a beklemesini emretmişti. Ne olacağını görmek için. Tallant'a işleri berbat etme şansı vermek için.

Tallant hata yapmayacaktı. Hata yapmayacaktı.

Kızı da öyle. Ve Tanner beklemekten yorulmuştu.

Bu gece, onu alacaktı. Babası onu kimin kaçırdığını tahmin edecekti ama asla kanıt bulamayacaktı. Ve Tanner onu nasıl saklayacağını biliyordu. Onu hiçbir erkeğin ya da Breed'in bulamayacağı bir yere saklayabilirdi.

Scheme Tallant'a sayısız Irk ölümüne gönderen emirlerdeki rolünün bedelini ödetme zamanı gelmişti. Eldivenleri çıkarmanın ve ihtiyaç duydukları bilgiyi elde etmenin zamanı gelmişti. Sadece babasına karşı değil, aynı zamanda Sığınak'taki casusun kimliği ve Breed yerleşkesinin kurmayı başardığı savunmayı aşmaya her geçen gün daha da yaklaşan saf ve üstünlükçü grupların yerleri.

Karşı koyma zamanı gelmişti.

Irk topluluğunun altın çocuğu katılımcıydı ve herkes tarafından yaltaklanıp seviliyordu. Tanner Reynolds. Playboy, halkla ilişkiler dehası ve karanlık bir sokakta onu gerçekten ele geçirmeyi başarırса muhtemelen onun celladı.

Partiye güvende olmak için gelmişti. Son sekiz yıldır birlikte çalıştığı Irk bulmak için. Ve o burada değildi. O yoktu ama diğerleri vardı.

Scheme odada yavaşça ilerledi, mevcut Irkları takip etti, isimleri yıllar boyunca çalıştığı dosyalara yerleştirdi. Tanner'ın genetik ikizi Cabal St. Laurents orada değildi ama bu alışılmadık bir durum değildi. Partilere nadiren katılırdı.

Scheme davet edildiklerini bilmesine rağmen evli Breed çiftlerinden hiçbiri orada değildi. Siyah Irk üniformalarını giymiş birkaç infaz memuru vardı, her bir Irkın DNA'sının amblemi üniformanın omzuna damgalanmıştı. Çok sayıda aslan, birkaç panter vardı, daha önce bir puma gördüğünden emindi ama Bengal yoktu.

Odadaki tek Bengal Tanner'dı ve o da bir infazcı değildi. En azından Irk İşleri Bürosu'nun kabul ettiği kadarıyla. Ama Scheme daha iyisini biliyordu. Tanner'ın ne kadar acımasız bir ceza verebileceğini biliyordu.

Durum bunu gerektiriyordu. Bir keresinde onun intikamının kanıtlarını yok ettikten sonra ölmemiş miydi? Bu düşünce dudaklarında alaycı bir gülümsemeye neden oldu. Irklar için çifte ajan olmak insanın sağlığı için tehlikeli olabilirdi. Özellikle de çifte ajan olduğunun farkında olan tek Breed şu anda ortalıkta görünmüyorken.

Dikkatli bir şekilde balo salonuna doğru ilerledi. Salonda en az iki düzine Irk vardı. Ama aradığı kişi katılmamıştı. Jonas Wyatt'ın bu etkinlikte olmadığı fark ediliyordu. Bu nadir görülen bir şeydi. Çok nadir.

Şampanyasını yudumlayan Scheme, odanın kenarlarından dolaşarak veranda kapılarına ve ötesindeki bahçelere yöneldi. Şüpheli bakışlarla dolu partinin boğucu atmosferinden kaçmak şarttı. Neredeyse Wyatt'ı bulmak kadar zorunluydu. Kahretsin, burada olması gerekiyordu.

Scheme, kıpkırmızı gece elbisesinin eteğini kaldırarak mermer avludan çıktı ve loş bahçelere giden taş yolu takip etti. Etrafta dolaşan Irkların sayısına bakılırsa burası onun için pek de güvenli bir yer değildi ama sessizliğe ihtiyacı vardı, asıl hedefi ortalıktan kaybolduğuna göre seçeneklerini gözden geçirmesi gerekiyordu.

Buraya gelmek riskli bir hareketti. Sadece kafasına bir delik açmaya hazır çok sayıda Irk olduğu için değil, aynı zamanda yapmaya niyetlendiği şeyi çok fazla göz izlediği için. Cyrus Tallant'a ihanet etmek iyi bir fikir değildi, özellikle de planladığı kadar açık bir şekilde.

Birkaç yıl önce Irk Yasası'nın yürürlüğe girmesiyle Scheme'in hayatı aşağı yukarı askıya alınmıştı. Babasının asistanı olarak çalışan Scheme, Konsey'deki bağlantısıyla irtibatı sağlıyordu ve bu bağlantı tutuklanıp işlediği suçlar nedeniyle yargılandığında Scheme de ateş altında kalmıştı. Ve şüphe altında. Babasının kalkanı olmuştu ve bunun farkında bile değildi.

Bahçelerde ilerleyerek partiden uzaklaştı ve yemyeşil peyzajın ona sağladığı gölgeli huzurun derinliklerine çekildi. Burada onu takip eden çok fazla göz yoktu, bakışlar bazen kınayıcı, her zaman şüpheliydi.

"Karanlıkta dolaşmak tehlikeli olabilir Bayan Tallant. Bugünlerde pek sevilmiyorsun."

Ses onu aniden durdurdu. Yıllanmış viski kadar derin ve pürüzsüz. Tanner Reynolds karanlıktan sıyrıldı ve içeriden onunla yüzleşti

Yakındaki bir çeşmenin huzur veren sesiyle yankılanan küçük bir mağara.

Atmosfer saf romantizmdi. Loş ışık, arka planda şırıldayan su, etraflarında uzayan gölgeler. Bir an için, sadece bir an için, Scheme kendini pişmanlığa bıraktı. Atmosferin ve vücudunda aniden artan gerilimin bir sevgili için değil, kendini düşmanı olarak gören bir adam için olduğuna pişman oldu.

Ve smokin giymişti. Tanrım, Tanner Reynolds gibi adamların smokin giymesine asla izin verilmemeli. Bu suç olmalı. Bir kaplana yay takmak gibiydi. Sadece onu giyen canavarın ilkel tehlikesini vurgulamaya yarıyordu.

"Davet edildim," diye güvence verdi ona, kendi sesinin boğuk tınısına şaşırarak.

"Elbette öyleydin," dedi yumuşak bir sesle. "Bundan eminim."

İşte bu, bir kızın sinirlerinin ani bir şokla takırdaması için yeterliydi. Ayrıca meme uçları da ilgiyle diken diken olmuştu. Bu iyi bir şey değildi, çünkü Irkların kadınların uyarılmışlığını hissedebildiğini ve kokusunu alabildiğini çok iyi biliyordu.

"Bundan emin misin?" Başını yana eğerek saçlarının omzunun üzerinden düşmesine ve yüzünün yan tarafını korumasına izin verdi. "Peki bunu neden yaptınız?"

Belki de onu öldürmek için, diye hatırlattı alaycı, aniden pek de hoşnut olmayan bir ses ona. Uyluklarının arasındaki ani sıcaklığı ve meme uçlarının hassas tomurcuklanmasını unuttun. Bu Cins onu becermek yerine öldürebilirdi.

Ve onu suçlayamazdı. Son on yıldır vermeye çalıştığı izlenimden başka hiçbir şeyin farkında değildi. Gerçekten de Cyrus Tallant'ın kızıydı, sadece kan bağıyla değil, acımasızlığıyla da. Onları yok etmeye kararlı grupların bir parçası olduğunu, kurtarmak için hayatını sayısız kez riske attığı türün düşmanı olduğunu. Ve gerçeği açıklayamazdı. Şimdi değil. Jonas, Irk topluluğu içindeki casusun kim olduğunu öğrenene kadar olmazdı. Jonas'ı bulana ve sahip olduğu bilginin doğru ellere ulaştığından emin olana kadar olmazdı.

"Diyelim ki, tanışmamızın zamanının geldiğini düşündüm," diye bilgilendirdi onu. "Yıllardır birbirimizin etrafında dans ediyor, birbirimizin alanından uzak durmaya özen gösteriyoruz. Bu oyun beni sabırsızlandırmaya başladı."

"Oyun mu oynuyoruz o zaman?" Kaşlarını merakla kaldırdı. "Kurallar postada kaybolmuş olmalı."

"Kuralları çok iyi bildiğini düşünüyorum." Gölgelerden çıkıp onun yanındaki patikaya adım attı ve bunu yaparken havadaki oksijeni emiyormuş gibi görünüyordu.

"Öyle olacağımı düşünüyorsun," diye mırıldandı. "Ama önce oyunu anlamam gerek. Ne istiyorsunuz Bay Reynolds?"

"Bana Breed demeyeceksin," diye hatırlattı ona alaycı bir şekilde, sesinin tınısı hassas sinir uçlarını okşuyordu. Gerçekten de tüyleri diken diken olmuştu. "Baban bize isim vererek değerli olduğumuz izlenimini yanlışlıkla verdiğimizizi düşünmüyor muydu? İnsan olabileceğimizi."

Uyarı gerginliği havayı doldurdu. Onun uyarısı. Bunu görmezden gelmeyi seçti. Çok uzun zamandır bundan kaçınıyordu; savaştan yorulmuştu. Ondan kaçmaktan ve bahaneler uydurmaktan yorulmuştu. Korkudan, kandan ve ölümden bıkmıştı.

"Ben babam Bay Reynolds için çalışıyorum, onun fikirlerini yaşamıyorum" dedi.

Kıkırdaması alçak ve tehlikeliydi. Burası, bahçelerin bu kadar içi o kadar karanlıktı ki ona bakarken gözlerinin altın ışıltısından başka bir şey göremiyordu. Ve onlar da büyüleyiciydi.

Adamın eli havaya kalkıp parmakları saçlarını geriye doğru taradığında omurgasında bir ürperti daha belirdi. Uzun, kalın, ipeksi teller omuzlarının çıplak etine değiyor ve onun farkındalığını artırıyordu.

Straplez elbisesinin dekoltesi, çıplak omzunda gezinen ya da köprücük kemiğini çizen parmaklarına karşı bir koruma sağlamıyordu. Sıcak et, hafif pürüzlü, ona dokunuyor, onu rahatlatıyordu. Onu ısıtırken bile rahatlattığını hissedebiliyordu.

Kalbi hızla atıyor, korkudan göğüslerinin arasına çarpıyordu. Ya da heyecanla. Korku, dedi kendi kendine; onun nasırlı parmak ucunun etinin üzerindeki fısıltısı kadar küçük bir şeyin kendisini heyecanlandırmasına izin veremezdi.

"Baban seni daha iyi korumalı," dedi yumuşak bir sesle. "Geçen ay Sığınak'a yapılan saldırıda kan döküldü. İkinizin de bu işe karıştığınızı biliyoruz. Tek yapmamız gereken bunu kanıtlamak."

"Ve hiçbir kanıtınız yok," diye hatırlattı ona aynı yumuşak sesle. "Karanlıkta bana saldırmak bunu sağlamayacak."

Durakladı, onu izlerken burun delikleri alevlendi, bakışları sorgulayıcıydı. Tehlikeliydi, diğer Irklardan çok daha tehlikeliydi ve bunu biliyordu.

Tahrik olduğunu ondan saklayamazdı; bunu hissettiğini biliyordu. Bunu Tanner'ın vücudundaki gerginlikten ve gözlerindeki şehvet parıltısından anlayabiliyordu. Tanner, Breeds'in Hollywood playboyuna cevabıydı. Kötü çocuk. Şehvetinden ve cinsel açlığından zevk alan biri.

"Söyle bana, Scheme." Daha da yaklaşarak ışığı engelledi, kız ona bakarken gözleri büyüleyiciydi. "Hiç mi korkmuyorsun? Etini kemiklerinden ayırabilir ve bedenini öyle bir şekilde saklayabilirim ki hiçbir insan ya da Cins seni bulamaz. Ve sana şimdiye kadar bildiğin hiçbir şeye benzemeyen bir acı gösterebilirim."

"Bana göstermek istediğin acı değil," fısıldadı. "Ve şu anda düşündüğün de cinayet değil. Öyle değil mi, Tanner?"

"Beni kışkırtma." Karanlık sesi derinleşti, şimdi açık bir cinsel sınır taşıyordu. "Sana verebileceklerimi asla kaldıramazsın."

Dudaklarını küçük bir zorladı. "Ama Tanner, seni baştan çıkarmak çok eğlenceli olurdu," diye mırıldandı. "En sevdiğim sporun bu olduğunu biliyorsundur. Aksi halde iyi olan erkekleri kötü çocuklar olmaları için ayartmak."

"Ben zaten kötü bir çocuğum," diye homurdandı, aniden yaklaşarak. "Hem de en kötüsünden. Benden bir parça bile istemezsin; bununla başa çıkamazsın."

"Oh, bir cesaret." Onunla alay etti, aslında bu şakadan zevk alıyordu. "Eğer bu kadar yoğun bir programım olmasaydı, bu teklifini kabul ederdim."

"Ve gerçekten bir hayvanın sizi becermesine izin mi verdiniz?" diye sordu. "Neden, Bayan Tallant, babanız felç geçirirdi."

Keşke bu doğru olsaydı.

"Doğuştan gelen hakları ne olursa olsun, tüm erkekler hayvandır," diye güvence verdi ona, acısını bastırmak için mücadele ederek. "Merak etme, bunun kararımı etkilemesine asla izin vermem."

Daha yakına eğildi, dudakları aniden kulağında, fısıldarken kırılğan kabuğu okşadı, "Güzel kız, bana hiç sahip olmadın. Sana bir hayvanla birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu gösterebilirim. Seni daha fazlası için yalvartabilirim."

Aklında hiç şüphe yoktu. Vücudunun durumu herhangi bir gösterge olsaydı, ona yalvarması uzun sürmezdi.

"Önce beni gerçekten bir yatağa sokmalısın." Dudaklarını kulağına değene kadar hareket ettirdi ve dilinin dışarı çıkmasına, sert kulak memesinin üzerinde gezinmesine izin verdi. "Ve benden nefret eden erkeklerle asla yatmamayı bir kural haline getirdim. Bu sizi dışarıda bırakıyor Bay Reynolds."

Kendini hiç kıpırdamadan tuttu, elleri kalçalarında, onlara neredeyse hiç dokunmuyordu, vücudu gergin ve hazırды, sanki tehlikenin kokusunu alıyordu.

"Senden nefret ettiğimi hiç iddia etmedim Scheme," diye fısıldadı sonunda, saçlarını bir kenara çekerek, dudakları aniden boynunda, kesici dişleri boynundaki damar boyunca yakıcı bir yol çizerek. "Ama günün birinde beni becereceksin. Tabii önce ben seni öldürmezsem."

Adam kızın boynunu ısırды ve kızın şaşkınlıkla geri sıçramasına neden oldu; kız bir öfke patlamasıyla kaşlarını çatarken eli acıyan derisine doğru uçu.

"Buna hiç gerek yoktu." Omuzlarını dikleştirirken sesini sertleştirdi ve ona ters ters baktı. "Kuralları bilmiyor musun, Tanner? Bırak karanlıkta tesadüfen karşılaşmayı, ilk randevuda bile ısırmazsın. Medeni bir erkeğin işareti kontrollü olmasıdır."

"Medeni olduğumu kim söyledi?" Şimdi ona gülüyordu. Bir gülümseme parıltısı, hınzır kesici dişleri karanlıkta parlıyordu. "Bu sadece bir uyarıydı, güzel kız. Aletimi içine soktuğumda, seni ısırmam için bana yalvaracaksın."

Evet, şimdi korktuğu şey buydu. Tehlikeli. Çok tehlikeli. Son on yıldır oynadığından daha sıcak ve onu yok etme potansiyeli daha yüksek bir ateşle oynuyordu.

"Rüyanda görürsün." Hissettiğinden çok daha fazla güvenle alay etti. "Ve eğer izin verirsiniz, bu küçük macera ne kadar eğlenceli olsa da, gerçekten gitmem gerekiyor. Geç oluyor."

Onu geçmek için hamle yaptı, ancak aniden yolunu kesen sandığa çarparak aniden durdu.

"Kaçıyorsun," diye suçladı, geniş bir eli yukarı uzandı, parmağı yanağında gezindi. "Sırf bu kadar kolay kaçabilesin diye seni buraya getirmek için komplo kurduğumu mu sanıyorsun?"

"Sanırım senin büyüleyici arkadaşlığından bıktım." Vücudu daha fazlası için yalvarıyordu, ama cehennem, düzgün sevgililer seçecek sağduyuya sahip değildi, o zaman neden şimdi ona dikkat etmeye başlasın?

"Sana sahip olacağım Scheme. Bununla savaşmak savaşı uzatmaktan başka bir işe yaramayacak."

"Ve ben sadece ayakkabılarımın içinde titriyorum." Gözlerini devirerek yana doğru ilerledi ve bu kez onun etrafından dolaşmayı başardı. "Duymadın mı Tanner? Kovalamak eğlencenin yarısıdır." Aslında tek eğlencenin bu olduğunu fark etmişti ama erkek egosunu aşağılamak akıllıca bir hareket sayılmazdı. Bırakın bir cins erkeği. "Şimdi beni mazur görün. Partiden ve esprili cinsel imalardan bıktım. Gitme vaktim geldi."

"Bayan Tallant," diye mırıldandı Tallant partiye doğru geri yürürken. "Benim için kesinlikle bir zevkti."

Tanner onun bahçeden yürüyüşünü izledi, evin ışığı etrafına yayılıyor, kırmızı elbisesinin ince bedeninde parlamasına ve gür samur saçlarının koyulaşmasına neden oluyordu.

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. Orada şişmiş bezeler yoktu. Bir an için, sadece bir an için, ağzında o kadar yabancı bir şey tatmıştı ki kalbi şüpheye düşmüştü. Scheme Tallant onun eşi olabilir miydi? Yıllardır kaçırmak için planlar yaptığı, neredeyse fanatik bir coşkuyla izlediği kadın, onun için başka hiçbir kadının sahip olmadığı bir cazibeye sahipti.

Çiftleşme sıcaklığının belirtileri artık Irk topluluğu içinde iyice yerleşmişti. Şişmiş bezler, zihni ve bedeni saran alışılmadık derecede şiddetli cinsel sıcaklık. Ona duyduğu açlık, şimdiye kadar bildiği her şeyden daha güçlü bir şekilde içini parçalıyordu. Ama ateşin fiziksel hiçbirini kendini belli etmiyordu.

"Partiden ayrılıyor," diye bildirdi, kulaklığın diğer ucundaki ekibin iletiyi alacağını biliyordu.

"Biz de öyle duyduk," homurdandı Cabal.

Tanner'ın dudakları büküldü. Cabal, özel hayatında cinselliğe düşkün olmasına rağmen, toplum içinde flört etmekten pek hoşlanmazdı.

"Onu takip edin," diye emrederek partiye doğru geri döndü. "Eve ne zaman vardığını ve yalnız olup olmadığını bilmek istiyorum."

"Bunun en iyi hareket tarzı olduğundan emin misin, Tanner?" Cabal sordu. "Bir yılanı inine kadar takip etmek asla akıllıca değildir."

Tanner gülümseyerek, "Aslan bu," dedi. "Sadece evin temiz olduğundan emin olun."

"Buraya gelmeden önce böcekler için süpürdük," diye cevap verdi Cabal. "Belli ki sevgili babacığım küçük prensesine güvenmiyor. Evdeki her odada dinleme cihazı var."

Tanner yüzünü buruşturdu. "Benim için bir sinyal bozucu hazırla. Bunun kaydedilmesini istemiyorum."

"Hazır ve bekliyor." Cabal iç çekti. "Bu sefer kışını kurtarmak kolay olmayacak. Söz konusu senin bu oyunların olduğunda Jackal'ın sapkın bir mizah anlayışı olduğu için çok şanslısın."

Çakal arka planda homurdandı. Sığınak'taki az sayıdaki insan infazcıdan biriydi.

"Bu hafta sadece canı sıkıldı." Tanner avluya yaklaşırken kahkahasını bastırdı. "Ben çıkıyorum. Şatoda görüşürüz."

Şato. Prensesin D.C.'nin ortasındaki şehir evi son birkaç gün içinde baştan sona arandı. Böcekleri buldular ama başka pek bir şey bulamadılar. Garip bir şekilde, prensesin yatağının yanında duran, ölmüş annesinin dörde altı ebadındaki basit bir fotoğrafı dışında hiçbir samimi aile fotoğrafı yoktu.

Evi sterilidi. Soğuktu.

"Merc senin için limuzini getiriyor." Cabal, Tanner balo salonuna yeniden girip siyasi ve pek de siyasi olmayan konukların arasında ilerlerken kulağına konuştu.

Ev sahibesine mazeretlerini bildiren Tanner, bir kez olsun kendisine yöneltilen ateşli kadınsı bakışları görmezden gelerek evin gösterişli fuayesine doğru ilerledi.

Bir partiden yalnız ayrılması nadir görülen bir şeydi. Ama uzun süre yalnız kalmaya niyeti yoktu. Scheme bu gece, kan ya da ölüm içermeyen bir şekilde bir Irkla yakınlaşacak ve onunla kişisel olarak ilgilenecekti.

Önce ona duyduğu bu hayranlığı sisteminden atacak, sonra ihtiyacı olan bilgiyi alacak, sonra da tıpkı geçmişte Breed'lerin ölüm fermanlarını imzaladığı gibi soğukkanlı bir şekilde onu Breed Yasası'na teslim edecekti.

Sonunda ona karşı ihtiyacı olan kanıtı elde etmişti. Resimler, imzalı emirler ve eski sevgilisinin itirafı. Şimdi tek ihtiyacı olan bir konsey askerinin ya da üyesinin onu ortadan kaldırmak için yapacağı son bir itiraftı. Scheme Tallant, Irklar için bir anıdan başka bir şey olmak üzereydi.

BÖLÜM 2

Eve gitmedi. Scheme, evine dağılmış elektronik dinleme cihazlarını düşünmeye ya da babasının sonunda kızının en büyük düşmanı olduğundan şüphelenmeye başladığını bilmeye dayanamadı.

Tek cevap buydu. Evini her hafta dinleme cihazlarına karşı taratıyor ve hiçbirinin olmadığını iddia ediyordu. Ama Jonas'ın ona verdiği küçük el cihazı aksini kanıtlıyordu.

Onun yerine en sevdiği otele yerleşti. Bellboyu takip ederek yönetici süitine girdiğinde içini bir yorgunluk dalgası kapladı. Partiye katılmamalıydı. Tanner Reynolds'dan mümkün olduğunca uzak durmak en güvenli seçeneği olabilirdi. Ne yazık ki bu Irk onun zayıf noktasıydı. Ona hiç bu gece olduğu kadar yakın olmamıştı. Onu uzaktan izlemiş, basın bültenlerini incelemiş ve katıldığı her röportajı ve haber programını izlemişti. Ama bu geceye kadar kendi zekâsını onunla hiç karşı karşıya getirmemişti.

Kötü Plan. Dudaklarında bir gülümseme belirdi. En azından libidosunun hâlâ çalıştığını biliyordu; yıllarca sessiz ve ilgisiz kaldıktan sonra merak etmişti.

"Buyurun, Bayan Tallant." Bellboy anahtar kartını taktı ve küçük valizini ve dizüstü bilgisayarını içeri taşıırken kapıyı iterek açtı.

Odanın içinde ilerledi, ışıkları açtı ve bavuluyla yatak odasına gitmeden önce dizüstü bilgisayarını masanın üzerine koydu.

Saniyeler sonra yeniden ortaya çıktı, dudaklarında bir gülümseme vardı.

"Bu gece bizimle olmanızdan çok memnunuz. Ben ayrılmadan önce oda servisinin size getirebileceği bir şey var mı?"

"Şu anda değil, teşekkür ederim." Kısa bir teşekkür gülümsemesi ve yüklü bir bahşişle anahtar kartını ondan aldı. "Şimdilik böyle iyiyim."

İyi aydınlatılmış süitte yalnız kalan Scheme, gerçeklik duygusuyla oturma odasına baktı. Neden buradaydı ki? Ve Jonas hangi cehennemdeydi?

Parmaklarını saçlarının arasından geçirerek kapıya doğru ilerledi, güvenlik kilitlerini devreye soktu ve ardından yatak odasına doğru ilerledi.

Scheme küçük bavulunu açtı ve içinden bir çift kadife uzanma pijaması çıkardı. Onları yatağa fırlattı, sonra arkasına uzandı, elbisenin fermuarını çekti ve içinden çıktı.

Bir duş alması gerekiyordu; sonra Jonas'la temasa geçmeliydi. Eğer yakında onunla temasa geçmezse, son yıllarda uğruna çalıştığı her şey cehenneme gidecekti.

Şimdiye olmadıysa tabii.

Tanner'ın aniden sahneye çıkmasını göz ardı edemezdi. Yıllarca sinsî bir kedi-fare oyunu oynadıktan sonra, sonunda onunla yüz yüze gelmiş ve aniden karşısına çıkmak için çok cazip bir neden ortaya koymuştu.

Arzu.

Duşu ayarlayıp yakıcı spreyin altına girdiğinde bu düşünceyle yüzünü buruşturdu.

Belki de onun arzusuydu. Onun için her zaman belli bir cazibesi olmuştu. Kendini asla tam anlamıyla inkâr edemediği bir şey. O da bunu biliyordu. Ne kadar çıkarıcı, hesapçı ve hilekâr olsa da, ona asla sadece arzu için yaklaşmazdı. Daha fazlasının peşindeydi. Bir şey biliyordu.

Bu Tanner'ı iki kat daha tehlikeli yapıyordu. Bu, içeriden bilgiye sahip olduğu anlamına geliyordu, muhtemelen sadece Tallant örgütü için çalışan Breed casusunun elde edebileceği bir bilgi.

Su yüzüne çarparken gözlerini kapattı. Bu çok tesadüfî bir şeydi ve o tesadüflere inanmazdı. Tam da Jonas'la buluşmaya çalıştığı gece ve Jonas sözleştiği yerde değil miydi? Güvenli olsaydı o buluşmayı kaçırmazdı. Bu da Sığınak'ta çalışan casusun orada olacağından şüphelenmiş olabileceği anlamına geliyordu.

Tanner olabilir mi?

Bu da berbattı. Berbattı çünkü adam olması gerektiği gibi biri olsaydı her şey onun için çok daha basit ve çok daha keyifli olurdu. Sığınak'ın playboyu. Ulusları Irklara yardım etmeye çağıran sadık halkla ilişkiler dehası.

Bu gece Jonas'la temasa geçecek ve başka bir buluşma ayarlayacaktı. Babasının organizasyonunda kalmak diye bir şey yoktu.

Bir gece önce mesaj aktarma makinesini kimin devre dışı bıraktığını keşfetti. Hayatı pamuk ipliğine bağlıydı ve bunu biliyordu.

"Aptal. Aptal," diye mırıldandı düşünu aceleyle bitirirken.

Gelen mesaja bir kez bakmış ve paniğe kapılmıştı.

Planlar . İlk çocuk on dört gün içinde alınacaktır. Hazırlayın

Çık.

Scheme hemen Jonas'la irtibata geçerek onu almaya çalıştı. makinedeki varlığını silmişti ama bunu etkili bir şekilde yapmadığını biliyordu. Vakti yoktu. Babası casusundan mesajı aldıktan sonra, kendisinin mesajı ilk gördüğünden habersiz, Scheme kaçması ve bunu hemen yapması gerektiğini biliyordu. Jonas bu bilgiye sahip olduğunda, Callan'ın oğlu David'in etrafında kimsenin aşamayacağı bir kalkan olacaktı. Ve sonra babası onun ne yaptığını öğrenecekti. Çünkü ofisteki kameralar o gün ofiste bulunan tek kişinin kendisi olduğunu gösterecekti.

Eğer babası bilinen ilk doğal doğumlu Irkı ele geçirmeyi başarır, o zaman Irklar vahşi bir güçle misilleme yapacaklardı. Babasının da bunu sevinçle bekleyeceğini biliyordu. Bu onun Genetik Konseyi nezdindeki itibarını yeniden inşa etme şansıydı. Tek bir hamleyle birinci nesil doğal yollarla gebe kalmış bir Irk elde edebilir ve aynı zamanda Irkların dünyanın görüşünü kesinlikle aleyhlerine çevirecek şekilde saldırmasına neden olabilirdi. Mesaj aktarım sistemini sabote ederek kendine biraz zaman kazandırmıştı. Veri işlemcisinin ne zaman bozulduğunu -en azından bir süreliğine- ya da kimin bozulduğunu anlamamanın hiçbir yolu yoktu. Ofisteki kameralar onun birkaç saat boyunca bilgisayar başında harıl harıl çalışmasından başka bir şey göstermeyecekti. Onlar röle sistemlerinin giriş dosyalarına girmeyi başarana kadar, o güvendediydi.

Hayal kırıklığı içinde nefes alarak, saçlarını sıkıca bir havluya sarmadan önce duruladı ve vücudunu kuruladı. Yarım saat sonra saçları az çok kurumuş, vücudu losyonlanmış, pürüzsüz ve hafif kokuluydu.

Banyo tezgâhının üzerine koyduğu kol saatine bakarak Jonas'a gece yarısından önce ulaşma şansını hesapladı. Adam çok tuhaf saatlerde çalışıyordu. Bütün akşam cep telefonuna cevap vermemişti ve daha önce ofisindeki kişisel röle sistemine gönderdiği mesaja rağmen bıraktığı şifreli mesajlara geri dönmemişti. Burada bir şeyler çok yanlıştı ve ölüm ihtimali giderek artıyordu.

Scheme havluyu vücuduna sardı ve bilerek oturma odasına doğru ilerledi. Sonra aniden durdu. Tam karşısında, aşırı doldurulmuş kanepeye uzanmış olan Tanner duruyordu.

Ceketsiz, gömleğinin üst düğmeleri açık, altın rengi gözleri şehvetle kararmış olan Bengal, aldatıcı bir tembellikle hareket etti, bakışları yavaşça onun yetersiz bir şekilde örtülmüş vücudunda gezinirken kendini ayağa kaldırdı. "Çok ısrarcısın," diye mırıldandı, parmakları Havluyu göğüslerine sıkıştırarak sıkın.

Bakışları havlunun üstündeki göğüslerinin kabarıklığını yaladı, meme uçları sıkışmış, malzemeye sürtünüyordu.

Ona verdiği tepki anlıktı. Meme uçları şiddetle gerildi, klitorisi anında canlandı ve nemli bir sıcaklık seksinin kıvrımlarını sırladı.

"Evine dönmedin," dedi yumuşak bir sesle, sesi erotik bir şekilde gürlüyordu. "Bunun yerine neden bir otel?"

Kaşlarını kaldırdı. "Belki de misafir bekliyorumdur."

"Peki neden kendi evinizde değil?" diye tekrar sordu. "Çoğu kadın kendi yataklarında seks yapmayı tercih eder. Bir çeşit samimiyet olduğuna inanıyorum." Dudakları sevimli bir erkek çekiciliğiyle kıvrıldı.

"Belki de peşinde olduğum şey yakınlık değildir." Omuz silkti ve bu konuşmayı bir havlunun içinde yapmak yerine yatak odasına dönerek uzanma pijamalarını giydi.

Ve çıplak ölme düşüncesinden gerçekten hoşlanmıyordu. Eğer onu öldürmek için orada olsaydı, giyinik olmayı tercih ederdi, çok teşekkürler.

Odalar arasındaki panjurlu kapıyı kapatmak için hareket ettiğinde, geniş bir el kapıyı iterek açtı ve Tanner'ın sert erkek vücudu kapı çerçevesine yaslandı.

"İçimden bir ses seni gözümün önünden ayırmanın şu anda çok kötü bir fikir olabileceğini söylüyor." Bakışları tekrar onun üzerinde gezindi. "Benim hesabıma giyinmek zorunda değilsin. Kıyafetlerini daha sonra çıkaracaksın."

"Oh, kendinden , değil mi?" Alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı ama yine de yatağa doğru ilerledi.

İçini bir tür skandal eğlencesi doldurdu. Havluyu bırakarak, menekşe rengi ipek ve dantel tangayı alıp bacaklarının üzerine çekerken onu görmezden geldi.

Onun önünde çıplak olmanın kendisini etkilemediğine kendini ikna ederek rahat bir şekilde giyindi, ancak daha iyisini biliyordu.

Sırada yumuşak, hafif, kadife kolsuz uzanma bluzu vardı. Başının üzerinden çekerek bakışlarının onunkilerle birleşmesine izin verdi ve neredeyse nefesini kaybediyordu.

Gözleri şimdi aç bir şehvetle parlıyor, kumaş üzerlerine düşmeden önce iri göğüslerini okşuyordu. Bol paçaları topladı, bir bacağını soktu, sonra diğerini, onları çekmeden önce, onun bakışlarını neredeyse fiziksel bir dokunuş kadar net bir şekilde etinde hissetti.

"Tahrik kokunu alabildiğimi biliyorsun." Sesi, kadının tüylerini diken diken eden bir şekilde büyümüştü. "Neden giyinmeye zahmet ediyorsun?"

"Aç mısın?" Kadın soruyu duymazdan geldi. "Oda servisini çağırmak üzereydim."

"Açım," diye mırıldandı. "Ama yemeğin iştahımı kapatacağını sanmıyorum."

Rahmi esnedi, kasıldı. Bir an için pişmanlık öyle ağır bir şekilde içine işledi ki neredeyse nefesini kesecekti. Başka bir yerde, başka bir zamanda, bu oyundan, bu şehvetli tehditten zevk alabilirdi. O, ön sevişme yatak odasına taşınmadan önce kovalamacadan, itiş kakıştan zevk alan bir kadındı.

Chaz ona bunun ne kadar aldatıcı öğretilere kadar bundan zevk almıştı. Ta ki doğmamış çocuğunu yok eden babasının kalbindeki saf kötülüğü ve Chaz'ın ona ne kadar kolay yardım ettiğini öğrenene kadar.

Cinsel oyun artık bir tehditti. Ne kadar zevkli olursa olsun. Ne kadar cazip olursa olsun.

"Yapılan tek teklif yemek. Şu an için," dedi ve kirpiklerinin arasından ona bakarken dudaklarında küçük bir gülümsemenin belirmesine izin verdi. "Özel bir isteğiniz var mı yoksa sipariş konusunda bana güveniyor musunuz?"

Kapıya doğru ilerledi, onunla çerçevenin arasına girmeyi planlıyordu.

"Neden oyun?" Adamın eli kadının üst kolunu yakaladı. "Benim o yatakta olmak istediğim kadar sen de benimle olmak istiyorsun."

Dokunuş yumuşak ve hafifti; uyandırdığı tek kısıtlama, ona verdiği kendi tepkisiydi. Birden durdu ve etinin etrafında kıvrılan güçlü parmaklara baktı.

"İstediğim ve kendime izin verdiğim şeyler nadiren aynı şeylerdir, Bay Reynolds," diye onu sıkıca uyardı. "Kısıtlama karakteri geliştirir. Belki de bunu denemelisiniz."

"Şeref ve namus inşa etmemesi çok kötü," diye karşılık verdi kolunu bırakıp onu oturma odasına doğru takip ederken.

"Aslında öyle olduğunu duymuştum." Dudakları eğlenerek kıpırdadı. "Our Lady's Academy'deki iyi rahibeler bana bu niteliklerimi güçlendireceğini söylediler."

Sırtına kayışı geçirirken.

"Ah evet, Our Lady's Akademisi," diye düşündü. "Okuldan atılmıştınız, değil mi?" ". " Ve bu çok güzel bir anıydı. "Oradaki iyi rahibeler Onların bile kurtaramayacağı umutsuz bir vaka olduğuma karar verdi."

Babası umduğu kadar anlayışlı davranmamıştı. Rahibelerin dayaklarından dolayı iyileşmekte olan morluklar katlanarak artmıştı. İyileşmesi haftalar almıştı.

"Sen ümitsiz vaka mısın, Scheme?"

Ona döndü ve sesindeki ani kasvetli damarı merak ederek gözlerindeki neredeyse öfkeli parıltıyla eşleştirmeye çalıştı.

"Tamamen," diye cevap verdi hızlıca, dürüstçe. "Gerçekten Tanner, hayal kırıklığına uğramış görünüyorsun. Daha azını mı bekliyordun?"

Oda servisi için düğmeye basarak et, peynir, ekmek ve en sevdiği şaraptan oluşan bir seçki sipariş etti. Eğer Tanner onu becerdikten sonra öldürmek için buradaysa, o zaman son yemeğinin tadını çıkaracaktı.

Telefonu kapattıktan sonra balkon kapısına doğru ilerledi. Scheme perdeleri kaydırarak kapıları açtı ve Washington'a bakan balkonun gölgeli genişliğine adım attı. Yirmi kat yukarıdaydılar ve manzara nefes kesiciydi. Ve dışarıdaki gölgelerin içinde yükselen gerginliği yardımcı olacağını umuyordu.

"Burada pek sık kalamıyorum," dedi adamın arkasına geçip onu parmaklıklara sıkıştırdığını hissedince. "Ama manzarayı seviyorum. Buradan aşağıdaki şehrin nabzını hissedebilirsiniz."

"Neden evinde değil de burada?" diye tekrar sordu, nefesinin sıcaklığı kulağının kabuğunu okşuyordu.

"Çok inatçısın." Adamın ellerinin kalçalarına doğru hareket ettiğini hissettiğinde parmakları küpeştede sıkılaştı. "Burası huzurlu. Neredeyse anonim." Onu izleyen gizli gözler, her sözünü, her hareketini inceleyen kötü niyetli kulaklar yoktu. O gelene kadar burada güvendeydi.

Yüzünü görmeden arkasındaki iri beden tehdidine dayanamayarak döndü. Yüz ifadesi değişecek miydi?

Onu burada öldürmek için hamle yaptığında vücudunda oluşan ince bir uyarı gerginliği mi?

Ona baktığında başı yana eğildi ve gözleri loş ışıktaki tuhaf bir şekilde parladı.

"Seni öldüreceğimi mi düşünüyorsun?" Şehvetli dolgun dudaklar eğlenen bir sırıtışla kıvrıldı. "Seni öldürmezdim Scheme. Canına okurum, evet. Seni Irk Yasası'na teslim ederim, kesinlikle. Ama seni öldürmeyeceğim."

"Beni Irk Yasası'na teslim edemezsin, Tanner." Ona sakince bakarken içini çekti. "Ben hiçbir şey yapmadım."

Irk İşleri Bürosu için çifte ajanlık yapıyordu. Jonas orospu çocuğunun teki olabilirdi ama babasına ve Konsey'e karşı kanıt toplamak için işlediği suçların bedelini ödediğini görmeyecekti.

Keşke Tanner'a güvenebilseydi. Keşke onun babasının ajanı olmadığından, sığınma talebine ve sahip olduğu bilgilere inanacağından emin olsaydı. Sırlarını ona açıp şansını denemek istiyordu ama başka bir çocuğun hayatını riske atamazdı. Kesin olarak öğrenene kadar olmazdı.

"Öldürme emirlerinde senin imzan var, güzel kız," diye fısıldadı, dudaklarını kulağına dayamak için öne eğildi. Hınzır kesici dişleri hassas kabuğun üzerinde gezindi. "Şüpheli birkaç Konsey üyesiyle yaptığın toplantıların resimleri. Seni çarmıha germek için tek ihtiyacımız olan bir Konsey askerinin ya da üyesinin itirafı. Sence bu mümkün mü?"

Dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Bence Tanner, eğer yeterince çok istersen istediğin her şeyi elde edebilirsin."

Kaşlarını çattı, parmakları kızın kalçalarında sıkılaştıkça kaşları hayal kırıklığıyla çatıldı.

"Irk Yasası'ndan kaçacağından o kadar eminsin ki," dedi yumuşak bir sesle. "Daha iyi bilmen gerekirdi. Baban onlarca yıldır Konsey'in eğitim bölümünün başında ve son on yıldır senin de işin içinde olduğunu biliyoruz. Kesin bir şeyi kanıtlamak o kadar da zor değil."

Irk Yasası. Yıllar önce kanun haline getirilen tüzükler, Irklara sadece kendilerini yönetme hakkı değil, aynı zamanda intikam alma hakkı da veriyordu. İntikam almak kolay değildi. Önce seçilmiş on iki Irk üyesinden oluşan Irk Kabinesi tarafından onaylanması gerekiyordu, daha sonra sekiz insan ve dört Irktan oluşan D.C.'deki Gözetim Komitesine gidiyordu.

Şimdiye kadar sadece birkaç üst düzey Konsey üyesi idam edilmiş ve birçok kişi hapsedilmişti. Ancak Irk Kabinesine ve Gözetim Komitesine karşı Irkların katledilmesi girişimlerinden suçlu bulunanların idam edilmesi için baskı giderek artıyordu.

"Öyleyse kanıtla." Omuz silkti.

Bu asla gerçekleşmeyecekti. Kimse babasına böyle bir şekilde ihanet etmeye cesaret edemezdi, tabii ki kendisi hariç ve biri etse bile, yıllar önce Jonas'la imzaladığı anlaşma elindeydi.

Jonas'ın Sığınak'ta kimseye güvenmemesi çok kötüydü. Yedek bir pozisyona sahip olmak her zaman önemliydi. Bu durumda, imzaladıkları anlaşmayı saklamak için bulduğu yerden başka bir güvenlik ağı yoktu. Ve babasının casusunun kim olduğunu kesin olarak öğrenene kadar, elindeki bilgileri sadece bir kişiye verebilirdi.

"Temizlenebilirsin." Başını daha da eğdi, dişleri kızın omzunu tırmaladı ve ardından dili geldi.

Scheme kendini normal nefes almaya zorladı ve neredeyse başarısız oluyordu. Bu erotik olmamalıydı. Bu kadar basit bir şey karşısında çaresizce kremlenmemeliydi.

"Daha yeni duş aldım," diye fısıldadı kulağına. "Sana söz veriyorum, çok temizim."

Omzunu ısırdı. küçük acı dudaklarından bir soluk getirdi ve vücuduna zayıflık titremesi gönderdi.

"Kokunu alıyorum," diye hırladı sonra. "Islaksın. O kadar ıslaksın ki uyarılmanın kokusu uyuşturucu gibi."

Scheme kendini odaklanmaya zorlamaya çalıştı - gerçekten de denedi. Yine de, adamın dudakları aniden onun dudaklarına değdiğinde kirpikleri yanaklarına çarptı.

Tatlı cennet. Öpüşmekten nefret ederdi. Gerçekten nefret ederdi. Ama bu öpücük. Elleri hemen adamın saçlarına dolandı, dudakları onunkilerin üzerine eğilirken ve dili hemen ağzını ele geçirirken onu kendisine doğru tuttu. Bu öpücük, sıcak, cinsel niyet ve şehvet dolu taleple kabarmış, kelimenin tam anlamıyla duyularını süpürmüştü.

Onu parmaklıklardan sürüklerken kolları etrafını sarmış, sonra da dönüp balkonun duvarına bastırmıştı. Onu çevreledi. Etrafında, içindeydi, onu ısıtıyor, onu ısıtıyordu. Kalçaları ona doğru eğilirken klitorisinin etrafında patlamak üzere parlak ısı parçaları gönderiyordu.

Kahretsin, bu öpücüğü şişelemesi gerekiyordu. Bir servet kazanabilirdi.

İri bir eli saçlarına dolandı, çekiştirdi, başını geri çekerken kafa derisinin erotik bir şekilde acımasına neden oldu, dudakları boynunu yakmadan önce öpücüğü kesti.

Scheme'in gözleri açıldı, pek bir şey görebildiği söylenemezdi; görüşü bulanıktı, sersemlemişti.

Ayak parmaklarının ucuna kadar kalkarak, uyluklarının arasındaki ağrıyan eti adamın pantolonunun altındaki sert ereksiyonuna doğru itmeye çalıştı.

Oh, bu çok iyiydi. Sonunda vücudunun ağrıyan merkezini ona sürtmeyi başardığında dudaklarından fısıltılı bir inilti döküldü.

Sonra kalçalarını ona doğru geri itti, bir eli onu kaldırmak için kıcını kavradı. "Bacaklarını belime dola," diye soludu kulağına, bunu yaparken Yine gürültülü bir şey. Dudaklarını yalamak, dudaklarının titreşimini kendi dudaklarında hissetmek istiyordu.

Bacakları adamın beline dolandı ve sonra yıldızları gördü.

Aman Tanrım. Bu çok tehlikeliydi. Adamın siki kalçalarına tamamen bastırıldığında ve kalçaları ona doğru döndüğünde kapris yaptı -ve asla kapris yapmazdı.

"Sikimi içine sokmak için ölüyordum." Açıkça. Kelimeleri en ufak bir şekilde küçümsemedi.

"Tanrım, ne kadar romantiksin," diye soluk soluğa kaldı, ama bu tehlikeli derecede erotik ifadede hiç de rahatsız olmamıştı.

"Romantizm mi istiyordun?" Adam kadının çenesini ısırıldı. "Bunu yumuşatmak için güzel yalanlar mı?"

Bu, dişlerinin kadifenin üzerindeki çaresiz meme ucunu tırmıklayarak sert noktayı, malzemeyi ve her şeyi ağzına çekmesidir.

Dudaklarından çıkan sıkı, boğuk çığlık onu şok etti. Oh kahretsin. Orgazm olacaktı. Tam burada, duvara yaslanmışken, dişleri göğüs ucunun sıkı tomurcuğunu çalıştırmaktan başka bir şey yapmadan.

Ve utanmamıştı bile. Sonra mırıldandı.

BÖLÜM 3

Orgazm oldu.

Tanner onun içinde dalgalandığını, nefesinin kesildiğini hissetti ve vücudunun her gözeneğinden akan heyecanı ve şoku kokladı.

Orospu çocuğu. Dinamitten daha ateşliydi. İhtiyacının kokusu duyularını bulandırdı; kalçalarının arasında toplandığını bildiği şurubun tatlılığı onu neredeyse sadece kokudan sarhoş ediyordu.

"Yaramaz, yaramaz Schemer." Aletini kızın amına daha sıkı bastırdı, orada toplanan sıcaklığı ve vahşi ıslaklığı hissetti.

"Başına gelmesine izin verme," diye nefes nefese kaldı. " zaman oldu."

Ve yalan söylüyordu. Diğer yalancıların aksine, küçük aldatmacasının kokusu mide bulandırıcı değildi. Yumuşaktı, içinde biraz alay ve hafif bir şaşkınlık vardı. Onun yalanlarının kokusunu seviyordu. Ama bu, onun yanına kâr kalmasına izin vereceği anlamına gelmiyordu.

"Yalancı," diye suçladı onu usulca.

"Oraya gitmeyeceğiz." Gözleri kirpiklerinin ardında parıldarken başı arkasındaki sert duvara yaslandı.

"Nereye gitmek istiyorsun o zaman?" diye sordu onun yerine, kalçalarını kızın ateşli amcığına doğru yuvarlayarak.

"Benden bir metre kadar uzakta olduğun yerde."

Dizlerini büktü, sanki onu yerinde tutmak istercesine kalçalarını sıktı.

"Üç metre mi?" diye düşündü. "Bu küçük dalgalanmayı o kadar uzakta yakıcı bir orgazma dönüştürmek çok zor olacak güzel kız. İstedığinin bu olduğuna emin misin?"

Onun daha fazlasına olan ihtiyacının kokusunu alabiliyordu. İçinde yanıyor, güçlkle karşı koyabildiği bir açlıkla ikisiyle de alay ediyordu.

"Bu çok iyi bir fikir olurdu." Dudaklarını yaladı. O da onları yalamak istedi.

Adam onları tekrar kapatamadan, kadın adamın omuzlarını itiyor, bacakları adamın kalçalarından ayrılıyordu. Onun gitmesine izin vermekle aptallık etmişti. Ona karşı savunmasını yeniden inşa etmesi için zaman vermek iyi bir fikir değildi. Ama bu meydan okuma onu çağırıyor, onu serbest bırakırken beklentiyle gülümsemesine neden oluyordu.

"Etkileyici." Ellerini yumuşak kadife bluzun üzerinde gezdirdikten sonra etek ucunu düzeltti ve odaya geri döndü. "Artık gidebilirsin."

Bunun üzerine kıkırdadı. " sanmıyorum."

Saçları ipeksi bir pelerin gibi etrafında dönüyordu, kalındı ve neredeyse kalçalarına kadar iniyordu, gözleri öfke ve arzuyla ona bakarken parlıyordu.

"Oyun zamanı bitti, Bengal."

Onunla tartışmak yerine balkon kapısını ve perdeleri çekti.

"Oyun zamanı daha yeni başladı."

Tanner ona dönerek, içinden geçen ani güvensizliği hissedince gülümsemesini gizledi. Scheme'in zayıflıkları, zaafları olmadığı söylenirdi. O her zaman daha iyisini bilirdi. Onun hakkında bildikleri ve ondan hissettikleri birbiriyle örtüşmüyordu. Uyuşana kadar da onun gitmesine izin verme ihtimali yoktu.

Yıllarca Tallant'ın küçük sevgilisini kaçırmayı planlamıştı. Önce Tallant'ın acı çekmesini istiyordu. Şimdi ise generalin ne hissettiği umurunda bile değildi; kadını istiyordu. Sırları. Ve şimdi de sıcak öpücükleri ve ürpertici boşalmaları istiyordu. Ve şimdiye kadar Jonas onun planlarını şu ya da bu nedenle hep engellemeyi başarmıştı. Bu gece, onu serbest bırakmadan önce ölecekti.

Ve bu düşünce bir rahatsızlık gölgesi getirdi. Hiçbir şey bu kadar zorunlu olmamalıydı. Hiçbir kadına bu kadar çaresizce ihtiyaç duymamalıydı.

Dilini tekrar kontrol etti. Hayır, şişmiş bez yok. Çiftleşme zamanı olmayabilirdi ama kesinlikle oyun zamanıydı. Ve Tanner oynamayı severdi.

Adam ona doğru yaklaşıp yavaşça etrafında dolanırken dudakları aralandı, kirpikleri gözlerinin üzerinden kaydı.

"Tanner."

Kadının sesindeki uyarıyı duyabiliyordu ama aynı zamanda heyecanı da duyuyordu. Ve bu iyiydi. Gerçekten iyiydi. Çünkü bir dahaki sefere o tatlı kedi doruğa ulaştığında, aletini içine o kadar derine gömmek niyetindeydi ki her tatlı dalgalanmayı hissetti.

"Kokunu alıyorum." Kulağını ısırđı, onu duvara doğru iterken elleri belinde sıkılaştı.

"Hayır dedim," diye nefes nefese kaldı.

"Hayır, ." Adam onun boynuna doğru kıkırdadı. "Sen korkak değilsin, Schemer. Yoksa öyle misin?"

Parmakları yavaşça aşağıya kaymadan önce göğüslerinin hemen altından açıldı ve kalçalarındaki yumuşak lastiğın altına girdi.

Bir iniltiyle alnını duvara yaslarken parmakları duvara doğru kıvrıldı.

"Sanırım senden nefret ediyorum."

"Bu nefret değil, açlık. İtiraf et, şu anda ben senin için ne kadar sertleştiysem sen de benim için o kadar ateşlisin." Ereksiyonunu onun kışına bastırdı.

Kahretsin, o kıvrımlı, yuvarlak popoyu seviyordu. Kabarcıklı bir popo. Parmakları yumuşak, sıırıslıklam buklelere kayarken, ona doğru kalktı, sikine sürtündü.

"Olduğın yerde kal." Kız dönmeye çalışırken onu duvara tuttu. "Sadece sana dokunmak istiyorum."

Eğer ona dönerse, onu durduğı yerde becerecekti.

"Bu delilik." Yanağını duvara dayamış, kirpiklerini kızarmış yanaklarının üzerine indirmişti.

"Sadece hissetmeme izin ver," diye mırıldandı, yanağına bir öpücük kondurdu, parmakları şişmiş klitorisini sıyrırken onu sabit tuttu.

Hâlâ hassastı. Birkaç dakika önceki hafif orgazm sadece o küçük, sıkı tomurcuğı etkilemişti. Parmakları küçük açıklığı çevrelerken bile amının muhtaç sıkılığını hissedebiliyordu.

"Beni istiyor musun?" diye fısıldadı dudaklarının kenarına. "Söyle bana Scheme, parmaklarımı içinde istiyor musun?"

"İstiyorum..." Alt dudağını ısırđı, nefesi kesilirken yüzünü buruşturdu.

"Ne istiyorsun?"

Kadın başını salladı.

"Söyle bana, güzel kız." Kelimelere ihtiyacı vardı. Daha önce hayal bile edemeyeceğı bir şiddetle onlara ihtiyacı vardı.

"Seni istiyorum. Beni becermenı."

Dönmeye çalışırken onu yakaladı, sabit tuttu ve iki parmağını ipeksi bir sıcaklığa soktu, o kadar sıkı, o kadar inanılmazdı ki, neredeyse pantolonunun içine boşalıyordu.

Scheme parmak uçlarına kalktı, gözleri açıldığında başı adamın omzuna çarptı, adam onu doldururken bakışlarının önünde renkler ve sıcaklık parıldıyordu.

Ve okşadı.

Çılgık atmamaya, yalvarmamaya çalıştı. Kalçaları adamın elini sıkıca kavradı, onu yerinde tuttu, parmakları onun içindeydi, avucu onu kavıyor, klitorisini törpülüyordu.

"İşte, güzel kız." Yine o hırıltılı şey.

Boğazından bir inilti çıkarken ürperdi, zevk onu batırdı. "Şimdi benim için gel," diye mırıldandı. "Elimin her yerinde, Scheme. Benim için gel Ben."

Şeytani, şehvet dolu parmakları kadının içinde daha derinlere uzandı, bir sinir buldu.

Sahip olduğunu bilmediği son, okşadı, itti ve duyularını harekete geçirdi.

Ağlayarak geldi. Bunun kadar uysal bir şey yüzünden hiç ağlamamıştı. Şaplak atılırken tahrik olarak ağlamıştı. Anal seksin şehvetinde ağlamıştı ama nadiren, nadiren orgazm olduğunda.

Bu seferki onu sarstı. Eylemde yasak olan hiçbir şey yoktu. En ahlaksız duyguları bile baştan çıkaracak bir şey yoktu. Ama nefes nefese kalana, inleyene, tırnakları göğüslerinin altından geçen ve onu adama karşı tutan kolu ısırana kadar onu sarstı.

Ve daha fazlasını istedi.

"Yeter." Adam, elini pantolonundan çekip sendeleyerek uzaklaşmasına izin vermeden önce parmakları yavaşça amının sıkışık derinliklerinden kayarak klitorisini okşadığında şaşırdı.

"Gitmeniz gerekiyor. Şimdi." Sesi titriyordu. Burun deliklerinin alevlendiğini, daha önce hiç bilmediği ihtiyaçlarını geri püskürtmek için savaşıırken dudaklarının gerildiğini hissedebiliyordu.

Seks bir spordu. Bir hobiydi. Bir manipülasyon. Tek istediği dışsal zevkti. İhtiyacı olan tek şey sert bir orgazmdı. *Buna* ihtiyacı yoktu, içinde oluştuğunu hissettiği bu pençeleyen çaresizliğe.

Sonra adam hâlâ nemli olan parmaklarını ağzına götürüp yaladığında kadın titredi, ürperdi. Yüz ifadesi gerginleşti, altın rengi gözleri parıldıyordu.

parlak, şiddetli açlık.

"Tadın güneş ışığı gibi," diye homurdandı, açıkça onun tadından hoşlanıyor, zevk alıyordu. Tanrım, daha önce hiçbir erkek böyle bir şey yapmış mıydı?

"Sabun yüzünden," diye hırladı. Ona uzanmamak için ellerini iki yanında yumruk yapmak zorunda kaldı. Bunu yapamazdı. Bununla başa çıkamazdı. Şimdi olmaz.

Dudakları memnuniyetle kıvrıldı. "Tatlı, ateşli bir amcık. Bir sonraki dudaklarımı orada istiyorum, Scheme. Dişlerimi ağrıtabilecek kadar çok istiyorum."

Dizlerinin bağı çözüldü.

"Kes şunu," diye tısladı, adamın yüzündeki açlıktan, gözlerindeki açık, parlıktan nefret ediyordu. Bu artık bir oyun değildi. Hayatında ilk kez içinde bir şey tepki veriyordu, kendisinden bile sakladığı bir parçası. "Gitmeni istiyorum, Tanner."

"Böyle bir şey , güzel kız."

"O zaman güvenliği arayacağım." Evet, doğru, bunu magazincilere bırakacaktı.

"Hayır, yapmayacaksın." Açıkça ona gülüyordu. "Baban Breed'lerle oynamandan memnun olmayabilir, tatlım."

Hadi canım. Eğer kellesi zaten doğrama tahtasında olmasaydı, o zaman olurdu.

En azından blöf yaparak bu işten sıyrılmaya çalışmak için dudaklarını aralamıştı ki kapı sertçe çalındı. İçini bir telaş kaplarken gözleri fal taşı gibi açıldı. Lanet olsun.

Tanner göz kırptı. Kanepeden ceketini alarak banyoya işaret etti. Ceketinin iç cebinden susturucu takılı tabancasını çıkarırken kapıyı dikkatlice aralık bırakarak içeri girdi.

Bu konuda iyi şeyler hissetmiyordu. Tuhaf bir şey hissediyor, kokusunu alıyordu - soğuk ama pişmanlıkla karışık.

"Chaz." Sesinde bir korku notası vardı, havada aniden kırbaçlanan kokusu dışında neredeyse tespit edilemezdi.

Scheme giriş kapısında oyalanmadı. Tanner onun yatak odasına yaklaşan kokusunu yakaladı. Birden dengesi bozuldu, kararsız kaldı.

"Ne halt istiyorsun?" Ziyaretçisini sorguladı.

Öfke ve acı şimdi korkuyla karışmıştı. Yatak odasının kapısı usulca kapandı.

"Chaz, bu şu anda iyi bir fikir değil."

Neden kızın seksten bahsetmediğini ?

"Çok fazla şansın oldu, Scheme." Chaz St. Marks, eski sevgilisi ve babasının kiralık katili. Tanner onun sesini ve kokusunu tanıyordu. Diğer adamın sesindeki ölüm notasıyla kaskatı kesildi. Kesinlikle hayır. Bunun seksle hiçbir ilgisi yoktu. "Geçen ayki dayak yetmedi mi? Şansımızı zorlamaya devam etmek zorunda mıydın?"

"Sen neden ?" Soğukkanlı, sakın. Sesi, şu anda içinden akan korkuyla tam bir tezat oluşturunuyordu.

"Yakalandın," dedi Chaz nazikçe. Çok nazikçe. "Bunun yanına kâr kalacağını mı sandın gerçekten?"

Dehşet. Artık sadece korkmuyordu. Dehşete düşmüştü. Tanner kokusunu alabiliyor, neredeyse tadına bakabiliyordu.

"Affedersiniz?" Sesi sertti. Evet, kesinlikle isminin hakkını veriyordu.

"Sorgulanmak üzere getirilmeni bile emretmedi," diye içini çekti Chaz. "Senin kırılabilceğini düşünmüyor Scheme. Yanıldığını ummuştum. Ondan yediğin son dayağın seni bu gidişatı değiştirmeye ikna edeceğini ummuştum."

Tanner'ın damarlarında buz oluşmuştu.

"Söyleyecek bir şeyin yok mu?" Chaz o zaman ona sordu.

Tanner diğer adamın öldürmeye hazırlandığını hissedebiliyordu. Silah kokusu alamıyordu ve bu tek anlama geliyordu. Adam onun boynunu kırmaya niyetliydi. Bu St. Marks'ın uzmanlık alanıydı.

"Neden bahsettiğini bile bilmiyorum," diye ısırıldı, açıkça ondan uzaklaşıyordu. "Ve keşke gitsen."

"Sekiz yıldır ondan nefret ediyorsun," diye içini çekti Chaz. "Sana göz kulak oluyordu, Scheme."

"Kapa çeneni!" Sesinde acı yankılanıyordu. "Sadece kapa ."

"Hamile kalmakla hiç işin yoktu. O veledi ben istemedim ve senin konumun da sana bekâr annelik lüksünü tanımlıyordu. İkimizin üzerinde böyle bir etkisi olmasını gerçekten ister miydin?"

"Bunu seninle tartışmayacağım!" Sesinden buz damlıyordu. "Beni nasıl öldüreceksin, Chaz? Silah ya da bıçak göremiyorum."

"Boynunu kıracağım." Sesi şimdi pişmanlıkla ağırlaşmıştı. "Acımayacak, Scheme. Acı yok, kan yok. Yaşarken olduğu gibi ölürlen de çok güzel olacaksın."

Cehennem gibi! Ve Tanner, o piçin fikrini değıştirip değıştirmeyeceğini görmek için beklerse lanetlenirdi.

Kapıyı sarsarak açtı ve St. Marks dönerken Scheme'in gözlerindeki solgun şoku gördü. Savunma yapacak zaman yoktu. Kurşun piçin gözlerinin tam ortasına isabet etti ve Tanner pantolonunun cebinden çıkardığı şırıngayı avuçlarken onu yere düşürdü.

"Bunun için üzgünüm, güzel kız." Scheme'i yakaladı, etrafında döndürdü, basınç şırıngasını boynuna dayadı ve enjektöre bastı.

Onun kollarına yığıldı.

"Kahretsin." Onu yatağa yatıran Tanner, hızla düşen suikastçının yanına gitti ve ellerini hızlı, emin hareketlerle vücudunda gezdirdi.

St. Marks üzerinde hiçbir şey taşımıyordu. Silah yok, kimlik yok. Yüzünü buruşturan Tanner, pantolonunun cebinden kulaklığı ve kol mikrofonunu çıkardı. Alıcıyı yerleştirerek mikrofonu dudaklarına götürdü.

"Temizleyin çocuklar. Pronto."

Cabal ve Jackal'ın küfürleri kulağına doldu, hareket sesleri yolda olduklarını gösteriyordu. Ceketini giymeden önce elektronik aletleri pantolonunun cebine attı, silahını cebine koydu ve Scheme'i tek koluna aldı.

Adamın kolu kadının sırtına dolanarak onu kendine çekti ve başını göğsüne yasladı. Eğer görülürlerse, varsayım gerçekte olduğundan çok daha farklı olacaktı. Görölmek istediğinden değil.

Süitten hızla çıkarak merdivenlere yöneldi ve koridorun diğer ucunda asansörün sesi duyulurken kapıyı iterek içeri girdi. Jackal ve Cabal'ın uzun sürmeyeceğini biliyordu.

Tanner onları beklemedi. Diğer iki adamın yanından geçip gitmenin neden zorunlu görüldüğünden emin olamıyordu. Ama Tallant'ın adamını uçurduğu andan itibaren içindeki hayvan kontrolü ele almıştı.

Bunun şokunu daha sonra atlatabilirdi ama Scheme'i kollarına alıp merdivenlerden inerken, şimdi bunun kendisini rahatsız etmesine izin vermedi. Vahşi, koruyucu, hayvani içgüdüleri zorunluydu. Hayatı tehlikedeydi ve onu güvenli bir yere götürmekten başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Tam güvenlik.

SANDY HOOK, KENTUCKY

O gece dağ yollarında sessizce ilerleyen siyah SUV'u fark eden kimse olmadı. Farların parıltısı, bir zamanlar gelişen tarım arazileri üzerinde yer alan evlerden yansıyor, perdeli pencereleri deliyor, sonra kıvrılıyor ve yoluna devam etmeden önce tertemiz çimler boyunca parlıyordu. Mobil evler, kırmızı tuğlalı görkemli konutlar ve mütevazı çiftlik evleri aynı dar yolları paylaşırken, Tanner Reynolds onu eve götürecek sapağa doğru istikrarlı şekilde ilerliyordu.

Aracın GPS'i sadece devre dışı bırakılmamıştı, sökülümüştü ve bir nehirde yüzüyordu. Bildiği son gerçek sığınağa doğru ilerlerken onu görecekt hiçbir göz, duyacak hiçbir kulak yoktu.

Nereye gittiğini biliyordu ama orada olmak için duyduğu sabırsızlığı sadece o biliyordu. Kendisinin ve ailesinin yıllar önce keşfettiği gizli mağaraları bulmak ve saklanmak için duyduğu ilkel kararlılığın sadece o farkındaydı.

Dikiz aynasını kontrol etti. Arkasında ya da uzakta hiç ışık yoktu. Yol karanlıktı ve gecenin bu geç saatlerinde nadiren seyahat edilirdi.

Callan'ın bu ülkede yaşadığı yıllar boyunca yetiştirdiği küçük Irk sürüsünü bulmak için Konsey'den gönderilen askerler, onun gittiği mağaraları hiç keşfetmemişlerdi. Bu mağaralar, dünya onları keşfetmeden önce sürü liderlerinin yaşadığı evin altında uzanan mağaralar ağının bir parçası bile değildi.

Tanner şimdi bunun bir hata olduğunu düşünüyordu. Kendilerini dünyaya ifşa etmeleri, inandıkları gibi bir güvenlik güvencesi olmamıştı. Genetik Konseyi'nin geri kalan üyeleri huzur içinde yaşamalarına asla izin vermeyecekti. Ve bu Konsey üyeleri, Irkların dünyaya ifşa edilmesinin ardından ortaya çıkan saf kan ve üstün ırk topluluklarını her zaman besleyecek ve onlara yardım edecekti.

Tallant ve sözde şımarık, çok sevilen kızının bu örgütlerin başında olduğu söyleniyordu.

Tanner kabaca içine çekti, onun kokusunu içine çekerek duyularına nüfuz etmesine izin verdi. Ve Tanrım, kız çok güzel kokuyordu. Tanner'ın bir zamanlar olduğuna inandığı o çamur gibi kokmuyordu; yaz gibi kokuyordu. Çöl rüzgarındaki güller gibi. Lanet olası bir nirvana gibi ve o hâlâ katil bir kaltak olabilecek bir şey hakkında şiirsel sözler söylüyordu. Hayatı boyunca güvendiği hayvani içgüdülerinin inkâr içinde kükrediği gerçeğini unutun.

Scheme Tallant da kimdi? Onun sandığı gibi şımarık küçük bir sürtük olmadığı kesindi. Hele o lanet otel odasında duyduklarından sonra.

Babası onun peşinden bir suikastçı göndermişti.

Suikastçıyı öldürüp Sığınak'a teslim etmek yerine, onunla birlikte kaçıyordu.

Aklını kaybetmişti. Hepsi bu kadardı. Hayvan, Tanner'ın kaybedeceğini bildiği bir savaşta insanla çarpışıyordu. Kaçamadığı bir şey, doğuştan gelen bir his, onu bırakmasına izin vermiyordu.

Ellerini direksiyonda sıkı tutan Tanner, dudaklarının ilkel bir hırıltıyla dişlerinden geriye doğru kıvrıldığını hissetti. Hırlamasını fiziksel olarak dizginlemek zorunda kaldı. Bu noktada doğasının hayvani yönü üzerindeki kontrolü en iyi ihtimalle zayıftı. Kendini onun kokusuna ne kadar kaptırırsa, onunla o kadar az mücadele ediyordu.

Ve bunun düşüncesi onu dehşete düşürdü. Bu zayıflık onu endişelendiriyordu. Buna tahammül edemiyordu. Yıllar boyunca, düşünmek istediğinden çok daha uzun yıllar boyunca, hiçbir zayıflığı olmadığından emin olmuştu. Paylaştıkları güzel zamanlardan daha fazlasını ifade eden sevgilileri yoktu. Aileden saydıkları dışında arkadaşı yoktu. Ona karşı kullanılabilecek hiçbir ortağı yoktu.

Ama bu kadın onu zayıflattı. İçindeki hayvanı daha da güçlendirdi.

Onun balon kışını kurtarmanın aptallığına homurdanarak SUV'un ışıklarını kapattı ve aşağıdaki kayalıklara giden çakıllı yola saptı.

Onu sığınağa götürmesi gerekiyordu. Washington'dan Kentucky'nin doğusuna giderken sadece bir kez uyanmış, bu da ona pompaladığı sakinleştirici yüzünden gerçek bir tehlike altında olmadığına ikna olmasına yetmişti.

Onu gizli mağaralara sokmak şarttı. Onu orada korumak için gereken her şeye sahipti. Ve orada ihtiyacı olan cevapları alacaktı. Sığınak'taki casusun kim olduğunu bilecekti; şüphesiz bu

General Tallant'ın Breed üssünde yapılan her hareketten nasıl haberdar olduğunu. Bu Scheme'in casusu da tanıdığı anlamına geliyordu.

Kahretsin, babası ona doğru ismi vermişti. Eğer raporlara inanılabiliyorsa, ki Tanner bu raporlardan şüphe duymaya başlamıştı, o zaman Scheme Sığınak'a yapılan saldırıların birçoğundan bizzat sorumluydu.

Komplo kurdu. Plan yaptı. Entrikalar çevirdi. O bir entrikacıydı. Ancak babası *için* entrika çevirmek yerine, ona *karşı* entrika çeviriyor olabileceğinden şüphelenmeye başlamıştı.

BÖLÜM 4

O ölmemişti. Scheme'in kesin olarak düşünebildiği ilk şey buydu. Nefes alıyordu. En azından şimdilik.

Sersemlemiş olmasına rağmen hiçbir kafa karışıklığı yoktu. Tanner'ın kolunun boynuna dolandığı ve karanlığın üzerine çöktüğü ana kadar ne olduğunu tam olarak biliyordu.

Garip ama adamın onu öldüreceğinden emindi. Onun sert, aniden acımasızlaşan altın rengi gözlerinde ölümü görmüş ve banyodan çıkarken etrafındaki havada titreştiğini hissetmişti.

Eli boynuna gitti ve bir şeyin onu sıkıştırdığı yerdeki hafif acıyı hissetti. İstemediği bir şekilde fena halde boku yemiş olduğunu hissediyordu. Ama seni öldürmeyen şey güçlendirir, değil mi?

Saçmalık.

En azından gömülmemişti. Etrafındaki boşluk hissini, üzerine serilen battaniyeyi, azalan oksijen hissi yerine ciğerlerine dolan temiz havayı hissedebiliyordu. Bu berbat olurdu.

"Gözlerini açabilirsin. Uyanık olduğunu biliyorum."

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve Tanner'a bir nebze de olsa kontrollü bir şekilde bakabilmek için tüm kontrolünü kaybetti.

Evet, mahvolmuştu. İyi bir şekilde değil. Düzgün bir şekilde bile değil. Babasının ikinci komutanının dediği gibi, tam anlamıyla FUBAR'dı. Tamir Edilemeyecek Kadar Berbat.

Yatağının ucunda duran adam, Breeds'in nazik, çekici, sofistike halkla ilişkiler irtibat görevlisi değildi. Olamaz. Bu Konsey'in yarattığı hayvandı. Vahşi, yoğun, tehlikeli.

Ve şimdi onun merhametine kalmıştı. Şanslı kız.

Bakışları adamın gözlerindeki karanlık öfkeden uzaklaştı. Onu tutmaya, bakışlarındaki suçlamayı, yargılamayı görmeye dayanamıyordu. Yapabileceğinden değil

başka bir şey beklemiyordu. Irkların nefretini kazanmak için yıllar boyunca çok çalışmış ve başarılı olmuştu. Bu onun işini kolaylaştırdı. Hayatı daha az karmaşıktı. Artık onun gözlerinde oyunbaz bir arzudan ziyade gerçeği görmek daha zordu.

Bakışları taş duvarlara, taş zeminlere değdi. Yattığı yatak kalın posterleri olan ağır ahşaptan yapılmıştı. Yukarıda, yere kadar sarkmadan önce birbirine bağlı posterleri kaplayan ağır bir malzeme vardı. Eski moda, neredeyse ortaçağ tasarımıydı. Çılgınca romantikti. Yatağın ucundan ona bakan adamın bu tasarımla bir ilgisi olma ihtimali yoktu.

Büyük bir mağaraya benzeyen yerin diğer ucunda geniş bir kanep ve birkaç sandalye vardı. Eski moda dökme demir bir soba, yuvarlak bir masa ve dört sandalyeyle birlikte oturma alanının çok uzağında değildi. Dolaplar baş üstünde ve taş duvarlar boyunca uzanıyordu. Taş duvarların içinde kaybolmadan önce tavan boyunca birkaç metal boru uzanıyordu, bir çeşit kanal. Bir televizyon, müzik sistemi, kitap, CD ve DVD'lerden oluşan küçük bir raf vardı. Evin tüm konforu. Etrafı taşla çevriliydi.

"Neredeyim ben?" Cevabı gerçekten bilmek istemediğine dair bir his vardı içinde.

"Güvende. Şimdilik." Güçlü kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, gözleri soğuk bir şekilde ona bakıyordu.

"mi?"

Ağır, siyah bir kaş alaycı bir şekilde kıvrıldı.

Scheme boğazını sıkarak korkuya karşı yutkunma isteğine direndi. Bunu yapabileceğine kendini ikna etti. Şu an için haydut bir Cins olabilirdi ama eninde sonunda kontrol etmesi gerekecekti, değil mi?

"Biraz su alabilir miyim?" Kuru dudaklarını yaladı, geçmişte pek çok kez yaptığı gibi korku ve mide bulantısıyla savaştı. Numara yaptı.

"Bir bedel karşılığında."

"Görünüşe göre şu anda büyük olasılıkla beş parasızım." İç çekti. "Babamın suikast düzenlediği kişilerin kredi kartlarını ve banka hesaplarını iptal etmek gibi bir alışkanlığı var."

Bunu gerçekten yapmıştı. Cyrus bu oyundan gerçekten bıkmış ve onu öldürtmeye karar vermişti. Bir keresinde ona bunun çözü atmak gibi bir şey olduğunu söylemişti. Bazen kendi örgütünüzdeki pisliklerden kurtulmanız gerekir. Görünüşe göre o da pisliğin bir parçası olmuştu. Tanner'ın başı yana eğikti, Irklar arasında bile benzersiz olan gözleri hicivli bir ifadeyle buz gibi parlıyordu

Duygusal dolgun dudaklarını gülümseme şekillendirdi. Başını dikleştirip burnunun ucuyla ona bakmaya devam ederken kollarındaki kalın, iri kaslar esnedi.

"Bir bardak suyun fiyatı nedir?" Bu bakış pazarlık sanatıyla el ele giderdi.

Sonra bakışlarını eğlence aydınlattı. Sadece gözleri. Bakışları onu örten battaniyeye düşmeden önce bir parıltı, daha fazlası değil.

"Seni bir suikastçıyla yatmaya iten şey neydi?" diye sordu sonunda.

"Bir soru, fiyat mı?" Pazarlık yapmak hiç bu kadar kolay olmamıştı.

Dudakları kıvrıldı. "Sana söyledim tatlım, o küçük, sıkı vücuttan bir parça koparmak için her türlü niyetim var. Sadece erkek zevkinin neden bu kadar berbat olduğunu merak ediyordum."

Yılların kontrolü, acının getirdiği irkilmeyi yatıştırdı. "Henüz o kadar susamadım," dedi sakince.

"Henüz o kadar azgın değilim ama oraya çabucak varabilirim," diye güvence verdi ona, gülümsemesi bir kez daha soğudu. "Belki ben hazır olduğumda susamış olursun."

Bakışları adamın kalçalarına kaydı, sonra tekrar yüzüne döndü. Tamam, şu anda oldukça hazır görünüyordu. Bu neredeyse eğlenceliydi. Tanner Reynolds'ın şimdiye kadar yaratılmış en uysal Irklardan biri olduğu söyleniyordu. Yaklaşık otuz beş yıl önce yaratılmış, on beş yaşındayken gurur lideri Callan Lyons'la birlikte kaçmış ve Lyons on yıl önce varlıklarını ortaya çıkarana kadar Sandy Hook, Kentucky'de büyümüştü.

Kaçtığı New Mexico laboratuvarı en ağırlarından biri olarak kabul ediliyordu. Genetik Konseyi üyelerinin yanı sıra Irkları denetleyen bilim adamları ve askerler de merhamet nedir bilmiyordu. Merhametin zayıflık doğurduğu söylenirdi ve Konsey, yarattıklarından herhangi birinin zayıf olmasına izin vermeyi reddediyordu.

Biri hariç hepsi. Annesi. Yirmi yıl önce, Irklara yardım etmek isteyen tek kişi, Sherra olarak bilinen bir Irk üzerinde bir dizi test yapmak üzere New Mexico'da geçici olarak görevlendirilmişti. O zamana kadar gebe kalıp düşük yapan tek ırktı.

Scheme bu kadarını kesinlikle biliyordu. Babası birkaç kez annesinin Irklara yardım etme kararının bedelini nasıl ödediğine işaret etmişti. Söylendiğine göre günler sonra ağır bir felç geçirerek ölmüş. Ama Scheme babasının onu öldürttüğünü biliyordu. Tıpkı şimdi kızını öldürtmek istediği gibi.

Tanner öyle gösterildiği gibi zevk peşinde koşan, her dakika gülen Amerikalı bir çocuk değildi. Gözlerinde, dudaklarının sert kıvrımında bunu görebiliyordu. Başkalarını kandırabilirdi ama Scheme hayatını Konsey'in tehlikeli sularında dolaşarak geçirmişti. Burada bir şekilde kendisini neyin içine sokmayı başardığını çok iyi biliyordu.

Şimdiye kadar yaratılmış en acımasız, en işbirlikçi Irklardan biriyle birlikte hapsedilmişti. Hem de en meraklılarından biriyle. Ve bu onun için tehlikeliydi. Son derece tehlikeliydi.

"Uzlaşma yok mu?" diye sordu, sesinin zayıfladığının farkındaydı.

Tanrım, çok yorgundu. Ve susamıştı, su ihtiyacı neredeyse işkence gibi geliyordu.

Ve bir tuvalete ihtiyacı vardı. Bu daha ağır basıyordu.

"Irklar uzlaşmak üzere eğitilmezler," diye hatırlattı ona. "Sanırım babanızın selefi Irkları eğitmeye başladığında verdiği ilk emirlerden biri buydu."

Evet. Büyükbabam Cyrus Tallant Sr. Piç kurusu.

"Tuvalete gitmenin fiyatı daha mı düşük?" Yorgun bir şekilde iç çekti. Müzakerelerin sadece iki taraf da en iyi durumdayken yapılabileceğine dair bir kural olmalıydı. Ya da en zayıf oldukları zaman. Oyun alanı gerçekten de eşit olmalıydı.

Ona her ne yaptıysa kafası fena halde bulanıktı. "Tuvalet molaları bedava." Omuz silkti. "Su da öyle. Bir banyo yap Sen oradayken. Bu iyileştirebilir."

Evet, tabii. Hazır başlamışken neden birkaç tur atmıyordu ki? Kıçını tuvaletin olduğu yere taşıyacak gücü olup olmadığını bile merak ediyordu. Onu bayıltmak için her ne kullandıysa, onu bir kedi yavrusu kadar güçsüz hale getirmişti.

"Nerede o?" Kendini hareket etmeye zorladı. Zorladı. Sahip olduğu gücün her zerresini bacaklarını hareket ettirmeye, vücudunu kaydırmaya odakladı. Bir insan sırtını ne kadar kullandığını, o kaslar acıyla kasılana kadar asla fark edemezdi.

Bir gece önce bu kadar sertleşmemişti çünkü gün boyunca ağırları üzerinde çalışmıştı. Şimdi, zorunlu uykudan sonra, ne kadar uyumuş olursa olsun, acı çekecek kadar sertleşmişti.

Gözyaşı yok. Yatağın kenarına doğru kayarken hareket etmenin verdiği acıyla gözlerini kırıştırdı ve battaniyeleri çıplak vücudunun hayati kısımlarının üzerinde tutmaya dikkat etti.

"Perdenin arkasında." Başını yatağın altından birkaç metre ötede, duvarda asılı duran zengin bordo kadife perdeye doğru salladı.

"Anlaşıldı," diye mırıldandı kendi kendine. "Tabii ki yakınlarda bir yerde olamaz."

"Yerin bu kadar altında, güzel kız, tesisleri en iyi tesisat çekilebilecek alana koymalısın." Sesinde bir omuz silkme vardı, ama onu gerçekten yakalayan tek şey yeraltı kısmıydı.

Yatağın kenarına oturduğunda, dönüp teslimiyet içinde ona baktı. "Yeraltı mı?"

Dişlerini gösterdi. Özellikle de keskin kesici dişlerini. "Yeraltının derinliklerinde, şekerim. Fobilerin mi var?"

"Eğer yapsaydım, şu anda mahvolmuş olurum, değil mi?" Sesine alaycı bir hava katmak kolay değildi.

"Her halükarda mahvolmuş olabilirsin," diye mırıldandı. "Herhangi bir tercihin var mı?"

Scheme bunu düşününce neredeyse gülecekti. Ah, pek çok tercihi vardı ve çoğuyla başa çıkabileceğinden emindi.

"Üzgünüm, Irkların bu yıl listeden çıkarılmasına karar verdim. Gelecek yıl deneyin," diye hafifçe önerdi.

"Bakalım önce bu yıl için fikrini değiştirebilecek miyiz?" Gülümsemesi yırtıcıydı. Neredeyse korkutucuydu.

Scheme şaşkınlıkla ona baktı.

"Bütün bunlar çarşaplarda yuvarlanmak için mi? Suikastçımı öldürdün, beni kim bilir nereye götürdün, yeraltına, böylece sevişebilecek miydin? Bu biraz aşırı değil mi?"

Tanner için bile aşırıydı. Irk topluluğunun kendisi bile Bengal kardeşlerinin Irkların normal davranış olarak gördüklerinin biraz dışında olduğunu kabul ediyordu. Ama bu Scheme'in beklediğinden daha fazlaydı.

"Becerilmenin ek bir faydası olacak," dedi. "Git banyonu yap; şartları sonra konuşuruz."

Tamam. Bunu daha sonra tartışabilirler. Sadece chickie. Ona uyar. Bırakın herhangi bir şeyin şartlarını, şu anda hava durumunu tartışacak kadar zihinsel kapasitesi olup olmadığını bile bilmiyordu.

Çarşafı kavradı, ayağa kalkarken onu da kendisiyle birlikte çekmek niyetindeydi.

"Çarşaf yok." Sert. Hırıltılı. Ses tonundan dolayı bakışları önce onunkine, sonra da çarşafı örten yorganın arasından çarşafı kavrayan ele kaydı.

Şimdi, neden bunu beklememişti ki? Orospu çocuğu, Jonas tarafından Breed kaçırımlarından veya vurma girişimlerinden korunması gerekiyordu. Ne oldu? Breed işleri müdürü o notu göndermeyi unutmuş muydu? Tallantların yeryüzünden silindiğini görmek istediğine dair söylentiler nedeniyle Tanner'ın kontrol altında tutulması ve kendisine yaklaşması halinde hareketlerinin kendisine bildirilmesi gerekiyordu. Ve sonuçta o da bir Tallant'tı. Jonas'ın onu korumasına ne olmuştu? Önce o aptal partiyi terk ettiğini görmüştü, şimdi de bu mu?

"İyi. Çarşaf yok." Ayağa kalktı, çarşaf ve yorganın vücudunun üzerinden kaymasına izin verdi.

Kendi çıplaklığının onu üzmesine izin vermemeyi uzun zaman önce öğrenmişti. *Zayıflık yok*, babasının da sloganıydı. Ve bu hiç anlamına gelmiyordu. Kolordu'dayken deniz piyadelerini eğittiği demir yumrukla yetiştirmişti onu.

Başını dik tutarak ona alaycı bir gülümseme verdi ve acele etmeden banyoya doğru ilerledi.

İçine çek, Breed, diye düşündü bir anlık eğlenceyle, adamın gözleri ısınıp sert vücudu gerilirken. Bu aç bir hayvanı kızdırmak gibiydi ve içindeki bir şey bunun uygun bir ceza olduğuna karar verdi. Her ikisi için de.

Tanner yatağın kalın direğine yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve onu izledi. Kötü bir hataydı. Kız yanından geçip giderken dizlerinin üzerine çöküp bir köpek gibi salyalarını akıtmak yerine yüzündeki alaycı eğlenceyi korumak için elinden gelen tek şey buydu.

Bengal Kaplanları'nın ağzı sulanmazdı.

Ama lanet olsun ki ağzının suyunu akıtmaya degecek bir manzara değildi. Şık, biçimli bedeni, uzun ipeksi saçları ve bir parça saygı duymamak için dişlerini sıkmasına neden olan bir zarafet.

Küçük, yüksek göğüsler, yuvarlak bir karın ve kıvrımlarla kaplı bir am. Çoğu kadın ağda yapar ya da tıraş ederek oradaki etin yumuşak ve ipeksi bir pürüzsüzlükte kalmasını sağlardı. Irkların kendi vücutlarında ise gerçek anlamda kıl yoktu. Bu da onun kıllardan etkilendiği anlamına geliyordu. Bayılıyordu. O yumuşak buklelerin bakışlarından neler sakladığını, şimdiye kadar sadece parmaklarının bildiği etleri öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Uzun samur saçları beline kadar uzanıyordu, karışıktı ama ipeksi ve gürdü, sırtını ve kalçalarını kesinlikle çekici bulduğu flörtöz bir seksilikle okşuyordu.

Çok güzeldi. Tek kelimeyle güzel. Ve bir kedi yavrusundan daha zayıftı. Jackal'la sakinleştiricinin dozajının gücü hakkında küçük bir konuşma yapması gerekecekti. Kahretsin, berbat durumdaydı ve berbat olmaktan nefret ederdi. Sakin ve kontrollü, onun sloganı buydu. Ateşli bir kadına ait bir çift güzel kalçanın arasında olmadığı sürece. Bu biraz kontrolü elden bırakmaya değerdı. Ama bu kadar değil. Asla bu kadar değil.

Tanner banyoda akan suyu duyunca yorgun bir şekilde içini çekti ve Callan'ın mağara duvarının kenarına yerleştirdiği dolaplara doğru ilerlerken bir yandan da dikkatle banyodaki Scheme'i dinlemeye devam etti.

Kendi kendine mırıldanıyordu. Ne dediğini anlayamadı ama eğer bir soyu varsa, bu kesinlikle sorgulanıyordu.

Başını sallayarak mikrodalga fırını, ocak tabağını ve cezveyi tezgâhın altından çıkardı ve taş duvara yerleştirilmiş prizlere takmadan önce yerlerine yerleştirdi.

Buraya elektrik getirmek tam bir baş belasıydı. Callan'ın buraya elektrik bağlamak için üç yıl boyunca kışlarını toprağa gömdüğüne bahse girerdi. Burası onların son güvenli deliğiydi; mağaralar yerin o kadar derinlerine gömülmüş ve o kadar çok farklı mineral ve cevherle katmanlanmıştı ki, yeryüzündeki yer delici uydular bile onları bulamıyordu. Kaba elmaslar, yakutlar, altın ve gümüş, demir cevheri ve sonunda izini kaybettiği diğer maden yataklarından oluşan küçük cepler vardı.

Mağaralar keşfedilmemişti, bilinmiyordu, o kadar iyi gizlenmişlerdi ki yerel halk bile onlardan habersizdi. Callan da bu şekilde kalması için büyük çaba sarf etmişti. Konsey tarafından yakalanıp New Mexico'ya götürülmeden çok önce mağaralar üzerinde çalışıyordu.

Tanner parmaklarını saçlarının arasından geçirmeden önce kahve makinesini hızla hazırladı ve banyodan gelen sessiz kadınsı inleme sesiyle yüzünü buruşturdu. Sonra kendine küfrederken dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Tanner yemek için yiyecek hazırlarken büyük ayaklı küvette akan suyu dinledi. Onu yeterince uzun süre yalnız bırakmıştı. Onu kontrol etmesi gerekiyordu. Eğer bir Breed'in sinirleri varsa, onunkiler endişeden isyan ediyordu. Daha sonra kendini dışarı çıkarmak bir yana, kışını o büyük küvete sürükleyecek enerjisi olmadığına yemin edebilirdi.

Perdelerle kaplı girişe doğru yürüdü ve kadife perdeleri kenara çekerek bakışlarını anında küvete çevirdi. Nefesinin göğsünde donduğuna yemin etti ama alevler taşaklarını yalamaya başlamıştı.

Su hâlâ derin, eski moda küvete akıyordu, sıcak, buharlı su o lanet olası tatlı göğüslerin uçlarına ancak ulaşmıştı. Aleti sarsıldı, zonkladı. Suyun içinde sallanan sert, pembe meme uçlarına bakarken spermin şafttan yukarı kaynadığını hissettiğine yemin etti.

Hayvan hırladı ve ne yazık ki ses dudaklarından kaçtı. Su, o şımarık, dut gibi olgun meme uçlarının üzerinden yavaşça geçerken Scheme'in kirpikleri açıldı. Ağzı sulandı. Ne vermezdi ki

Şimdi o tatlı memeleri tatmak için.

"Mahremiyet için pazarlık mı?" diye mırıldandı, sesi tembel ve uykuluydu. "Elbette." Kahretsin, hâlâ kelimeleri oluşturabiliyordu. İyi gidiyordu. "Söyle bana

"Baban neden seni öldürmesi için eski sevgilini gönderdi?"

Tallant sırf bu yüzden bile ölü bir adamdı. Şimdi diğer adamı öldürmekten kendini alıkoymasının hiçbir yolu yoktu.

Başını ondan çevirirken gözleri kapandı.

"İstedğin kadar izle." Dudakları kıvrıldı. "Teşhircilik beni heyecanlandırır, bunu bilmiyor muydun?"

Evet, bunu biliyordu. Yıllar boyunca yaşadığı tüm iğrenç erotik maceraları biliyordu. Onları biliyordu ve onu altına aldığı anda, saf zevki bir tutam aşırılıkla anlayan bir kadına sahip olacağı düşüncesinden zevk alıyordu.

Aslında önüne gelenle yatmazdı. Chaz St. Marks'tan sonra sevgililerini babasının organizasyonu dışında seçmişti. Aradığı kısa ilişkileri anlayan erkekler, daha fazlasını istemeden ihtiyacı olanı vermeye çalışan erkekler. Bu ilişkilerde tam olarak aradığı şeyi bulup bulmadığını merak ediyordu. Kendisi için hiç bulamadığını biliyordu. Ne kadar aşırı, ne kadar ahlaksız olursa olsun, hiçbir şey ona duyduğu açlığı yatıştıramamıştı.

"Soruma cevap vermedin." Sesini duymak için her şeyi yapardı. Duygularını öyle bir okşadı ki, dilini tekrar dişlerinin arasında kontrol etmesine neden oldu.

Kirpikleri bir kez daha aralandı ve ona o kadar derin, o kadar koyu çikolata kahverengi gözleri gösterdi ki, boğulma ihtimali olduğuna yemin etti.

"?"

"Baban seni öldürmesi için neden St. Marks'ı gönderdi?"

"Suikastçı." Gülümsemesi acı tatlıydı. Oropsu çocuğu, onu öldürmek isteyen piç için bir şeyler hissetti. "Onu öldürmekten zevk aldın,

değil ?"

"Ne düşünüyorsun?" Tek duygu belirtisi kirpiklerinin hafifçe titremesiydi.

"Sanırım keyif aldınız. Sorunuza cevap olarak, ona ihanet ettiğime inanıyor."

"Peki ya sen?"

Yüz ifadesi yorgun ve üzgündü. "Belki de sadece dikkatsiz davrandım. Son birkaç yılda çok fazla hata yaptım. Bir sorumluluk haline geldim."

Tam olarak yalan sayılmazdı ama Tanner bir aldatma gölgesi sezebiliyordu. Bu ona pek iyi gelmemiştir.

"Yani her şeyi duydun mu?" diye sordu sonra. "Hemen hemen."

Başka bir şey söylemedi. Bunun yerine, zarifçe dönmüş bir ayak bileğini sudan çıkardı ve suyu kapatmak için kullandı.

Yüz ifadesi soğuk değildi ama duygusal da değildi. . Neredeyse düşünceli.

"Ve sonra beni kaçırdın," dedi. "Neden?" "Bazıları kışını kurtardığını söyleyebilir," diye . "O zaman gitmekte özgür müyüm?"

Tanner bunun üzerine sırtıttı. "Ben o kadar ileri gitmezdim." "Peki neden bu cevabı bekliyordum?"

Yaklaşan tartışmadan kaçınıyordu. Ondan saklanma, onun duyduğunu bildiği şeylerden kendini uzak tutma ihtiyacını görebiliyordu.

"Tahmin etmeliydin," diye kabul etti, girişten uzaklaştı ve yavaşça ona doğru yürüdü. "Otur da saçını yıkayayım. O kadar uzun ki, bir iki kez yere sürtündü."

"Kendi saçımı kendim yıkayabilirim."

Şu anda kendi yüzünü yıkayabileceğinden şüpheliydi. Çürükler ve uzun süre uyumaktan dolayı kaskatı kesilmişti. İstismara uğramış kaslar zamanla sertleşirdi ve onu istediğinden daha uzun süre uyutmak zorunda kalmıştı.

"Seni oturmaya . Sonunda istemediğin bir şey olacak."

Gurur duyduğu kız kardeşleri Sherra ve Dawn'ın banyoya doldurduğu kızlara özgü şampuan ve saç kremini toplarken, sertçe hareket ederek küvette doğruldu.

"Öne doğru eğil," diye emretti, sökülebilir duş başlığını küvetin üzerindeki tutucusundan kaldırırken. "Bakalım seni burada temizleyebilecek miyiz?"

Saçlarını öne doğru itti, aniden soruları sormak için isteksiz olduğu kadar cevaplamak için de isteksiz olduğunu biliyordu. Geçmişte bir zamanda Cyrus Tallant onun çocuğunu öldürmüştü. Tanner onun sesindeki acıyı, Tallant'a bu iğrenç eylemde yardım eden babasıyla bu konuyu konuşmayı reddederken duyduğu acıyı duymuştu. Ama bu onun düşmanlarına karşı herhangi bir sadakati olduğu anlamına gelmiyordu. Kesin olarak öğrenene kadar oyununu çok dikkatli oynaması gerekecekti.

Ondan aldığı aldatma, öfke ve acıyla karışık onur kokusunun pek çok nedeni olabilirdi. Yaptığı şeye olabilirdi. Bu mümkündü. Babasından nefret edebilir ama yine de onun Irklara karşı verdiği savaşa inanabilirdi.

Bu noktada, gerçeği öğrenme ihtiyacı dışında hiçbir şey kesin değildi.

BÖLÜM 5

Neden bunu yapmasına izin veriyordu?

Hiç bu kadar zayıf olmamıştı. Bu kabul edilemezdi.

Scheme vücudunu sertleştirdi, başını kaldırmaya, nasırlı parmak uçlarının kafa derisi üzerinde gezinmesinin erotik heyecanını reddetmeye çalıştı.

"Şşş. Rahatla." O şeytani eller boynunu kavradı ve güçlü parmaklar gergin kasları çalıştırmaya başladı, o da bir iniltiyi geri çekmeye zorladı.

Daha önce hiç bir erkek onu yıkamamıştı. Asla. Ve şimdi nedenini biliyordu. Bu eylemin mahremiyeti başlı başına bir zayıflıktı.

Sıkıca yutkunarak başını eğdi ve adam saçlarındaki suyu sıkıp ustalıkla havluya sararken nefes alış verişini düzene sokmaya zorladı.

"Arkana yaslan." Sesi sinsice yumuşaktı, elleri kadının omuzlarını kavrayıp onu porselen küvetin arkasına yaslanmaya zorlarken sertti.

"İşte böyle. Sadece dinlen," diye mırıldandı. Bu ses bir erkek memnuniyetinin mırıltısıydı ve kadın bununla savaşmak istiyordu.

Burada tehlikeli bir bölgedeydi ve bunu biliyordu. Babasının Sığınak'ta birden fazla casusu olabilirdi ve en azından kendisinin bildiği casusun çok yüksek bir mevkide olduğunu biliyordu. Tanner'ı göz ardı edemezdi.

Bu noktada, Sığınak'taki herkes şüpheliydi. Özellikle de Tanner. Silahsız savaş eğitimi almıştı. On beş yaşına gelmeden önce gerillaya sızma ve yıkıcı tekniklerde mükemmelleşmişti. Konsey bilim adamları onun bu konuda başarılı olacak zihinsel yeteneklere ve duygu yoksunluğuna sahip olduğunu tespit etmişti. Babasının Sığınak'ta güvenliğini sağlamayı başardığı casuslardan biri, diğer herhangi bir Cins kadar kolaylıkla olabilirdi.

Ona güvenmek çok tehlikeliydi.

Tanner'ın onu Chaz'den kurtarmış olması ona güvenilebileceği anlamına gelmiyordu. Babası onun yok ettiği mesajı biliyordu; ona zarar verirse ya da onu gömerse kırılmayacağını biliyordu. Tanner onu

babasının sigortasıydı. Chaz'i öldürmek pahasına da olsa onun güvenliğini kazanmak için orada olabiliirdi.

General Cyrus Tallant şeytani değilse bir hiçti ve çok az şeyi şansa bırakırdı. Mümkünse bu bilgiyi her şeyden çok isterdi.

"Benden ne istiyorsun?"

"Senden istediğim pek çok şey var." Bir elinde banyo süngerı, diğesinde bir şişe banyo jeli olduğu halde küvetin etrafından dolaştı.

Scheme onun jeli süngerin üzerine sıkmasını ve ardından şişeyi yere bırakmasını izledi.

"Gibi mi?"

Gözleri canlıydı. İçlerindeki renkler parlıyor ve kararıyor, değişiyor ve gölgeleniyordu.

"Bir liste yapmalı mıyım?" Kolunu kaldırıp onu yıkamaya başlamadan önce süngerı suya daldırdı.

"Evet, bir liste yap," dedi. "Daha sonra okurum. Ve kendim yıkanabilirim."

Güç. Tek ihtiyacı olan biraz daha güçtü. Sarsakça hareket ederek kendini dik tutmaya çalışıyordu ki sert eller, kaba değil ama sert, ısrarcı eller sırtına bastırdı.

"Bir kedi yavrusu kadar zayıfsın," diye mırıldandı. "Benimle dövüşmek zorunda değilsin Scheme."

"Hayır, sadece arkama yaslanmalı ve beni taciz etmene izin vermeliyim." Ona karşı koymadı. Karşı koymak yerine güçle karşılaşmanın daha iyi yolları olduğunu uzun zaman önce öğrenmişti.

"Seni taciz etmek mi?" Sünger kolunda durakladı. "Seni nasıl taciz ediyormuşum?"

"Senin tarafından dokunulmamayı tercih ederim, Tanner."

"Tercihini sormadım." Çenesi gerildi.

Scheme tembelce omuz silkti. "O halde bu tür bir güç kullanmanın teknik terimi tacizdir, Bay Reynolds."

Kolunu suyun içine bıraktı. En küçük bir an için kazandığını sandı. Şimdi, bu kelime hakkında ne demişlerdi? *Varsaymak*. Bir eşek hakkında bir şey, diye düşündü eğlenerek.

Bir saniye sonra küvetin öbür ucuna uzanmış ve kadının diğeri elini tutmuştu.

Kol.

"Tamam. Seni taciz ediyorum." Sert omuzları karşılığında omuz silkti. "Irklar politik olarak doğru ya cinsel olarak kibar olmak için eğitilmedi. Biz istediğimizi almak için eğitildik."

diğer şeylerin yanı sıra şunları da istediği açıklı
Onu.

"Hiç hayırı cevap olarak kabul eder misin?" diye sordu adam kolunu bırakırken.
elini aşağı daldırıp dizini kaldırmadan önce bir kez daha suya daldırdı.
"Nadiren," diye cevap verdi. "Şimdi ayağını küvetin kenarına koy."
"Beni ." Ama kadın adamın dediğini yaptı, bakışları sünger bacağıının üzerinde geziniyor.

Bu daha ne kadar aşağılayıcı ki?

"Baban seni neden dövdü? İnkâr etme, Aziz Marks'ın söylediği her kelimeyi duydum."

Lanet Chaz ve onun gevşek dudakları. Kızın boynunu kırmalı ve lanet çenesini kapalı tutmalıydı. Tüm bu sorulara ihtiyacı yoktu.

"Acıdan hoşlandığım için mi?" Dudaklarında bir gülümseme belirirken göz ucuyla ona baktı. Gerektiğinde alaycı bir şekilde eğlenmeyi çok iyi beceriyordu.

"Bu bakışı aynada etki yaratmak için mi yapıyorsun?" diye sordu, karşı dizini kaldırmadan önce bacağıını tekrar suya indirirken.

"Kadınlara işkence etmekten zevk mi alıyorsun? Ne halt istiyorsun? Yıllardır beni izliyorsun. İzlediğini biliyorum, sen de biliyorsun. Neden? Neden beni kurtardın? Neden beni kaçırdın? Ve neden beni yıkamana ihtiyacım olduğunu düşünüyorsun?"

Bacağıını ondan geri çekti ve ona ters ters bakarken dikleşti. Büyüyen şey tehlikeli bir hal aldığıında eli bir anda uzandı ve kadının boynuna dolandı.

Baskı yoktu. Sadece tehdit vardı.

"Yap hadi," diye çıkıştı ona, kendi cüretkârlığıyla kendini şaşırtarak. "Devam et. Boynumu kır. Bunu istediğini biliyorsun. Bitir şu işi."

Yirmi yıl boyunca ceza ve ölüm korkusuyla yaşamıştı. Onun bilebileceğinden çok daha fazlasını feda etmiş ve bunu yaparken ölümün bir zamanlar hayal ettiği kadar korkunç bir hayalet olmadığını fark etmişti.

Pişmanlık sebebi, evet. Korkutucu, hayır.

Bunu, bir zamanlar sevdiği adamın onu öldüreceğini bilmeden çok önce fark etmişti.

"Ölüm emrini baban verdi," diye tersledi. "Bu işi yapması için eski sevgilini gönderdi. *Hiç sahip olmadığın çocuğunun babasını.* Ve seni öldürecek, Scheme. İkinci bir düşüncesi yoktu. General Tallant neden aniden tek çocuğunu öldürmeye karar verdi?"

"Neden beni öldürmek istiyorsun?" Sesini soğuk tuttu. Sert. "Gerçekten Tanner, ona Irklara verdiğimden daha az sorun verdiğimi mi düşünüyorsun?"

"Baban seni dövdü!" Adamın gözlerinde öfke alevlendi. Dönen kehribarın neredeyse alev alacağına yemin etti.

"Ve neden umursuyorsun?" Parmaklarının boğazını sıkmadığını kendine hatırlatırken parmakları adamın bileğine kilitlendi. Gerçekten nefes alabildiğini.

"O orospu çocuğunu öldüreceğim," diye fısıldadı aniden, yüzü yaklaştı, dudakları dişlerinden geriye çekildi ve her iki yanda üstte ve altta bulunan kötü kesici dişler ortaya çıktı. "Beni duyuyor musun, Scheme? Onu çıplak ellerimle deşeceğim."

"Sen-"

Nefes nefese kaldı, adamın dudakları aniden onunkileri kaplayınca kelimeler kesildi ve vücudunda bir zevk patlaması başladı.

Sadece bir öpücüktü. Hepsi bu kadardı. Dudakların buluşması. Dili ileri doğru bastırıyor, istila ediyor, yalıyordu... Tanrım, ağzını yalıyor, öpücüğün içinde mırıldanıyordu ve alevler onu yakıyordu.

Bu sadece bir öpücük değildi. Bu sadece zevk değildi. Bu bir iddiaydı. Ve onun altında çaresizdi.

Cehennem gibiydi. Bu, ruhunu çalan ve içinde var olduğunu hiç bilmediği alevleri körükleyen bir öpücüktü. Daha fazlası için uzanmasını sağlayan, ellerini saçlarına götüren, onu kendine bağlamak için ipeksi kütleye dolanan ateşli bir istilaydı. Kendi inlemelerinin dudaklarından onunkilere kaydığını duydu ve onlardan zevk aldı. Şu an için.

Bu, hayatında yaşadığı en büyük coşkuya en yakın şeydi. "Lanet olsun sana!" Öpücüğü aldığı kadar hızlı bir şekilde öpücüğü bıraktı. Adam ondan uzaklaşırken Scheme şaşkınlıkla ona baktı, Onu sersemleten bir güçle ayağa fırladı.

"Dışarı çık ve kurulan," diye hırladı, yüz ifadesi tiksintiyle doluydu. "Ve bütün gün sürmesin. Eğer buraya geri gelmek zorunda kalırsam, seni lanet küvetin üzerine yatırır ve bir Cins tarafından becerilmenin nasıl bir şey olduğunu sana gösterirken kışını boğarım. Bakalım o zaman acı hakkında ne düşünüyorsun."

Sadece ona bakabildi. Bir kez olsun normal tepkileri yoktu, beyni kaos içindeydi. Nedense bu öpücük ona o otel odasında yaşattığı orgazmdan daha yıkıcıydı.

Dönüp banyodan çıktı ve perdeyi öyle sert salladı ki neredeyse perdeyi tutan ağır çubuktan kopacaktı.

"Kahretsin," diye fısıldadı kapalı perdeye bakarken, yutkunmak için savaşıyordu. Tanner'ın şehvetinin şiddetli, hararetli tadından başka bir şey tatmak için. Ve eğer onun şehvetinin tadı güzel değilse lanet olsun.

BÖLÜM 6

Buradan çıkmanın bir yolu olmalıydı. Bir şekilde onu bu mağaralara sürüklemeyi başarmıştı ve bu da bir giriş olması gerektiği anlamına geliyordu. O bir cins, hayalet değil. En azından ölü bir hayalet değildi. Son kırk sekiz saat içinde ona görünmeden mağaradan gizlice çıkmış ve birkaç saatliğine ortadan kaybolmuştu. Ve o henüz lanet çıkışı bile bulamamıştı.

Doğrudan ana mağaraya giden bir labirentin içinde yirmi tünel olmalıydı. Fazladan tünel yoktu, en azından onun bulabildiği kadarıyla.

Dışarı çıkmak zorundaydı. Burada çok uzun süre kalmıştı ve bunu biliyordu. Jonas'ı bulmalı, ona sahip olduğu bilgileri vermeli ve kendi güvenliğini sağlamalıydı. Sonra Tanner'la onun şartlarına göre değil, kendi şartlarına göre anlaşabilirdi.

Bu inanılmaz derecede kötüydü.

İncelemekte olduğu dar tünelden geçerek depo mağarasına tekrar girdi ve mağaraya, kendisini bekleyen adama doğru ilerledi. Tünelleri araştırmaya başladığında adamın orada olmadığından emindi, bu yüzden o ararken içeri sızmış olmalıydı. Bu da onu çok kızdırmıştı.

Tanner'ın alaycı gülümsemesiyle yüz yüze geldiğinde, "Bu oyunu oynamaktan sıkıldım," diye tersledi.

Vücudunu örtmek için kullandığı büyük banyo havlusunu sıkıca tutarak ona baktı, öfkesinin onu en ufak bir şekilde etkilememesine hiç şaşırılmamıştı.

"Çıkışı bulamayacaksın Schemer; aramayı bırakabilirsin." Ona sırtını dönerek odanın diğer ucundaki yatağa doğru ilerledi ve büyük siyah bir çantayı şiltenin üzerine bıraktı.

Ona döndüğünde bakışları çok daha sıcaktı, ancak kirpikleri uykulu bir cinsellikle gözlerinin üzerinde geziniyordu. Bir süredir

İki gündür ona bu bakışları atıyorum. Seksi, vücudunu yalayan bakışlar. Adamın dilinin etinin üzerinde gezindiğini neredeyse hissedebiliyordu.

"Beni sonsuza kadar burada tutamazsın, Tanner." Artık onu daha önce dinlediği gibi dinlemiyordu.

"Sana birkaç kıyafet getirdim." Siyah çantayı gösterdi. "Burada çıplak dolaşmaktan sıkıldığını sanıyordum."

Çantaya bir göz attı. Eğer bavul hazırlama konusunda en ufak bir fikri varsa, orada birkaç hafta yetecek kadar giysi vardı. Öyle olduğunu varsaydı. Öyle olmasını umuyordu.

"Tanner." Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturarak havluyu yerinde tuttu. "Burada tehlikede olan şeyler var. Gitmene izin vermelisin."

"Tehlikede olan ne Scheme? Sığınak'a karşı başka bir saldırı mı? Irkları öldürmek için başka bir plan mı? Bak ne diyeceğim, kıymetli babanın ne planladığını söyle de gitmene izin vermeyi düşüneyim. Daha da iyisi, seni ne için öldürmek istediğini söyle." Yüz ifadesi dostçaydı ama gözleri tehlikeyle doluydu.

"Babam yıllardır planlarını benimle paylaşmadı ve Chaz'in neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok."

Tanner'ın güvensizlik dolu homurtusu, onun bu konudaki fikrini doğruladı. İyi değildi. Ve tabii ki onun *yalan söylediğini* biliyordu. Piç kurusunun koku alma duyusu lanet olası listelerin dışındaydı.

Sonra, onu gerçekten şaşırttı.

"Babanın peşinde iki ekip var, ikisinin de başında sadık çakal ırkları var. Ya ölü ya diri emri var," diye usulca bilgilendirdi onu. "Sana bir kez daha soracağım. Babanın seni öldürmek isteyeceği ne biliyorsun?"

Yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Kahretsin, Cyrus bu konuda ciddiye. Daha azını beklediği de söylenemezdi.

Sanki yıllardır başının üzerinde asılı duran kendi ölümünün tehdidiyle yaşamamış gibi. Cyrus'un ne kadar tehlikeli olduğunu biliyordu, tıpkı ona ihanet etmekten sonsuza kadar kurtulamayacağını bildiği gibi. Yine de bu konuda Tanner'a güvenemezdi. Jonas dışında kimseye güvenemezdi. O ve sürü lideri Callan Lyons, Sığınak'ta Tallant casusu olmadığına şüphe olmayan tek iki Irktı. Şu anda sahip olduğu bilgi, bu iki adam dışında kimseye güvenemeyeceği kadar önemli ve patlamaya hazırды.

"Kim bilir babam neden böyle şeyler yapıyor," dedi sonunda ve içini çekti. "Onun için yararlılığımı aştığımı varsayabiliriz."

"Yani seni merhametle öldürmesi garanti olan bir suikastçı gönderdi, sırf işe yararlığını aştığın için mi? Bazı hatalar yaptığın için mi?"

"Anla işte. Ama dürüst olmak gerekirse, son zamanlarda çok fazla hata yapıyorum. Neden gitmeme izin vermiyorsun? Böylece ona sorabilirim. Sonra sana geri dönerim."

"Hayır." Kibirli bir şekilde gülümserken kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sanırım seni bir süre daha tutacağım."

"Peki bunu Sığınak mı emretti?"

"Bence bundan daha iyisini biliyorsun. Sığınak'ta pek arkadaşın yok tatlım."

Şaka yapmıyorum.

"Peki ne için buradayım?" "Çünkü seni burada istiyorum."

"Beni burada istediğin için mi?" diye sordu şaşkınlıkla, ona bakarken dudaklarından alaycı bir kahkaha döküldü. "Ne için? Biraz şaşırdığım için kusura bakma Tanner ama kişisel bağlantılarım arasında pek de müttefiklerin tarafında sayılmazsın."

"Seni neden burada istediğimin bir önemi var mı?" Sonra kaşlarını çatı. "Şu an için güvendesin. Bununla yetin."

"Peki benim güvenliğim senin için neden önemli?" Bunların hiçbiri mantıklı değildi. "Peşimde bir düzine çakal ırkı olsa neden umurunda olsun ki? Mantıklı konuşmuyorsun." Bu, yıllar boyunca onun üzerinde yaptığı profilin bir parçası değildi.

Tanner, klasik playboy, laboratuvarların dışında yetiştirilmiş, merhamet, aile ve değerler öğretilmiş tembel cins hakkında iyi bir izlenim verdi. Saçmalık. Callan Lyons daha New Mexico'daki laboratuvara adımını atmadan önce ona dönüştüğü katili nasıl saklayacağı öğretilmişti.

"Seni kendim becerme şansını bulmadan ölmeni istemiyorum." "Peki ya beni becerdikten sonra?" Kelimeleri zorla dişlerinin arasından geçirdi. Dişler. Bu adamla yatağa girmek en büyük hata olurdu. "Bir kez yeterli olur mu?" Yavaşça ilerledi.

Ve bu hiç hoşuna gitmedi. Havanın inceldiğini, adamın varlığının oksijeni tükettiğini ve neredeyse sersemlemesine neden olduğunu hissedebiliyordu.

"Kendine çok güveniyorsun." Kendine fazla güveniyordu ve zayıftı. Vücudunun ona karşı zayıflığını hissedebiliyor ve bundan nefret ediyordu.

"Sadece güven mi?"

Scheme kendini dokunuşuna, parmaklarının köprücük kemiğine dokunmasına, hafif çıkıntının üzerinde yavaşça hareket etmesine ve vücudunda hızla yayılan bir tepki ateşine hazırladı.

"Seninle seks yapmayacağım."

"Evet, yapacaksın. Bu sadece bir zaman meselesi." Gözleri bu bilgiyle parlıyordu.

"Ve boşa harcayacak bunca zamanınız var? Sanctuary'de bir işiniz yok mu Bay Reynolds? Göndermeniz gereken haber bültenleri, hazırlanmanız gereken basın toplantıları?"

"Tatildeyim. Sığınak buna izin veriyor, biliyorsun." Adamın eli kadının boynunu kavradı, parmakları kadının ensesinde kıvrıldı. "Artık laboratuvarlarda değiliz Scheme. Babanın bizi oraya geri döndürmek için yaptığı girişimler ne olursa olsun."

"O senin geri dönmeni istemiyor, Tanner. Senin ölmeni istiyor."

Sıra dışı kehribar rengi gözleri doğrudan onunkilere bakarken, parmakları onun ifadesi karşısında hafifçe gerildi.

"Nasıl hissedeceksin?" diye sordu ona. "İzini sürmene yardım ettiğin hayvanlardan birinin altında terli ve ıslak olmak? Sikimin içine gömüldüğünü hissetmek. Seni içine almak. Seni işaretlemek. Ve ben seni işaretleyeceğim, Scheme. İçine o kadar derin ve sert boşalacağım ki, başka bir erkekle yatmanın nasıl bir şey olduğunu asla hatırlamayacaksın."

Daha önce hiç bilmediği bir şey gibi hissedecekti. Bunu biliyordu. Hissettim.

"Kusabilirim," dedi ve içini çekerek gözlerini ona dikti. "Ortalık karışabilir, Tanner."

"Oh, karışacak," diye güvence verdi ona, gülümsemesi sıkıydı.

"Gerçekten dağınık, Scheme. Ama hayal edemeyeceğin şekillerde."

"Hayır, Tanner." Adam öne doğru eğilirken elleri adamın göğsüne çarptı.

"Yapma bunu."

Kendi sesindeki çaresizliği, korkuyu duyabiliyordu. "Neden?"

Dudakları yakındı. Çok yakın. Dudakların fırçası kendisinininkine karşı bir fısıltı gibiydi, karşı koymak için savaşıması gereken baş döndürücü bir cazibe.

"Çünkü beni gerçekten istemiyorsun. Bana karşı saldırmak istiyorsun. Bana zarar ver. Konsey sana bunu öğretti."

"Yapma." Kız daha fazla bir şey söyleyemeden eli ağzını kapattı. "Konsey bana seni yatağında uyurken izleyerek otuz bir çekmeyi öğretmedi. Bana seni gölgelemeyi ya da senin tarafından büyülenmeyi öğretmedi. Ve bana senin yaşamayı ya da ölmeni umursamayı da öğretmedi. Bu anormalliklerin nedenlerini bulana kadar Scheme, benimle sıkışıp kaldın."

Hırlıyordu. Öfkeliydi. Gözlerindeki şehvetle birlikte parlayan öfke alevlerini görebiliyordu. Ve bunların hiçbirisi mantıklı değildi. Orada öldürücü öfkeden başka bir şey . Duygu yoktu, pişmanlık yoktu ve kesinlikle onu korumaya çalışmıyordu.

"Beni uyurken mi izledin?" Bu tehlike sınırında dikkatle yürüdü.

"Neredeyse on yıl boyunca seni uyurken, sevişirken, mastürbasyon yaparken ve o lanet tavan penceresinden dışarı bakarken izledim. Yirmi yaşına bastığın aydan beri şekerim," hırladı. "Lanet uydularımızı istediğim yere nasıl yönlendireceğimi bulduğum andan itibaren seni izledim."

Onu sikişirken izledi. Yatağına her erkek getirdiğinde, vibratörünü her kullandığında onu izlemişti. Heyecan içinde kremlenmek yerine tiksintiyle kusuyor olmalıydı.

"Bunu neden yapıyorsun? Sanctuary bir şekilde kendi saflarında bir psikopatı gözden mi kaçırdı?" Parmakları havlunun içinde düğümlenirken gizlemeye çalışarak ondan uzaklaştı. "Kim olduğumu unutuyor musun Tanner? Scheme Tallant. Beni hatırladın mı? General Cyrus Tallant'ın kızı? Onun sağ kolu. Irk katili." Zorluyordu ve bunu biliyordu. Kendi ölümünü kışkırtıyordu ve bunu yapan Tanner olsaydı bu acısız bir ölüm olmazdı.

Burun delikleri alevlendi, ona doğru ilerlerken gözleri yırtıcı bir farkındalıkla parlıyordu.

Yıllar boyunca ondan uzak durmak için bu yüzden mücadele etmişti. O aptal baloya kadar tesadüfi bir karşılaşmanın bile olmayacağından neden emin olmuştu. Şimdi onun gözlerindeydi, ilkel, ilkel, yıllar boyunca içinde büyüdüğünü hissettiği aynı açıklık. Televizyonda onu izledikçe, hakkında haberler aldıkça, onu daha da büyülüyordu.

"Elimdeyken ne kadar ateşli ve ıslak olduğunu unutuyor musun?" diye karşı çıktı. "Parmaklarımdan seni nasıl becerdiğini, sen benim için boşalana kadar o daracık amcığımı nasıl okşadığını?"

Onu takip etmeyi bıraktı ama sadece sırtı taş duvara değdiği ve gidebileceği bir yer kalmadığı için.

"Bu bir hataydı." Evet, büyük bir hataydı. Bu yüzden vücudundaki her hücre ona doğru uzanıyordu. *İyi gidiyorsun Scheme, iyi mücadeleyle devam et,* diye iç sesi onu azarlardı.

"Hata bana yalan söylemende güzel kız," diye hırladı, gözleri şehvet, tehlike ve öfkenin tehlikeli bir karışımıyla parlıyordu. "Şimdi, iyi generalin kızının çakallarından daha iyi olmadığına karar verdiğini ve senin de bir yük haline geldiğini varsayacağız. Öyleyse neden kalıyorsun?"

Ahh, sebepler. Bırakalım saysın. Tabii bu günler sürebilirdi. "Ve nereye gideceksin?" diye sordu. "Kaçacak kadar güçlendiğimde, halkınız özgürdü ve birçoğu yakalamış olsalardı hevesle öldürürlerdi. Beni avlardı. Tıpkı babamın yapacağı gibi.

beni avladılar."

"Senato'daki duruşmalar sırasında kanıtları değiştirecek ve güvenliğinizi sağlayacak kadar bilgiye sahiptiniz."

Scheme ona alaycı bir bakış attı. "Yirmi yaşındaydım ve hâlâ babamın beni yetiştirmek için kullandığı şartlanmayla savaşıyordum. Bir çocuğu yetiştirmek yerine eğitirsen, Tanner, onu bazı şeylere şartlandırırısın. Ben şartlandırılmışım. Kopacak gücü kendimde bulduğumda artık çok geçti. Ve bunu biliyordum. Yaşamama asla izin vermezdi. Ve şimdi beni ölü görmek için daha da kararlı olacak."

Bir noktaya kadar, gerçek buydu. Yine de şartlanmasını kıracak gücü bulduğunda, nefret onun için yaşadığı tek şey olmuştu. İşte o zaman Jonas Wyatt ile gizlice buluşmuş ve pazarlığını yapmıştı. Zamanı geldiğinde tamamen güvende olması karşılığında, babasını yakalamasına yardım edecekti. Artık elinde yeterince bilgi vardı. Ve zamanı geldiğinde kendisini güvence altına almak için sakladığı daha fazla bilgiye de sahipti. Bekleyebilirdi. Genetik Konseyi'nin mahremine erişmek için ihtiyaç duyduğu son hayati bilgi parçalarını elde etmeye çalışabilirdi ama zamanı tükenmişti.

Eğer kısa sürede ondan uzaklaşıp Jonas'a ulaşamazsa, o zaman aslan liderinin oğlu için çok geç olacaktı. Ve eğer bu olursa, Irklar dünyası hızla cehenneme dönerdi. Çünkü o zaman öfkelerini hiçbir şey dizginleyemezdi.

Zamanı tükenmişti. Ve Tanner yeterince aldatıcı, yeterince acımasızdı, onun güvenini kazanmaya çalışmasının bir nedeni olabilirdi. Babasının ajanının gönderdiği bilgiyi, ilk Leo'nun yerini ve

Çocuğunu. Bu bilgi yanlış ellere geçemezdi. Tanner'ın babasının casusu olmadığını şüpheye yer bırakmayacak şekilde öğrenene kadar güvenemezdi. Bir daha asla kalbine ya da açlığına güvenmeyi göze alamazdı. Chaz ona bundan daha iyisini öğretmişti.

Gözleri soğuktu. Bitter çikolata bakışları duygusuz ve umursamazdı. Hava durumundan bahsediyor olabilirdi. Ama gördüğü ve koklayabildiği şeyler farklıydı. Gözleri soğuk, sert bir kabuk görüyordu. Ama nadiren sadece gözlerine güvenirdi.

Onun acısının kokusunu alabiliyordu, tıpkı korkusunun ve içinde açık bir yara gibi iltihaplanan öfkesinin kokusunu alabildiği gibi.

Her şeyi kapatmak için umutsuzca mücadele ediyordu. Bunu hissedebiliyordu. Babasının içine yerleştirdiği karanlıktan kurtulmak için tüm duygularını yok etmek zorundaydı. Ve o buna izin veremezdi. Onun korkusunu koklamak, içindeki hayvanın hızlanmasına ve kana susamasına neden oldu. Kontrolün kendisinde olmasını sağlayacak hiçbir şey yapmadı.

Kondisyon ve eğitim hakkında her şeyi biliyordu. Hayatının ilk on beş yılında Tallant'ın kuralları altında yaşamıştı. Bir hayvan olarak. Etkili olması için şekillendirilmesi gereken bir silah.

"Bir kez gücüne sahip olduğunuzda, neden çok geç oldu?"

Bakışlarında aldatma gölgeleri titreşiyordu. Bu nefret ediyordu.

"Ben zaten yaratılmıştım," diye fısıldadı sonra alaycı bir gülümsemeyle, bakışları onunkilerle buz gibi bir bilgiyle buluştu. "Artık çok geçti. Ve bunun için de çok geç, Tanner. Devam et ve öldür beni. Dünyaya bir iyilik yapmış olursun. Değil mi?"

"Sana zarar vermeyeceğim." Öfkesini geri çekmeye zorladı ve öfkesi yerine arzusuna odaklandı. Gözlerinde gördüğü kasvetli anılardan ziyade açlığa odaklandı. "Aslına bakarsan, güzel kız..." Dudaklarının en ufak bir dokunuşla onunkilere değmesine izin verdi.

Adam, kadının neredeyse fark edilmeyen bir nefes alışıyla ödüllendirildi. İfadesi değişmedi, gözlerindeki bakış da değişmedi ama kokusu değişti. Bir kez daha, onun ihtiyacının sıcaklığını koklayabiliyordu. Orada, tatlı, yumuşak, zorla koparılmışlığının daha sert kokusunu çevreliyordu.

"Aslına bakarsanız ne?" Merakı da en az soğuk ve duygusuz yüzü kadar efsaneviydi.

"Aslına bakarsan, sana kendini çok ama çok iyi hissettirmek niyetindeyim. Seni o kadar ateşli yapacağım ki ikimizi de diri diri yakacaksın."

"Dediğim gibi, kendine biraz fazla güveniyorsun, Breed." Sesindeki alaycılık, tutkusunun kokusunu yalanlıyordu. Ama o bu kokuyu tercih etti. İçindeki öfkeli canavarı sakinleştiren kokuydu.

"Bakalım bu doğru mu?"

Onu öpmekten, ona sarılmaktan, onu koruyabileceğinden emin olmadığını geçmişinden korumaktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Ve dudakları onun dudaklarını tamamen kavradığı andan itibaren, içinde kayboldu. Daha azını beklediği de söylenemezdi. Zevk onu sarmaya, ondan yayılmaya ve vücudunu yakıcı alevlerle yalamaya başladı.

Tanrım, öpücüğü çok güzeldi. Tereddüt etmedi; ona uzandı, dudaklarını onunkileri yediği kadar hevesle yedi. İnce kolları boynuna dolandı; keskin tırnakları kafa derisine sürtündü ve göğsünden bir hırıltı yükseldi.

Ona dokunmak zorundaydı. Sadece öpmek değil. Bunun dışında hiçbir şeyin önemi yoktu. Onu kaldırırken vücudu adamınkiyle aynı hizadaydı, dizleri kalkıyor, kalçaları ayrılıyor, havlu düşüyor ve şişmiş göğüsleri adamın tişörtüne bastırıyordu.

Tanrım, evet, istediği buydu. Bir kolunu sırtına doladı, diğerini bir memesinin sert tümseğine götürdü. Onu tatmak zorundaydı. Ona sahip olmalıydı. O güzel, dut gibi olgun meme uçlarının sadece bir tadına bakmalıydı.

Dudaklarını onunkilerden ayırdı, dişlerini boynunun zarif sütununda gezdirdi, sonra onları bekleyen nefis meyveye doğru ilerledi.

Ve bu iyiydi. Dudakları kızarmış, istekli ucu kaplarken boğazından kopan hırıltı onun çığlığına katıldı. Derinlemesine emerken dili ona saldırdı, kız ona karşı ürperirken dişleri yemyeşil bir erotizmle yumuşak eti sıyırdı.

"Tadın şeker gibi." Eğer bunu yapabilecek kadar akılsaydı, sesinin çakıllı ırkilirdi.

"Bunu yapamayız."

Onun inkârını duymak istemiyordu, adını haykırmasını, onu sikmesi için yalvarmasını istiyordu.

Onun dudaklarından duymak istediği de buydu.

Sert tepeyi ısırdı.

"Tanner."

"Tatlı meme uçları, mükemmel memeler." İnledi. "Saatlerce memelerini emebilirim ve asla doyamam."

Ona geri döndü, duyularını onun hissiyle, tadıyla, havadaki ıslak amının baş döndürücü kokusuyla doldurdu.

"Bu çılgınlık." Sesi zayıftı ama şehvetinin kokusu -şimdi, bu güçlüydü. Sarhoş edecek kadar güçlü. Büyüleyecek kadar güçlüydü.

"Hayır, sevgilim, deli değil. Ateşli. Kötü. Asla deli değil." Kalçalarının arasına yaklaştı, kot pantolonunun içinden amının sıcaklığını hissederek aletini yaktı.

"Yine kim olduğumu unutuyorsun," diye mırıldandı ama başı öne geldi, dudakları adamın boynuna yapıştı ve adamın vücudundaki tüm kaslar tepki olarak kasıldı.

"Kim olduğumu biliyorum, güzel kız." Dişleri diğer meme ucunu sıyrırken, kızın karşılık veren çılgılığı adamın içinde bir tatmin şoku yarattı.

Bu yüzden hâlâ hayattaydı, bu yüzden onu incitemezdi, ona asla zarar veremezdi. Bu zevk için, onun tadı, onun sıcaklığı için. Başka hiçbir şey için. İşi bittiğinde, içini tırmalayan ihtiyaçla kendini doyurduğunda, onu kışından toplayıp Sığınak'a götürecekti. Callan o zaman onunla ne yapmak isterse yapabiliirdi. Eğer onda bir onur varsa, Callan onu bulacaktı.

"Bunu yapamam," diye fısıldadı tekrar, adam onu yatağa taşıırken dut gibi olgunlaşmış bir meme ucunu ısırmaya devam ederken. "Anlamıyorsun."

Onu yatağa yatırırken, "İçine girmezsem sikimin pantolonuma boşalacak kadar sertleştiğini anlıyorum," diye homurdandı. "Tadının şeker kadar tatlı ve ateşten daha sıcak olduğunu anlıyorum. Başka ne bilmem gerekiyor ki?"

Arkasına yaslandı, onun solgun yüzüne, geniş çikolata gözlerine baktı. Samur saçları ipek bir yelpaze gibi başının etrafına yayılmıştı ve heyecan göğüslerini solgun bir gün batımı rengine boyamıştı.

Pek güzel sayılmazdı, belki onun için öyleydi. Düzensiz yüz hatları - küçük inatçı çenesi, sivri burnu ve yüksek elmacık kemikleri- ve bunların belli belirsiz Asyalı yapısı bir araya gelerek onu son derece eşsiz kılıyordu.

"Bunu istemiyorum o zaman." Yüzü içindeki çaresizliği yansıtırken başı titriyordu.

"Değil mi Scheme?" Kadın ondan kaçmak için kalçalarını sıkmaya fırsat bulamadan, adamın eli kalçalarının arasından kayarak amının ateşli tümseğini avuçladı.

Elini dolduran sıcaklıkla dişleri birbirine çarptı.

"O kadar ki içinde boğulabilirim," dedi suçlayıcı bir şekilde, parmaklarını şişmiş kıvrımları ayırmak ve ötesindeki balı bulmak için kullandı.

Parmağı dar yarık boyunca kayarak şişmiş klitorisini bulduğunda titreyerek sarsıldı.

"Çok yakınsın," diye hırladı. "Sıcaklığının kokusunu alabiliyorum. Zevkinin arttığını hissediyorum. Boşalmaya o kadar yakınsın ki onunla savaşmak zorunda kalıyorsun."

"Hayır." Başını salladı, onunla savaştı, zevkle savaştı.

"Hayır mı?" Bu kadar yakınken mi? "Tatlım, o kadar hazırsın ki dilimin birkaç yalamasıyla seni boşaltabilirim. Hoşuna gitmez miydi? Sert küçük klitorisini ağzımda hissetmek, seni emmek, dilimle yalamak?"

"Ben hayvanlarla yatmam," diye tersledi, sözcükler zihninde kırbaçlanırken sesini çaresiz bir öfke doldurdu ve onun hâlâ üzerinde durmasına neden oldu, parmakları dokunuşunu bekleyen sinir uçlarının şişmiş küçük düğümüne sürtünmeye hazırды.

Kendini durduramadan dudaklarından öfkeli bir hırıltı döküldü ve kızın beti benzi daha da soldu, sonra adam ondan uzaklaşmayı başardı ve kontrolü ele almak için savaşırken battaniyeyi kızın çıplak bedeninin üzerine savurdu.

"Beni becereceksin," diye öfkeyle homurdandı. "Buradan ayrılmadan önce dizlerinin üzerine çöküp seni sikmem için bana yalvaracaksın."

"Yerleri en iyi halıyla kaplasanız bile olmaz," diye öfkeyle karşılık verdi. "Senin türünden birini becermek isteseydim, istediğim zaman seni seçebilirdim. Babamın emrinde olan tek ırk çakallar değil, Tanner. Bunu unutma."

Dişlerini gösterdi, içindeki yırtıcı hayvan öfkeleniyor, serbest kalmak, teslim olmak için kükrüyordu. Onun teslimiyeti.

"Giyin," diye tersledi. "Şimdi. Ve bir daha bana hayvan dersin, Scheme, sana lanet olası babanın onca yıl eğitmek için yardım ettiği şeyi tam olarak göstereceğim."

En yakın tünele girerek odadan çıktı ve tekrar yukarıya yöneldi. Eğer ondan uzaklaşamazsa, onun kokusunu aklından çıkaramazsa, sonunda teslim olmaya zorlanacaktı. Ve bu asla yapmayacağına yemin ettiği bir şeydi.

BÖLÜM 7

Tanrım, ne yapmıştı? Ölmek istiyordu; bu kadar basitti. Çünkü o son sözü söylediği anda Tanner'ın gözlerinde cinayeti görmüştü.

Çaresizlik. Korku. Scheme Tallant'ın korkuyu hiç bilmediği söylenirdi. Cesurdu. Aldatıcı. Entrikacı. Korku nedir bilmezdi.

En azından gerçek bir korku değildi. Babasının komutası altında yaşadığı tehlide alışmıştı. Bu tehdit, bir noktaya kadar kontrol edilebilirdi, ta ki giderek daha fazla risk almaya başlayana kadar.

Ellerini yüzünde gezdirerek bundan kurtulmanın bir yolunu aradı. Şu anda bile teni ateşler içindeydi, onun için yanıyordu. Tek bir dokunuşla onu hayatında hiç olmadığı kadar ateşli yapıyordu. Onu zayıflattı. Ona genç olmanın, sıcaklık hissetmeye ihtiyaç duymanın nasıl bir şey olduğunu hatırlattı. Geçmişte yaşadığı kısa ilişkiler, şu anda ihtiyaç duyduğu şeyin yanında soluk kalıyordu.

Otuz yaşındaydı ama bazen kendini bunun iki katı yaşında hissediyordu. Şu anda kendini yüz yaşında hissediyordu. Tanner onu izlediği sürece, o da Tanner'ı izliyordu. Breed casusu söz konusu olduğunda Tanner onun kısa şüpheli listesindeydi. Breed Kabinesi'nin en mahrem sırlarına vakıftı. Güvenliği, iletişimi ve uzun vadeli planları biliyordu. Babasının Breed casusunun da bildiği şeyler gibi görünüyordu. Irkları yok etmek için tam olarak olması gereken yerdeydi. Ve onu yok etmek için. O bir zayıflıktı.

Kendini yatağın kenarına iterek ayaklarını sarkıttı ve yerden birkaç santim yukarıda oluşturdukları yumuşak gölgeyi izledi.

Yıllar önce bir kez böyle dokunulmaya ihtiyaç duymuş ve Chaz'ın hayatına girmesine izin vermişti. Chazzon St. Marks. Oyunu çok iyi oynamıştı. Birine o kadar çaresizce ihtiyacı vardı ki, onun sevdiğine ikna etmesine izin vermişti. Ona ihtiyacı olduğuna. İhtiyacı olan şey babasının emirlerini yerine getirmek, onun hareketlerini izlemek ve ona güvenilip güvenilemeyeceğini öğrenmekti.

Gerçekten öldürülmemek için izlerini yeterince iyi kapatmıştı. Ancak işinde etkisiz olduğu için dayak yemekten kurtulamamıştı.

Laboratuvarlardaki eğitimleri sırasında kendilerine üst düzey bilgiler ve görevler verilen Irkları takip etme ve öldürülmelerini sağlama işi ona düşmüştü. Ve bu bilgilerin çoğunu o toplamıştı.

Irklardan bazıları kaçmıştı. Ve bazılarının ölümü ruhunda her zaman ağır bir yük oluşturacaktı.

Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturarak dişlerini sıktı ve hâlâ içini yakan tahrikle savaştı. Başka bir erkekle hiç bu kadar güçlü olmamıştı. Vücudundaki her hücreyi duyarlılaştırmamış ve onun dokunuşu için acı çekmesine neden olmamıştı.

Chaz'e duyduğu ihtiyaç bile hiç bu kadar güçlü olmamıştı.

Chaz. Acıya yine karşı koydu. İş onu öldürmek için almıştı, soğukkanlı ve metodik bir şekilde. Onu bir zamanlar sevmişti, babasının kendisini becermesi için ona para verdiğini öğrenmeden önce. Onun bir suikastçi olduğunu öğrenmeden önce. Babasının çocuğunu aldırma planının bir parçası olduğunu öğrenmeden önce. Yine de babası, sakladığı sırları öğrenmek için Chaz'i feda edebilecek durumdaydı.

Buradan gitmesi gerekiyordu. Her geçen saniye, aldatıcı derecede tembel Bengal Cinsi'nden mümkün olduğunca uzaklaşması daha da zorunlu hale geliyordu.

Özellikle de şimdi.

Giysiler. Yorgun bir şekilde ayağa kalktı ve Tanner'ın getirdiği ağır siyah çantayı ona doğru sürükledi. Fermuarı kavrayarak çantayı açtı, sonra da şok içinde içine bakmadan önce üstünü ters çevirdi.

Onlar onun kıyafetleriydi.

Rahat kıyafetleri, içinde rahatlamak, kendisi olmak için giydiği kıyafetler. Yumuşak kadife uzanma pantolonları ve bunlara uygun kolsuz üstler ve overshirtler. İpek şortlar, ipek pantolonlar, rahat gömlekler, çoraplar ve kot pantolonlar vardı. Ve özenle katlanmış giysilerin üzerinde en sevdiği vibratör vardı. Bu da neydi böyle? Lanet olası ayakkabılar dışında her şeyi paketlemişti.

Yığının üstünden siyah ipek, Fransız kesim bir tanga çıkardı. Sütyen yoktu. Sütyeni olduğunu biliyordu.

Bunu nasıl başarmıştı? Evine ne kadar yakındı? Yoksa bunu ona ilaç verdikten sonra mı yapmıştı?

Hızlıca külotunu, siyah kadife uzanma pantolonunu ve kolsuz üstünü giydi. Ayaklarına da uyumlu kadife çoraplar geçirdi. Halıya kimin ihtiyacı vardı ki?

Peki şimdi ne yapması gerekiyordu? Katları daha fazla mı arşınlayacaktı? Baştan aşağı binlerce kez kontrol ettiği ve hâlâ girişini bulamadığı tünelleri mi kontrol edecekti?

Televizyon çalışmıyordu. Daha önce denemişti. Müzik seti çalışmıyordu ama aletler çalışıyordu.

Sıkışmıştı. Adamın nasıl girip çıktığını anlayana kadar orada sıkışıp kalmıştı.

Tanner ana mağaraya yeniden girerken, "Bir şey yıkamanız gerekirse bağlantı mağaralarından birinde çamaşır makinesi var," diye homurdandı. "Ve giysilerinizi asabilirsiniz-"

"Bunun dışındaki küçük mağarada." Adam banyo mağarasından çıkarken kadın yüzünü ona döndü. "Beni delirtmeye mi çalışıyorsun? Buradan nasıl çıkacağım?"

"Yapamazsın." Odanın içinde bavula doğru yürüdü, onu yataktan kaldırdı ve yatağın diğer tarafındaki daha küçük mağaraya taşıdı. "Beni uykumda öldürmeye karar verirsen bunu unutma küçük Schemer. Ben burada ölürsem, sen de ölersün."

Yumruklarını iki yanında sıktı.

"Bütün bunlar sadece sikilmek için mi?" diye alaycı bir şekilde sordu. "Peki, Tanner. Sik beni ve bitsin bu iş."

Homurdandı, belli ki hâlâ kızgındı. "Bütün bunlar istediğim cevapları almak için," diye karşılık verdi. "Bana bunu verdiğinde, gitmene izin vereceğim ve güvende olduğundan emin olacağım."

Babasının uğruna cinayet işleyeceği bir sürü bilgiye sahipti. Elinde olduğunu ve hâlâ hayatta olduğunu öğrenirse elde etmek için her şeyi yapabileceği bilgiler.

En önemlisi de yok ettiği mesajdı. Gülümsemesi alaycıydı.

"Babam bildiğim her şeyi biliyor," dedi usulca. "Hiçbir şey saklamıyorum Tanner. Risk oluşturacak kadar bilgiye sahibim. Bu kadar basit."

O bir riskti. Zamanı geldiğinde babasından uzaklaşmak için tek bir şansı olacaktı ve bağlantısına ulaşmanın bir yolunu bulamazsa bu bile tehlikeye girebilirdi.

"Bu kadar basit mi?" İfadesi hesapçı ve inançsızdı. "Neden sana inanmıyorum, güzel kız?"

"Kimin umurunda?"

"Tallant neden St. Marks'ı seni öldürmesi için gönderdi? O bir zamanlar senin sevgilindi.

Çocuğunuzun babası mı?"

"Çünkü işi halletmesi için Chaz'e güveniyordu," diye fısıldadı, sıkıca yutkunarak. "Ne dediğini duydun Tanner. Babamın kararına katılıyormuş."

"Ondan sonra neden kaldın?" Tanner öfkeyle hırladı. "Neden, Scheme? O kadar istediğin bebeği öldürdükten sonra neden sadakatini o piç kurusuna teslim ettin?"

Ne söyleyebilirdi ki? Babası onu bu konuda sorguladığında sarf ettiği sözleri zorlayamazdı. General Tallant kötü niyetli bir şekilde etkiliydi.

Neden beni hala seviyorsun Scheme? diye sormuştu. *Çocuğunu aldım ama yine de bana sadık mısın?*

Sen en iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yaptın baba, diye üzüntüyle cevap verirdi. Bunu o kadar iyi yapardı ki, yalanın kokusunu almak için eğitilmiş Çakallar hileyi asla fark etmezdi.

Ama bunu şimdi söyleyemezdi. Umutsuzca istediği o çocuğa, onu elinden alan canavarı bir kez daha mazur görerek ihanet .

"Yatmak için hazırlan. Saat neredeyse gece yarısı oldu," diye hırladı Tanner, kız ona cevap vermeyi reddedince.

"Uykum yok." Cildi kaşınıyordu ve onun tavırlarından bıkmıştı. Tutsak olmaktan yorulmuştu. Kilitli kalmayı reddeden duygulardan bıkmıştı. "Gerçekten Tanner, bunun Irklar için nasıl bir kara leke olacağını hiç düşündün mü? General Tallant'ın kızını kaçırmak mı? Bu olay duyulduktan sonra babam yıllarca daha yaşamama izin verecek. Bu tüm Irk topluluğunu alaşağı edebilir."

"Buradan canlı çıkacağını kim söyledi?" Hiç duraksamadı bile. Soruyu sorarken gömleğini çıkardı ve yatağın ucuna fırlatıp ona baktı. "Bu konuda hiçbir şey söylemedim."

"Oh iyi, bu beni yerime koydu," diye karşılık verdi. "Ne yani, boynumu kırmadan önce zorunlu bir sikiş mi yapacaksın?"

Elleri kemerinin tokasına giderken, "Ben boyun kırmak için eğitilmedim," diye belirtti. "Ben çıplak ellerimle kalbini göğsünden sökmek için eğitildim. Hatırladın mı? Dosyamın sende olduğunu sanıyordum güzel kız."

Evet. Öyleydi. Sessizce olduğu kadar acıyla da öldürmek için eğitilmişti.

"Yapmak istediğin şey bu olsaydı şimdiye kadar beni öldürmüş olurdun." Hissettiğinden daha kendinden emin konuşuyordu.

"Seni daha sıkmedim. Bacaklarını aç, lanet olası ağzını kapalı tut ve boşalmama izin ver, sonra seni öldüreceğim."

Dudakları seğirdi. Öfkeliydi ve bu yüzden ona saldırıyordu. Daha önce ne demişti? Geceleri onu uyurken izleyerek otuzbir çekmişti.

Sonra kaşlarını çattı.

"Beni gerçekten izledin. Seks yaparken?"

"Elbette." Soru karşısında kaşlarını kaldırdı.

"Neden?" Öfke sesini renklendirmişti ve o da bunu biliyordu. "Beni izlemiş olmanızın hiçbir yolu yok. Yalan söylüyorsun."

Aşağı bakmayı reddetti. Botlarını çoktan çıkarmıştı ve şimdi kot pantolonunu kalçalarının üzerinden geçiriyordu. Kadın bakmadı.

"O sevimli küçük mavi vibratörü kullandığında, her zaman önce klitorisnin etrafında nazıkçe, çok nazıkçe gezdirirsin. Daracık amcığına sokmak için üç kez kullanman gerekiyor. Ama bunu yaptığında, kendini onları açık tutmaya zorlamadan önce kirpiklerin titriyor. Birinin üzerine gelmesinden mi korkuyorsun, sevgilim? Bu arada vibratörü de paketledim."

Yalan söylemiyordu. Onu izliyordu.

"Neden?" Titrediğini hissedebiliyordu. Titriyordu. Eğer adam yatak odasında onu izliyorsa, o zaman başı tahmin ettiğinden daha büyük bir belaya girmiş olabilirdi.

"Çünkü benden başka hiçbir yerde var olmadığını bildiğim şeyi bulmaya çalışmanı izlemeyi seviyordum." Kot pantolonunu yatağın dibine fırlattı ve kadın kendini durduramadan baktı. Ve baktı.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Elbette bu gerçek olamazdı. İri olmasına rağmen aşırı iri değildi. Ağır damarlı. Koyu bronzlaşmış. Ve o kadar baştan çıkarıcıydı ki ağzı sulanıyordu.

Gözleri tekrar yukarı fırladı.

"Sen delisin," diye fısıldadı, aniden onun deliliğinin tamamen mümkün olduğunu şüpheyi yer bırakmayacak kadar iyi biliyordu. Tıpkı onun kendisine zarar vermek gibi bir niyeti olmadığını bildiği gibi. Henüz.

General Tallant'ın casusu üzerinde istediği kadar kontrol sahibi olmadığını biliyordu. Bir rapor gelene kadar haftalar, bazen aylar geçiyordu ve geldiğinde de genellikle alaycı ve sınırdan aşağılayıcı oluyordu. Bu Tanner'ın profiline uyuyordu. Kendi istediğini yapardı, başkalarının beklediğini değil.

Şu an için belki de güvendedi.

"Soyun ve yatağa gir, Scheme. Eğer uslu bir kız olursan, sen uyurken televizyonu bile açarım."

Televizyon mu? Adam ona iyi niyetle gülümserken gözleri kısıldı. "Bu hiç adil değil," diye homurdandı. "En azından pantolon giy."

"Kıyafetlerini çıkar ve yatağa gir yoksa sen uyurken ben de uyurum. orada duracak ve bir hafta boyunca televizyon olmayacak."

Dişlerini sıktı. "Benimle bir çocukmuşum gibi konuşma."

Çarşafı çıplak vücudunun üzerine çekmeden önce yatağa kaydı. Gözleri ona doğru parlıyordu, zengin, altın rengi, ona meydan okuyordu. O yatağa onunla birlikte girmesi için ona meydan okuyordu.

"Televizyon olmadan da yapabilirim." Omuz silkti, oturma düzenine ve aşırı doldurulmuş kanepeye doğru ilerledi. Rahattan da öte görünüyordu. "İyi geceler, Tanner."

Bir an kanepeye doğru yürürken, bir an sonra neredeyse havada uçuyor ve yatağın üzerinde zıplıyordu. O kadar hızlıydı. Büyük boy yatağı da sayarsak on metreden fazla bir alanı o kadar hızlı geçmiş ve sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi onu yatağa fırlatmıştı.

Scheme, ona ters ters bakarken saçlarını gözlerinden uzaklaştırmak için mücadele etti

Onu.

"Çocukça davranıyorsun." Kadın, adam sandalyenin altını sarsarken ona tekme attı.

pantolonunu çekip çıkardı. "Onları daha yeni giydim, seni lanet sapık."

Kız onunla mücadele edemedi, adam kollarını kavrayıp onu ayağa kaldırdı üstlük, kızın giymeyi başardığından daha hızlı bir şekilde vücudundan çıktı.

"Lanet olsun sana, orospu çocuğu." Göğüsleri ağırlaştı, öfkesi vücudunda gürlledi, parmakları kıvrıldı, kollarını ondan ayırdı ve gözlerine doğru gitti.

"Tsk, tsk. Bayanlar böyle kavga etmez." Adam kadının pençeli parmaklarını geri iterek ona güldü. Piç kurusu ona gülüyordu.

"Siktiğimin amcığı," diye hırladı, ona doğru atılırken yumruğu kıvrıldı.

Yumruğu adamın yüzünün yan tarafına değdiğinde kimin daha çok şaşırdığını bilmiyordu; kendisi mi yoksa gülmekte olan Breed mi?

Şok içinde birbirlerine baktılar.

"Şimdi..." Onu yatağa geri itti, aşağıya doğru takip etti, elleri kollarını başının üstünde sabitledi, sert vücudu onunkini kapladı. "Onu öpebilir ve daha iyi yapabilirsin."

Öpüp iyileştirmek mi? Scheme dondu kaldı, gözleri fal taşı gibi açıldı, nefes almak için mücadele ederken meme uçları adamın geniş göğsünü tırmalıyordu.

Irkların vücut kıllarının olmadığı düşünülüyordu. Çok az insan gerçeği biliyordu: Vücutlarındaki kıllar o kadar küçüktü ki, renkleri etleriyle o kadar mükemmel uyumluydu ki, ince bir post gibiydi. Ve şu anda, göğüsleri onun altında kabarıırken meme uçlarının tırmıkladığı her küçük tüyü hissedebiliyordu.

Bu his enfesti. Ateşli. O kadar sıcaktı ki, kendini onun karşısında erirken, gücünü kaybederken, kontrolünü yitirirken hissedebiliyordu.

"Tanrım, sıcacıksın," diye mırıldandı, dudakları kulağına yaklaşıp kadar başını eğdi, istismar edilmiş yüzü dudaklarının yanındaydı. "Şimdi beni daha iyi öp güzel kız, böylece uyuyabiliriz."

Çaresizce, umutsuzca başını çevirdi, dudakları adamın ağzının kenarına çizdiği küçük kan lekesine değdi.

Vücudu şiddetle gerildi; çenesi kenetlenirken nefes alıp vermesi zorlaştı, ağırlaştı. Dudaklarının köşesindeki keşiği yalarken dudaklarından şiddetli bir inilti koptu, etinin tuzlu tadı kanının bakırimsı tadına karıştı.

Ve bu erotik olmamalıydı. Onu o kadar ıslatmamalıydı ki, sularının amının her yerinde toplandığını, kalın ve sıcak olduğunu ve dokunulma ihtiyacıyla onu çıldırttığını hissedebiliyordu.

"Yeter." Yakaladığından daha hızlı olmasa bile onun kadar hızlı gitmişti. Onu.

Vücudundan sert bir şekilde dışarı fırlamıştı, ifadesi sert ve öfkeliydi bir kez daha.

Scheme, adam kendini yatağa geri atıp battaniyeleri vücudunun üzerine çekerken doğruldu. Bu sefer onu yalvartmaya ne kadar yaklaştığına dair bir fikri olup olmadığını merak etti.

"Tam olarak istikrarlı olmadığından bahseden oldu mu hiç?" diye sordu sonunda.

"Evet, beni ve Cabal'ı aşklarımızdan biriyle ikili oynarken her yakaladıklarında," diye hırladı. "Şimdi hayatta kalan son iki Bengal Irkı'nın yarısının neler yapabileceğini öğrenmeden önce uyu bakalım."

Nefesi kesildi. Gözleri büyüdü ve adam bir kumanda alıp bastığında yavaşça döndü ve arkasından bir televizyon sesi geldi.

"İkili sıkıştırma mı?"

"Çifte sikilmiş," diye açıkladı.

Gözlerini kırıştırdı. Adam gülümsedi. Ve bu rahatlatıcı bir görüntü değildi. "İyi geceler, güzel kız."

Uyuyamıyordu. Televizyon bir saatten fazla bir süre önce kapanmıştı, ışıklar loştu ama uyku hiç bu kadar uzak olmamıştı.

Ağrıyordu. Gözlerini her kapadığında, Tanner'ın parmaklarının kalçalarının arasında kaydığını hissettiğine yemin ediyordu, parmakların ağırlığını içinde hissediyor, onu okşuyor, sağduyusunu yakıyordu. Ve gözleri bir kez daha sefilce mağaraya bakmak için sarsılarak açılıyordu.

Yatağın genişliğine rağmen -ne de olsa kral boy bir yataktı- Tanner'ın sıcaklığını hâlâ hissedebiliyordu. Sırtında alev yanıyor, etrafını sarıyor ve üzerine attığı yorganı boğucu hale getiriyordu.

Ölüyordu. Hayatında hiç olmadığı kadar sikilmeye ihtiyacı vardı.

Tanrım, çok zavallıydı. Babasının suikastçılarından biriyle zaten kıl payı kurtulmuştu ve şimdi de başka biriyle duygusal bir bağ mı kurmak istiyordu? Ve bunun sonunda duygusal olacağını biliyordu. Aptal değildi. Tanner sadece bedenine değil, içindeki bir şeye de dokunmuştu. Varlığından haberdar olmadığı bir parçasına.

Ve tekrar dokunulmasını istedi. Bu ne kadar aptalcaydı? Chaz babasının katiliydi; Tanner onun casusu olabilir miydi?

"Biliyorsun..." Adamın sesinin ipeksi gürültüsüyle irkildi. "Her zaman vibratör vardır."

Scheme arkasını döndü, yorganı göğüslerine bastırarak ona baktı.

"Ve ne yapacaksın?"

Elini kaldırdı, uzun parmakları mavi titreşimli oyuncağın kalın uzunluğunun etrafına sarıldı

"Bunu kullanmanı izlemek çok hoşuma gitti," diye mırıldandı hınzır bir gülümsemeyle. "Şimdi denemek ister misin?"

Dudakları aralandı.

"Sana yardım edebilirim."

Adamın sesindeki müstehcenlik kadının içini ısıtmıştı.

"Nasıl?" Tanrım, bu gerçekten onun sesi miydi? Gözlerini neredeyse şehvetle parlatan o nefes nefese telefon seksî mırıltısı.

Sırıttı, bir kadının onun dudaklarını yemek neden olan ürpertici bir sırıttı. Vücudunun diğer kısımlarından bahsetmiyorum bile.

Yorgan yavaşça ondan uzaklaştı, mavi dildonun yaklaşmasını izlerken her seferinde bir inç ortaya çıkardı.

"Beni gerçekten neyin ettiğini biliyor musun?" diye sordu ona.

"Ne?" Bu bir soru değildi, bir açlık iniltisiydi ve o da bunu biliyordu.

"Boşaldıktan sonra dilinin üzerinde kıvrılmasını izlemek, kendini tatmak."

Titriyordu. Elleri, dudakları, tüm vücudu titriyordu.

Tanrım, hayatında hiç bu kadar heyecanlanmamıştı, onun ağzına değene kadar dildoyu yaklaştırmasını izliyordu.

Adamın bakışları kızınkilere kilitlenirken dili dışarı çıktı ve sahte kafayı yaladı.

"Ne kadar ateşli olduğunun kokusunu alabiliyorum." Daha da yaklaştı, diğer eli yavaşça yukarı doğru kaymadan ve göğüslerinin arasına girmeden önce karnında düzleşti.

"Onca yıl seni yatağında, yalnızken ve sevgililerle izledim, ne gördüğümü bilmek ister misin?"

Başını iki yana salladı. Bilmek istemiyordu.

"Hiç tatmin olmadın. Olmak istedin. Olmaya çalıştın." "Doğru değil." Anormal değildi. Her zaman orgazm olmuştu.

"Çok doğru." Dudaklarına dildoyu bastırdı, gözleri oyuncağı kabul ederek ayrılırken daraldı. "Gözlerini gördüm. O adamlarla birlikteyken izlediğim şey buydu Scheme, gözlerin. Ve o son kesin şeyi bulmak için çaresiz bir kadın gördüm. İçine kadar işleyen o orgazmı."

Gözleri büyüdü.

Dildo dudaklarından kurtuldu, sadece çenesinden aşağıya, göğüslerinin arasına, sonra da karnına doğru kötü, nemli bir yol çizdi.

"Sırt üstü yat," diye fısıldadı. "Sana bir tattırayım."

Sağduyu hayır diye bağıırıyordu. Yine de dönüyor, sırtına doğru ilerliyor, şehvetin ağır kokusu odayı doldururken nefes almak için savaşıyordu.

"İşte böyle, güzel kız," diye mırıldandı, kalçalarındaki dildoyu okşayarak. "Şimdi benim için biraz açıl."

Bacakları ayrılmıştı.

"Biraz daha, sevgilim."

Şimdi ikisi de zor nefes alıyordu, soluk soluğa aldıkları nefesler etraflarındaki havayı dolduruyordu.

Bacaklarını daha da açtı.

"Mmm. Bu güzel bukleler en tatlı meyve suyuyla boncuk boncuk olmuş." Gözleri kadının kalçalarının arasına kilitlendi; eli dildoyu doymuş bölgenin üzerinde gezdirdi.

Daha da yaklaşıp yüz ifadesini izlerken klitorisini sıyırdı. Yapay penisin başı amının şişmiş kıvrımları arasına sıkıştığında yüz ifadesi gergin, vahşiydi ve hayvani bir şehvetin sınırındaydı.

"Dizlerini бүk. İçeri girmesini izlemek istiyorum."

Dizlerini бүktü, Tanner aralarına girerken daha da yaklaştı. Bunu beklemiyordu ama rahmindeki korkunç, ağırlı açlık geçtiği sürece gerçekten umurunda değildi.

Onun kokusunu içine çekerken burun delikleri alevlendi.

Yapay penisi kadının seksinin çaresiz girişine sokarak yavaşça içeri bastırdı.

"Aman Tanrım. Tanner." Başını iki yana salladı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve içine bastıran erotik oyuncağın görüntüsüne kilitlenmişti.

O kadar ıslaktı ki, içine sokmak için her zamanki üç denemeye gerek kalmadı.

"Kahretsin, çok sıkısın." Tekrar ileri doğru bastırmadan önce onun küçük çığlığını duymazdan gelerek geri çekti. "Ben daha kalınım." Şehvetle sırtarak ona baktı. "Daha uzun." Dildo onun içinde daha derine bastırdı. "İstedığının bu olduğuna emin misin?"

Tabii ki hayır. Eğer başka seçeneği yoksa. Başını çılgınca salladı.

Duraklayarak ona baktı. "Ne istiyorsun, güzel kız?"

"Oynamayı bırakmanı istiyorum." Tamam, bu geri dönüşü olmayan bir noktaydı. "Ya beni becer ya da benden uzak dur."

Dildo fırlatılmadan önce serbest kaldı, hangi yöne doğru olduğu gerçekten umurunda değildi.

"Tek yapman gereken-"

Cümlesini bitirmesine izin vermedi. Dizlerinin üzerine çökmüştü, sikinin yalanabilir uzunluğu önünde uzanıyordu, kızarmış, güneşte kızarmış altın rengi, yoğun damarlı ve ağız sulandıracak kadar dolgundu.

Sabrının sonuna gelmişti. Tadına bakmak istiyordu. "Şema." Yine o hırıltılı şey vardı. Bunu biliyor olmalıydı. onu daha da ıslattı. Ama sorun değildi; onu daha da sertleştirmeye niyetliydi. Mümkünse tabii. Bunun mümkün olduğundan şüpheliydi ama kesinlikle deneyecekti.

Dizlerinin üzerine çöktü, bacaklarını açtı ve öne doğru eğilip adamın sikinin başını ağızına alırken yatağa yaslandı.

Adamın tadı dilinde patladı. Zengin, erkek, topraksı. Bir fırtına gibi. Bir yaz gecesindeki dağ gölü gibi. Tadı saf erkek coşkusu gibiydi. "Lanet olsun. Kahretsin." Elleri kızın saçlarında kenetlendi. "Sıcak küçük ağız. Tatlı, ateşli küçük ağız."

Dudaklarını onun üzerinde sıkarak açgözlülükle emdi. Bir eli sikini dudaklarının hemen altından kavradı, parmakları onu saramıyordu ama okşayabiliyordu, diğer avucu ise aşağıdaki sert keseyi kucaklıyordu.

"Çok güzel. Çok güzel," diye inledi, kalçaları dönüyor, hareket ediyor, sıkı, sert vuruşlarla dudaklarına doğru itiliyordu.

Onu zayıflatmayı umuyordu. Bir erkeğin sikini ağızına aldığı anda genellikle başına gelen buydu. Ama Tanner öyle değildi. Bir saniye sonra kıcının yanağında acı veren, son derece erotik bir tokat hissetti. Bir saniye sonra da diğer yanağına.

Ağız adamın sikinin şişkin başıyla doldu, adam tekrar vurduğunda heyecanlı küçük ciyaklaması boğuk bir çığlık olarak çıktı.

Bu biraz fazla hoşuna gidebilirdi, sağduyusu onu uyardı.

Daha fazlasını istiyordu, içindeki hormonlu sürtük haykırdı. Evet, çok daha fazlasını.

Eli tekrar yanağının yuvarlak kısmına, etin çok hassas olduğu, hislerin içinden geçebildiği yere indi.

Sinir uçlarına, sadece klitorisine değil, arka tarafındaki hassas, sinir yüklü girişe de saldırıyordu.

Ona doğru kalktı, kendini nefis bir şekilde kötü ve seksi hissediyordu. "Bu hoşuna gitti, değil mi benim küçük Schemer'ım?" Hoşlanmak mı? Hoşlanmak mı? Bunun bunu tarif etmesi mi gerekiyordu?

Adamın eli tekrar yere indiğinde kadın adamın sikinin etrafında çığlık attı. Sonra onu ödüllendirdi. Onu boğazının arkasına kadar emdi, yuttu, dilini shaftının alt tarafına masaj yaptı ve bunun erotik zevkiyle inledi.

"Lanet olsun sana." Sesi boğuk çıkmıştı.

Daha da sıkılaştıran karın ve kalça kasları şimdi gergin bir şekilde öne çıkıyor, altın rengi etinin altında güçlü bir şekilde dalgalanıyordu.

Adamın eli kızın poposunu yumuşattıktan sonra aşağıya indi ve iki geniş parmağı kızın içine bastırdı.

Oh evet, oh evet, sessizce zikretti. Daha derine. Daha derine. O ilginç küçük noktaya kadar.

Tanner'ın parmakları o noktayı bulup *ovuştururken* gözleri büyüdü, dudakları ve dili umutsuzca adamın sikini çekti.

Diğer eli saçlarına dolandı, o direndikçe çekti ve alevleri üzerine savurdu.

Daha fazla. Sadece daha fazla. Artık ölüyordu.

Adamın parmakları ağrıyan amcığından çekilirken, geri çekilirken, damlayan açıklığa geri dönerken, alay ederken, geri çekilirken, kadın açgözlülükle ağzını adamın sikinin başı üzerinde gezdirdi. Anlaması bir saniye sürdü. O güçlü, uzun parmaklardan biri kıcının ultra hassas girişine bastırmadan sadece bir saniye önce.

Ağzını adamın ereksiyonundan ayırdı. Nefes almak zorundaydı. Nefes almak zorundaydı.

"O güzel kıcını istiyorum," diye fısıldadı. "Seni örtmek ve içine batmak istiyorum. Seni başka bir adamdan alırken gördüğümde yüzünde beliren memnuniyetsizlik ifadesini iki saniye boyunca hatırlayacağım - ta ki daha fazlası için çığlık attığını duyana kadar. Sana ilk seferinde alman gereken şeyi göstereceğim."

Parmağı geri çekildi. Nefes nefese kalan Scheme başını adamın kalçasına bastırdı, inledi, parmağı daha derine bastırdıkça duyarsızlaştı

onun içinde.

"Mmm, hoşuna gitti." Bu bir soru değildi. Evet, hoşuna gitmişti. Çok kötüydü. Yasaktı.

Bu, her zaman hayalini kurduğu gibi bir seksti. Kendini suçlamadan, şüphe duymadan, onun duracağından başka bir korkusu olmadan.

Adam onun üzerine eğildi. Yatağın başucundaki çekmecenin açılma sesi bilincini zorlukla delip geçti ya da sırtını parçalayan hislere karıştı. Parmağı hareketsiz değildi. İtilip kakılmıyordu, sürtünüyordu, nasırlı ped o kadar hassas dokuları törpölüyordu ki kadın zevkten titriyordu.

Hiçbir şeyin önemi yoktu - casuslar, kan, ölüm - kahretsin. Artık bunun dışında hiçbir şeyin önemi yoktu. Burası. Şimdi. Sadece bu.

BÖLÜM 8

Küçük Schemer'ın savunmasının altındaki yol onun zevkiydi. hissediyor, biliyordu. Onu izleyerek geçirdiği yıllar boyunca bunu ayak kadar hissetmişti. Akılsız bir zevke ihtiyacı vardı, içinize işleyen ve sizi ters yüz eden türden bir zevke çünkü dayanılamayacak kadar güzeldi. Dizlerinizin bağını çözen, zihninizin kapanmasına ve sinir uçlarınızın şarkı söylemesine neden olan türden. Ve bunu ona verecekti.

Zevki biliyordu. Serbest bırakılmayı biliyordu. Ama ihtiyaçlarının doyurulmasından, karşılanmasından gelen iç burkucu, ruh yakıcı tatmini bilmiyordu. Şimdiye kadar bildiği her açlığı doyurmaya niyetliydi. Ona sahip olabileceğini hiç bilmediği açlıkları göstermeyi amaçlıyordu.

Mesele katıldığı eylem ya da eylemler değildi. Kendi sınırlarını zorlamış, şehvetini keşfetmişti, ancak alay etmenin daha heyecan verici olduğunu, vaadin gerçek eylemden çok daha cazip olduğunu fark etmişti.

Şimdiye kadar.

Şimdi ona tam olarak neyi kaçırdığını gösterecekti. Onun açlıklarını, ihtiyaçlarını ve zevklerini anlayan bir adam. Onunla birlikte kendini kaybetmeye istekli bir adam.

Kontrolle ilgili değildi. Boyun eğmekle ilgili değildi. İçten dışa, tam bir memnuniyetin ışıltısını hissetmekle ilgiliydi.

Yatağın başucundaki çekmecedен kayganlaştırıcı jöle tüpünü alarak bir kez daha dizlerinin üzerinde doğruldu ve parmağını kızın arkasındaki son derece sıkı kelepçeden kaydırды.

"Hayır. Durma." Kalçaları adama doğru kalktı.

Kahretsin, çok çekici bir kıçtı. Çok yumuşak yuvarlak. Kızardığında çok güzel oluyordu.

Adamın eli aşağıya indi, kız tepki olarak titrerken arkasına keskin bir okşama yaptı. Bu hoşuna gitmişti. Isırıcı zevk/acıdan, uyarılması arttıkça daha da keskinleşen hislerden hoşlanıyordu.

Tekrar ona doğru kalktı. Omuzları yataktan kalkıyor, kontrolünü yeniden kazanmak için mücadele ederken ağırlığını taşımakta zorlanıyordu.

"Orada kal." Onu tekrar yatağa bastırdı. Şu anda kontrole ihtiyacı yoktu. Serbest bırakılmaya ihtiyacı vardı. Ona ihtiyacı vardı.

Eli yine kızın kıkırda gezindi.

Tanrım, çok güzel bir poposu vardı. Yuvarlak ve kaymak gibiydi, ama ona attığı erotik şaplak yüzünden şimdi kızarmıştı.

Kayganlaştırıcı jölenin üstünü açtı ve parmakları boyunca bir çizgi yaydı, içini kemiren açlık karşısında yüzünü buruşturdu. Tanrım, onu sikmesi gerekiyordu. Onu sikmek zorundaydı yoksa açlıktan ölecekti.

Tüpü bir kenara bırakarak, bir eliyle arka tarafın yuvarlak yanaklarını ayırdı ve minik girişi daha derin bir okşama için hazırladı. Jeli girişin üzerine sürdü, bir parmağının ucunu bastırdı, sıkıca gülümsedi, sonra ikinci parmağını ekledi.

Ve onu aldı. Bir rüya gibi açıldı, penetrasyonu kabul etti, bunun için yalvardı.

Sırtını eğdi. Çılgılığı adamın etrafında yankılandı. Kızın amının kokusu ağzını sulandırıyor ve aleti istekle sarsılıyordu.

Parmakları kadının içinde kayarken boğazından sert, çakıllı bir hırıltı çıktı, kalçaları geri çekilip onu daha derine iterken etraflarındaki hassas kasların gerildiğini hissetti.

Bileğini bükerek parmaklarını küçük deliğin içinde döndürdü. Kadının uyarılma kokusu artık beynini istila ediyordu. Başka hiçbir şeyin kokusunu alamıyordu. Başka hiçbir şeyin tadını alamıyordu.

Aletini kavrayan Tanner daha da yaklaştı.

"Seni becermemi söyle," diye hırladı. "Bunu iste."

"Lanet olsun sana!"

"İste"

Onu alamazdı. Onu alamazdı. "Tanner, lütfen."

Parmaklarını daha derine itti, makasladı, onun titrediğini hissetti.

"Bunu benden iste, Scheme."

"Senden nefret ediyorum!" diye hırladı.

"Beni istiyorsun." Diğer elini kızın kalçalarının arasına soktu ve parmaklarını kızın gergin klitorisinin etrafında gezdirmeden önce doymuş bukleleri hissetti. "Şimdi benden bunu iste."

"Becer beni!" Kalçalarını geri çekti.

Sikinin başı nemli, şişmiş kıvrımlara doğru kayarken parmakları onun içine gömüldü.

Elini kızın ıslak buklelerinden geri çekerek, gerilen etini yerleştirirken nefes almak için mücadele etti. Onun amına girmek, sıvı ipekten yapılmış süper ısıtılmış, süper sıkı bir fırına girmek gibiydi.

Kadının içine girerken yüzünden ve göğsünden terler akıyordu. Kız çok sıkıydı. Çok sıkı.

"Ne oldu?" diye tersledi. "Ne zamandan beri bir tane daha içmiyorsun?" "Beni izledin," diye kekeleydi. "Biliyorsun."

Durakladı. Yatağına bir erkek girmeyeli bir yıldan fazla, belki de iki yıl olmuştu.

"Yatağının dışında," diye hırladı.

Başını umutsuzca salladı, kalçaları adama doğru gerildi.

"Sadece benim yatağım. Onların değil."

Tekrar hırladı, işkence görmüş sikini geri çekti ve tekrar içine girdi.

"mu?"

"Tanrım evet!" diye bağırdı. "Daha fazla. Sadece yap şunu. Daha fazla."

Kalçaları öne doğru bastırırken başı omuzlarının üzerinde geriye eğildi. Geri çekildi. Ona daha fazlasını verdi. Keskin çığlıkları adamın kontrolünü kırıyordu. Onun içine gömülmeye ihtiyacı vardı. İşkence görmüş aletinin tüm uzunluğunun o sıkı, ıslak sıcaklıkla çevrelenmesine ihtiyacı vardı.

"Lütfen, Tanner."

Boğuk çığlığı, ihtiyacının kokusu, sikinin etrafında esneyen amcığı ve parmaklarının üzerinde sıkılaştıran küçük poposu çok fazlaydı.

Kontrolü bozuldu.

Scheme çığlık attı. Kendini tutamadı, sesin gerçek bir gücü olduğundan değil. Etkili bir çığlık atmak için nefes almak gerekirdi. O nefes alamıyordu. Çok sıcaktı. Yanıyordu, şehvetle yanıp tutuşuyordu ve o kadar doluydu ki, o kadar gerilmişti ki, bunun verdiği zevk/acı çok fazlaydı.

Omuzları yatağa düştü, ağlarken parmakları yorganı sıkıyordu. Gözyaşları gerçekten de kirpiklerinin altından süzülüyordu. Çok fazla zevk vardı. Daha önce hiç yaşamadığı ama her zaman ulaşmak istediği hislerin çok fazlası.

"Kahretsin, çok sıkısın." Arkasından hırıliyordu, hırıliyordu. "Çok sıkı amına koyayım."

Parmakları onun arkasında hareket etti, döndü, sürtündü. Ereksiyonu geri çekildi ve tekrar içine girmeden önce fazla nemi hassaslaşmış kanal boyunca yaydı.

Çok fazlaydı. İlk orgazm sert, boğucu bir dalgaydı. İçinden, üzerinden hızla geçti, omurgasını titretti ve beyninde cızırdadı. Onu öylesine hazırlıksız yakalamıştı ki, nefesi kesilmiş, yatağı pençeliyor, giderek artan kendinden geçme çığlıkları kalan nefesini çalıyordu.

"Lanet olsun sana!" diye küfretti.

Adam kadının içinde hareketsiz kaldı, siki zonkluyordu, içindeki ihtiyaçlar doyurulmaktan çok uzaktı.

Tekrar ihtiyacı vardı. Tanrım, lütfen, sadece bir kez daha.

"Lütfen..." Yalvardığının, yakardığının farkında bile değildi. "Daha fazla. Daha fazla."

Kalçalarını kavrayan eli uyluklarının önünden dolanırken parmakları klitorisini buldu. Parmakları arkasına doğru daha istekli bir şekilde hareket etti ve kalçaları itildi. Sert. Güçlü. Parmakları klitorisini sağarken derin vuruşlar yapıyordu.

Ve o büyüyen şey.

Arkasındaki sıcaklık.

Aminin aşırı gerilmiş eti.

Daha derin vuruşlar. Sert, güçlü, engellemelerini ortadan kaldıran, kısıtlamalarını yırtan.

İkinci orgazm onu mahvetti. Vücudunun her hücresinde, her molekülünde patladı. Vajinasının kaslarının onun üzerinde sıkılaştığını hissetti, arkasından küfürlerini duydu ve sularının derin, sert darbelerinin onun salıverilmesinin güçlü fişkırımlarıyla buluştuğunu hissetti. Var olduğunu asla hayal edemeyeceği bir girdabın içinde kaybolmuştu. O kadar çok his, o kadar çok zevk kasırgası vardı ki beyni hepsini algılayamıyordu.

Ama ateşi düştüğünde sakinleşti, doydu, yorgunluk onu sardı ve yatağa yığılmasına neden oldu.

Adamın yanındaki yatağa düştüğünün farkında bile değildi. Nedense adamın kollarının ona dolandığının, yorganı hızla soğuyan bedeninin üzerinde sarsarken onu göğsüne doğru çektiğinin farkındaydı.

Hayatında ilk kez seksten sonra doyuma ulaşmıştı. Daha da ötesi, memnundu.

IRK İLİŞKİLERİ **BÜROSU** WASHINGTON, D.C.

GENERALİN KIZI KAYIP

Jonas masasının üzerinde duran gazeteye baktı, bir parmağı düşünceli bir şekilde büzülmüş dudaklarının üzerinde geziniyordu.

"Herhangi bir ipucu var mı?" diye sordu karşısında duran Breed ajanına, yüzünde asık bir ifadeyle ona bakıyordu.

"Hiçbir şey." Lawe içini çekti. "Evi dinleniyor ama bizim tarafımızdan değil. Elektronik cihazlar Tallant'ın ve onun saf ve üstünlükçü gruplarının kullandıklarının aynısı. Onu izliyormuş."

"İlginç."

Bütün bunları biliyordu ama dilini tuttu. PDA'sında Scheme Tallant'tan gelen mesajı bulduğunda ne olmaya hazırlandığını anlamıştı. Balodaydı. Tanner'la birlikteydi. Şimdi ise gitmişti. İkiyle ikiyi topluyor ve doğru cevabı buluyordu, bundan emindi. Bunun tam olarak gerçekleştiğinden emin olmalıydı. Sığınak'taki casusu yakalamak için Scheme ve Tanner'ı kullanmak bir riskti. Ama kader ona bu şansı vermişti ve o da bunu kullanacaktı.

"Kaybolduğu gece D.C.'deki lüks bir otelde oda ayırtmıştı. Etler, peynirler ve ekmeklerden oluşan geç bir tabak sipariş etmişti. Oda servisi geldiğinde, gitmişti. Bagaj, dizüstü bilgisayar, çanta, her şey."

Jonas sandalyesinde daha da rahatladı. Eğer Tallant'ın elinde olsaydı, bavulunu almaya zahmet etmezdi. Cesedini bulurlardı ve hiçbir şey olmazdı.

Daha fazla. Kız hâlâ hayattaydı, bundan neredeyse emindi. Ama eğer Tanner onu ele geçirdiyse, bu başka bir hikâyeydi.

"Koku mu?"

Lawe gözlerini kıstı. "Oda onun parfümüyle dolup taşmıştı."

Jonas gülümsemesini dizginledi. Ağır parfümler Irkların duyularını etkileyebilir, başka bir Irkın ve hatta bir insanın kokusunu gizleyebilirdi. "Benim bile telaffuz edemediğim bir şeyin neredeyse tam bir şişe olduğundan şüpheleniyorum. Cabal onsunun iki bin dolar civarında olduğunu söyledi. Mekan sterilize edilmişti ama Merc halıdaki kan kokusunu tespit etmeyi başardı. Onun kanı değil, erkek kanı."

Jonas, Lawe'un ötesine bakarken, gözleri kısılmış, beyni olasılıklarla çalışırken, "Onu bir Cins kaçırdı," diye düşündü. "Tanner o gece partide miydi?"

Lawe başını salladı. "Saat ondan biraz önce ayrıldı ve otele döndü, oradan da tatil için Sandy Hook'a doğru yola çıktı. Şu anda iletişim kuramıyor ve mesaj kabul etmeyi reddediyor. Callan da göndermeyi reddediyor."

Jonas'ın dudakları kıpırdadı. "Tanner bu tatili iki yıldan uzun bir süredir planlıyordu." Bu ve çok daha fazlası.

"Ona burada ihtiyacımız var Jonas. Bu bir halkla ilişkiler kabusu."

Büro'nun avukatı Jess Warden, odanın karşısındaki koltukta oturduğu yerden, "Bunu Breed'lerin ayaklarına yıkamazlar," diye konuştu.

Jonas gözlerini ona çevirdi. Uzun boylu, kışın bir dağ gölü kadar serin, buz gibi bir tepe kadar sarışın ve sakindi.

"Bu konuda en ufak bir endişem yoktu."

"Endişelerinizin farkındayım." Kaşları çatıldı. "Azıcık topluluk önünde konuşma yeteneği olan herkes bunun üstesinden gelebilir. Halkın görüşü Irkların lehine olacaktır."

Jonas ona, "Tanner bizim halkla ilişkiler dehamız," diye hatırlattı. "Bunu başkasının yapıp yapamayacağı önemli değil. Tanner daha iyi yapabilir."

Onunla tartışmanın anlamsızlığı karşısında başını salladı. Son zamanlarda bunu çok sık yapıyordu. Bu iyiye işaret değildi.

Dikkati tekrar Lawe'a döndü.

"Callan ne dedi?"

Lawe yüzünü buruşturdu. "Gerekirse Tanner'la temasa geçeceğini söyledi. O zamana kadar, bana hatırlattığı gibi, Tanner'ın artık bir asistanı var."

Bu kez Jonas yüzünü buruşturdu. "Tanrım. Asistanı kekeliyor."

"Fikrinizi değiştirirseniz Washington'a uçmak için hazır bekliyor."

Jonas içini çekti. Tanner'ın asistanı ve stajyeri olarak seçtiği ürkek, küçük panter dişi ona göre pek de iyi bir seçim sayılmazdı.

Jonas, "Lanet olsun, ben de ondan daha kötüsünü ," diye içini çekti. Jess alaycı bir meydan okumayla sesini yükseltti. "Sana meydan okuyorum."

Göz ucuyla ona baktı. Yine de kâğıtlara odaklanmıştı, sanki onun öfkesi ya da onaylamaması hiç önemli değilmiş gibi.

"Olduğumuz gibi devam edeceğiz," dedi sonunda. "Kaybolma olayını araştırmaya devam edeceğiz. Cabal odayı kontrol etti mi?"

"Olay yerine ilk o geldi. Tanner ayrıldıktan sonra o ve Jackal hâlâ başkentteydi."

Jonas gülümsemesini gizledi. Ah evet ve böylece ipler gerçekten de bir araya geliyordu. Tanner, Jonas'ın Scheme Tallant'ı Tanner'a bağlama girişimini boşa çıkarmak için Cabal ve Jackal'ı geride bırakacaktı.

"Cabal ve Jackal şimdi neredeler?" Jonas sordu.

"Aşağıdaki barakalardalar. Emir bekliyorlar." Lawe'un sesinde belli belirsiz bir alay damarı vardı.

"Bırak beklesinler." Dudaklarını büzdü. "Dinlenmeye ihtiyaçları olduğuna eminim."

Onlara nöbetçi olduklarını söyle."

Şu an için iki adamı da el altında tutmak en iyisi olacaktır.

Bir planın bir araya gelmesine bayılırdı. Jonas, Cyrus Tallant'ın o akşam bir grup tutucunun kendisine karşı yaptığı o önemsiz saldırı girişimiyle Jonas'ı kasabadan uzak tutmayı başardığını düşündüğünden emindi. Yaklaşamamışlardı bile.

Belli ki Tallant Scheme'in kendisine ihanet ettiğini öğrenmişti. Jonas ofise döndüğünde röle sistemindeki mesajı bulmuştu. Teslim alma ve sığınma talebi ve o akşam D.C.'de düzenlenen baloda kendisiyle buluşacağı bilgisi.

Tanner'ın Scheme Tallant'a sahip olduğuna dair aklında en ufak bir şüphe yoktu. Bu da onun tam olarak Jonas'ın olmasını istediği yerde olduğu anlamına geliyordu. Tanner'ın yanında. O bu küçük ağın geri kalan iplerini çekerken şimdilik güvendeydi. Bir piyonu buraya kaydıracak, birini oraya çekecek, uygun sözcükleri fısıldayacak ve sonra sonuçlarını bekleyecekti.

Lawe'a "Alfa ekibini Sığınak'ta gizli alarma geçir," diye emretti. "Sıra dışı her şeyin bana bildirilmesini istiyorum. Karakteri dışında davranan, Bayan Tallant'la ilgili sorular soran, şüpheli görünen herhangi bir Breed. Ve hangi yolla olursa olsun, giden her iletiyi izleyin. Cep telefonu, uydu telefonu, sabit hat ve geniş bant. Davulun ritminde en ufak bir tıkırtı olursa, bunu bilmek istiyorum."

Lawe'un bakışlarında şüphe parıldıyordu. Alfa ekibi, Tallant'ın casusunu ortaya çıkarmak için Sığınak'ta çalışan özel, son derece organize araştırma ajanları ekibiydi.

Lawe yavaşça başını salladı. "Anladım patron."

Jonas'ın dudakları kıpırdadı. "Bu işi hallet Lawe. Buradan koordine olmanı bekliyorum. Mia'ya danış, sana bir ofis ayarlayacaktır."

Mia, üstün yetenekli, cehennemden daha yabancı sekreteri. Dosyasını bizzat görmemiş olsaydı, onun bir Cins olduğuna asla inanmazdı.

"Beni bir masanın arkasına koyma patron," diye hırladı Lawe, kesici dişleri parlayarak. "Bu sadece beni kızdırır."

Jonas kaşlarını çatı ve gözlerini ajana dikti. Sadece baktı. İfadesiz. Yorum yapmadı.

"Lanet olsun," diye Lawe.

Jess o zaman konuştu, sesi azarlayıcıydı. "Burada bir hanımefendi var. Jonas gitmeme izin verdiğinde hırlayan bir hayvan gibi davran. O zamana kadar bazı görgü kurallarını unutma."

Lawe bakışlarını Jonas'a çevirmeden önce kaşlarını çatı. "Biz görgü kurallarını nerede öğrendik?"

Jonas iç çekti.

"Kadınların önünde küfredemezsin Ajan Justice," diye tersledi Jess. "Kim olduğu, nereden geldiği, nasıl konuştuğu ya da senin onun hakkındaki düşüncelerin önemli değil. Onun bir çocuk olduğunu farz et. Bir çocuğun önünde böyle konuşur muydun?"

Lawe kaşlarını çatı, bakışları aniden kararsızlık içinde titremeye başladı. Jonas gülümsemesini engelledi. Lawe'un iletişim kurmasına izin verdiği tek çocuğun David Lyons olduğunu çok iyi biliyordu. Ve David'in dokuz yaşındaki kelime dağarcığı etkileyiciydi.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Jess, bir not defterine not almak için döndü. "Bunun üzerinde çalışmamız gerekecek."

"Patron, Şimdi o ofisi bulmaya gidiyorum." Lawe boğazını temizledi. "Bunu senin halletmene izin vereceğim."

Jonas, Lawe'un dönüp aceleyle ofisten çıkmasını izledi ve Jess'e son bir Şüpheli bakış fırlattı.

"Bu işe yaramayacak Jonas."

"Şimdi olmaz, Jess." Sertçe üflerken ellerini yüzüne sildi. "Her Şey sırayla."

"Ya Irklarınızdan biri yanlış zamanda yanlış kiŐiyle bu Şekilde konuşma hatası yaparsa? Ziyarete gelen ileri gelenler? Müttefiklerle? O zaman ne olacak?"

"Şimdi olmaz, Jess."

Her seferinde bir karmaŐa. Evet, bu olacaktı. Şu anda bir düzineye yakın karmaŐayla uğraŐıyordu. Bu seferki onun en sevdiğİ projesiydi.

Kısa, lacivert ipek bir etek ve ceket giymiş, altına krem rengi ipek bir bluz çekmiş, sofistike bir mükemmellikle ayağā kalktı. Düğmeleri ilikli, sakın ve onaylamaz bir tavır içindeydi.

"Adamlarınızı sosyal eğitime almanız gerekecek." Masasına doğru ilerledi, yüzünde meydan okuyan bir ifade vardı.

"Jess, Şimdi olmaz," diye hırladı.

Dudakları küçümseyici bir gülümsemeye dönüştü. "Evet, senin entrikaların ve planların Şu anda çok daha önemli." Ellerini onun masasına dayadı ve öne doğru eğildi. "Söyle bana Jonas, manipüle ettiğın her Şey ve herkes sana geri teptiğinde ne yapacaksın?"

Kaşları çatıldı. Bu ilginç bir senaryoydu. "Savaştan keyif aldın mı?" diye sordu belli belirsiz bir eğlenceyle.

Kaşlarının arasında bir çatıklık belirdi. "Bu gülünecek bir konu değil."

"Jess, bak sana ne diyeceğim, sen yap, yasal saçmalıklar ve bırakın ben de kendi işimi yapayım. Ben size bir davayı nasıl savunacağınızı söylemeyeceğim, siz de bana görevlerimi nasıl yürüteceğimi söylemeyin. Anlaştık mı?"

Gözleri kısıldı. "DüŐmen için sabırsızlanıyorum."

"Kulübe katıl," diye homurdandı. "Bu özel üyelik için ücret almaya başlayacağım. Şimdi, neden sen pürist kampa karşı son saldırıda kıçımızı geri dönmüyorsun, ben de işime geri döneyim."

"İnsanları manipüle etmek mi?" Doğruldu, küçük aristokrat burnunu mağrur bir onaylamazlıkla aşağıya doğru indirdi.

"Bunu çok iyi yapıyorum." Sırttı. "Artık geri dönebilir miyim?"

"Bunu sen yap Jonas." Köpekbalığı gülümsemesi daha küçük bir adamı bile irkiltebilirdi. "Ve yakalanırsan savunmanı düşüneneğim. Elbette, her zaman delirdiğini iddia edebilirsin."

Uyarırcasına hırladı. Tehlikenin gürlemesi Jess'i zerre kadar etkilememiştı. Jess ona kayıtsızca gülümsedi, arkasını döndü ve kanepeye doğru yürüdü.

Lanet kadın. Tanrıya şükür onun eşı çıkmamıştı; birbirlerini öldürebilirlerdi.

BÖLÜM 9

Onun kendisine bir daha dokunmasına izin veremezdi. Ona tekrar dokunmasına izin vermeyecekti.

Ne olmuştu böyle? Scheme Tallant ne zamandan beri hormonlarının sağduyusunu bastırmasına izin veriyordu?

Ertesi akşam Scheme, başını elinin üzerine koyarak çılgın bir tekrar bölümünün altıncı saatini izledi.

Elbette bu, kendi içinde savaştığı dürtülerden daha çılgınca değildi. Kanepede Tanner'a katılma, onun sert vücudu boyunca uzanma ve dilini altın etinin her santiminde gezdirme ihtiyacı.

Bunun yerine, kendini iflah olmaz derecede dengesiz bir sitcom izlemeye zorluyordu.

Gilligan'ın Adası mı? O çocukken bile çok eskiydi. Gerçi o hiç izlememişti. Babası televizyonu çocuğu için verimli bir eğlence biçimi olarak görmemişti. Ama bazen, gittiği kız akademisinde diğer öğrenciler de izlerdi.

Scheme o zamanlar ders çalışırken bu sesi bastırmayı başarmıştı. Şimdi çalışacak bir şey yoktu. Tanner dışında.

Kanepeye uzanmış, ayaklarını bileklerinden çaprazlamış, kolunu boynunun arkasına atmış, dudaklarını bükerek gösteriyi izliyordu. Kot pantolonunu dolduran bariz ereksiyona rağmen inanılmaz derecede rahattı. İçinde yükselen gerilime rağmen.

"CNN çok daha bilgilendirici," dedi sonunda, Gilligan'ın bir başka beceriksiz kazasından ve kendi uyarılmasından dolayı sersemlemişti.

"CNN iç karartıcı," diye homurdandı, bakışlarını televizyondan bir eğlence kıvılcımıyla. "Dünya meseleleri hakkında oldukça bilgiliyim. Ve bu benim tatilim. Tatilde CNN izlemem."

"Tatildeyken televizyon izlemekten başka bir şey yapıyor musun?" diye sordu sinirli bir şekilde. "Burada bulunduğum süre boyunca senin kayda değer bir şey yaptığını görmedim."

"Tatildeyken de sevişirim," diye cevap verdi, gözlerini televizyondan ayırmadan. "Benim için bu küçük eğlenceyi sağlamak ister misin? Dün gece çok eğlendik."

Ona ters ters baktı.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Gözlerini hâlâ ekrandan ayırmamıştı. "Biliyor musun hayatım, burada ne istediğine öyle ya da böyle karar vermelisin."

Sıkıntıyla içini çekti. Raftaki kitaplar bile düşünmeye değer bir şeylerden ziyade hafif okumalardı. Hatta romanlar bile vardı. Açık seçik ve yakacak kadar ateşli oldukları sürece romantik kitaplardan hoşlanmıyor değildi. Raftakiler öyle değildi.

"Beni öldürüyorsun," dedi ve iç çekti. "Eğer bana işkence etmek istiyorsan, başardın."

Bakışlarını cinsel bir sıcaklıkla ona doğru kaydırды.

"Bunu nasıl başardım?" Ekrandaki hareket bakışlarını geri çekti.

"Bunun en az altı saatini izledin, Tanner. Gilligan burada sinirlerimi bozmaya başladı," diye alay etti. "O bir budala. Aptallığı yüzünden vurulmadan bir şehir caddesinde bile yürüyemez."

"Şehrin bir caddesinde değil." Goril kıyafeti giydiği belli olan bir adam kazazedelere dehşet saçarken dudaklarından bir kıkırdama çıktı. Dizide özel efektlere pek yer verilmiyordu.

"Bu iyi bir şey. On iki yaşındaki bir çocuk daha sağduyulu olur."

"Bu bir gösteri Scheme," diye onu nazikçe azarladı. "Bu senin eğlenmen için. Gerçeği yansıtmaya çalışmıyor."

"İyi bir şey." Gözlerini devirdi. "Yine de küçük bir gerçeklik molası iyi olurdu. Yarım saatlik bir CNN programı akıl sağlığımı kurtarabilir."

"Senin akıl sağlığın benim öncelikler listemde üst sıralarda yer almıyor," diyerek onu temin etti ve Gilligan'ın içinde bulunduğu duruma bir kez daha kıkırdadı.

Kendini ayağa kaldırdı ve kollarını göğsünde kavuşturarak odada volta atmaya başladı. Bu onu rahatsız etmiyordu. Geçen saatler içinde onun dikkatini bu saçma tekrar programdan çekecek çok az şey olduğunu öğrenmişti.

"En azından neredeyiz?" diye sordu. "Bana bu kadarını söyleyebilirdin." "Bir dağın ortasındayız," diye cevap verdi dalgın dalgın.

Erkeklerden nefret ederdi. Gerçekten nefret ederdi.

"Dağ nerede?" diye . "Bir dağ zincirinin içinde."

"Hangi lanet dağ zinciri, Tanner? Tanrı aşkına, en azından nerede olduğumu söyleyebilirdin."

Döndü ve ona ters ters baktı. Adam dikkatini gösteriden ayırmamıştı. Çoğunlukla onu görmezden geliyordu.

"Ne zararı olur ki?" diye sordu.

"Eski sevgilinin bahsettiği o dayaağı neden yediğini söylemenin bana ne zararı olur ki?" diye karşılık verdi, sesi rahat, neredeyse umursamazdı.

Geçen ayki dayak yetmedi mi? Şansını zorlamaya devam etmek zorunda mıydın?

Chaz'in sözleri zihninde titreşti. Ona bu kadarını vermenin ne zararı olabilirdi ki? Onun oyununu bir noktaya kadar oynamak.

Scheme uzun ve gergin dakikalar boyunca ona baktı. "Yarım saat CNN izlememe izin verecek misiniz?"

Başını çevirdi, kalın kirpikleri gözlerindeki ifadeyi gizliyordu. "Eğer doğruysa."

Kabaca nefes aldı. "New Mexico'daki bir Breed göreviyle ilgili gelen bir raporu teslim etmedim. Bu nedenle, babam ihtiyaç duyduğu bilgileri elde etmek için deneyimli bir ekip olduğundan emin olamadı."

İlk Leo hakkında bilgi, Cyrus'un onlarca yıldır aradığı bir cins.

Bu Tanner'ın dikkatini çekti. Gözleri daha da kısıldı.

"Bilginin ne olduğunu biliyor musun?"

"Bu sorunun bir parçası değildi," diye hatırlattı ona gergin bir şekilde. "Size dürüstçe cevap verdim."

"Ama tam olarak değil." Omuz silkti. "Yarım gerçekler istemiyorum." Dikkati tekrar televizyon programına yöneldi.

"Bilgi ilk Leo'daydı," diye cevap verdi. "Yıllardır onu arıyor ve hala nereye bakacağına dair hiçbir fikri yok. Bilinmeyen bir kaynağa kaptırdığı bilginin o yer olması gerekiyordu. Şimdi lütfen lanet kanalı değiştirir misin?" diye bağırdı.

Kanal değiştirdi. CNN ona muhteşem renklerle geri d6nd6. Pazartesi, 5 Eyl6l 2023 ve saat sabah ondu. Bir saat, bir tarih. Hızlı bir hesaplama ona d6rt g6nd6r orada olduğunu s6yl6yordu. Sandalyesine geri d6nd6, dikkati televizyona ve kaçırdığı d6nya olaylarına odaklanmıştı.

CNN bağımlısıydı; değildi. D6nya haberlerini izleyebilir ve bazen babasının ne yapacağını tahmin edebilirdi.

Muhabir Bogota'daki ter6rist faaliyetlerle ilgili bir haberi duyururken, "Babam Kolombiya'ya bir ekip g6nderecek," diye mırıldandı. "En ok G6ney Amerika gruplarını seviyor. Onları kontrol etmek Orta Doğu'dakileri kontrol etmekten daha kolay."

Tanner yavaşça doğruldu.

"Sana bunu d6ř6nd6ren ne?"

"Muhabirin verdiği grubun adı," diye yanıtladı. "O grubun lideri Cyrus ile birkaç kez temasa geçti. Ne zaman haberlere çıksalar, Cyrus para ve eğitim desteğiyle bir ekip g6nderiyor. Lider ona yalakalık yapıyor ve kendisini bir baba fig6r6 gibi hissettiriyor. Bundan hoşlanıyor."

"Kimi g6nderecek?"

Scheme'in dudakları seğirdi. "Chaz'i g6nderirdi. şimdi o 6ld6ę6ne g6re, Dog'u g6ndereceğini tahmin ediyorum. Dog onun en iyi Coyote cinsi. Çok soğukkanlı ve g6revlerinde m6kemmek bir başarı siciline sahip."

"Dog, Irklara karşı her g6revde başarısız oldu," diye homurdandı Tanner.

"6yle mi yaptı?" Scheme k6staha sordu. "Yoksa Dog'a karşı bilgi mi topladı?"

Sığınak'ın savunması ve ekiplerinin g6venlik protokolleri konusunda Konsey'e ihtiyaç var mı? 6ss6 nasıl savunduğunuz ve ekiplerinizin destek ya da rapor vermek için nasıl ağrı yaptığı konusunda değişiklikler yapmaya başlasanız iyi olur. Aynı kodları kullanmaya devam ederseniz Konsey programcılarının g6venlik kodlarınızı kırması uzun s6rmez. Sanctuary'deki casusu şimdiden kodun birkaç kilit noktasını kırmayı başardı."

Kanepede arkasına yaslandı ve haberleri takip etmeye devam ederken onu izledi.

"Peki bunu bana neden s6yl6yorsun?" diye sordu.

"6nk6 bir yarım saat daha istiyorum." Bir sonraki raporu dikkatle izledi. "6rneğin şu senat6r6 ele alalım." Başıyla ekranı işaret etti. "Babam yıllardır ona kur yapıyordu; yeterli bilgiye sahip olduğu kesin."

Senato'da Irklarla ilgili herhangi bir oylamada ona şantaj yapmaya başlamak için yakında ona karşı. Söz konusu senatörün her zaman olabileceği kadar dikkatli olmayan bir kızı var. Babamın bu yıl içinde ihtiyacı olan şeyi alacağını umuyorum."

Tanner ona, "Bu bilgi Büro'ya çoktan ulaştı," diye bilgi verdi.

Ona şaşırmış olduğunu umduğu bir bakış fırlattı.

"Birileri topun peşinde o zaman."

"Öyle görünüyor," diye mırıldandı düşünceli bir şekilde.

Scheme onu görmezden geldi. Haberler ekranda akıp giderken arkasına yaslandı ve dikkatle izlemeye koyuldu. Babasının Orta Doğu'ya gitmek ve orada yeni bir çatışmanın alevlenmesine yardımcı olmak için bir araya getirdiği birkaç görevden haberdardı. Politikacılar çöl eyaletlerinden uzanan teröristlerle ne kadar çok ilgilenirlerse, evde alevlenen ırksal sorunlara o kadar az odaklanıyorlardı. Özellikle de Irk meselelerine.

Dünya haberleri denizaşırı ülkelerden Amerika'ya kayarken, generalin kayıp kızının hikayesi ekranda parladı.

Scheme, babasının sözde kederle kaplı ifadesi ekranı doldurduğunda gerildi.

"Scheme her ne yapmış olursa olsun, ölmeyi hak etmiyor," diyordu muhabirin birkaç ay önce Sığınak adlı Irk üssüne yapılan saldırıya misilleme olarak kaçırılmış olabileceği iddiasına cevaben. "Irklara daha fazla acı çektirmek için benim bağlantılarımı ve kaynaklarımı kullandıysa, o zaman uygun kanallar aracılığıyla ele alınmalıdır. Ona zarar vererek ya da Tanrı korusun, onu öldürerek adalete hizmet edilmeyecektir."

Ekran kararırken dudağı kıvrıldı.

Bakışları Tanner'a ve onun yanındaki kanepeye indirdiği kumandaya kaydı.

"Tekrar aç," diye . "istiyorum."

"Yarım saatiniz doldu. Aslında kırk dakikaya yakın oldu.

Ekstra zaman için bana

borçlusun." "Cehennem gibi.

Tekrar aç."

Yalancı piç. Babasının bir canavar olduğunu biliyordu; bunu yıllardır, hayatının büyük bölümünde biliyordu ama onun gerçekte ne kadar mükemmel bir aktör olduğunu hiç fark etmemişti.

Tanner ilgisiz bir şekilde ona baktı. "Hayır."

Yumruklarını iki yanında sıktı. "Neden?" diye tersledi. "Onun yalanlarına gerçekten inanacağımdan mı korkuyorsun? Onun sevgi dolu kollarına dönmek için sana daha fazla sorun çıkarabileceğimden mi?" diye alay etti.

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle. "Acının kokusunu daha uzun süre duymak zorunda kalırsam, kontrolümü kaybedip boğazına sarılacağımdan endişeleniyorum. Bunun da sana hiçbir faydası olmaz."

Nefretle alay etti. "Tabii ki beni dövmesi seni rahatsız eder," diye hırladı. "Şimdi, bunu neden düşünemedim? Bir Cins elbette bir Tallant'ın iyiliği için endişelenir."

Hayır.

Bundan daha iyisini biliyordu.

"Beni Chaz'den sen kurtarmadın Tanner, beni kendi amaçların için kaçırdın ve aynı nedenle beni burada tutuyorsun. Bütün mesele beni becermek mi?" diye alaycı bir şekilde sordu. "Oh, evet, bunu görebiliyorum. Tüm aileme işkence eden adamın kızını becermek için ölüyorsun." Soğuk, sert bir alaycılıkla cümleyi tamamladı. O daha iyi biliyordu. "Bana ne istediğini söyle Tanner. Özgürlüğümün bedeli ne olacak?"

"Güvenliğiniz."

Kız ona ters ters baktı, yüz ifadesi inançsızlıkla çarpılmıştı. Sadece babasının casusu onun kendi kışını nasıl örtmek istediğini umursayabilirdi.

"Güvenliğim," diye tekrarladı ürpertici bir şekilde. "Bak ne diyeceğim. Beni serbest bırakın, bana güvenli bir cep telefonu verin ve birkaç saat içinde güvende olacağım. Sana bunun sözünü veriyorum. Tek yapman gereken gitmeme izin vermek."

"Bana ilk kimi arayacağını söyle." Yumuşak bir kas hareketiyle koltuktan kalktı. "Geçen ay New Mexico'da o bilgileri çalan aynı piçi mi?"

"Sadece bu kadar şanslı olabilirdim," diye tersledi. "Hayır Tanner, benim bağlantım senin meçhul hırsızın değil. Kim olduğu da seni ilgilendirmez. Şimdi bırak gideyim."

Adam ona doğru yaklaşırken olduğu yerde durdu, vücudu gerginlikle dalgalanıyor, gözleri de onunla birlikte dönüyordu. Bu haliyle ona insandan çok hayvanı hatırlatıyordu. Bengal'in aynı kontrollü, zarif hareketlerine sahipti. Neredeyse tembel, hesapçı, her kemiği ve kası doğuştan gelen bir hayvan zarafetiyle esniyordu.

Yine de adam ona dokunduğunda ürpermesini kontrol edemedi. Elleri kalçalarını örten ince ipeğin yerleştiğinde ve göğsü aniden şişen meme uçlarına sürtündüğünde.

"Gitmene izin veremem," dedi usulca, bakışlarındaki cinsel yoğunluk gözlerini doldurana kadar başını eğdi.

"Neden?" Elleri göğsüne yerleşti, onu uzaklaştırmak için değil, daha yakına çekmek için değil. Sadece ona dokunmak, onun sıcaklığını hissetmek için. "Bana sahip oldun. Artık bu oyunu bitirmenin zamanı geldi."

Bir eli belinden yüzünün yan tarafını kavrayacak şekilde hareket etti, başparmağı çaresizce ayrılırken dudaklarının üzerinde gezindi. Öfke, onu tutma çabalarına rağmen zevkin altında eriyordu. Ona kızgın kalmaya ihtiyacı vardı. Onun dokunuşuna karşı, babasının casusu olabileceği şüphesinden başka bir savunmaya ihtiyacı vardı.

"Bilmiyorum." Kaşları çatıldı. "Belki de sana güvenmediğim içindir. Çünkü seni öldürmek isteyen çok fazla insan var. Ve belki de bundan daha fazlasına ihtiyacım olduğu için."

Başını eğdi ve dudakları tekrar onunkilerin üzerindeydi. Dudaklarını ayırdı, kız dudaklarına karşı inlerken dili içeri kaydı.

Kendini ondan ayırmak neredeyse imkânsızdı. Neredeyse yapabileceğinden çok daha fazlasıydı. Ondan uzaklaşırken, zayıflayan kalçalarının, aralarındaki yumuşak, sıcak nemin ve dudaklarında gezinen zevk sızısının farkındaydı.

"Beni sonsuza kadar tutamazsın."

"Bunun üzerine bahse girme," diye kabaca iç geçirdi. "Bu noktada, Scheme, hiçbir şey üzerine bahse girme. Senin nasıl bir bulmacaya dönüştüğünü çözene kadar olmaz. Beni becermek bunu değiştirmeyecek; sadece zamanın daha keyifli geçmesini sağlayacak."

"Ben senin çözen gereken bir bulmaca değilim."

Kısa kahkahası alaycıydı. "Üzgünüm aşkım, sen tam olarak . Babanın seni öldürmek istemesinden tutun da eski dizileri sevmemene kadar. İstersen başlamak için bir soru listesi hazırlayabilirim." Gözleri aniden şakacı bir şekilde parlıyor ve onu da katılmaya davet ediyordu.

"Çıkış yolunu bulacağım," diye umutsuzca uyardı onu.

"Öyle bir şey olmayacak, sevgilim." İçini çekerek kanepeye geri döndü. "Ama bak ne diyeceğim, buraya gel ve bana sarıl, ben de sana INS'yi izleteyim. Ben daha çok seviyorum."

Uluslararası Haber Servisi. Hiç yoktan iyiydi.

"Seninle kucaklaşmak mı?" diye sordu inanamayarak.

"Evet. Sarıl bana." Oturdu, uzun bir bacağını kanepeye uzatırken diğer ayağını yere koydu. "Hadi Şekerim, birlikte haberleri izleyelim ya da ben Gilligan'ı izleyeyim. Daha birkaç saat var."

Adam bacaklarının arasındaki bölgeyi okşarken kadın ürperdi. "Sana meydan okuyorum."

Adam kumandayı kaldırırken gözleri kısıldı. "Haberler ya da Gilligan. Seçimini yap, Sugar."

Keşke orada oturmak istemeseydi, onun geniş göğsüyle yastıklanmış, kolları onu sarmıştı. Sadece hayalini kurduğu bir sıcaklığı hissetmek, Tanner'dan önce fark etmesine asla izin vermediği bir ihtiyacı hissetmek.

Zayıftı. Çok zayıftı.

"Beni taciz etmeye iznin yok," diye tersledi.

"Kuralları senin koyma iznin yok," diye homurdandı. "Şimdi buraya gel güzel kız, fikrimi değiştirmeden önce. Biliyor musun, aylardır *Gilligan's Island* maratonunu dört gözle bekliyordum. Teklifi ben yaptığım için şanslısın."

Onu diziden çıkardığı için kendini suçlu hissetmesi gerektiğinden emindi. "Tanrı aşkına, tekrarlar bunlar." Dikkatlice kanepeye yerleşti, Televizyona doğru döndü ve güvensiz bir şekilde arkasına yaslandı.

"Onlar sırayla," diye hafifçe itiraz etti, onu tamamen göğsüne çekerek. "Ama sana sarılmak beni telafi edebilir. Biliyorsun Scheme, ben kadınlara pek sarılmam," dedi televizyonu açarken.

"Sarılmayı senin için Cabal mı yapıyor?" Kadın .

Onun göğsüne karşı kıkırdadı. "Hayır, Cabal da sarılmayı sevmez. Ama sanırım sana sarılmak hoşuma gidiyor." Bir kolunu karnına doladı. "Sanırım sana sarılmayı çok seviyorum."

Dünyadaki olayların ve haberlerin onu büyüleyeceğini nereden bilebilirdi? Tanner koltuğun köşesine yerleşip haberleri izlerken merak etti.

Scheme göğsünde hoş bir ağırlık oluşturunuyordu, başı omzundaydı, saçları göğsüne yayılıyordu.

Callan ve Merinus'un özel süitine kaç kez girmiş ve onları bu şekilde kanepede oturmuş pembe dizi izlerken bulmuştu. Gururları

Lider, arkadaşının pembe dizilerinden büyülenmişti.

Çiftleşmeden önce televizyonla pek ilgilenmeyen bir adam için Callan, Sığınak'taki sessiz akşamlarda düzenli bir kanepede patatesi haline gelmişti. Ya da eşine yakın bir samimiyetle sarılabildiği sürece ne izlediği umurunda bile değildi.

Ama Scheme onun eşi değildi. Bunun belirtilerini yakından kontrol ediyordu, öyle ki dilinin kenarlarını dişlerinin üzerine sürterek oradaki bezeleri kontrol etmekten dili neredeyse çığ kalmıştı. Hiçbir şey yoktu.

Onu istiyordu.

Onu yarı deli eden bir güçle onun için yanıp tutuşuyordu ama etinde ne bir çiftleşme hormonu ne de olağandışı bir hassasiyet vardı.

Bir Cinsin çiftleşmeden aşık olması mümkün müydü? Bu fenomeni araştıran bilim insanlarının bile buna bir cevabı yoktu. Şimdiye kadar, çiftleşen her çift birbirine derinden aşık görünüyordu. Yine de çiftleşme her zaman önce gelirdi. Uyumlu olabilecek, her halükarda aşık olabilecek iki ruhun kimyasal, biyolojik eşleşmesi. Ama sıcaklık bunu sağlamıştı.

Scheme ile çiftleşme ateşi yoktu.

rahatlamış, kaygısız hissetmesi gerekirken, pişmanlık neredeyse onu Onu boğuyordu

Onlar izlerken, Irklar hakkında haberler . Jonas ayakta duruyordu. Bürosu'nun önünde Scheme'in kaybolması olayına karıştığını reddetti ve Irkların her zaman şüpheli Konsey üyelerini veya işbirlikçilerini, aleyhlerinde kanıtları olduğunda federal yetkililere teslim ettiklerini belirtti.

Gazetecilere o sert, hırıltılı sesiyle cevap verdi, Tanner kıkırdarken yüzünde bir kaş çatma vardı.

"Jonas medyadan nefret ediyor," dedi Scheme'in saçlarına doğru, onun kokusunu içine çekerek.

"Yine de onları idare etmekte fena değil," diye yorum yaptı, sesi uyarılmışlığının kokusundan çok daha sakindi.

"Bir basın toplantısı düzenlemek zorunda kaldığında saatlerce dırđır ediyor." Yüzünü kızın saçlarına gömdü, kalın samur ipeği ona hoş şekilde vuruyordu. "Sonra normalde beni arar ve halledemediğim için bana söylenir."

"Telefonun çaldığını duymadım," diye . "O haber klibi dün çekildi."

"Uyuyordun." Saçlarına gülümsedi ve karnına yaslanan parmaklarının gömleğinin ipeğine küçük daireler çizerek sürtünmesine izin verdi. "Beni tehdit etti, Scheme. Yakaladığım alabalığı kırıma sokmakla ilgili bir şeyler söyledi."

"Hiç alabalık yakalayamıyorsun." Sesi biraz nefessiz ve boğuktu.

Scheme'i aralarında yükselen açlıkla yüzleştirmek işe yaramayacaktı; bunu dün gece öğrenmişti. Bir erkek, açlık dayanabileceğinden daha fazla olana kadar beklemek zorundaydı. Bu konuda pek de rahat olmadığını düşündü gülümseyerek. Scheme küçük bir kedi kadar temkinliydi.

Ayrıca lanet bir kontrol manyağıydı.

"Bu alabalık yakalamaktan daha eğlenceli." Kulağının kabuğunu yaladı. "Daha fazla sabır gerektiriyor. Callan sabır sorunum üzerinde çalışmam gerektiğini söylüyor."

Yumuşak, kadınsı bir homurtu sessiz bir kahkahayla göğsünü çekiştirdi.

Ona doğru yerleşiyor, biraz daha rahatlıyordu ve bunu yaptıkça tatlı kadın sıcaklığının kokusu daha da yoğunlaşıyordu. Kahretsin, onunla tanışmadan önce de bu kokuyu severdi ama onun özel kokusuna bağımlı hale gelmişti. Tatlı ve baharatla renklendirilmişti, gevrek bir kış sabahındaki şurup gibiydi. Ağzını sulandırıyor ve aletini zonklatıyordu.

"Senin bir sabır sorunun olduğunu görebiliyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Tembel Bengal Irkı rolün herkesi kandırmıyor."

"Çoğu insan öyle yapar," dedi sırtarak. "Sen sadece sezgileri kuvvetli küçük bir şeysin, güzel kız. Beni olduğum gibi görüyorsun."

"Seni inceledim," diye itiraf etti. "Yıllarca. Yansıttığın kişiliğe karşı laboratuvar dosyalarını inceledim. Pek çok insana yalan söylüyorsun Tanner. Televizyonda yalan söylediğini neredeyse anlayabiliyorum."

"Hmm, itiraf etmesi tehlikeli bir şey," diye homurdandı, hissetmemesi gereken bir sıcaklık hissediyordu, çünkü onun hakkında her şeyi öğrenmeyi başarmıştı. "Seni televizyonun karşısında oturmuş babana Breed'in planlarını anlatırken ve beni yalan söylerken izlerken hayal edebiliyorum."

Sessizdi.

"mi?" diye fısıldadı.

"Hayır," dedi bir parça hüznle. "Beni bunun için eğitmişti, gözlem yapmak için. Ona bilmesi gerekenleri söyleyemediğim için çok üzgündü."

"Yani seni dövdü mü?"

"Her zaman değil." Yalan söylüyordu ve çok usta bir yalancıydı, bu yüzden kokusunu zar zor alabiliyordu. Yalan söylediğini bilmesini istemiyordu. Nedense, düşmanı olması gereken bu kadın, hissettiği herhangi bir acının sebebinin kendisi olduğunu bilmesini istemiyordu.

Kulağını ısırdı.

"Bu ne içindi?" Başını geriye eğdi, kaşlarını çatarak adama baktı.

"Bu bana yalan söylediğin içindi, güzel kız," diye homurdandı, dudaklarını onunkilere indirdi çünkü onlara karşı koyamıyordu. Çünkü onun tadına ihtiyaı vardı, yalanının kokusunu kafasından temizlemek için buna ihtiyaı vardı. "Bana asla yalan söyleme."

Onu kolayca kuşağına almadı, öpüşmeye ikna etmedi ve kesinlikle izin istemedi. Bu kadından izin istemek anlık bir tartışmaydı.

Adam yana kayarak, ağzının daha derine nüfuz etmesini sağlamak için onu kolunun kıvrımına doğru hareket ettirirken, kadın zorlanmadan mücadele etti.

Bir eli göğsüne, diğeri yanına bastırdı. Kızın sivri dişleri adamın dilini ısııyor, adam da kızın dudaklarını ısıırıyordu.

Kadın geri çekildi; adam elini kadının saçlarına gömdü, kafa derisini kavradı ve kadının ağzını kendi ağzına doğru zorlayarak dişlerinin ağzını ısımasına izin verdi.

Kahretsin, çok iyiydi. Küçük keskin bir acı, dilinin bir fiskesi ve adam kot pantolonunun içine boşalmaya hazırdı. Diğer eli çenesini kavradı, onu hareketsiz tuttu, parmakları ısırma yeteneğini kontrol ederken dudakları onunkileri kapladı, dili onu endişelendirmesi gereken bir açlıkla ağzına girdi.

Titrek, meraklı, küçük dili onunkiyle buluştu, savaştı, bir elinin saçlarına gömülmesiyle ve ona dönerken, bacakları kalçalarına binerken, onun üzerinde yükselirken, kontrolü ele geçirirken gğslerinin göğsüne bastırmasıyla sona eren ateşli bir erotik savaş.

Sikeyim. Kalçalarını kavradı, onu kendine doğru çekti, amını kot pantolonla kaplı sikine sürttü. Kız ona binmeye başladığında ince parmakları saçlarına dolandı, pantolonunun ipeği kot pantolonuna sürtündü, sıcaklığı sızdı ve aletinn üzerinde tırmandı.

Cehenneme kadar yolu var. Onu becerecekti. Eğer onu sikmezse, ölecekti. Dün gece yeterli değildi; sadece daha fazlası için iştahını kabartmıştı.

Ellerini kalçalarından çekmiş, gğslerine doğru kaldırmıştı ki, birdenbire, o kadar hızlı bir şekilde kayboldu. Tkezleyerek, dnerек, saçları ipekisi bir yelpaze oluşturarak onunla yüzleşti ve sabırsızca geriye itti.

"Gilligan'a dikkat et," diye homurdandı. "Sana bunu yapmamamı söylemişim."

"Cehennem." Başını kanepeye yaslayıp taş tavana baktı, neredeyse ona yalvaracaktı. Kahretsin, sikine binmesi için yalvarmanın işe yarayacağını düşünseydi, önünde diz çökmüş olurdu. "Evet, kahretsin," diye onayladı.

"Eğlendirecek başka bir şey bul

Beni burada tuttuğun sürece Tanner, çünkü senin aptal tekrarlarını izlemeye devam edersem lanetleneceğim."

Kadın mağaranın kapısına doğru ilerlerken başını kaldırdı. "Nereye gidiyorsun?" diye seslendi iç çekerek.

"Buradan çıkış yolumu bulacağım," diye karşılık verdi. "Şu anda. Senden ve taş duvarlardan bıktım artık. Ve bunu yaptığımda, o aptal alabalıkları bulup Jonas için kışına sokacağım."

Tanner'ın dudakları kıpırdarken o karanlık tünelden aşağıya doğru yürüdü, yumuşak ışıklar yolunu aydınlatmak için parlıyordu. Eğer gizli girişi bulabilirse, ona kapısı açıldı.

Uzaktan kumandayı aldı ve kanalları değiştirdi, Gilligan'ı bisikletle çalışan çamaşır makinesini çalıştırırken yakalayınca kıkırdadı.

Patlamak üzere olacak kadar azmış olabilirdi ama zamanı vardı, kendini temin etti. Onu neden çektiğini anlamaya, onu nasıl kurtaracağını zamanı vardı.

BÖLÜM 10

Scheme mağaraların çıkışını bulamamıştı ve bunun onu soktuğu karanlık ruh hali, içinde yükselen hayal kırıklığını hafifletmek için çok az şey yaptı. Çaresizlik içinde yatağa süründü, battanileri başının üzerine çekti ve uyumak için dua etti.

Tanner'ın yanında çıplak olduğunu bilmesine rağmen uyku nihayet gelmişti. Çıplak ve sertti ve içinde büyüyen sıcaklığı yatıştırmak için bekliyordu. Yine de huzursuz bir uykuydu, kötü rüyalar ve Tanner'ın onun ölümü olacağına dair bir kesinlik tarafından rahatsız edildi. Uykusunun manzarasını gölgeleyerek onu takip ettiler, sonunda kendini uyanmaya zorladı ve gerçek kabusla yüzleşti.

Karanlıktı.

Ama gözleri tamamen açıldı.

Paniğe kapılmaya başladığında gözleri açıldı ve kalbi çarpıyordu. Zifiri karanlıktı.

"Tanner?" Yatakta doğruldu, dinlerken parmakları battaniyenin içinde sıkıştı.

Işık yoktu, ses yoktu.

"Tanner, ?" Panik yapmayacaktı.

Bir elinin parmaklarını battaniyeden çekmeye zorlayarak, vücudunda oluşmaya başlayan titremeleri görmezden gelerek yatağın diğer tarafını yokladı.

Kendine daha önce de burada olduğunu hatırlattı. Karanlıkta, kaybolmuş, nerede olduğundan ya da onu neyin beklediğinden emin değildi.

"Tanner, benimle bu oyunları oynama," diye tersledi, yatağın onun tarafında sadece boşluk bulduğu için sesi karanlıkta yüksek çıkıyordu. "Işıklar nerede?"

Son iki gündür elektrik düğmesi bulamamıştı. Eğer buradalarsa, tıpkı çıkış gibi çok akıllıca gizlenmişlerdi.

"Bu çok ileri gidiyor, Tanner," diye haykırdı, çılgınca etrafına bakıyor, karanlıktan başka bir şey görmüyor, kendi kalp atışlarının ve soluk soluğa aldığı nefeslerin sesinden başka bir şey duymuyordu.

Onu kaybetmeyecekti, kendi kendine söz verdi. Henüz kaybetmemiştii ve şimdi de kaybetmeye başlamayacaktı.

Ama çok karanlıktı. Nefesi boğazında düğümlendi. Işıklar kapalıyken sanki... Sertçe nefes alırken başını salladı.

Canlı canlı gömülmemişti. Bir yataktaydı, çok rahat bir yatak. Mağaranın en az on ya da on iki metre yüksekliğinde olduğunu hatırlıyordu. Geniş bir odası vardı. Bolca hava vardı.

Ve canlı canlı gömüldü.

"Tanner. Tanner, neredesin?" Kendini yataktan dışarı atmak için mücadele ederken onun adını haykırdı.

Birdenbire şilte şilte olmaktan çıktı, bir tabuta dönüştü, sarmaladı, boğdu. Ayakları battaniyeye dolandı, ayağı takıldı, parmakları taşı tırmalarken onu soğuk, sert zemine fırlattı.

Ayaklarını bulmaya çalışırken kayanın dizlerini ısırıldığını hissedebiliyordu, ancak bacakları onu tutmayı reddettiği için tekrar yere yığıldı.

Korkuydu, hepsi bu, dedi kendi kendine çılınca. Zihniyle pek çok kez oynanmış, karanlık ona karşı pek çok şekilde kullanılmıştı. O zaman sırlarını vermeden hayatta kalmıştı; şimdi de yapabiliirdi. Kendine bundan daha güçlü olduğunu söyledi. Bunu atlatabilirdi.

Ama babasının zayıflıklarını biliyordu. Tanner'ın ne kadar ileri gideceği ya da geri dönüp dönmeyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu orada karanlıkta ölüme terk edebilirdi. Kendi korkuları içinde boğulmaya.

"Tanner, bana bunu yapma," diye bağırdı, titriyordu, havanın soğğunun onu sardığını hissediyordu. Hava soğuktu. Çok soğuktu.

Çok karanlıktı. Işık bulmalıydı. Buralarda bir yerde ışık olmalıydı. Aletler. Odanın neresindeydi? Aletler neredeydi?

Kabaca nefes alarak korkuyu geri püskürtmeye çalıştı. Bu sonsuza kadar sürmüş gibi görünüyordu, her saniye kalbinin güm güm atması ve nefes nefese kalmasıyla doluydu.

Bunu yapabiliirdi. Burası bir mağaraydı; bir tabut değildi. Tek yapması gereken yönünü bulmaktı.

Hâlâ pürüzlü zeminde diz çökmüş halde, elini etrafına uzatarak taşı yavaşça hissetti. Metodik olarak. Her seferinde bir adım atması gerekiyordu. Sabırlı olmalıydı.

İnliyordu. Elleri yatağın ayakucunu bulduğunda kendi paniklemiş nefes alışlarını duydu. Tamam. Yatağın dibindeydi.

Bu mağarayı biliyordu. Bölgesini tanımak için günlerce volta atmıştı. Tek yapması gereken odanın diğer ucuna, tezgâha doğru ilerlemektir. Bulaşık makinesinin içinde bir ışık vardı.

Umutsuzca etrafına bakındı ve daha önce bulaşık makinesinin üzerinde yanan dijital ışığın artık orada olmadığını fark etti.

Güç yoktu. Güç
yoktu.

"Tanrım, Tanner, lütfen bunu bana yapma." Artık çılgılık atamıyordu. Sesi zayıftı ve yalvaran ses tonundan nefret ediyordu.

Bunu yapmayacaktı! Scheme eğilirken yumruklarını sıktı, sıktığı parmaklarını midesine bastırarak orada kaynayan safrayı tutmaya çalıştı.

O da hasta olmayacaktı.

Ona güvenemeyeceğini bilmeliydi. Yine de bunu düşünmeye çok yaklaşmıştı. Chaz onu öldürmeye çalıştığı için çok endişeli, onun iyiliği için çok öfkeli görünüyordu.

Ve şüphelendiği gibi, hepsi bir oyundu. Sadece bir oyun. Babasının istediği bilgiyi almak için bir numara. Faksta ne olduğunu bilmesi gerekiyordu. Bu bilgi için onlarca yıl çalışmıştı.

"Hiçbir şey bilmiyorum." Hıçkırarak yalvarmasını engellemek için ellerini ağzına kapatmadan önce ağladı. Yalvarmayı yıllar önce bırakmıştı. Babasının kuduz bir psikopat olduğunu kabullenmeyi öğrenmişti; ne kadar yalvarırsa yalvarsın onun için planladığı şeyi değiştiremezdi. Ve hiçbir yalvarış Tanner'ın planladığı şeyi değiştiremezdi.

Ama bir şey biliyordu. Çok fazla şey biliyordu. David Lyons'un, Callan Lyons'un oğlunun kaçırılacağını biliyordu. İlk Leo'nun hâlâ yaşadığını ve nerede bulunabileceğini biliyordu. Irkların birbirlerini sevmek yerine çiftleştiklerine dair söylentilerin doğru olduğunu biliyordu. Babasının federal yasalar yerine Irk yasalarıyla karşı karşıya kalmasını sağlayacak kadar şey biliyordu.

Nefes alamıyordu. Nefes almak için çırpınırken elleri dudaklarından boğazına doğru hareket etti.

Çok karanlıktı. Yavaşça öne doğru sallandı, etrafını saran tabutu hissederken, kendi korkusunun ve etrafındaki idrarın kokusunu alırken soğukkanlılığını korumak için mücadele etti.

Gerçek değildi. Ellerini çaresizce etrafına savurdu. Tabut falan yoktu. Sadece bir mağara vardı. Ve bir yerlerde bir çıkış vardı.

Ve Tanner geri gelecekti. Geri gelmeden önce kız tamamen histerik olana kadar bekleyecekti. Onu yatıştırmaya çalışacaktı. Daha iyi hale getirmek için. Sonra o zayıf ve kırılmışken, ona sorular soracaktı. Araştıracaktı.

Gözyaşlarının akmasını engellemeye çalışmadı. Dehşete kapılmıştı; histeri o kadar da uzakta değildi - bununla savaşmanın bir yolu yoktu. Zayıflığını biliyordu, babası da biliyordu.

Karanlık. Tamamen karanlık, kısıtlama, ama en azından bu sefer elleri ve ayakları bağlı değildi. Hareketliydi. Histerik ama hareketliydi.

"Seni piç!" diye bağırdı. "Seni orospu çocuğu. Beni diri diri gömmekle sana vermek zorunda olmadığım bir şey mi alacağını sanıyorsun?"

Güldü. Ses keskin ve çaresizdi.

Hıçkırıklar.

Karanlıktan gerçekten ama gerçekten nefret ederdi.

Tanner tünelin tavanındaki açıklıktan aşağı indi, sonra yukarı uzanıp taş kapağı dikkatlice yerine çekti.

Taşa gizlenmiş hareket sensörleri tarafından harekete geçirilen ışıklar yanıp sönerken tünellerde yolu aydınlatmak için zayıf bir parıltı sağladı.

Hareketle etkinleştirilen ışıklar daha fazla hareket özgürlüğünün yanı sıra tünellere girilmesi durumunda erken uyarı sistemi de sağladı.

Artık Callan'ın kablolarla bağladığı her tünel, mağara ve dehlizde küçük uyarı noktaları yanmaya başlayacaktı. Küçük kırmızı sensörler elektrik uğultusuna benzer bir ses titreşimi yayacaktı.

Duvarın kenarındaki paneli çevirerek açtı; sahte taş, şifresini otomatik olarak girdiği küçük bir dijital tuş takımını gizliyordu. Ana mağaraya doğru ilerlerken uğultu buharlaşacak ve mağaranın hareketle etkinleşen ışıkları yanacaktı.

Scheme belli ki hâlâ uyuyordu. Ayrılırken sensörleri orada aktif bırakmıştı. Eğer uyanır ve yataktan kalkarsa, ışıklar yanacaktı. Yatağa girdiğinde, ışıklar kararacak ve bir saat içinde sönecekti, tıpkı bir gece önce ışıkların ve televizyonun söndüğü gibi.

Callan Lyons'un, Scheme Victoria Tallant'ın ortadan kaybolmasıyla ortaya çıkan potansiyel olarak zararlı medyayı denetlemek için geri dönmesi yönündeki çok ağır önerileri karşısında istediğinden daha uzun bir süre geçirmişti.

Bu göbek adı dudaklarını titretmeyi asla başaramadı, tiksinti mi yoksa eğlence mi asla emin olamadı.

Bir sonraki tünele döndüğünde Tanner durakladı, mağaradan yankılanan neredeyse hayvani bir tıslama sesiyle boğazında bir hırıltı gümbürdedi.

Onun haberi olmadan birinin mağaraları istila etmiş olması mümkün değildi. Yanındaki tutucudan sensörlerin elektronik kumandasını çıkaran Tanner, çömeli hızla ana odalara doğru ilerlemeden önce otomatik ışıkları devre dışı bıraktı.

Dehşetin kokusunu alabiliyordu, yoğun ve iğrenç. Scheme'in dehşeti.

Kontrolsüz histerinin küçük, gırtlaktan gelen sesleri ruhunu kesti ve yüzeyin hemen altında gizlenen Bengal'i şiddetli bir hayata getirdi. Tanner havayı kontrol ederken dudaklarının sessiz bir hırıltıyla gerildiğini hissedebiliyordu ama Scheme ve onun dehşetinden başka bir koku bulamadı.

Gece görüşü bölgeyi mükemmel olmasa da, pusuda bekleyen ya da onu bekleyen düşman olmadığından emin olmak için yeterli netlikte algıladı.

Sessizce mağaranın içine doğru kayarken kaşları çatıldı.

"Hiçbir şey bilmiyorum," diye hıçkırdı. "Lütfen. Lütfen ışıkları . Lütfen, Tanner..." Ağlaması gergin ve bitkin bir haldeydi. Histerikti.

"Scheme?" Tanner hızla odanın içinde ilerledi ve onu mağara zemininin ortasında çırılçıplak, saçları ve kolları vücuduna dolanmış, soğuk taşın üzerinde savunmaya geçmiş bir halde buldu.

Kadının yanında diz çökerek ona uzandı ve kadın patladığında parmakları kadının kollarına dolandı.

Kızın çığlığı hislerini paramparça ederken pençeli parmakları yanağını tırmaladı. Bu çığlıkta akıl sağlığı yoktu. Sadece acı, korku ve kaçma ihtiyacı vardı.

"Şema." Bileklerini kavradı, onu kendine doğru çekti, vahşi bir kedi gibi dövüşürken onu tutmaya çalıştı. Küçük bir yumruk başının yan tarafını buldu, dizi hassas taşaklarına inanılmaz derecede yaklaştı.

Onu zapt ederken kırık hıçkırıklar etrafında yankılandı. Kollarını onu arkadan sararak göğsüne kilitledi, güçlü biri onu tutarken diğeri yanındaki uzaktan kumandanın düğmesine uzandı.

Kadın aniden hareketsizleşirken yumuşak, nazik ışık odayı doldurdu. Ve sonra onun yüzüne ilk kez baktı.

Ölüm solgunluğundaydı, kahverengi gözleri neredeyse siyahtı, yüzü gözyaşlarıyla kaplıydı. Onu görmek yürek parçalayıcıydı. Öfkelenendiriciydi. Bu, karanlıkta yakalanmaya verilen normal bir tepki değildi.

"Hiçbir şey bilmiyorum," diye haykırdı tekrar, adam ondan uzaklaşmasına izin verdiğinde, kadın yatağa doğru tökezlerken hızla ayağa kalktı. "Beni karanlıkta bırakmak bunu değiştirmeyecek."

"Seni cezalandırmak için mi karanlıkta bıraktığımı düşünüyorsun?" diye sordu yavaşça, histerisinin imaları karşısında ruhunu dolduran kederle.

"Öyle değil mi?" Yorganı yataktan çekip titreyen bedenine sararken sesi titriyor, boğuklaşıyordu. "Işıklar yanmıyordu. Aletlere elektrik gelmiyordu." Yorganı sıkıca tutup yatağın altına doğru ilerlerken nefes nefese kalmış, nefes almak için mücadele ediyordu. "Gerçekten işe yarayacağını mı sanıyorsun?" diye bağırdı, yüz ifadesi acıyla buruşmuştu.

"Sence ne işe yarayacak?" Onu kollarına almak istiyordu. Onun yüz ifadesini dolduran dehşetin kalıntılarını görmeye dayanamıyordu.

"Sence burada ışıkları söndürmek, lanet bir tabutun içinde elleri ve ayakları bağlı olmaktan daha mı kötü? Seni orospu çocuğu, hiçbir fikrin yok."

Öfke, kontrolsüz, acıyla dolu, korku, dehşetin yankılanan yankısıyla sesini doldurdu ve Tanner'ın ruhunu doldurdu.

"Biri seni canlı canlı mı gömdü?" Sesini sakın tutmak, öfke ve hiddeti sesinden uzak tutmak için elinden gelen her şeyi yaptı.

Gülüştü acı ve alaycıydı. "Oh, gerçekten mi, Tanner. Beni araştırdın. Beni izledin. Ne kadar zamandır? En son birkaç günlüğüne ortadan kaybolduğumda da beni izliyor muydun?"

Öyleydi. Yavaşça başını salladı.

"Nerede bilmek ister misin?" Sesi alçak, gırtlaktan geliyordu.

"Babanın malikanesindeydin," dedi. "Bir hafta kaldın."

"Babamın bodrumunda bir tabutun içinde diri diri gömüldüm, çünkü en sevdiği Çakal'ın profilini zayıf bulmuştum. Çakal, Irklar için babamı gözetliyordu ve bu yanına kâr kaldı. Bedelini ben ödedim. Yoksa bunu zaten biliyor muydun, Tanner? Söyle bana, Cyrus Çakal'ın senin için çalıştığını öğrendiğinde alacağım cezayı biliyor muydun?"

Elleri iki yanında kenetlendi. Çakalı Tallant'ın kampına yerleştirmek, onu sadece Tallant hakkında değil, Scheme hakkında da bilgi edinmek için kullanmak onun kararıydı. Ama bu Çakal'ın raporunda yoktu.

"Üç gün boyunca, Tanner," diye hırladı. "Bir tabutun içinde kilitliydim, ellerim ve ayaklarım bağlıyken lanet olası bir elektronik ses kalan oksijen saatlerimi sayıyordu."

İçindeki hayvan öfkeyle kükredi. Öylesine kara, öylesine şiddetli bir öfkeydi ki, gitme, ona böylesine kötülük yapmaya cüret eden piçin peşine düşme isteğini dizginlemek zorunda kaldı.

"Oksijenim bittikten iki dakika sonra beni dışarı çıkardı," dedi. "Bana hava bıraktın. Nefes alabiliyorsan ölemezsin."

Kederden ölebilirsin, diye düşündü Tanner acımasızca, kederin ruhunun derinliklerine işlediğini hissederken. Ve bu yüzden ölmeye hazırdı.

"Işıklar uzaktan destekli hareket sensörlerine bağlı." Odanın etrafına baktı, yatağın kenarından sarkan karmakarışık battaniyeleri gördü, bunların dağınıklığı kadının yataktan düştüğünü ya da tökezlediğini gösteriyordu. "Yataktan kalkıp gerçekten ayağa kalktığınızda devreye giriyorlar. Ayağa kalkmalısın."

Tekrar tökezledi; belli ki o kadar çok titriyordu ki ayakta zor duruyordu.

Sikerim böyle işi. Bir yaprak gibi , adrenalın ve dehşet hâlâ içinden geçiyordu. Rahatlamayı reddedişinin, ona olan güvensizliğinin kokusunu alabiliyordu ve bu çok kötüydü.

Onu tutmak zorundaydı. Eğer ona sarılmazsa kendisi de parçalanacaktı.

"Sakın bana dokunma." Ona karşı koydu. Bunu yapacağını biliyordu.

kollarına alan Tanner, çırpınışlarını görmezden gelerek kanepeye götürdü, oturttu ve kucağına çekti.

"Sorun yok Scheme," diye fısıldadı saçlarına doğru. "Bir olmayacak."

"Beni rahatlatmana ihtiyacım yok, kedi," diye öfkeyle tükürdü. "Bana dokunmana hiç ihtiyacım yok."

Tanner kollarını ona sımsıkı doladı, dudaklarını çekiştiren hırıltıyı bastırmaya yüzünü saçlarına gömdü.

Tanrı yardımcısı olsun, öldürmek istiyordu. Babasının bağırsaklarını deşmek ve ona yaptıkları için kanının akmasını izlemek istiyordu. Öldürme açlığı neredeyse

ezici, ama daha güçlü olan, ona tutunma, hâlâ ondan yayılan dehşet kokusunu yatıştırma ihtiyacıydı.

Eğer yapmazsa, canavar serbest kalacaktı ve eğer onun kontrolünden çıkarsa, bir daha asla dizginlenemeyebilirdi.

"Belki de teselliye ihtiyacı olan benimdir," diye hırladı saçlarına doğru. "Özür dilerim Scheme..."

"Senin basmakalıp sözlerine ihtiyacım yok." Yumrukları daha sıkı sıkıldı, bileklerindeki kaslar adam onları tuttukça daha da gerildi.

Onunla savaşmadığı gerçeği canını yakıyordu. Derinlerde, kendi içinde var olduğunu bilmediği yerlerde. Onun kucağında öylece oturuyordu, tepkisizdi, kendini uzak tutmak için savaşıyordu.

"Benim basmakalıp laflarım yok." Yüzünü onun saçlarına daha da gömdü, şeftali ve korku kokusunu içine çekti. Bu korku kokusundan kurtulması gerekiyordu. "Benim bahanelerim yok." Dudakları kızın kulağına değdi. "Bir daha asla olmayacak."

"Hayatta kaldım. Ben her zaman hayatta kalırım." Kadın başını yana doğru salladı ve adamın da onu takip etmekten başka çaresi yoktu. Dudakları boynunu sıyırdı ve bir saniyeden kısa bir süre için onun tepkisinin kokusunu aldı.

"Her zaman hayatta kalırsın," diye fısıldadı kulağına. "İrkları diri diri gömmek babanın en sevdiği cezalandırma yöntemiymiş. Seni serbest bıraktı. Asla bir Irkı serbest bırakmazdı."

Başı eğilirken dudaklarından kısık, iniltili bir inilti çıktı ve bir damla gözyaşı adamın koluna düştü.

"Hayatta kaldın Scheme," diye fısıldadı. "Bunun için."

Uzun, sert parmaklar yanağına dokundu ve Scheme pişmanlığı, vicdan azabını, hayatta kaldığını bilmenin getirdiği yıkıcı duyguları hissederken yüzünü ona çevirdi. Pek çok kişi ölmüşken o hayatta kalmıştı. "Ben her zaman hayatta kaldım. Ölüm bile." Onun gözlerinin içine baktı, altın rengi ve yeşil, şehvet, öfke ve tanımlanamayan duygularla değişiyor.

Kaçmak isteyen, yıllar önce kendi kendine koyduğu sürgünden kurtulmak isteyen hıçkırıklara karşı koydu. "Bazen başarılı olmanın tek yolu budur. Bazen başarısızlık da bir seçenektir, Tanner."

"Başarısız değilsin." Dudakları onunkilere dokundu ve kadın karşılık vermeyeceğine, umursamadığına yemin etti. Zevke ihtiyacı yoktu; bunu istemiyordu. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman. İçten dışa doğru zayıflatıyor ve yok ediyordu. "Hayatta kalacaksın. Ölmene izin vermeyeceğim, Scheme."

Ona ne yapıyordu? O bir yalancıydı. Bir aldatıcı. Aldatmak ve öldürmek için yaratılmış ve eğitilmişti. Onu yok etmek için yaratılmıştı. Çünkü sadece dudaklarının dokunuşundan aldığı zevk bile onu yok edebilirdi. Hafif pürüzlü, koyu kadife gibi, dili dikişi nemlendirmek için dışarı çıkarken onunkinin üzerinde fırçalanıyordu.

"Seni tatmak istiyorum." Gözleri onunkilere baktı, koyulaştı, sıcaklıkla doldu. "Tıpkı bunun gibi."

Dudakları ayrılırken dili tekrar dudaklarının kenarına geldi, titredi, nemli bir sıcaklıkla okşadı.

"Vücudunun her yerinde," diye iç geçirdi kadın eridiğini hissederken. Eriyemezdi.

"Yapma," diye kabaca yalvardı, yanağından aşağı süzülen bir gözyaşı daha hissetti ve adamın tutuşu değişti, üzerine eğilirken onu kollarında daha da geriye indirdi.

"Yapmak zorundayım Scheme." Bir eli yorganın altında hareket ederek çıplak karnının üzerinde düzleşti. "Anlamıyor musun güzel kız? Buna karşı koyamam. Sen edebilir misin?"

"Ben zayıf değilim." Vücudunu saran ürperti bu ifadeyi yalanlıyordu ve o da bunu biliyordu.

"Asla zayıf değil," diye kabul etti, sesi sertleşiyor, törpüleniyordu. "Çok güçlü. Bana ne kadar güçlü olduğunu göster Scheme. Seni yenemem, değil mi? Ne yaparsam yapayım."

Ne yaparsa yapsın.

Adam tekrar dudaklarına dokunduğunda dudakları aralandı.

"Benim için güçlü ol," diye hırladı. "Çünkü onun sana yaptıklarından sonra hayatta kalabilecek kadar güçlü olup olmadığımı bilmiyorum."

Çılgılığında korku yoktu; güç yoktu. Onun yerine açlıkla doluydu. İhtiyaçla. Dudakları tamamen ayrıldı, kolları ona uzandı, boynuna dolandı ve zevk onu boğmaya başladı.

"Evet. Sikeyim evet. Al beni Scheme," diye homurdandı yine dudaklarının arasından. "Çok güçlü."

Ve onu yiyip bitiriyordu. Hiç bir öpücük bu kadar güzel olmuş muydu? Mest olmuştu. Onun dumanlı ve karanlık uyarılmışlığını tadabiliyordu.

daha fazlasına uzanırken makaraya sarıldı.

Dili onunkine dolandı, içine çaktı ve duyularını dolduran vahşi tadın tadını çıkardı. O kadar keskin, o kadar lezzetliydi ki, elini şişmiş bir göğsün sıcak ağırlığıyla doldurduğunda, doğal hissetti - parmakları etinde, meme ucunu çevreliyor, üzerine bastırıyor ve amını yırtmak için ateşli his parçaları gönderiyordu.

Dokunulmaya ihtiyacı vardı. Tatlı Tanrım, içten dışa, onun dokunuşuna ihtiyacı vardı. Buna duyduğu açlık, çaresizlik bedenini parçalıyor, sadece ihtiyaç duymasına değil, arzulamasına neden oluyordu.

"Benim için çılgılık atmanı sağlayacağım," diye homurdandı dudaklarını onunkilerden çekerken, dişleri boynuna geçmeden önce çenesini sıyırdı. "Yalvar bana. Seni tutmam için, seni almam için bana yalvarmanı istiyorum. Sikimin içine girmesi için yalvar."

Açık talepleri vajinasına saldırmak için yıkıcı ihtiyaç spazmları gönderirken başı kolunun üzerine düştü.

"Yalvarmıyorum," diye inledi.

"Yalvarıyorsun." Aniden hareket etti, kadın onun altına gelene kadar döndü, bacakları ayrıldı, sert vücudu aralarında gerildi. "Seni izledim," diye hırladı. "O piç suikastçının sana dokunduğu, seni yalvarttığı saatler. Seni boşalttı. Şimdi daha çok yalvaracaksın. Daha çok boşalacaksın."

Utanması gerekirdi. Aşağılanmış. Onu seks yaparken izlemişti. Onun var olmadığına inandığı bir şeyi arayışını izlemişti. Tanner'da bulduğu bir şeyi. Tatmin.

Ama o utanmadı, mahcup olmadı, ya da aşağılanmadı. Bu heyecan vericiydi . Büyüleyici.

"Dokun bana. Düşünmeme izin verme, Tanner." Tırnakları adamın omuzlarını tırmıkladı ve parmakları gömleğinin düğmelerine geldi.

Gömleğin düğmeleri kopup etrafa saçılırken ve adamın sert, bronz göğsü ortaya çıkarken heyecandan nefesi kesildi.

"Onların asla yapmadığı şeyleri yapmayı hayal ettim." Dudakları dişlerinin sıyrılarak ağzının kenarındaki keskin, hınzır kesici dişleri ortaya çıkardı. "Listeler yaptım."

Elleri hâlâ gömleğini kavrarken şaşkınlıkla ona baktı.

"Yıllar." Başını eğdi. "Yıllarca seni izledim, acı çektim, sana sahip olamadığım için içten içe öldüm."

Dudakları ayrıldı ama öpücük için değil. "Neden izledin?"

"Çünkü seni tanımaya ihtiyacım vardı," diye fısıldadı. "Seni görmeye. Her seferinde, vücuduna dokunmuş olsalar bile, o piçlerin sana sahip olmadıklarından emin olmam gerekiyordu."

Bunu onun gözlerinde gördü. Pek çok konuda yalan söylüyor olabilirdi; babasının kontrol etmek için savaştığı casus da olabilirdi. Ama bu konuda doğruyu söylüyordu.

Başını yavaşça salladı. "Hiçbir erkek bana sahip olamaz." "Ben sahibim."

BÖLÜM 11

Scheme şaşkınlık ve şok içinde Tanner'a bakarken, o omuzlarındaki gömleğin kalıntılarını silktilti. Kasları göğsünün ve pazularının üzerinde dalgalanıyordu; yüzündeki gergin ifade ve gözlerindeki parlaklıktan kendini nasıl kısıtladığı açıkça görülebiliyordu.

Ona sahip miydi? Şimdi değilse bile yakında olacaktı.

"Her şeyi izledin mi?" Kadın adamın altında çırılçıplaktı, yorgan altında yatıyordu ve adam gözlerini onun üzerinde gezdirirken vücudundan uzaklaşıyordu.

"Her şeyi." Sesi heyecan verici, pürüzlü bir tıslamaydı. "Sevgililerin iyiydi. Ama ben daha iyiyim."

Adamın elleri kot pantolonunu belinin altından bağlayan kemere gittiğinde kalbi hızla çarptı.

". "

"Şimdiye kadar sahip olduklarının en iyisiyim." Sıkıca gülümsedi. "Bunu geçen gece gördüm Scheme. Biliyordum."

"Kanıtla." Ona ihtiyacı vardı. Şu anda içinden gelen çığlık çığlığa talebi yatıştırması gerekiyordu. Dehşet, zevk ve tehlike bir araya gelerek içinde adrenalin biriktirmeye başladı. "Kanıtla Tanner. Şimdi."

Scheme onun başını eğip dudaklarını ayırmasını beklenti içinde izledi. O öpücük için can atıyordu. İhtiyacı vardı.

Ama gelen bir öpücük değildi. Dişleri boynunu tırmıkladı, kesici dişler keskin ve hınzırdı, omzuna geçmeden önce nabzını sıyırdı.

Sonra onu ısırdı. Derin değildi. Cildini kıracak kadar değil, ama zevk/acının parlama noktası onu ona doğru eğdirdi, dudaklarının arasından cızırtılı bir inilti geçti.

"Yapamayacağımı mı sanıyorsun?" Adam kızıdan uzaklaşırken homurdandı ve sonra onu hızla kollarına aldı.

Bir saniye sonra yatakta zıplıyordu, sert parmaklar ayak bileklerini kavrayarak onu öne doğru çekti ve seksini doğrudan adamın bekleyen ağzına götürdü. Bunu beklemiyordu. Sahip olduğu tek mazeret buydu. Yumuşak, nazik bir ilişki bekliyordu. Bolca ön sevişme ve bolca alay. Erkekler, bir kadının eski sevgilileriyle rekabet etmeleri gerektiğini hissettiklerinde böyle tepki verirlerdi.

Alay ettiler. Ön sevişmeyi ve zevki, kadın eylemi bitirmek için tüm arzusunu yitirene kadar uzattılar.

Ama bu alay değildi.

Adını haykırdı ama haykırmayacağına yemin etmişti. Ama adamın dili kadının doymuş etinde gezinirken, dudakları klitorisinin üzerine kapanmadan ve dili acıkmadan önce zevk vücudunda patladı.

Onu yırtan orgazm enfesti. Dehşet vericiydi. Hiçbir uyarı yoktu, sinir uçlarını parçalayan ve rahmini salıverme spazmlarıyla sarsan ecstasy patlaması için hiçbir neden yoktu, ama aynı zamanda onu kontrol altına almak da yoktu. Ve onu durdurmak da yoktu.

Coşkunun dalgalanan nabızları vajinasını sarsarken, adam oradaydı. Dili yaladı, yaladı, onu daha yükseğe itti ve onu beklemediği bir zevk yoğunluğuna gönderdi.

"Tanner..." Elleri adamın saçlarına gömülürken adını haykırdı, vücudunun üst kısmı kalktı, kendisine tekrar saldıran ani, ateşli serbest bırakmaya yanıt olarak sarsıldı.

Kalçaları adamın başının etrafında kenetlenirken, ciğerleri hava almak için çırpınıyor, gözlerini tavana dikiyordu.

Ona hiç nefes aldırmadı. Ona içten dışa doğru dokundu. Elleri, dudakları, dili. Isıtılmış hisler, elektriksel coşkunun tetik noktaları, çok uzun zamandır dokunulmamış sinir uçlarında titreşti.

Vücuduna dokundu; sonra içine uzandı ve ruhuna dokundu, ona olan ihtiyacını, ona olan açlığını fısıldadı, daha yükseğe uçmadan, daha fazlasına ulaşmadan önce onu kendi duygusallığının sınırlarına sürükledi. Adamın zevk sesleri etrafında sekerken, ter vücudunu nemlendirdi, içini ve dışını kayganlaştırdı, ıslattı. Bu bir dokunuştı. Saf dokunuş. Bundan önce onsuz nasıl yaşamıştı? Tanner'ın öpücüğü olmadan, boğuk sesi ona zevkini fısıldamadan, elleri onu kendine çekmeden, yatıştırmadan, tahrik etmeden, içindeki soğuk yerleri ısıtmadan nasıl yaşamıştı?

Asla. Bunu hiç bilmiyordu. Seks sırasında bir kez orgazm için şanslıydı, iki kez orgazm olmak şöyle dursun, başka bir binayla, yanarak, içinden patlayarak, bacakları titreyerek onu kavrarken amını adamın ağzına daha sıkı bastırdı.

Onun altında kıpırdanarak, yemin ettiği gibi yaptı. Yalvardı. Yalvardı ve ruhunun içindeki karanlığın göğsünün içinde oluşmaya başlayan sıcaklığa ulaştığını hissederken yüzündeki ıslaklığın gözyaşı yerine ter olduğuna yemin etti.

Kız onun bir sonraki hamlesini tahmin edemedi ya da düşünemedi, adam ondan uzaklaştı, elleri kızın bileklerini kavrayarak onu yataktan kaldırdı.

Ve çıplaktı. Görkemli bir şekilde tahrik olmuş, aleti vücudundan dışarı çıkmış, kızarmış ve kabarmıştı.

"Tadin lanet olası güneş ışığı gibi," diye hırladı, eli kızın belini kavrayıp onu yatağa geri fırlatırken. Bir saniye sonra önünde bir dizinin üzerindeydi, diğer ayağını da onu oturma pozisyonuna geri çekerken vücuduna dikti. "Şimdi sevgilim, bakalım daha fazlası için ne kadar açsın."

Acıkmıştı. Onun her şeyine aç. Çaresizdi. Acı çekiyordu.

Bir eli kızın saçlarını kavrarken diğer eli ereksiyonunun gergin uzunluğunu kavradı.

", Schemer. Çöz beni, güzel kız. Yalvart *beni* şimdi."

Dudakları açıldığında gözleri altın gibi parlıyordu, dili şişmiş tepenin üzerinde geziniyordu. İçinde her zaman savaştığı tehlikeli, yıkıcı cinselliğin yükseldiğini hissedebiliyordu.

Bazı şeyler çok iyi olabilir. Bağımlılık yapabilir. Nefes almak gibi. Tanner gibi.

Nemli kafayı yavaşça kızın ağzına sokarken, "Evet," diye inledi. "Al beni, sevgilim. Bana ne kadar aç olduğunu göster."

Ve acıkmıştı. O kadar açtı ki artık onun ve kendisinin zevkinden başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Çünkü boğazından gelen her hırıltılı inilti sadece onun şehvetini besliyordu.

"Oh evet." Adam, kadının ağzının adamın sikinin gergin uzunluğunu çevrelemesini izliyordu. Gözleri kızın kilere değil, dudaklarına odaklanmıştı. "İşte böyle, güzel kız. Sikimi yala. Bana ne kadar iyi olduğunu göster."

Ve onun ne kadar iyi olduğunu biliyordu. Scheme, onu başka zamanlarda da bunu yaparken izlediğini bildiği için yüzünün alev aldığı hissetti. Başka erkeklerle. Ve söz verdiği gibi, ondan önce gelen hiçbir şey bu zevkle kıyaslanamazdı.

"Geri çekilmek yok Scheme," diye uyardı onu. "Hepsini alacaksın. O sıcak küçük ağzına akıtılabileceğim her damla döl."

Eylemin kendisinden olduğu kadar otoriter erotizmden de inledi. Ama teslimiyetin ondan geleceğini düşündüyse yanılmıştı. Sadece kendi istediğini kabul edecekti. Ve bunu ona kolayca verirse lanetlenirdi.

Adamın bileğini iterken gözleri kısıldı ve onu, arzuladığı ikramı tuttuğu yerden bırakmaya zorladı.

Eli onu saramıyordu ama bunu nasıl telafi edeceğini biliyordu. En sevdiği vibratör sık sık sevgilisini oynamıştı ve o bunu biliyordu. Tatmayı, dokunmayı nasıl arzuladığını biliyordu ve ona izlediği şeyi ve daha fazlasını verdi.

Diğer eli adamın sıkı taşaklarını kavradı, parmakları onlarla oynadı, avuç içi keseyi sıkıca kavırken onları yuvarladı.

Tekrar hırladı, kalçalarındaki kaslar esnerken ve sikinin başı zonklarken boğazından sert bir hırıltı çıktı.

"Seni bazen oynadığın o lanet vibratörle izledim," dedi sonra ona. "Onu emiyordun, ağzını onunla dolduruyordun."

Yanıt olarak inledi.

"Hissettim. Emerken ağzını sikimin üzerinde hissettim. Dişlerini hissettim..." Dudaklarından çıkan küçük kükreme, vajinasından suların dökülmesine neden oldu. "Siktir, evet." Ağzı onu tekrar içine çekmeden önce dişleri şişkin kafayı tırmıkladı ve dili titrek okşamalarla oynamaya başladı.

Elleri saçlarında sıkılaştı, parmakları kafa derisine doğru esnedi, telleri çekti, sahip olduğunu bilmediği erojen bölgelere hızla yayılan zevk/acı yayları gönderdi.

"Kendini tatmin edişini izlemek hoşuma gitti." Kalçaları hareket etmeye başladığında iki eli de saçlarındaydı, siki kısa ve sert darbelerle onu beceriyordu. "Ne istediğini ve kendine ne veremediğini görmek."

Kalın, altın benekli kirpiklerinin ardında parıldayan, yeşille beneklenmiş altın sarısı gözleri onu esir almıştı.

"Ağzını sıkmayı hayal ederdim." Sesi derinleşti, sertleşti.

Dili başın altına tırmıkladı, bastırdı, okşadı ve bir pre-cum darbesiyle ödüllendirildi, sıcak, topraksı, tadı içinde neredeyse patlayıcı bir tepkiyi ateşledi.

"Dilini hissetmeyi hayal et. Lanet olsun." Saçlarını daha sert çekti. Kızın gözleri zevkten neredeyse kapanacaktı. "Seni izlerken." Vuruşları arttı. "hissediyorum. Daha derine em. Daha derine, bebeğim." Neredeyse boğazına kadar kaymıştı, şimdiye kadar hiçbir erkeğin girmesine izin verilmemişti.

Dili düzleşti, adamın sikinin altındaki hassas eti tırmıkladı ve şişmiş etten bir sıvı atışı daha hissetti.

"Geleceğim."

Parmakları altta sıkılaştı, orta parmağı şafta giden ağır damarı buldu ve onun serbest kalmasını sağladı.

Başı geriye düştü, vücudu daha da gerildi, elleri saçlarını daha sıkı kavradı ve onu daha derin emmeye başladı, ağzını dilinin üzerinde erotik bir şekilde zonklayan kalın, sert etle doldurdu.

Nefes alış verişlerinin sesi odayı dolduruyordu, kaba, sert soluklar. Adam homurdanıyor, kadın ağzını kalın tepenin ve inanılmaz sert şaftın üzerinde gezdirirken inliyordu.

"İşte böyle bebeğim, sikimi çalıştır," diye hırladı. "Bana ne kadar kötü olduğunu göster, tatlım. Ver onu bana."

Taşaklarını okşayan eli, dayanabileceğinden daha derine inme tehdidiyle karşı karşıya kaldığında itici şafta doğru hareket etti. Diğer elinin parmakları arkadaki damarı oynamaya devam etti, serbest kalmasını geciktirdi, horozundaki hassasiyeti daha yükseğe zorladı.

Bunu yapmayı hayal etmişti. Sevgilisinin serbest kalmasını kontrol etmeyi, onun da oynamasına izin verecek bir sevgili bulmayı, tatmasına, dokunmasına ve de ihtiyaç çılgınlığına sürüklemesine izin vermeyi.

Ve Tanner oynamayı severdi. Bir eli saçlarından ayrıldı, omzundan aşağı indi, sonra şişmiş bir göğsünü avuçladı.

Parmakları göğüs ucunu kavradı, çimdikledi, dolgunlaştırdı, aleti ağzını sikerken ateşli ihtişamlı okşamaları narin vuruşlarla değiştirdi.

"Ateşli küçük ağız." Yüzünü buruşturdu. "Kahretsin, bunu seviyorsun, değil mi güzel kız? Sikim ağzını dolduruyor, kontrol ediyor?"

Oh, o yaptı. Onu memnun ederken her hırıltılı hırıltıda, her mırıltılı tıslamada uçuyordu. Sadece onu değil, kendisini de delirtiyordu.

Ve kontrolünü kaybediyordu. Onu tatma, serbest kalışını hissetme ihtiyacı, oynama, baştan çıkarma ve kontrol etme ihtiyacını bastırıyordu.

Parmakları şaftın üzerinde hareket ederek onu okşarken, ağzındaki horozun sert sürüş ritminde yükseltti. Ereksiyonunun dibindeki baskı azaldı ve saniyeler içinde ağzına girerken mağarayı bir kükreme doldurdu, menisi içine fişkırmaya başlarken elleri başını yerinde kilitledi.

Sert, derin salıverme darbeleri onu yutkunmaya, inlemeye zorladı, çünkü tadı nahoş değildi. İpeksi, pürüzsüz, karanlık ve erkeksiydi. Sıcak bir fırtına gibi, duyularını onun zengin tadıyla, ruhunu asla unutamayacağı bilgisiyle dolduruyordu.

"Lanet olsun sana!" Tekrar hareket ederek onu yüzüstü çevirdi, elleriyle kalçalarını yukarı çekerek onu sardı.

Ve tam o anda adamın sikinin içine hissetti.

"Siktir. Çok sıkı." Adam geri çekilirken elleri kalçalarında kenetlendi, ileri doğru itti, sırtı kavislenirken ve dudaklarından yüksek, ağlamaklı bir çığlık çıkarken içine doğru ilerledi.

Hayatında hiç böyle bir ses çıkarmamıştı. Ama şimdi çıkardı. Kalçaları ona karşı sallanıyor, suları akıyor, girişini kolaylaştırıyor, neredeyse acı verici bir hisle yanan mızraklar içinden geçerken yolunu hazırlıyordu.

"Bu çok fazla," diye aniden çığlık attı, sikinin onu ayırdığını, gizli sinir uçlarını okşadığını, içine girdiğini hissetti.

Buna dayanamazdı. kalamazdı.

"Cehenneme kadar yolu var." Sesi o kadar sert, o kadar derindi ki, içindeki hayvanın özgür olmak için savaştığını duyabiliyordu. "Bu yeterli değil. Henüz değil."

Başı yatağa düşerken yumrukları altındaki battaniyeye sıkıştı, vücudunun üst kısmı çöktü. Adam tamamen içine girerken, onu içine alırken, onu istila ederken boğazından bir çığlık daha koptu.

"Lütfen. Tanner, lütfen..." Titriyordu, zevkten o kadar çok titriyordu ki hayatta kalıp kalamayacağını bilmiyordu.

"Sorun değil bebeğim," diye soludu arkasında, hareket etti, geri çekildi, karşılık verdi.

Yüzünden damlayan tere ve vücudundaki yanmaya karşı gözlerini kapattı.

"Sorun yok," diye tekrarladı. "Hatırladın mı? Notlar almıştım. Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum."

Hazırlıklı ol. Breed sloganı, diye düşündü mantıksızca, adam onun içinde hareket etmeye başladığında. Uzun, sert itişler. Her vuruş, içinden ısırmacı hisler gönderiyor, vajinasında, rahminde çalışıyor, kasları geriliyor, hazırlanıyordu.

"Henüz değil."

Çığlık attı, sesi artık o kadar kısıktı ki, içindeki darbeler azaldıkça, arttıkça, tekrar azaldıkça ses zar zor kaydediliyordu.

Bu alay değildi. Bu bir işkenceydi. Bu öyle yıkıcı bir zevkti ki nefesini kesiyordu.

"Lütfen..." diye yalvardı. "Bunu yapmayın. Lütfen benimle alay etme."

"Dalga mı geçiyorsun, bebeğim?" Eli bir kalçanın üzerinde gezindi. "Seninle alay etmem, sevgilim. Sadece seni memnun ederim. Seni çok memnun ederim."

Sert ve derin bir şekilde içeri girdi, yavaşça geri çekildi, sonra çarpıcı bir zevk dalgasıyla içeri girdi, o kadar sert ve hızlıydı ki neredeyse bayılacaktı.

"Tekrar daha sert," diye nefes nefese kaldı. "Lütfen. Lütfen, yine daha sert."

Sert. Kadının adama doğru uzanmasına, parmaklarının adamın kalçasını kavramasına, tırnaklarının adamın etine batmasına neden olan bir kazığa oturtma... Aynı anda adamın eli, onu daha da yukarı fırlatan erotik bir tokatla kadının arkasına indi.

Kapalı gözlerinin önünde yıldızlar dans ediyordu; kasları o kadar gergindi ki bir daha gevşeyip gevşemeyeceğini merak ediyordu. Sadece biraz, sadece birkaç sert itişe ihtiyacı vardı, hepsi bu. Sadece birkaç tane.

"Çok tatlı ve ateşli," diye soludu onun üzerinde, bacakları kalçalarını daha da açarken ve itiş gücü onun içinde güçlenmeye devam ederken tamamen üzerine geldi. "Beni sıkmaya devam et, güzel kız. O tatlı amcığınla beni sağ. Bana ver. Bana daha önce hiç vermediğin her şeyi ver."

Verecek bir şey kaldı mı?

İtiş gücü arttıkça, ritmik, sert ve itici hale geldikçe, verecek daha çok şey olduğunu fark etti.

Orgazmı onu yine gafil avladı, patladı, patlattı ve vücudunu öyle bir zevkle yıkadı ki, sadece onun altında titreyebildi ve vermek zorunda olduğu şeyi aldı.

Ve verecek çok şeyi vardı. Daha sert. Daha derine. Daha hızlı.

Ta ki içindeki her şeyin çözüldüğünü, parçalandığını ve kükremesi tekrar etrafında yankılanıp onu uçururken ona ulaştığını hissedene kadar.

Adamın son bir kez daha derine indiğini hissetti, sonra ateşli salıverilişinin sert patlamasını, sert, nabız gibi atan ıslaklığın içini doldurduğunu, sikiinin etrafında kenetlenmiş kasları ıslattığını, nefes bile alamadığı ürpertici bir güçle kasıldığını hissetti.

Tamamen onun altına yığıldı, tükendi, bitkin düştü, hazzın artçı şokları vajinasında dalgalandı ve yaptığına zar zor inanabildiği küçük çığlıklarla soluk soluğa kalmasına neden oldu.

Hareket edemiyordu. Kaybolmuştu, sürükleniyordu. Aldığı zevkin etkisiyle öylesine uyuşmuştu ki, adamın yavaşça kendisinden ayrılıp yatağa, yanına indiğini hissettiğinde sadece inleyebildi.

"Uyu bebeğim," diye fısıldadı kulağına o zaman. "Işıkları açık tutacağım. Sadece uyu."

Gözleri dalgalanarak kapandı, son düşüncesi onu uykuya sürükledi: Tanner Reynolds onun ölümü olacaktı.

BÖLÜM 12

Bazen bir adam aptallık ettiğini kabul etmek zorunda kalırdı. İçine bakmalı ve mantığının duygularını yönetmesine izin vermek yerine nefretinin, şüphelerinin mantığını yönetmesine izin verdiğini fark etmeliydi. Yüzeyin ötesine bakmalı, durumun lehinde ya da aleyhinde olan duyguların ötesine geçmeli ve gerçeği hissetmeliydi.

İçgüdülerini Scheme Tallant'ta bir şeylerin yolunda gitmediğini başından beri söylüyordu. Neredeyse on yıldır onu izliyordu ve bir şeylerin gittiğini biliyordu. Bir şeyler yanlıştı. Ama nefret ve şüphe mantığını gölgelemişti; nefret etme ihtiyacı mantığını gölgelemişti.

Irkların son on yılda onun hakkında topladığı kanıtlar, şımarık bir generalin kızının, kendisini doğuran canavar kadar acımasız ve kana susamış olduğunu gösteriyordu. İmzasını taşıyan emirler gibi kanıtlar, babasının komutası altındaki Irkları, sahip oldukları algılanan zayıflıktan başka hiçbir sebep olmaksızın infaz ediyordu. Irklar' Scheme, babası ve babasının organizasyonundaki yüksek rütbeli askerler arasındaki toplantılara dair elde etmeyi başardıkları gözetleme videoları gibi kanıtlar. Sığınak'a saldırmak için yaptığı soğuk, kasıtlı planlar.

Ama içgüdülerini, soruşturma sırasında bile bir şeylerin ters gittiği konusunda onu uyarmıştı. Ona karşı ellerindeki kanıtlarda doğru olmayan bir şeyler vardı. Sanki resmin sadece bir kısmını görüyordu ve geri kalanı gölgede kalmıştı. İçgüdülerine kulak vermeliydi.

Onun hakkında topladıkları kanıtlarda çok fazla tutarsızlık vardı. İnfaz için işaretlenmiş bir Melez, sözde yaptığı bir hata yüzünden son anda kaçmıştı. Scheme'in kaçıştan önceki profil raporları, Irkın güvenilir olduğunu ve kaçma riski taşımadığını gösteriyordu. Sanctuary'nin gelmekte olduğu konusunda uyarıldığı saldırılar veya daha önce orada olmayan bir iletimin aniden ortaya çıkması. Küçük şeyler. Kader Irkların yanındaymış gibi görünmesini sağlayan şeyler. Küçük küçük

Kendi başlarına ele alındığında anlamsız olan hatalar. Hiçbir kurum ya da kişi mükemmel değildi. Ama bir araya geldiklerinde-

Bir de o küçük hataların yapıldığı her seferinde yaptığı kısa kayboluşlar vardı.

O kaybolmalar sırasında cezalandırılmıştı. Tanner'ın tüylerini diken diken edecek ve şüphelerini artıracak şekilde cezalandırılmıştı.

Jonas'ın sekiz yıl önce Tallant saflarında bir casus bulmayı başardığını biliyordu. Irk Kabinesine asla açıklamadığı bir casus. Bu casus, onun Irk İşleri Bürosu'nun başına geçmesini sağlayan başarılarından

Jonas sinsî bir orospu çocuğuydu. Breed analistlerinin imkânsız olduğunu düşündüğü bölgelere casuslar yerleştirmeyi başarmıştı. Zayıf ve güçlü yanları ve bunlardan nasıl yararlanılacağını biliyordu. Ve elinde bir koz vardı.

Jonas bir şekilde General Tallant'ın kızını işe almıştı. Öyle olmalıydı. Mantıklı olan tek şey buydu. Yoksa neden babası bilgi almak için onu dövsün, gömsün? Tanner sebebin bu olduğunu biliyordu.

Cyrus Tallant geldikleri kadar kötü biriydi. Davasına inanan bir canavardı. Güç ya da para için değil, yaptığı şeye inandığı için oradaydı.

General için Irkların ruhu yoktu çünkü onları Tanrı değil insan yaratmıştı. Onlar birer araçtı, bir köpekten ya da bir tüfekten daha az ya da daha çok değillerdi. Tek fark nasıl eğitildikleriydi.

İnsanlıkları daha bebekken ellerinden alındı. Sütten kesildikten sonra kafeslere yerleştiriliyor ve kendi başlarının çaresine bakmaları öğretiliyordu. Orada her saniye izleniyorlar, hayatta kalan her bebek sonunda uygun olduğu düşünülen bir eğitim programına yerleştirilene kadar inceleniyorlardı.

Psikologlar, psikiyatristler ve doktorlar, Konsey'in öngördüğü silahı yaratmak için her Irk için ayrı programlar oluşturdu.

Kendi söylemlerine inanıyorlardı. Irklar gerçek anlamda insan değildi ve bu nedenle hiçbir hakları yoktu. Ruhları yoktu ve bu nedenle Konsey ölümlerinden sorumlu tutulamazdı.

Yaptıkları şeye en az Irklar'ın özgürlük ve yaşam haklarına inandıkları kadar umutsuzca inanıyorlardı. Ve General Tallant

Artık kontrol edilmedikleri için dünyayı Irklardan kurtarma hakkına herkesten daha çok inanıyordu.

Bu savaşta kızını kullanmaktan çekinmezdi. Ve eğer kızı da karısının gösterdiği zayıflığı gösterirse, o zaman o da eşi gibi bu savaşta tek kullanımlık olacaktı.

Generalin onun ölüm emrini verdiğine dair herhangi bir kanıt yoktu. Dorothy Tallant, Tallant'ın ilk olarak denetlemekle görevlendirildiği Breed laboratuvarında bir bilim adamıydı.

Ufak tefek bir Asyalı-Amerikalı olan ve genetik mühendisliği konusunda yetenekli olan bu kadının yirmi yıl önce ağır bir felç geçirerek öldüğü sanılıyordu.

Dizüstü bilgisayarında bulduğu bilgileri gözden geçirmeye devam ederken yorgun bir şekilde nefes aldı. Tallant'ların izlenmesi, Irkların varlığının dünyaya ifşa edilmesinden önce başlamıştı.

Irklar ancak geçtiğimiz yıl içinde Tallant'a karşı bir dava açmayı başarmıştı. Sonuçta, Irkları güvenlik personeli olarak işe almak yasadışı değildi. Tıpkı Irkların Irk İşleri Bürosu'na kayıt yaptırmak zorunda olmalarının bir yasa olmadığı gibi, yine de çoğu kendi güvenliklerini sağlamak için bunu yapıyordu.

Tallant's Breeds'in yoktu. Çalıştırdığı bir düzine Çakal hiçbir zaman kayıt altına alınmamıştı, bu da parmak izi olmadığı ve kimliklerinin tespit edilemeyeceği anlamına geliyordu. Ve çok iyi katillerdi. Konsey'in Coyote DNA'sından yarattığı en iyiler.

Breed uydularına olan bağlantıyı keserken dizüstü bilgisayardan uzaklaştı ve yorgun bir şekilde iç çekti.

İçini kemiren bir şey vardı; bunu hissedebiliyordu. Scheme Tallant hakkında şimdiye kadar bildikleriyle uyuşmayan bir şey.

Şehveti ve azgın açlığı unut. Kendini tanıyordu; fahişelere ve katillere şehvet duymuyordu. Ve onların kokusunu alabiliyordu; içindeki hayvan onları hissedebiliyordu.

Scheme ne bir fahişe ne de bir katildi. Ve bu kesinlikle Irk analistlerinin onun hakkında oluşturduğu profile uymuyordu.

Peki bu onu nereye götürüyordu? Onunla birlikte Sığınak'a girdiği anda, Irk Yasası kapsamına alınacak, mahkum edilecek ve muhtemelen idam edilecekti.

Tek şansı çiftleşmekti. Eğer onunla çiftleşseydi.

Dişlerini sıkarken dudakları öfkeyle düzleşerek ona baktı.

o.

Ve sorunu da burada yatıyordu. Çiftleşme ısısı yoktu.

Onun eşi olduğundan neredeyse emindi. Duygular

Orada. Şehvet, ihtiyaç, ezici, ilkel koruyuculuk. Ona aşık oluyordu. İçindeki hayvan ona sahip çıkıyordu. Ama çiftleşme yoktu. Ara sıra, tuhaf anlarda, alışılmadık bir tat duyularını baştan çıkarıyordu. Çiftleşen çiftlerin tarif ettiği tatlara benzer, vahşi bir şehvet ve sıcaklık tadı. Ama asla uzun süre orada kalmıyordu. Ve dilinin altındaki çiftleşme hormonunu tutan bezler şişmiyor ve bir eşe karşı biyolojik ve kimyasal reaksiyondan oluşan hormonu salmıyordu. DNA'sı çiftleşme için neredeyse uyumlu olabilirdi. Bu da onun başka bir Irkın eşi olabileceği anlamına geliyordu. DNA'sı kendisinininkiyle eşleşen bir Irk.

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. Salgı bezleri iltihaplanmamıştı ve dahası, her bir Kedigil horozunun derinliklerinde saklı olan diken kendini göstermemişti. Tükürüğün içindeki hormon ve o diken, eşini, Irklar tarafından farkında olmadan her zaman gerçekleştiği bildirilen omuz ısırığından bile daha kesin bir şekilde işaretliyordu. Eşlerini ısırma ihtiyacını nadiren hatırlıyorlar ve ancak kanın tadı ağızlarını doldurduktan sonra bunun farkına varıyorlardı.

Kahretsin. Lanet olsun. Cabal'ın eşini mi alıyordu?

Neredeyse şiddetle sandalyeden kalktı ve mağaranın kaba taş zemininde volta attı. Bunu düşünemezdi. Zihninde yer etmesine izin veremezdi, yoksa içindeki hayvan kesinlikle serbest kalırdı.

Onun güvenliğine konsantre olmalıydı.

Onu Sığınak'a götüremezdi ve o da evine dönemezdi. Bir cevabı olmalıydı. Bulabildiği her veritabanını araştırmış ve Irk İşleri Bürosu'nda saymak istemediği kadar çok dosyaya girmişti. Scheme Tallant'ın Jonas'ın Tallant örgütü içinde işe aldığı casus olduğuna dair en ufak bir ipucu bile yoktu.

Ve kanıt olmadan, Tanner mahvolmuştu, çünkü zamanı tükeniyordu. Tatilinin bitmesine ancak bir hafta kalmıştı ve eğer dönmezse Callan nedenini öğrenmek için birini gönderecekti.

Hiçbir mazeret kabul edilemezdi. Callan ailesini tanıyordu ve Tanner da ailesinin bir parçasıydı. Bir şeylerin yanlış gittiğini anlayacaktı.

Asalet liderinin bunu anlamasına imkân yoktu. Kim olduğu ve genelle olan bağlantısı düşünüldüğünde.

Kahretsin, çiftleşme ateşinin başlayacağından o kadar emindi ki. Bu hiç mantıklı değildi. Hayatında bir kadına hiç bu kadar saplantılı olmamıştı. On yıl boyunca nefret ve şehvet arasında gidip gelmiş, sadece şehvetin, ona duyduğu açlığın kendisini tamamen ele geçirmesini ve babasının ellerinde yaşadığından şüphelendiği dehşet karşısında nefretinin erimesini istemişti.

Çok küçüktü. Narin. Yine de beklemediği bir güce sahipti. Kemikleri o kadar küçüktü ki, babasının onu döverken kemiklerini nasıl kırmadığını merak etti.

Kahretsin, şimdi bu işi nasıl yapacağını bilmiyordu. Sığınak'a eşiyle birlikte varmayı hayal etmişti ama şimdi ona sunabileceği hiçbir savunması yoktu. Irk Yasası ya da babasının suikastçıları. İkisiyle de yüzleşmesine izin veremezdi. Jonas'ın köstebeği değilse tabii. Ya da Cabal'ın eşi.

Elini yüzüne sildi. Cabal'ın arkadaşı.

Bu doğru olamazdı ama bunun mümkün olduğuna dair işaretleri de görmezden gelemezdi.

Çiftleşme ısısı, duygusal olduğu kadar biyolojik ve hormonal bir çiftleşmeydi.

Duygusal olarak artık ona o kadar sıkı bağlanmıştı ki, onun kokusu olmadan nefes alamayacağını merak ediyordu. Ama ya çiftleşme ısısı duygusal olmaktan çok fizikselse? Ya kız onun eşi ? Ya genetiği kendisiyle uyuşan tek erkeğe aitse? Belki de çiftleşme hormonu olmadan ona bir eş gibi tepki verecek kadar eşleşmişti. Cabal'ın onunla yüz yüze geldiğinde salgılayacağı bir çiftleşme hormonu.

kalabilir miydi? Bununla yaşayabilir miydi?

"Çok fazla düşünüyorsun." Kadının sesindeki zayıflık karşısında kaşları çatılan adam hızla ona doğru döndü.

Bakışlarının ona dokunuşu, kot pantolonunun altında anında sertleşmesine neden oldu, vücudu hevesle onun dokunuşunu bekliyordu. Ama onun hareketlerini izleyip fiziksel acının kokusunu aldığında, hâlâ morarmış olan kaslarını gevşetmeyi başarana kadar bunun bir seçenek olmayacağını biliyordu.

"Banyoda biraz banyo tuzu var." Yatağa doğru ilerledi ve kadının bakışlarındaki şüpheye rağmen rahatlamasına yardım etti.

Onunla ilgilenilmesine alışık değildi ama adam da kimseyle ilgilenmeye alışık değildi. Onun durumunda, kendine yardım edemiyor gibi görünüyordu.

"Ben iyi olacağım."

Neden kız sürekli ondan uzaklaşıyordu? Adam sürekli ona yaklaşmaya çalışırken, kadın sürekli ondan uzaklaşıyordu.

"Öyle olacağına eminim ama bundan emin olmayı tercih ederim." Elleri yavaşça kollarından aşağı kayarken onun koyu renk gözlerine baktı ve bakışlarındaki tepkiyi gördü. "Seni aldığımda sana bu kadar sert davranmak istememiştim."

"Ben kolay kolay kırılmam Tanner," diyerek onu temin etti ve tekrar ondan uzaklaşıp banyoya doğru ilerledi. "Yine de şu banyo tuzlarından alacağım seni."

Onu banyoya kadar takip etti, mağaranın içinde çıplak bir şekilde ilerlerken dudakları titredi. Çıplaklığından utanmıyordu; bu yönünü seviyordu. Utangaçlık ya da çekingenlik numarası yapmıyordu. Aldığı kadar iyi veriyor ve bahane üretmiyordu.

Banyonun bulunduğu küçük mağaraya girerek lavabonun altına uzandı ve kokulu tuz şişesini çıkardı.

"Gurur ablalarım Dawn ve Sherra kokulu şeylerini etrafta tutmayı severler." Onun için kapağını açtı ve lavabo dolabının üzerine koydu. "Acele etme. Sen uyandığına göre kahvaltıyı hazırlayayım."

"Demek sabah oldu?" diye sordu

rahatça. Dudakları kıvrıldı. "Yaklaşık on."

Küvetin içine akan suyu ayarlarken kaskatı kesildi.

Sonunda sıcak sudan buhar çıkarken iç çekti. "Beni ne zaman bırakmayı düşünüyorsun?"

Doğruldu, yüzünü ona döndü, uzun saçları omzunun üzerinden düşerek eşsiz yüz hatlarını çerçeveledi.

"Bu bir oyun değil Scheme. Buradan çıktığın an ölürsün ve bunu biliyorsun. Baban kaçmana izin vermez, verse bile Irk Yasası'nın bunu yapmayacağı kesin. Onun koruması olmadan, Irklar tarafından ele geçirileceksin. Sığınak'a girdiğinde, Irk Yasası'na tabi olacaksın."

"O zaman neden vaktini böyle harcıyorsun?" Kadın kasvetli bir ifadeyle ona baktı. "Kafamı karıştırıyorsun, Tanner. Ne istiyorsun? Beni gurur liderine teslim etmeden önce birkaç sert sikiş mi?" Dudakları hüznle aşağıya doğru döndü. "Neden devam etmiyorsun ve yapmıyorsun? İkimize de işkence etmeyi bırak."

"Seni ölü görmek istediğimi mi sanıyorsun Scheme?" diye tersledi, ölümü bu kadar kolay kabullenmesine öfkelenmişti. "Seni buraya getirerek harcadığım lanet zamanı, Irk Yasası uyarınca ya da babanın eliyle idam edildiğini görmek için harcamadım."

"Peki neden zamanını boşa harcadın?" Lavaboya gidip tuzları aldıktan sonra küvete döndü ve oradaki suya sağlıklı bir miktar döktü.

Sanki ölmenin hiçbir anlamı yokmuş, hayatının hiçbir değeri yokmuş gibi davranıyordu ve bu onu kızdırıyordu.

"Baban aleyhine kanıt sağlayabilirsin," dedi. "Sığınak bu bilgi için seni koruyacaktır, Scheme."

Durakladı, dudağını ısırdı, ona bakarken yüz ifadesi konsantre olmuştu. "Keşke bu kadar kolay olsaydı."

"Scheme, zaman ," diye ısrar etti. "Sonsuza dek burada kalamam, sen de kalamazsın."

"O zaman bırak gideyim." Dolaba döndü, içinden havlu, lif ve bir şişe banyo jeli çıkarıp küvetin yanındaki küçük taburenin üzerine koydu. "Cevap oldukça kolay, Tanner. Beni buraya getirmeni ben istemedim."

"Benden ölmene izin vermemi istiyorsun," diye hırladı, öfkeyle. "Yaşayabilirsin."

"Ne kadar süre için?" Kadının ifadesi onu öfkelenlendirmişti. Sakin. Sakin. Onun hayatı yerine hava durumu hakkında konuşuyor olabilirlerdi. "Eğer beni gerçekten güvende görmek istiyorsan, bunu kanıtla. Bana güvenli bir cep telefonu ver ve gitmeme izin ver. Güvende olacağım."

Sözleri onu çılgına çevirdi.

"Sen Jonas'ın babanın organizasyonundaki casusu musun?"

Onun gergin ve solgun halini izledi. "Babamın örgütünde başka bir casusunuz mu var?" diye sordu tereddütle, neredeyse korkuyla.

Dişleri birbirine kilitlendi. Ne hilekârlığın ne de suçluluğun kokusunu alabiliyordu ama korkunun kokusunu alıyordu.

"Güven bana Scheme," diye fısıldadı.

"Önce bana güven Tanner," diye karşı çıktı. "Sadece beni buradan götür ve beni arayan Çakallardan yeterince uzağa bırak ve bana bir cep telefonu ver. Birkaç saat içinde sana ulaşırım."

Eğer hala hayatta olsaydı. Ve bu pek değişmezdi.

"Seni koruyabilirim, lanet olsun," diye hırladı. "Bana en azından bu kadarını ver."

Bakışları kararsızlık, umut, korku ve acı dolu bir parıltıyla titriyordu.

"Yapamam."

"Seni öldürmelerine izin vermeyeceğim." Sesinin yükseldiğini duyunca şaşırdı. Sesi hiç yükselmezdi. O sakın bir ırktı, şakacı bir ırk.

Ona baktı, ağzındaki alaycı bükülme ona ne kadar az güvendiğini kelimelerden daha iyi anlatıyordu.

"İstediğin şeyi sana veremem Tanner." Sesi çaresizlikle doluydu. "İhtiyacın olan şey bende yok."

"Neden sana yalanlarının kokusunu alabildiğimi söyleyip duruyorum ki?" diye homurdandı.

"Ne kadar az umursadığımdan hiç bahsettim mi?" diye bağırdı, yalan sadece kokusunda değil, sesinde ve gözlerinde de belirgindi. "Bu küçük oyunu seninle isteyerek oynadığım yanılgısına kapılmış gibisin Breed. Hayır, oynamıyorum. Beni buraya getirmeni istemedim, beni sorgulamayı da istemedim. Tek istediğim bir banyoydu."

Saklamak için savaştığı kaplan, içinde tehlikeli bir değişimle uyandı. Göğsündeki uyarı hırıltısını, fazladan duyularının açıldığını ve bir daha hiçbir şeyin ona zarar vermemesi konusundaki kararlılığını hissedebiliyordu.

"Hâlâ onu koruyorsun." Bu bilgiye karşı dişlerini sıktı. "O piç seni dövdü, kaç kere diri diri gömdü ve çocuğunu öldürdü. Sevgilin olması için kendi adamını tuttu ve onu seni cezalandırmak için nedenler bulmak için kullandı ve sen hala onu koruyor musun?"

Küvete geri döndü, yüksek, pençe ayaklı küvetin kenarını kavrayıp bacağını kenardan kaldırmak için hareket etmeden önce elini tekrar suyun altında gezdirdi.

Kadın sesini çıkarmadı ama adam bu çabanın ona verdiği rahatsızlığı gördü.

"Lanet olsun Scheme, benden yardım bile isteyemiyor musun?" Hayatında hiç bilmediği duygularla savaşıırken, kadının belini kavradı ve onu kaldırdı. İlk kez korkunun ne olduğunu biliyordu. Onun yardımı olmadan, onu kurtaramazdı.

"Yardıma ihtiyacım olsaydı, isterdim." Küçük bir iç çekişle kendini sıcak suyun içine bıraktı, ısınan sıvı kalçalarını yıkıyordu

Saçlarını önünden çekip küvetin kenarından akmasına izin verirken. "Şema." Küvetin yanında kamburlaştı ve emir verircesine ona baktı. "Bana bir şey ver. Sana yardım etmek için kullanabileceğim herhangi bir şey. Yapma. bu şekilde aşağı in. İkimizin de iyiliği için."

Dudakları kıvrıldı. "Ben senin için bir hiçim Tanner," dedi usulca. "Sen denklemin bir parçası bile değilsin."

Scheme, Tanner'ın yüzünün sertleşmesini, gözlerinin neredeyse doğaüstü bir ışıkla parıldamasını, doğrulurken, onu korkutması gerektiğini bildiği yırtıcı bir niyetle ona bakmasını izledi.

"Bu şekilde ölmene izin vermeyeceğim." Sesi gırtlaktan geliyordu, hayvani. "Seni doğuran o piç için ölmeye ne kadar istekli olursan ol."

Döndü ve odadan çıktı, kadın onun öfkesine karşı gözlerini kapatırken perdeyi arkasından kapattı.

O iyiydi, diye düşündü pişmanlık içinde, gözyaşlarına karşı koyarak. Tanrım, bunun için ağlamayacaktı. Tanner'a kadar dayanılmaz acılar dışında hiçbir şey için ağlamamıştı. Ağlamıyordu çünkü duyguları onu içten içe parçalıyordu. Ve onu parçalıyorlardı.

Chaz'den beri ilk kez bir erkeğe inanmak istiyordu. İnanmayı o kadar çok istiyordu ki bu onu içten içe yiyip bitiriyor, kalbini kırıyor, zihninin varlığından bile haberdar olmadığı bir parçasını yok ediyordu. Peri masallarını geride bıraktığına yemin edebilirdi. Ama Tanner'ın sunduğu fanteziyi o kadar çaresizce istiyordu ki, bu onun içinde bir bıçak gibi kesiliyordu.

Bir adama güvendiği için çocuğunu kaybetmişti. Ona tüm kalbiyle inanmıştı. Onu ihaneti konusunda uyaran küçük tutarsızlıkları görmezden gelene kadar sevmişti. Ve şimdi bunu tekrar yapmanın eşiğindeydi. Kendi güvenini ve başkalarının hayatını, ona ihanet edebilecek bir adamın ellerine teslim ediyordu.

Ruhu inkâr çılgınlıkları atıyordu. Ama Chaz'in çocuğunu yok etmek için babasına yardım ettiğini fark ettiği anda da ruhunun aynı inkâr çılgınlığını attığını hatırladı. Böyle bir ihanete tekrar dayanabilir miydi?

Eğer samimiyse, yaptığı şeyin gerçekliğini öğrendiğinde anlayacaktı. Aşk buydu, dedi kendi kendine. Onu affedecekti, değil mi? Jonas için çalıştığı gerçeğini neden , sahip olduğu bilgiler son sekiz yıldır ne yaptığını bilen tek adama ulaşana kadar ona güvenemeyeceğini anlayacaktı.

Gümüş gözlü Aslan Irkını düşününce dudakları kıpırdadı. Çok ama çok az insan onun sırlarını biliyordu. O da onlardan biriydi. Ve bunları bildiği için de ona güvenmişti. Kendi halkına ihanet etmeden önce en acı verici şekillerde kanını akıtabilirdi. Ya da onlara yardım etmeye çalışan birine ihanet etmeden önce.

O onun tek şansıydı. Tek yapması gereken Jonas'a ulaşmaktı. İçindeki onu bunu yapmaya iten talep ne olursa olsun Tanner'a güvenemezdi. Sessizliğini korumanın ona vereceği acı ne olursa olsun.

Bir yanı Tanner'ın babasının casusu olmadığından emindi. Ama ruhunun derinliklerinde, sevgilisinin kendi bebeğini yok etmeye yardım ettiğini fark ettiği gün uyanan o karanlık ses vardı. Cyrus'un manipülatif, hesapçı kötülüğünü fısıldayan ses.

Irklar aldatıcıdır; bu onların eğitiminin bir parçasıydı. Ve Tanner'ın eğitimi, genç yaşta bile çok kapsamlı olmuştu. Cyrus da onun eğitiminin bir parçasıydı. Bugüne kadar, eğitilmesine yardım ettiği Irkların yarısından fazlasını hâlâ kendisi kontrol ediyordu. New Mexico'daki laboratuarlardan kaçmadan önce Tanner'ın eğitimine yardım etmişti. Tanner üzerinde hâlâ onu kontrol edebilecek kadar etkisi olabilirdi.

Peki neden ona güvenmek zorundaydı? Onun ne olduğunu ve ne olabileceğini hatırlamak için kendini zorlamak neden bu kadar zordu?

Çünkü onu seviyordu. Çünkü bir daha asla dokunulamayacağından emin olduğu bir anda ona dokunmuştu.

Çünkü bir parçası ona o kadar inanıyordu ki, ona her şeyi, istediği her şeyi vermeye ve ona güvenmeye hazırды. İçindeki her şey bunu istiyordu ama gerçekçiliğin gölgesi ona sürekli çocuğunu hatırlatıyordu. Ona, onun için ölmeye hazır olması gereken tek kişinin babası olduğunu hatırlatıp duruyordu. Onu yok etmeye yardım eden adam.

Beklemeyi göze alabilirdi, dedi kendi kendine. Tanner onu şimdi seviyorsa, daha sonra da seveceğine güvenebilirdi. Önce Jonas'a ulaşmalıydı. Ve zaman tükeniyordu. Callan Lyons'un oğlunu kaçırmak için her şeyin hazır olmasına sadece birkaç hafta kalmıştı. Bir çocuğu kurtarmak için çok az bir süre.

BÖLÜM 13

İyi bir aşçıydı.

Scheme çatalını tabağına bıraktı ve kahve fincanını alıp jambon, yumurta, ev yapımı bisküvi ve şaşırtıcı derecede iyi irmikle birlikte önüne koyduğu zengin demlemenin sonunu bitirmeden önce derin bir nefes aldı.

Hayatında hiç irmik yememiş, böyle bir şeyi yemesini önerenlere burun kıvrımış ve gülmüştü. Bu küçük girişimden sağ çıkmayı başarırsa, onları yapmayı öğrenmek zorunda kalacaktı.

"Biraz daha kahve?" Demliğı imalı bir şekilde kaldırdı.

"Lütfen." Adam fincanı doldurdu kadın fincanı kaldırıp yudumlarken onun bakışlarını görmezden geldi, tadından aldığı zevki gizledi. Yine de dudakları bilerek kıvrıldı. Lanet olası koku alma duyusu. Muhtemelen onun yalanlarının kokusunu alabildiğı kadar zevkinin de kokusunu alabiliyordu.

Yavaşça içine çekti, onun eğlencesinin yanı sıra başka şeyleri de görmezden gelmeye çalıştı. Uyarılmışlığını, onun kokusunu alabildiğini bilmesini. Onun karşısında oturduğu süre uzadıkça bu koku daha da güçleniyordu. Meme uçları üstünün koyu mor kadifesine baskı yapıyordu, göğüsleri o kadar şişmişti ki hassaslaşmışlardı.

Uyluklarının arasında klitorisi şişmiş, zonkluyordu ve külotu nemliydi.

Onun için acı çekiyordu. Ona ihtiyacı vardı. Chaz'le geçirdiğı o ilk fırtınalı aylarda bile hiç bu kadar tahrik olmamıştı.

Hayatta kalırsa, Tanner'ın dokunuşu olmadan yaşamak cehennem gibi olacaktı. Onun ellerinin vücudunu okşadığını, dudaklarının tenine değdiğini hissetmeye ihtiyacı vardı.

Ona bir bakış fırlattı ve sandalyesinde arkasına yaslanıp sessizce kahvesini içmesini izledi. Duştan çıktığından beri pek konuşmamıştı; tembel kaplan kişiliğı yine de tamamen devredeydi. Gözlerindeki eğlence parıltısı, şehvetli dudaklarındaki gülümsemenin titremesi. Uzun,

Siyah-altın çizgili saçları omuzlarına dökölüyor, düşmüş melek yüz hatlarını mükemmel bir şekilde çerçeveleyordu.

Gerçekten de bir kadının huzuru için fazla yakışıklıydı.

Duyguları, ona duyduğu çekim ve bu açıklanamayan açlık onu en iyi şekilde ele geçiriyordu. Kaçmak zorundaydı. Şimdi kaçmalıydı. Adam onu kırmadan önce. Verdiği sözler ve ona güvenmesi konusundaki ısrarı kadın kalbini kırmadan önce.

Bugün kaçmak zorundaydı.

"Peki kardeşin nerede?" Fincanı kaldırdı ve tekrar yudumladı, dikkatini kendisinden uzaklaştırmaya çalışırken ağzının üzerinden ona baktı.

"Kardeşim mi?" Kaşları mükemmel bir şekilde kalktı. Kahretsin, keşke bunu yapabilseydi.

"Cabal," diye alaycı bir ses tonuyla konuştu. "Siz ikiniz normalde birbirinizin gölgesisiniz."

"Kardeş olduğumuzu nereden çıkardın?" diye sordu merakla, fincanı masaya geri koyarken.

Scheme derin bir nefes aldı. "Konsey'in senin tüm dosyana sahip olduğunu unutuyorsun Tanner, sadece laboratuvar patlamasından kurtulan kalıntılara değil. Sen ve Cabal'ın tek yumurta ikizi olduğunuzu biliyorum. Bana yalan söylemek zorunda değilsin."

Kollarını masanın üzerinde kavuşturdu ve yavaşça öne doğru eğildi. "Peki dosyalarınız ne kadar kapsamlı?" diye sordu.

Kolayca omuz silktilti. "Konsey'in veri tabanındaki dosyalar bir şekilde yok edilmiş. Babamın sahip olduğu şeylerin çoğu sadece hafızada, ki bu da çok kapsamlı değil. Ama asistanlık görevini ilk devraldığım da dosyayı okuduğumu hatırlıyorum."

Gözleri kısıldı. "Dosyalar yok mu edildi?"

"Bilmiyor muydun?" Kaşlarını soru sorarcasına kaldırdı. "İrkların Konsey veri tabanlarının ana merkezine bir casus sokmanın bir yolunu bulduklarını sanıyordum. İrklar hakkındaki dosyaların çoğu birkaç yıl önce ağa bir virüs yerleştirildiğinde yok edildi. Konsey hala bunun etkisinden kurtulmaya çalışıyor. Bunu her kim başardıysa onu alkışlıyorum."

Jonas'ın yardımıyla bunu başarmıştı. İsveç'teki merkeze girilemeyeceği, bilgisayar ve yedekleme ağlarına sızılamayacağı düşünölüyordu. Ama bunu başardılar.

Gözleri kısıldı. "Hasarın ne kadar büyük olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yoktu."

"Felaketti." İcini çekti. "Her nasılsa, birisi Breed uzantılı tüm dosyaları bozan bir virüs yerleştirmiş. Disk yedeklerini barındıran ikincil tesisteki bir patlama onların da icabına baktı. Bunun bir Breed saldırısı olduğunu düşündük."

Jonas onun sandığından çok daha fazla ağzı sıkı biriydi. Konsey'in dosya veri tabanlarını aktarmayı başardıktan sonra öyle sinsi bir virüs yerleştirmişti ki, Konsey'in bilgisayar uzmanlarının bunu yakalaması aylar almıştı. O zamana kadar, sahip oldukları tüm Breed dosyaları ve yedekleri bozulmuştu. İkincil tesisteki patlama da dahiyane bir hamleydi.

"Yani geriye hiçbir şey kalmadı mı?" diye sordu usulca.

Tekrar omuz silkti. "Bazı dosyaların basılı kopyaları vardı, ancak bunlar çok az bilgi içeriyordu. Çoğunlukla eğitim istatistikleri, genetik kaynak ve benzeri şeyler. Yine de fotoğrafların çoğu sonsuza dek kayboldu. Hâlâ dosyaları bir araya getirmeye çalışıyorlar."

Tanner'ın dudakları büzüldü. "Patlamayı ve virüsü biliyorduk ama hasarın ne kadar büyük olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yoktu."

"Elbette biliyordun." Gülümsedi. "Yine de dosyanı hatırladım; Sığınak'ta Halkla İlişkilerin başına atandıktan sonra birkaç kez okudum. Sen ve Cabal ikiz olarak yaratılmışsınız, ilk yıldan sonra eğitim amacıyla ayrılmışsınız. Eğer doğru okuduysam, o eğitim konusunda senin kadar işbirlikçi değildi."

Onun ne kadar işbirliği yapmadığını düşününce göğsü sıkıştı. Cabal hapsedildiği Alman laboratuvarında korkunç bir şekilde istismar edilmişti.

"Onu bulduğumuzda neredeyse ölmek üzereydi," dedi. "Bu da beni neden onu sorduğunuzu merak ettiriyor. Baban ölüm kalım kararını veren komitenin başındaydı Scheme. Cabal'ın iptal belgelerinde onun imzası vardı."

"Benimki değildi," diye .

O ay gönderilen iptal emirlerinden haberi yoktu. Eğer bilseydi, bir tanesinin parçalandığından emin olurdu. Ölüm şekli özellikle korkunçtu.

"Onu o çukurda buldum," diye aniden hırladı. "Yarı ölü, etrafı onunla birlikte oraya atılmış Irklarla çevriliydi, bedenleri çoktan

çürüyordu. Bıçakların ona vurduğu darbeler yüzünden neredeyse kan kaybından ölüyordu."

Cabal'ı kurtaran tek şey, askerlerin çukuru Irklarla aşırı doldurmuş olmasıydı. Pürüzsüz taş duvarlar, rastgele bir düzende vuran ölümcül keskin hançerlerle donatılmıştı. Ölümcül bir darbeden kurtulmuş olması eğitiminin bir göstergesiydi. Etrafındaki diğer Irklar ölürken, her bir darbenin zamanlamasını ve yönünü hesaplamayı başarmıştı.

Babası bu çukurun tasarlanmasına yardım etmişti. İlk olarak bir eğitim çukuru olarak uygulanmıştı; hançer keskinliğindeki bıçakların rastgele darbeleri, Irkları tehlikenin nerede ve ne zaman geleceğini sezme yetenekleri konusunda eğitmek ve test etmek için kullanılıyordu. Çukurda her seferinde bir ya da iki Irk bulunuyordu ve bıçaklar çok az hasar veriyordu. Ancak bir eğitim aracı olarak çukurun etkisiz olduğu belirlendikten sonra, bunun yerine toplu katliam aracı olarak kullanılmaya başlandı. Bu konuda oldukça etkiliydi.

"O hayatta kaldı," diye hatırlattı ona, Irklara karşı işlenen korkunç suçların bilgisine karşı kendini çelikleştirerek.

"Ve şimdi de onu soruyorsun." Sandalyesinde arkasına yaslandı, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve öfke dolu bir parıltıyla ona baktı.

"Sadece merak ettim. İkiniz artık nadiren ayrı görülüyorsunuz." "Cabal hakkında bir şey bilmek istemezsin, Scheme," diye yarı huysuzlandı.

"Onun

Babana duyduğun nefret çoğu Irk'inkinden daha derin. Ben onu durduramadan o senin boynunu kırar."

"Ne fark eder, o ya da başkası?" Masadan kalktı, tabağını ve fincanını kaldırdı ve lavaboya taşıdı. "Sorduğumu unut."

"Babanın seni neden öldürmek istediğini söylemeye hazır mısın?" Bu sorunun geri döneceğini biliyordu.

"Sanırım ona ihanet ettiğime inanıyor. Normalde bu kadar aşırıya kaçmasının tek nedeni budur."

Parmaklarını üzerinde kaydırmayı başardığı bıçağı, onlar konuşurken arkasına koyduğu elinin içine kaydırıldı.

"İrkların sandığı kadar çok bilgiyi bana emanet etmedi. Ben tüm organizasyonda çok küçük bir dışlıydim. Ama son zamanlarda olan birkaç şeyden onu rahatsız edecek kadar çok şey biliyorum."

"Ne ?"

Omuz silkti ve dudaklarına alaycı bir gülümseme yerleştirmeye zorladı. "Saf kan topluluklarıyla yaptığı çeşitli planlar, Sığınak'tan çıkan görevler hakkında aldığı birkaç rapor. Çok suçlayıcı bir şey yok ama dediğim gibi, rahatsız edici."

Yalan söylediğini anlayabiliyordu. Bunu gözlerinde görebiliyordu.

"Bu sana yardımcı olmuyor." Adam ayağa kalkarken altın rengi gözlerini ona dikmiş ve şüpheyile dolmuştu.

Scheme ellerini ceplerine sokmadan önce bıçağı pantolonunun paçasına soktu. Sandalyesinden kalkıp kendi tabaklarını topladıktan sonra lavaboya doğru ilerlerken bu harekete göz ucuyla bile bakmadı.

Kahretsin, onun tekrar oturması .

"Sanırım sana yardımına ihtiyacım olmadığını söylemiştim." Ama ihtiyacı vardı. Onun yardımına, ateşine, ona olan dürüst tutkusuna ihtiyacı vardı. Ve bu onu mahvediyordu.

Tezgâha koyduğu kahveyi aldı ve masaya geri döndü. Birkaç saniye sonra o da aynısını yaptı.

Bir an önce kaçmalı ve Jonas'la bağlantı kurmalıydı. Tanner onun ruhunu çalmadan önce ondan uzaklaşmalıydı. Çaresizdi, bir anda kendisinden ve duygularından, almaya hazırlandığı riskten daha çok korkmaya başlamıştı.

Tanner'ın taşıdığını bildiği elektronik kumandaya ihtiyacı vardı. Oradan çıkmanın yolu bu olmalıydı. Her köşeyi, her çatlağı ve yarığı kontrol etmişti. Kumandanın çalıştığı gizli bir kapı olmalıydı.

Ona bakmaya devam etti, yeşil benekli altın gözlerinin parlaklığı neredeyse büyüleyiciydi. Bengal, yaratılan Irklar arasında belki de en tehlikelisiydi ve bu kadar az sayıda tasarlanmasının nedenlerinden biri de buydu. Doğal olarak, aldatıcı bir şekilde tembeldiler ve kolayca topukluyor gibi görünüyorlardı. Kaplan genetiğini değiştirmek onlarca yıl sürmüştü ve bilim adamları hayvanın olduğu kadar Irkın da her zaman güvenilir olmadığını erkenden öğrenmişlerdi. Birini evcilleştirdiğinizi düşündüğünüz an, o size saldırırdı. Bu da onları bir tehdit haline getiriyordu.

"Neden Sığınak Halkla İlişkiler Departmanı'nın başına getirildiğimi biliyor musun?" diye sordu.

Gözlerini devirdi. "Halkla İlişkiler Müdürü olarak atandınız çünkü düşmüş bir meleğin görünüşüne ve buna uygun sosyal zarafetlere sahipsiniz. Irkların gerçekte ne olduğunun özeti olarak görülüyorsunuz: eğlenceli, şefkatli ve ilgi için mırlayan bir kucak kedisi kadar tehditkâr."

Kollarını masaya dayayıp bir kez daha öne doğru eğilirken dudakları eğlenen bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Halka sızdırmamızın nedeni de bu," dedi yumuşak bir sesle. "Bu işi kabul etmemin nedeni bunların yanı sıra koku alma duyumun o kadar gelişmiş olması ki, bir odaya girip kalabalığa duymak istediklerini verebiliyorum. Kendilerini rahatlatmak için neye ihtiyaçları varsa. Bir yalandan daha fazlasını koklayabilirim, Scheme. En ufak bir aldatmacanın kokusunu alabilirim. Bana hâlâ yalan söylediğini biliyorum."

Ona sessizce baktı ve kendi zayıflığına lanet okudu. Tam olarak yalan söylemiyordu. Sadece tamamen dürüst davranmıyordu.

"Gerçekten beni asmana izin verecek kadar vereceğimi düşünüyor musun?" Ve bu tamamen dürüstlüktü.

Adam ona dikkatle baktı, o kadar dikkatle bakıyordu ki Scheme onun ruhunun derinliklerini görüp göremediğini merak etti.

"Ben olsam seni asmazdım. Güven bana, Scheme. Sana yardım etmeme izin ver," dedi ve kalbi inandı. Zihni ise uyarı çığlıkları atıyordu. Bu sözleri daha önce Chaz'den duymuştu. Onu koruyacağına yemin etmişti. Onu sevdiğine yemin etmişti. Onun hayatı, aşkı ve bunların arasındaki her şey olduğuna yemin etmişti ve Tanrı yardımcısı olsun ama onun yerine neredeyse her şeyini yok etmişti.

Oradan çıkmalı ve Jonas'a ulaşmalıydı. Bu zorunluydu, çünkü Tanner'a güvenme ihtiyacı ihtiyatlı olma ihtiyacının önüne geçiyordu. Ayağa kalktı, gerginliğini gizlemek için hiçbir şey yapmadı, uyarılmışlığının ve sinirlerinin kokusunun sırtındaki bıçağın kokusunu bastırmasını umuyor, bunun için dua ediyordu.

"Kendine çok güveniyorsun." Masanın etrafında hareket ederken sesi titriyordu.

"Eğer izin verirsen sana yardım edebileceğimden eminim." Adam ona baktı, yüz ifadesi birden ciddileşti, neredeyse hüznüldü. "Ama önce senin bana inanman gerekir, değil mi?"

"Yardıma ihtiyacım yok." Adam sandalyede arkasına yaslanırken parmakları adamın kolunda gezindi, kadın adamın etrafına dolanırken gözleri kapandı, kalbinin atışları onu boğmakla tehdit ederken ve gözyaşları aniden gözlerini ıslatırken parmakları gömleğinin omuzlarından boynuna doğru okşadı.

Başını onun boynuna doğru eğdi ve bıçağı belinden çıkarırken nabzına ateşli bir öpücük kondurdu. Gözünden bir damla yaş düşerken eli titredi.

Göz.

Bunu yapmak zorundaydı. Titreyerek boynunu kavrarken dili onun boynunu tattı.

eli yanına inerken çaresizce kabzayı tuttu.

İyi olacaktı. Irklar inanılmaz derecede hızlı iyileşir. Onu öldürmeyecekti. Nereye saldıracağını biliyordu. Babası ona nasıl sakatlanacağını ve nasıl öldürüleceğini öğretmişti. Bunu yapabiliirdi. Çok kolaydı.

Nefes almak için mücadele etti, adam önünde rahat bir şekilde otururken bıçağı daha da yukarı kaldırdı, kolları masanın üzerindeydi. Mükemmel pozisyon. Bıçak kaburgalarının hemen altından girecek, dalağı ıskalayacaktı.

Ellerini ve sonra da yarasını bağlayana kadar sakat kalacaktı. Yaşayacaktı.

Yap , diye haykırdı kendine. *Şimdi.*

Eli titredi.

Bir hıçkırık boğazını doldururken nefesi kesildi.

Bu onun tek seçeneğiydi. Kaçmak zorundaydı ve adam onu öylece bırakmayacağını çoktan kanıtlamıştı.

"Yap şunu Scheme," diye fısıldadı nazikçe. "Çabuk ol güzel kız, cesaretini kaybetmeden önce."

O biliyordu. Bir ürperti bedenini sarsmasa ve hıçkırık boğazından kaçmasa donup kalacaktı.

"Çok kolay." Sesi inanılmaz derecede yumuşaktı. "Seçtiğin bıçak mükemmel. Tereddüt etmeye devam edersen sabırsızlanacağım."

"Seni orospu çocuğu," diye bağırdı, bıçağı fırlatmadan önce geri çekildi, gözyaşları sonunda ondan uzaklaşırken düştü, başının yavaşça eğilip sallanmasını izledi.

Tembelce masadan kalktı ve ona döndü, yüz ifadesi kasvetli ve hüzün doluydu.

"Silah senin elindeyken öldürmek o kadar kolay değil, değil mi?" diye sordu, ses tonu o kadar anlayışlıydı ki gözyaşlarını tutmak imkânsızdı. "Beni bir katil olduğuna, bunca yıldır soğukkanlılıkla babanla çalıştığına ikna etmek istiyorsan, bundan daha iyisini yapman gerekecek."

Adam ona doğru ilerlerken bir hıçkırık daha koptu, o kadar nazik, o kadar duygu dolu gözlerle ona bakıyordu ki ruhunun içinde bir şeylerin yırtıldığını hissetti; o kadar yoğun, o kadar yıkıcı bir yara ki dizlerinin bağı çözöldü ve ağlayarak yere yığıldı.

"Gitmeme izin vermelisin," diye bağırdı. "Beni buradan çıkar Tanner, lütfen." Bırakmazsa gücünü kaybedecekti; ona güvenme ihtiyacını daha fazla zapt edemeyecekti.

Bırakın klostrofobi olduğunu düşünsün; bununla başa çıkabilirdi. Gerçek onu öldürtebilirdi, babasının yanına çok daha hızlı dönmesine neden olabilirdi ve orada onu bekleyen ölüm hiç de kolay olmayacaktı.

"Buraya gel." Önünde diz çöktü, onu kaldırdı ve kanepeye götürürken kendisine yakın tuttu. "Tam buraya." Onu oturttu, sonra üzerinde çalıştığı dizüstü bilgisayarı açtı. "Şuna bak Scheme."

Ekran canlandı, altı küçük pencere parlıyordu.

"Burası kulübemin etrafındaki alan, buradan birkaç mil uzakta." Ekranlardan dördünü işaret etti. "Ne görüyorsunuz?"

Ekranlar termoaktifti, hareket eden bedenleri ve hazır tutulan silahları gösteriyordu.

"Bunlar Konsey askerleri, beni arıyorlar," dedi ona. "Seni bulmayı umarak günlerdir kulübeyi izliyorlar. Sığınak'tan raporlara göre iletişim üssümüzden seninle ve Sığınak'tan gönderilen görevlerle ilgili birkaç mesaj çıkmış. Baban seni o kadar çok istiyor ki, Breed topluluğunun seni arayıp aramadığını ya da ellerinde olup olmadığını öğrenmek için casusuna fazla mesai yaptırıyor."

"Peki neden buradalar?"

"Çünkü Sığınak'taki her Breed senin peşinde olduğumu biliyordu. Casusu biliyor olmalıydı. Casusu ona yerleşkede kayıp olduğumu bildirirdi. Şu anda tatilde olduğumu çok az kişi biliyor. Buradan çıkarsan seni bulur. Seni öldürür. Bana güven. Seni kurtarabilirim."

Bilgisayara baktı, ihtiyaçla savaştı, dudaklarında her şeyi açığa çıkaracak kelimelerle savaştı.

"Seni öldürmesi için eski sevgilini tuttu, Scheme. Çocuğunun yaşama şansı bile olmadan onu öldürdü. Gerçekten sen de ölmek istiyor musun?" dedi nazikçe.

Umutsuzca başını salladı. Kendini korumaya çalışıyordu. Tanrım, ona güvenmek istiyordu. Ona güvenmesi gerekiyordu ama güvenemeyeceğini biliyordu.

Kendine nedenini hatırlatırken bir eli karnının üzerinde düzleşti. Boştu, hayatı boştu. ocuğu vücutundan kesilip çıkarılmış ve o farkında değilken tüp bebek ameliyatı yapılmıştı. Generalin izni olmadan bir daha asla gebe kalamayacaktı. Eğer yaparsa sonuçlarını her zaman hatırlayacaktı.

Jonas onu kendisinden başka kimseye güvenmemesi konusunda uyarmıştı. Kendisi bile saflarında çalışan casusun kimliğinden emin olana kadar hiçbir Irk için kefil olamayacağını söylemişti. Ona söz verdirmişti. Yemin ettirmişti. Tanner'ın kendisine kefil olamıyorsa, nasıl emin olabilirdi?

Çünkü onu seviyordu, diye fısıldadı kalbi.

Ve ruhunun karanlık kısmı ona daha önce de sevdiğini hatırlattı. Bunun nereye hatırlıyor musun?

"Yapma..." Umutsuzca başını salladı. "İstediğin şey bende değil, Tanner. Cevapların bende değil."

"Scheme, seni kurtarmama yardım et. İkimizin de iyiliği için."

Bakışlarını onunkilere kaldırdı, gözlerinden akan yaşlar yüzünden adamın yüz hatları bulanıklaşmıştı. Neden saldıramıyordu? Onun ne düşündüğüne bakmaksızın öldürmüştü. Onu başka bir Irkın kaçmasına yardım ederken yakalayan bir akalı. Ona tecavüz etmek niyetiyle odasına giren bir asker. Bıçak onun tercih ettiği silahtı; nasıl kullanılacağını biliyordu. Kahretsin, nasıl öldüreceğini, nasıl sakat bırakacağını biliyordu; neden bu tek adama karşı saldıramıyordu?

"Beni kurtaramazsın," diye fısıldadı sonunda, bu kaderi kabullenmişti. "İkimizin de iyiliği için Tanner, denemeyi bırak."

BÖLÜM 14

Yorgun bir şekilde iç geçiren Tanner, Scheme'i kollarına çekti ve yavaşça kucağına aldı. Kollarında bir bebek gibi yatıyor, hıçkırıklarını kontrol etmek için savaşıyor, gözyaşları gömleğini ıslatırken nefesi kesiliyordu.

Risk almıştı, biliyordu. O bıçağı böğrüne saplama ihtimali çok yüksekti. Hem de çok yüksek. Kollarını ona sarıp göğsüne yaslamak yerine taş zeminde kan kaybından ölebilirdi.

Peki neden kanaması yoktu? Kadının darbeyi deneyeceğinden neredeyse emindi. Onu rahatsız eden şey, o noktada neredeyse ona izin vermeye karar vermiş olmasıydı.

Ona güvenmek zorundaydı. Güvenini kazanmak ya da en iyisini ummak için yeterli zaman kalmamıştı. Çok az zamanı kalmıştı. Callan ya da Jonas şüphelenir ve generalin kayıp kızının gerçekten nerede olduğunu tahmin ederse daha da az. Başka kimse için endişelenmiyordu ama Jonas doğuştan paranoyaktı ve Callan da onu tanıyordu. Gurur liderinin onun neyin peşinde olduğunu çoktan tahmin ettiğinden şüphe duymuyordu. Callan'ın bu konuda ne yapmaya karar vereceğini herkes tahmin edebilirdi.

"Daha önce yapman gerekeni yapmakta hiç sorun yaşamamıştın," diye mırıldandı kulağına doğru. "Neden yapamadın Scheme?"

"Bu aptal mağaralarda ölmek istemiyorum." Adamın onu tutuşu karşısında sarsıldı.

"Benimle savaşmayı bırak." Onu daha yakın tuttu, bir eliyle başını kavradı ve omzuna bastırdı. "Ve bana yalan söylemeyi bırak."

"Beni tutmana ihtiyacım yok," diye haykırdı. "Ben bir bebek değilim. Senin teselline ihtiyacım yok. Beni bırakmana ihtiyacım var."

Hayal kırıklığını bastırmak için çenesini sıktı.

"Ekrandaki askerleri gördün mü Scheme? Sence kimi arıyorlar?"

"Sen!" diye bağırdı. "senin aptal kulüben, değil mi?"

O da buna güldü. "Hadi ama bebeğim, Konsey bile bundan daha akıllı. Beni öldürmenin davalarına ne yapacağını biliyorlar. Haberleri dinlemiyor musun? Dünya beni seviyor. Konsey'e ve saf genetik gruplarına karşı çıkacak tepki korkunç olur. Buna cesaret edemezler. Sana sahip olduğumdan şüphelendikleri için buradalar. Ölmemi istedikleri için değil."

Bunu düşünmek bile eğlenceliydi. Ne zaman Sığınak'tan ayrılrsa peşine takılan Konsey askerleriyle kaç kez alay etmişti? Ondan ne kadar nefret etseler de onu öldüremezlerdi ve dahası, ölmesine de izin veremezlerdi, henüz değil. Halkın ona karşı hissiyatı bu kadar yüksek olduğu sürece olmazdı.

Tekrar ona karşı mücadele etti, nefesi kesildi, gözyaşlarını kasıtlı olarak tutması adamın kalbini kırdı.

Onun kokusu, suçluluk, korku, acı ve özlemin karışımı, içinde burkuldu. Onu kaçırdığında bunu tahmin edemezdi. Kızın onu nasıl ateşe vereceğini ve aynı zamanda kalbini nasıl kıracağını.

Ona daha önce hiç hissetmediği şeyler hissettiriyordu ve bunu düşünecek kadar uzun süre durakladığında bu onu çok korkutuyordu.

Kulağını hafifçe ısırdı. "Gerçekten gitmene izin vermemi istiyor musun? Korkuyorsun Scheme. Bu korkuyu ortadan kaldırılabirim."

Dudaklarından şaşkın, neredeyse alaycı bir kahkaha döküldü. "Deli misin sen?"

"Gurur liderim öyle olduğumu söylüyor." Tıpkı bir gün önce yaptığı gibi onu kollarının arasında geriye doğru eğdi. "Onun teorisini test etmek ister misin?"

Çikolata rengi gözleri neredeyse siyahtı, elleri adamın kollarını kavrarken şaşkınlık, tutku ve öfkeyle ona bakıyor, dudakları adamın sikinin tepki olarak sarsılmasına neden olacak kadar ayrılıyordu.

"Kendi sağlığın için tehlikelisin," diye . "O bıçağı kullanmayacağımı nereden biliyordun?"

"," diye itiraf etti küçük bir gülümsemeyle. "Sanırım bunu yapmanı bile bekliyordum."

Bakışları hararetle titriyordu. "Neden bana izin verdin, Tanner? Neden böyle bir şey yaptın?"

Elini uzattı, başparmağı yanağında gezindi, bir damla gözyaşını yakaladı ve uzun saniyeler boyunca düşünceli bir şekilde ona baktı. Bunu kendisine açıklayamazken ona nasıl açıklayabilirdi?

"Çünkü senin için seni esir alan kişiden daha fazlası olup olmadığımı bilmem gerekiyordu." Bakışlarını tekrar onunkilere çevirdi. "Çünkü sen benim için çok daha fazlasısın Scheme,

hiç olamayacağın kadar."

Sıkıca yutkundu, bakışları artık donuklaşmıştı. "Bu çılgınlık."

"Evet, öyle," diye itiraf etti gülümseyerek. "Ama bundan daha çılgınca değil."

Başını ona doğru eğdi. Onun gözyaşlarıyla ıslanmış dudaklarının tadına bakmalıydı. Kadının tatlı tuzlu tadı bir narkotik gibi kafasına girdi. Dudaklarının onunkilere sıcak bir saten gibi dokunması, dilinin bir ateş darbesi olması, aletini daha da sıkılaştırmak ve taşaklarını daha sıkı çekmek için azgın zevk dürtüleri gönderdi.

Öpücüğü onu daha hızlı ısıttı, patlama noktasındaki bir volkandan daha sıcaktı. Bir cehennemin ortasında olmak gibiydi.

"Başka bir erkeğin sana dokunduğunu her gördüğümde deliriyordum," diye homurdandı dudaklarına karşı, gözleri şaşkınlıkla açılırken eli saçlarına dolanarak onu yerinde tuttu.

"Birinin gözetimi izlemesi gerekiyordu." Dişleriyle kadının dudaklarını ısırdı. "İçinizden biri yatakta iş konuşursa diye." Alt dudağını yakaladı, çekti, gözleri ona doğru daralırken dişleriyle kazımaya başladı. "Delirdim," diye tekrarladı. "Her lanet olası seferinde günlerce çıldırıyordum."

Dudakları titredi. "O zaman neden ?"

Kendini onun yüzüne dokunmaktan, parmaklarını narin çenesinde gezdirmekten alıkoyamadı.

"Çünkü bunu başkasının yapmasına dayanamazdım." Onu böyle görmeye cüret eden başka birini öldürmek zorunda kalacaktı. Çıplak. Savunmasız. Hiç bulamadığı bir şeye uzanırken. Bunu onun gözlerinde görmüştü, o tatminsizliği, o ihtiyacı. Tıpkı birlikte olduğu diğer tüm kadınların ruhunda hissettiği gibi.

"Bu seni neden rahatsız etmiyor?" Mahremiyetinin bu şekilde ihlal edildiğini öğrense çok öfkelenirdi. Kollarına yaslanıp ona bakmak yerine gözlerini oyuyor olmalıydı.

Öfkesi bir şeyi değiştirmeyecekti. Şansı yaver giderse, bu onu daha da kızdıracaktı.

Kızgınlık dudaklarını eğdi. "Çünkü başka kimsenin görmesine izin vermedin." Kadının fısıltısı adamın içinden geçti. "Ve çünkü o sendin."

Ve ilk kez durakladı. "Bunun ne önemi var Scheme?"

Elini kaldırıp adamın boynunun kenarına doladığında başını yavaşça salladı. "Bunun neden önemli olduğunu bilmiyorum," dedi, sesi o kadar soğukkanlı, o kadar kasvetliydi ki adamın kalbi sıkıştı. "Ama önemli."

Sonra başını kaldırdı, dişleri adamın alt dudağını erotizmle yakaladı.

"Liste yaptığınızı söylemiştiniz?" diye sordu sonra.

Yavaşça gülümsedi. "Birçok liste yaptım güzel kız, hepsi de seni tam olarak kaç şekilde memnun etmek istediğime dairdi."

"Öyleyse beni memnun et, Breed," diye fısıldadı hararetle. "Bana kaçırdığım her şeyi göster."

Kulağa bir meydan okuma, küstahça bir meydan okuma gibi geliyordu. Ama onun sesindeki çaresizliği duydu, gözlerinde gördü. Buna en az onun kadar ihtiyacı vardı, aralarındaki her dokunuşta oluşan zevk ve sıcaklıkta kendini kaybetmeye ihtiyacı vardı.

Onu kollarına alan Tanner, gözlerini onunkilere kilitlemiş, hisleri ona odaklanmış bir halde yatağa taşıdı.

Kafası karışık, çaresizdi. İçindeki şiddetli acıyı, aralarında hızla yükselen ateşi anlama ihtiyacını hissedebiliyordu.

Neden onun eşi değildi?

Tanner onu yatağa yatırırken yüz hatlarını, yüzünün yumuşak soluk tenini, gözlerinin koyu çikolatasını ezberleyerek ona baktı. Samur saçları etrafına yayılmıştı; kıyafetinin menekşe rengi kadifesi ince vücudunun üzerinde fısıldıyordu.

Mükemmel bir eş olabilirdi. Güçlü iradeli, tutkulu, dayanıklılık ve hayatta kalmak için yaratılmış. Onun eşi olmalıydı.

Onun eşi olacaktı. Bilimi ve Sığınak'taki lanet bilim adamlarını sikeyim. Doğa ya da kan testleri ne karar verirse versin, bu onun kadınıydı. Onu korumak için hayatını ortaya koyacaktı.

"Elbiselerini çıkar. Yavaşça," dedi ona, sesi şehvetinin, ihtiyacının gücünden boğuklaşmıştı.

Elleri uzanma pantolonunun elastik bandına gitti, ardından kalçaları kalkarak pantolonu duygusal kıvrımlarının üzerine itti.

İpeksi karnı hafifçe yuvarlak, yumuşak bir şekilde göründü. Öpülebilir. Sonra yuvarlak, iyi tonlanmış kalçaları, amının çıplak, parıldayan kıvrımları. Kıvrımlarla örtülü bu kıvrımlar öpülebilir olmaktan çok daha fazlasıydı. Yutulabilirdi.

"Hayatımda gördüğüm en güzel lanet olası amcığa sahipsin," dedi ve sonunda yumuşak pantolonu tekmeleyerek çıkardığında iç çekti. "Seni yiyerek saatler geçirebilirim."

Tepkinin parıltısını görmek için tam zamanında kızın gözlerine baktı.

"Bunu senin için hiç yapmadı, değil mi bebeğim?" Adamın parmakları gömleğinin düğmelerine uzanırken, kadının parmakları da gömleğinin eteklerini kavradı. "St. Marks o güzel amcığın kıymetini bilmedi. Ona bir yalamadan ve bir sözden fazlasını vermedi, değil mi?"

Elleri kemerine giderken gömleği yere düştü. "İzliyordun," diye fısıldadı. "Ne düşünüyorsun?"

"Sanmıyorum bebeğim, elindekinin kıymetini bilmediğini biliyorum," diye homurdandı.

O güvenlik kamerası görüntülerini izlemişti. St. Marks, seksin kaçınacak bir kaşıntıdan daha fazlası olduğunu düşünen bir kadınla ne yapacağını bilemiyordu.

Gömlek şişmiş göğüslerini temizledikten sonra başının üzerine geldi. Gözleri karanlık ve sıcak parlıyordu, yüzü şimdi heyecandan kızarmıştı. Neredeyse o kaygan, ıslak amcığın şişmiş kıvrımları kadar kızarmıştı.

Aşağı uzanıp giydiği çorapları çıkarmadan önce kot pantolonunu tekmeledi. Ama gözleri onun bedeninden hiç ayrılmadı. Onu yeterince izleyip izleyemeyeceğini, bir önceki sefer kaçırdığı bir şeyi her gördüğünde şaşırmayacağı kadar uzun süre bakıp bakamayacağını merak etti.

Göğüslerinin alt tarafındaki ipeksi ısıltı gibi. Olgun kıvrımlar, abartılı değil, gerçekten ince değil. Tatlı, yumuşak farklılıklar onu her yönden yetişkin bir kadın olarak ilan ediyordu.

"Bir şey yapacak mısınız, yoksa ölene kadar düşünmeye mi niyetlisiniz?"

Seks konusunda sabırsızdı. Gözetim videolarından onun hakkında öğrendiği şeylerden biri de buydu. Ama yine de St. Marks onun ilgisini çekmek için elinden geleni ardına koymamıştı.

"Bunu düşünmeme gerek yok." Uzandı, kalçasına dokundu, sonra parmaklarını bacaklarının arasındaki ipeksi ıslaklığa götürdü.

Orada, başparmağı kıvrımların tepesinden bakan klitorisinin şişmiş küçük tomurcuğunun etrafında döndü. Kadın adamın dokunuşuyla titredi ve adamın siki de buna karşılık olarak sarsıldı.

"Dudaklarımı tekrar oraya gömmek için sabırsızlanıyorum. Nefes almaktansa seni yemeyi tercih ederim."

Adam parmaklarını çekip yatağa geldiğinde bacakları kıpırdadı ve daha da açıldı. Dün gece sert ve kaba olmuştu. Bu, bunun sürmesini istiyordu. Onu o kadar çok boşaltmak istiyordu ki, işi bittiğinde kadın hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bir orgazmın pençesinde titremekten başka bir şey yapamayacaktı.

"Listemdeki ilk şey dilimin etrafında boşalmanı hissetmekti," diye homurdandı dizlerini onun kalçalarının arasına yerleştirip üzerine eğilirken. "Ve bu iyiydi, Scheme. Gerçekten çok iyiydi."

Ağzına doğru eğilip dudaklarını yudumlarken, parmakları tereddütle omuzlarına doğru hareket ederken gözlerinin içine baktı. Ona her zaman tereddütle dokunurdu. Sanki dokunması gerektiğinden bile emin değilmiş gibi.

Ve kesinlikle dokunmalı.

"Buraya gel, şekerim." Sırt üstü dönerek onu da yanına çekti ve kız şaşkınlıkla ona bakarken sırtıttı. "Tamamen seninim," diye homurdandı, başını aralarına sokmadan önce dizlerinin üstüne çökmesine yardım etti. "Ve sen de benimsin."

"Tanner, bu işe yaramıyor." Beklediği gibi öne eğilmedi.

Başını çevirip dizinin hemen üstüne bir öpücük kondururken elleri kadının kalçalarının dışına doğru kaydı.

"Daha önce denemiş miydik?" Dişleriyle kadının alt baldırını taradı ve etin altında bir titreme dalgalanırken gülümsedi.

"Bu pozisyondan hoşlanmıyorum." Sesi dumanlı ve nefessizdi.

"Daha önce denemiş miydik?" diye tekrar sordu, onu inletmeye yetecek bir güçle kalçasını ısırarak.

Evet, bu hoşuna gitmişti. Karşı dizinin yan tarafını tırmıkladı.

Elleri adamın karnında düzleşti.

"Bunu daha önce de yaptım," diye nefes nefese kaldı. "Hoşuma gitmemişti."

"Hmm." Evet, bunu hatırlıyordu. Bu seferki onu çok kızdırmamıştı, çünkü onun gözlerini izlediğini hatırlıyordu. St. Marks etkisiz olmaktan çok daha az etkiliydi. "Belki bir profesyonelle daha çok seversin."

Tanner başını kaldırdı, dilini şişirdi ve hemen üstündeki sıırılsıklam yarıktan geçirdi. Oradayken, klitorisini narin, mırıltılı bir turla yuvarlamadan önce dilini hassas etin üzerinde gezdirdiğinden emin oldu.

Sarsıldı, tırnaklarını kalçalarının dış kısımlarında gezdirirken yukarıdan bir nefes sesi geldi.

"Bunu yapamam," diye inledi adam kalçalarını kavrayıp dilinin ucunu tekrar amının kıvrımlarında gezdirirken.

"Bunu neden yapamıyorsun bebeğim?" Sesinde mırıldanmayı sürdürdü. Kahretsin, bu sesi ya da dilinin dokunuşunu seviyordu, çünkü nem katlanarak artmıştı.

Mırlamayı tekrar denedi. Bu sefer kelimeler olmadan. Dudaklarını şişmiş kıvrımlara dayarken uzun uzun mırıldandı.

"Aman Tanrım, Tanner." Zayıfladı, eğildi, uzun saçları sikiinin ve taşaklarının üzerine dökülürken başı adamın kalçasına düştü. Ve ah, bunu hissetmek hoşuna gitti, neredeyse onun sert nefesinin etine değmesini hissetmek kadar.

"Bundan hoşlanmadığına emin misin, güzel bebeğim?" Klitorisinin hemen üzerinden tekrar mırıldandı ve dünyanın en güzel görüntüsüyle ödüllendirildi. Diliyle yakaladığı küçük, sıcak bir damla krema.

Ama Scheme. Ah, tatlı küçük Schemer'ı. Onun da kendine has işkenceleri yok değildi.

Başını kaldırdığında keskin küçük tırnakları adamın dış uyluklarına battı, saçları omzunun üzerinden kayarak adamın kalçalarına canlı bir ipek gibi döküldü ve sıcak nefesi adamın sikiinin hassas başının üzerinde gezindi.

Ve lanet olsun, bu çok iyiydi. Dudaklarının arasından hırıltılı bir inilti süzülürken kalçaları tepki olarak yukarı kalktı. Ama bu dilini durdurmadı. Kıvrımların üzerinde alaycı bir şekilde gezindi, onu yaladı, etinde boncuklanan tatlı şurup damlalarını yaladı.

"Mmm. Tatlı." Dudaklarının arasındaki kıvrımlardan birini yakaladı, geri çekilmeden önce kremayı çekti, dilini mırıldanan vuruşlarla klitorisinin etrafında gezdirdi ve daha fazla tatlılık olup olmadığını kontrol etti.

Ohh, evet, işte . Çiy damlaları. Tatlı, şuruplu, kadınsı çiy.

Gülümsedi ve yaladı. Mırıldandı. Etinin üzerine bir hırıltı fısıldadı ve sonra çiy damlaları arttıkça ambrosia'yı yeme şansı buldu.

Luscious.

Rawr.

Patladı.

Scheme dikleşti, orgazmın ateşli şeritleri vücudunun her kasını sıkmaya başladığında boğazından yırtılan sessiz bir çığlık.

"Lanet olsun sana." Titredi, kalçaları adamın yüzünün etrafında kenetlendi ve onu yerinde tuttu. Aman Tanrım, kalçaları kasılırken onu yerinde tutmak zorundaydı.

Zevkin klitorisinde, vajinasında ve rahminde yankılanması ve yeniden yankılanması için zorlarken, mest olmuş ıslak etini dudaklarının ve dilinin üzerinde sürükleyerek sallandı.

Oh, çok iyiydi. Hiçbir şey bu kadar iyi olmamıştı. Ve bu pozisyon hiç iyiye yaklaşmamıştı bile. Bırakın bu kadar iyi olmasını.

Elleriyle kalçalarını bastırıp açarken kıkırdadı ve başını eğdi.

"Ayak uydurabilir misin, Schemer?" Sesinde bir cüret vardı. "Senden daha mı iyiyim?"

Ondan daha mı iyi? O bir fanteziden daha iyiydi. Vibratöründen daha iyiydi. Kahretsin, evet, ondan daha iyiydi.

Ama bu onun ayak uyduramayacağı anlamına gelmiyordu. Kendine ait birkaç numara bilmediği anlamına da gelmiyordu.

Onun tekrar mırıldandığını duyunca ürperdi. Bu lanet mırıltı bu gidişle aklını başından alacaktı. Buna dayanamıyordu.

Öne doğru eğildi, titredi, adam dilini tekrar doymuş etinin üzerinde gezdirirken ürperdi. Hayatında hiç bu kadar ıslak olmamıştı ya da içinde yükselen hisler için bu kadar çaresiz kalmamıştı.

Bu pozisyon her zaman pek rahat olmamıştı. Ta ki şimdiye kadar. Şimdi, altındaki erkeğin beklentisinden kaynaklanan gerginlik yerine, zevk ve kararlılık onu dolduruyordu. Aldığı kadarını verme kararlılığı. Ya da en azından denemek için.

Ereksiyonunun kalın boyu göbeğine kadar yükselmiş, nabız gibi atıyor ve zonkluyordu; Scheme şaftı kavrayıp başını eğdiğinde mantarlaşmış başı ön nemlenmişti.

Ona yetişme şansı yoktu ama bu pozisyonla ilgili önceki deneyimlerinin aksine, gerçekten umurunda değildi. Vücudunun üzerinde titreyen alevler, adil oyun anlayışının önüne geçmişti. Eğer verdiği kadar iyisini almak istiyorsa, o zaman o kendisine dokunurken ona dokunmamayı kabul etmek zorunda kalacaktı, çünkü dokunuşu yıkıcıydı.

Yine de onun tadını alabiliyordu. Kendini tamamen onun verdiği zevke, içinde oluşan duygusallığa kaptırabiliyordu. Açlık, nasıl savaşaacağını bilmediği bir çaresizlikle ona biniyordu.

Dudakları adamın sikinin başını çevreledi, onu içine çekti, sert, satenimsi eti kaplayan nemli özde adamın vahşiliğini tattı. Onun şehvetini, açlığını, kanın ateşli ete doğru sertçe çarpışında ve amının dudaklarında titreşen sert hırıltıda hissetti.

Bu sestten gelen hislerle sarsıldı, nefes almak için savaşırken nefes nefese kaldı, kalçaları daha da alçaldı, vücudu daha fazlasını, her zaman daha fazlasını talep etti.

Dili titredi, yaladı, etini ateşle boyadı ve denerken onu nefessiz bıraktı, gerçekten ona aynı zevki vermeye çalıştı, horozunu kızdırmaya, ağzına emmeye ve onun kontrolünü onunkini baştan çıkardığı gibi baştan çıkarmaya çalıştı.

Ama ona dokunuyor, üzerinde titrerken aç dudakları ve diliyle onu yiyor, sonra sırtını kamburlaştıran ve boğazından bir çığlık koparan bir güçle patlıyordu.

Hiç bitmiyordu. Sinir uçlarından sinir uçlarına, hücrelerden hücrelere sekiyor ve kendini aniden adamın üstünde değil de altında bulduğunda kıvrınmasına neden oluyordu.

"Yetişemiyorum," diye haykırdı, elleri adamın omuzlarını kavrarken ona baktı, kendisinde, ona verdiği zevkin eksikliğinde hayal kırıklığına uğramıştı.

Dudaklarının sıkı ve kontrollü çizgisinde bir gülümseme belirdi.

"Bebeğim, eğer sen ayak uydurabiliyorsan, ben işimi yapmıyorum demektir." Beyaz dişlerinin hınzırca parlaması, kalçalarının arasına geçip eve bastırmadan bir saniye önce geldi.

Nefes ciğerlerinde durakladığında görüşü karardı. Tanrım, bu çok iyiydi. Onu doldurma şekli, yavaşça bastırması, vajinasındaki hassas dokuyu gererek gizli sinir uçlarını ve erojen bölgeleri ortaya çıkarması. Sahip olduğunu hiç bilmediği hassas yerler.

Onları okşadı. İçeri ve dışarı, ileri ve geri çalışarak, onu tamamen doldurana ve onu altında titremeye bırakana kadar kalçalarını onunkine karşı salladı.

"Tanrım, çok güzelsin," diye sonra, sesi boğuktu, açlıkla doluydu. "O kadar güzelsin ki bir erkeğin nefesini kesiyorsun Scheme."

Çok yakındı. Çok yakındı. Orgazmının erişilemeyecek kadar uzakta olduğunu ve ona atlamak için kendi çaresizliğini hissedebiliyordu.

"İşte şimdi," diye inledi dirsekleri ağırlığını onun üzerinde tutarken, elleri kalçalarını kavrarken elleri başını sıkıyordu. "Bunu sevdim Schemer. Bunu çok seviyorum."

"Beni öldürüyorsun," diye inledi. "Benimle alay etme."

"Biraz alay etmek iyidir, sevgilim." Başını eğdi, dudakları sert bir meme ucunu yudumlarken kalçaları kaydı, sikinin başı kadının içine sürtündü ve yaklaşan serbest kalmanın küçük titremelerini başlattı.

"Bu şekilde değil." Bu zevk onu öldürüyordu.

Scheme onun altında sarsıldı, çünkü ateşten bir kama o kadar hassas bir tenin üzerinde geziniyordu ki hazzın titremeleri onu iliklerine kadar sarstı.

"İşte böyle, küçük aşkım." Kalçalarını yavaşça döndürmeye devam etti. "Sadece benim için rahatla. Hiçbir şey yapmana gerek yok, tatlım. Düşünmene gerek yok. Sadece iyi hisset."

Nefes nefese ona baktı. Her zaman bir şey gerekiyordu. Bu iyiliğe karşılık vermek için bir şeyler, herhangi bir şey yapabilecek kadar kontrol sahibi olmak için savaşıırken başı inkârla sallandı.

"Senin içine gömülmek saf zevke bağlanmak gibi bir şey," diye homurdandı başını kaldırdığında, gözleri öyle derin, yanık bir altın rengiydi ki kadının nefesini kesti. "Zihni çalan saf sıcak bir his."

Şehvet, zevk ve çok daha fazlası sıcak derinliklere yansıyor, karşılık verme, ona içindeki her şeyi verme, ona tüm benliğini verme ihtiyacıyla onu dehşete düşürüyordu.

"Sana zevki göstermeme izin ver, Scheme." Onun dudaklarını nazikçe öptü. "Sadece gözlerini kapat. Gözlerini kapat ve sana ne kadar iyi olabileceğini göstermeme izin ver."

Kirpikleri bir kez daha açılmadan önce çırpınarak kapandı. Ona güveniyordu. Ona güvenmek tehlikeliydi.

Parmakları kızın saçlarının arasından geçerken dudaklarından bir kıkırdama döküldü. "Sana meydan okuyorum."

"Ne?" Zar zor takip edebiliyor, zar zor düşünebiliyordu.

"Gözlerini kapatman için sana meydan okuyorum. Sadece arkana yaslan ve seni aldığımı hisset. Sorumluluk yok, Scheme. Düşünmene gerek yok. Sadece benim için hisset. Benim için iyi hisset, sevgilim."

Sonra dudakları onunkileri kapladı, dili dudaklarını yaladı, içeri kaydı, tırnakları onun etini ısırırken ve kalçaları hareket etmeye başlarken son direncini de aldı.

"İyi hissetmek" şu anda içinden geçen duyguları tarif etmiyordu. İçindeki sikinin her darbesiyle onu çılgınca bir coşkuyla, ruhunu yok eden bir zevkle dolduruyordu. Öldükten sonra bile peşini bırakmayacak, ona eziyet edecek bir zevk.

"İşte, tatlı sevgilim." Kız inlemeye, içinden geçen hisle haykırmaya başladığında dudaklarını onunkilerden çekti. "Çok tatlı ve sıkısın. Çok sıcaksın. Sonsuza dek içinde kalabilirim."

Kalçaları onunkilerin altından kalktı, ona uyacak bir ritim buldu, öyle feci bir taleple yükselen zevki arttırdı ki hareketsiz kalamadı.

Yine de ayak uyduramıyordu. Adamın ritmi değişiyor, düzleşiyor, hızlanıyor, sonra yavaşlıyordu. Vücudundan akan terler Tanner'ın vücudunun ona doğru kaymasına, siki vajinasının içinde sert ve derin bir şekilde ilerlerken hassas cildinin ipeksi bir hassasiyetle okşanmasına neden oluyordu.

O ölüyordu. Bu çok fazlaydı. Çok fazla zevk. Çok fazla his. Geri çekilmesi gerekiyordu, en azından bir nebze kontrole ihtiyacı vardı. Sadece birazcık.

"Hayır, yapamazsın." Dudaklarından ilkel bir hırıltı çıktı. "Sakın beni sertleştirme, Scheme. Onu bana geri ver."

Vuruşları değişti. Dudakları onunkileri ısırды. Elleri saçlarında kenetlendi ve onu sertçe, derinlemesine sikmeye başladı. Güçlü vuruşlarla siki bir içeri bir dışarı gidip geliyordu. Okşayarak, yakarak. Her itiş onu daha yükseğe fırlattı, onu sonunda, kutsanmış bir şekilde, öyle güçlü, öyle derin bir patlamayla doruğa ulaşan bir his girdabına fırlattı ki, hiçbir kontrol, hiçbir kısıtlama yoktu. Çaresizdi, kıvrımlı, yakıcı bir his cehenneminin içinde savruluyordu.

Onun altına çöktüğünde, Tanner kasılmadan ve ruhunu delip geçtiğinden emin olduğu kadar içine girmeden önce son bir umutsuz itiş hissetti. Ve sonra Tanner'ın serbest kalışının içinde ıslak ve sıcak bir şekilde fişkırdığını, sikiinin zonkladığını ve bırakırken nabız gibi attığını hissetti.

Ve ondan asla kurtulamayacağını biliyordu. Ölü ya da diri, bu zevke duyduğu ihtiyaç onu takip edecekti. Bu adama duyduğu ihtiyaç sonsuza dek peşini bırakmayacaktı.

Tanner onun yanına yuvarlanıp onu bedenine doğru çekerken Scheme nefes nefese kalmadan nasıl nefes alacağını hatırlamaya çalıştı. O da zor nefes alıyordu, başını saçlarına gömüp omzunu şakacı bir şekilde ısırırken göğsü hızlı körüklerle yükselip alçalıyordu.

"Bir daha bana bıçak çekersen seni tokatlayacağım," diye nefese kaldı.

"Hatırlat da bir dahaki sefere kullanayım." Adam onu tekrar ısırırken dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Hatırlat da bıçakları saklayayım," diye .

Scheme yumuşak bir kahkahayla başını sallarken eli karnının alt kısmına gitti ve derisinin altında hissedebildiği hafif sıcaklığı örttü. Rahminde. O bölgeyi okşadı, en son bir erkeğe inanmaya cesaret ettiğinde kaybettiği her şeyin anısına ruhuna sızan acı. , bu adama inanmasına izin verirse kaybedebileceği her şeyi hatırlattı.

BÖLÜM 15

Tanner tam zamanında gitmişti. Bir erkekle yatmak en tuhaf şeyleri öğrenmenize yardımcı oluyordu. Uyurken bile size karşı ne kadar duyarlı olduğunu. Ama aynı zamanda, bir kadının bir erkeğe karşı bilinçaltında bile ne kadar duyarlı olduğunu.

Adamın yataktan ne zaman çıktığını anlamak için tamamen uyanması gerekmiyordu ve birkaç gün içinde onun odadan ne zaman çıktığını anladığını fark etti.

Ertesi sabah adam yatağı terk ettiğinde, kadın onun hareket ettiğini hissetti. Uyanık olmaktan çok uykudaydı, çünkü kapalı gözlerinin ardında ışıklar parladı ve sonra aniden karardı.

Kahvaltı hazırlayacak durumda değildi.

Adamın onu soktuğu seks nöbetlerinden sonra daldığı derin uykudan uyanmak kolay değildi. Özellikle de uyandığını hissedeceğini bildiği için.

O da babasının malikanesinde yaşadığı yıllar boyunca yaptığı gibi uyukladı. Çakallar orada devriye geziyordu ve babasının verdiği cezalar, ışıklar söndükten sonra evin etrafında dolaşmak için acımasızdı.

Çakal devriyelerinin zamanlamasını yaptı ve onları nasıl kandıracağını öğrendi. Beyin gerektiğinde mucizevi şeyler yapabiliyordu. Kendini uyku ile farkındalık arasındaki o duruma, beyninin her hareketin, her sesin, etrafına yayılan her kokunun farkında olduğu bir yere nasıl yerleştireceğini öğrenmişti.

İnsanlar bazı hayvani farkındalıklara fazlasıyla sahipti. Tanner'ın yürüdüğünü duyabiliyordu; hangi tünelden geçtiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama o giyinip odadan çıktıktan birkaç dakika sonra bir taş sesi duydu. Zayıf. Ses o kadar zayıftı ki beyninin onu tanıması için çok değerli dakikalar geçmesi gerekti ve uyanmak için kendini zorlaması daha da uzun sürdü.

Yataktan kayarak indi ve kıyafetlerini yerden almak için eğilirken etrafında parlayan ışıklara gözlerini kırıştırdı.

Kadife pantolonu karyola masasının diğer tarafında, üst kısmı ise yatağın alt kısmındaydı. Çoraplardan biri yatağın altındaydı; diğerinde ise

yatağın dibine sıkıştırılmış halde bulmadan önce dişlerini hüsrarla sıktı.

Tanner'ın gerçekten de kıyafetlerine daha fazla özen göstermeye başlaması gerekecekti.

Çoraplarını ayağına geçirerek tünellere doğru ilerledi. Aradığı şeyi bulduğunda dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Tanner kesinlikle bir Cins'ti ama önemli bir kuralı unutmuştu. Her zaman anomalilere dikkat etmek. Tanner bir tanesini kaçırmıştı. Taş tünellerin üzerindeki çok hafif tozlu toprak.

Şimdi ayak izlerinin en silik izlerine sahipti, o kadar silikti ki bir gün önce malzeme odasında saklı küçük feneri bulmasaydı onları fark etmeyecekti.

Günlerce tüneller üzerinde çalışmış, paketlenmiş toprağı gevşetmiş, her seferinde bir tünel olmak üzere oraya buraya saçmış ve ayak izlerini kontrol etmişti.

İkinci gün ve bingo. Şansı yaver gidiyordu.

Bugün kaçış günüydü, dedi kendi kendine. Bugün oradan defolup gidecek ve en yakın telefonu bulacaktı. Jonas şimdi onun aramasını bekliyor olacaktı; bir şeylerin fena halde boka sardığını anlayacaktı.

Tanner'ı terk etme düşüncesiyle üzüntüsünü geri itti. Özellikle de bu şekilde. Ama Jonas'ı bulmalı ve ona sahip olduğu bilgileri vermeliydi; sonra Tanner'la ilgilenecekti. Her şeyin bir sırası vardı. Bu kadar kolay güvenemezdi. Kendisinin bu kadar kolay güvenmesine izin vermeyi reddediyordu.

Mağaralardan çıktıktan sonra yönünü bulabilir ve çakallardan kaçabilirdi. Kulübenin etrafındaydılar ve o kulübenin bulunduğu bölgeyi yıllar boyunca kapsamlı bir şekilde incelemişti. Mağaraların kulübenin genel alanından uzakta bir yerde olması gerekiyordu çünkü Tanner'ın mağaraların dışına yaptığı gezilerden sonra geri dönmesi çok uzun sürüyordu.

Ve eğer değilse... Derin bir nefes aldı. Yönünü bulduktan ve bulunduğu yeri anladıktan sonra bunu çözecekti.

Dudağını ısırarak, belli belirsiz de olsa izleri takip etti. Neredeyse birden fazla kez izini kaybediyordu ve her seferinde korkudan yüreği ağzına geliyordu.

Oradan çıkmalı ve Jonas'ı bulmalıydı çünkü Tanner söz konusu olduğunda kötü bir şekilde çöküyordu. Bunu hissedebiliyordu. Birkaç gün içinde

ona istediği her Şeyi vermek; nasıl isterse. Ve her Şeyi riske atarak.

Ona aşık oluyordu.

Bunu kabul etmek yaptığı en zor Şeylerden biriydi. Çünkü bu Chaz'i sevmek gibi değildi. Chaz'le birlikteyken hep bir Şeyler eksikti, kendi içinde tam olarak tamamlanmamıŐ bir Şeyler vardı.

Tanner'da eksik olan hiçbir Şey yoktu ve bu onu korkutuyordu. Çünkü eğer Tanner onu sorgulamak için seksi kullansaydı, o zaman boyun eğeğini biliyordu. Katlanacak ve ona bilmek istediği her Şeyi anlatacaktı.

Tek yapması gereken bir orgazmı engellemekti. Onu bekletir ve sonra ona her Şeyi sorardı. İhanet ettiği hayatlar sonsuza dek yok olabilirdi, çünkü o zayıftı.

Babası onu son kez gömdüğünde haklıydı. Yaşamak için çok zayıftı. İçine doğduğu dünyada hayatta kalamayacak kadar zayıftı.

Yorgun bir Şekilde nefes alarak, bakışlarını Tanner'ın yürüyüş botlarının tünel boyunca bıraktığı belli belirsiz izlerden ayırmadı, ta ki onlar dönüp taş duvarın dibinde durana kadar.

Gözleri kısıldı. Bir duvarın içinden geçemezdi, lanet olsun.

Uzanarak ellerini duvarın üzerinde gezdirdi ve verdiği his karşısında kaşlarını çattı. Taş gibi görünüyordu, neredeyse taş gibi hissediyordu ama bir farkla. Ellerini bir o yana bir bu yana hareket ettiren parmakları sonunda bir taraftaki belli belirsiz çukuru buldu. Parmaklarını oraya geçirerek çekiştirdi ve taşla kaplı bir panelin kayarak açılmasıyla çıkan hafif kazıma sesine Şaşırdı.

Bu, o gittiğinde duyduğu kazıma sesiydi. Sahte bir duvar açıklığı vardı ve onu bulamamıştı. Dar ve kısaydı, ancak beş buçuk metre boyunda ve belki üç metre geniŐliğindeydi. Tanner'ın geçmek için eğilip dönmesi gerekecekti ama bunu çabucak yapabiliirdi.

Orada durdu, diğer tarafta bir yerde bir çıkış bulacağını biliyordu. Ve kendini ilerlemeye zorlamak zorundaydı. Dudaklarını sıkıp bir sonraki tünele doğru ilerlerken bir ayağını diğerinin önüne atmaya zorlamalıydı.

Şimdi pişmanlığın içini parçaladığını hissediyordu, bir kayıp duygusu. Kendini hiç Tanner'la o mağaralarda kozalandığı kadar güvende, emniyette hissetmiŐ miydi?

Öyle olmadığını biliyordu. Onun kollarında, toprağın altında bir sığınak bulmuştu ve bunu bırakmak Şaşırtıcı derecede zordu.

Sanki Tanner'ı bırakıyormuŐ gibi hissetti. Sanki o gizli paneli bularak ona ihanet etmişti. Ona güvenmemişti.

Başını sallayarak devam etmek için kendini zorladı. Ona ihanet etmediğine kendini ikna etti. Onu kurtarıyordu. Eğer casus o değilse, ailesini ve gururlu yeğenini kurtarıyordu. Cyrus Tallant'tan başka kimseye ihanet etmiyordu ve Tanrı biliyordu ki o ihaneti hak ediyordu.

Elini karnının alt kısmına götürdü. Hafif bir yanma hissi vardı, bir gün önce fark edilmeye başlanan ve hafifleyecek gibi görünmeyen bir sıcaklık.

Elbette Tanner'la vizonlar gibi sevişmişlerdi; bu açıklayabilirdi. Vücudu aldığı darbelere alışık değildi. Sevdiği vuruşlara. Arzuladığı. İhtiyacı vardı.

Dudaklarına acı bir gülümseme dokundu. Tanner'la tattığı zevki hiç tatmamıştı -şiddetli, cehennem gibi ateşli ve her şeyi tüketen. Onunla seks yapmamıştı. Onu becermemişti. Onunla sevişmişti ve bunu biliyordu.

Her dokunuşunu ezberledi. Her tadı, çıkardığı o küçük seslerin her birini seviyordu. Hırlama ile mırıldanma arasında bir şey gibi, bazen ona sinirlendiğinde, çoğunlukla da ondan zevk aldığında. Ve onun kendisinden zevk aldığını biliyordu.

Onun babasıyla işbirliği içinde olabileceğine dair şüpheleri her zaman boşa çıkmıştı. Onunla birlikte olmaya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Bunu onun içinde hissedebiliyor, kendini her geri çektiğinde ve onun da dokunmasına izin verdiğinde vücudunun sert, gergin gücünde görebiliyordu.

Tanrım, ne yapıyordu? Özgürlük bu kadar yakınken bile kendini, belki de onu sevdiğine ikna ediyordu. Birazcık mı?

Kendi hayatını ve diğer pek çok kişinin hayatını belki de bir şey uğruna takas etmeye hazırdı.

Erkek zevki berbattı ve bunu biliyordu. İlk sevgilisi Chaz bir suikastçiydi. İkincisi de pek iyi değildi. Tek fark, babasının örgütünün bir parçası olmamasıydı. Sadece olmak istemişti. Üçüncüsü. Gerçek bir kazanan vardı. Sık sık gittiği kulüplerden birinde tanıştığı sevgilisi aslında gizli bir federal ajandı. Aslında, evli bir gizli federal ajan.

Cyrus bunun için onu cezalandırmaktan gerçekten zevk almıştı. En azından ajanı öldürmemişti. Hayır, Cyrus Tallant işe yarar yetenekleri hemen öldürmezdi. Hayır, evli ajan hâlâ Cyrus Tallant tarafından şantaja uğruyordu.

İki sevgilisi daha olmuştu, kısa süreli ilişkiler, isimlerini bile hatırlamamak için kendini zorladığı adamlar. Hoş, sade erkeklerdi ve onları kurtaran şey sıcaklıklarıydı. Birkaç kısa hafta boyunca kendisini sıcak tutmalarına izin vermişti.

Tüneldeki dönemeci döndükten sonra bir diğerine geçti. Bu lanet yeraltı yolu ne kadar uzağa gidiyordu ki? Sanki sonsuza dek yürüyormuş gibi hissediyordu.

Ve her adım daha çok acıtıyordu. Tanner'dan kaçmaya yaklaştıkça canı daha çok yanıyordu. Göğsünün ortasında fiziksel, yakıcı bir ağrı.

Sağduyusu, geri dönmesini fısıldayan zayıf dizli küçük romantik her neyse ona bağıırıyordu. Yatağa dönmesini. Tanner'ı bekle. Kulübesinin etrafını saran askerleri kontrol ediyordu, diye fısıldadı o bilinmeyen ses kafasının içinde.

Aptal budala, kapa çeneni, diye bağırdı sağduyusu. Muhtemelen şu anda bile babasına rapor veriyordu.

Ama sana zarar vermedi. Senin için endişeleniyordu.

Cevapları istiyor, senin yaşlı bedenini değil.

İç çekti. Kendini yaşlı hissediyordu. O kadar yaşlıydı ki zaman zaman ruhu büzüşmüş gibi hissediyordu,

Kur

u. Tanner ona dokunana kadar.

Başka bir virajı dönerken, çıkış yolunu gördü. Orada, taşın içinde, tavana çıkan metal bir merdiven ve taş kaplama gibi görünen bir şeyin etrafında hafif bir girinti vardı.

Özgürlük.

Gözünden bir damla yaş süzüldü.

Scheme parmaklarını birbirine sürtmeden önce nemi yavaşça sildi ve çıkışa bakarken zayıflık belirtisini içine çekti. Artık kaderle yüzleşme vakti gelmişti. Kader. Karma. Hangisi olursa olsun, babasının aldığı canların bedelini ödeme zamanıydı.

İncil'de bir ayet yok muydu? Babanın günahlarının bedelini oğlun ödemesiyle ilgili bir şey? Şey, o bir oğul değildi, ama ödeyebilecek tek çocuktu.

Merdivene tutunup kendini yukarı çekti ve elinin düz üstündeki taşı kenara itti.

Özgürlük.

Peki neden daha çok esarete dönüş gibi hissettirdi?

"Tanner, evlat, sorunlarımız var."

Tanner, Çakal ve Kabal'ın hemen arkasında çömelmiş, kısık gözleriyle sabahın erken saatlerinde uçurumlarla kaplı vadiden yükselip kulübesinin bulunduğu yüksek sırtı saran sisleri deliyordu.

"Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?" diye mırıldandı, gözleri yarım düzine Konsey askeri ile mağaralardan birkaç mil uzaktaki küçük binanın etrafında hareket eden dört Irk İnfazcısı arasındaki hassas dansı takip ediyordu.

"Birkaç şeyi kontrol ediyorum," diye mırıldandı Çakal'ın yıkık sesi. "Konsey askerlerinin kulübeyi gözetlemesini bekliyorduk. Jonas'ın adamlarının da orada olmasını beklemiyorduk."

"Burada olduğunuzu biliyor mu?" Tanner, Jonas'ın onlara aktif görevde kalmalarını emrettiğinin farkındaydı. Saatler sonra Cabal onu ve Büro'dan çıkıp gitmişti. Cabal'ın anlattığına göre Jackal da sırtarak onu takip etmişti.

"Bir bok bilmemeli," diye homurdandı Cabal. "Önce Sığınak'a gittik ve oradan sıvıştık. Bu arada, Callan geri döndüğünüzde kışınıza tekmeyi yiyeceğinizi söyledi."

Tanner, kara savaşlarında kullanılan kısa menzilli, çok amaçlı gözlükler olan noc'ları Cabal'ın yüzünden çıkarıp gözlerine yerleştirirken homurdandı.

Orospu çocuğu. Konsey askerleri ve infazcılarının her biri diğer grubun orada olduğunu bilmiyormuş gibi davranıyordu.

"Vahşi," diye mırıldandı. "Bu da neyin nesi böyle?"

"Konsey ekibi en iyilerinden yarım düzine kadar," diye fısıldadı Çakal. "Sadece olağanüstü durumlarda çağırdıkları adamlar çünkü hizmet için bir kol ve bir bacak talep ediyorlar. Onlarla patty-cake oynayan Breed'ler Jonas'ın Alfa Takımı dediği şeyin bir parçası. Onlar en iyinin de en iyisi. Jonas her birini bizzat işe aldı."

"Alfa Ekibi'nin diğer yarısı Sığınak'taki iletişim kulübesinin etrafında toplanmış durumda ve kullandıkları bazı ekipmanlar kesinlikle standart değil."

"Gibi mi?"

"Kısa menzilli iletim yer belirleyicileri ve çevirmenler gibi." Cabal gözlerini ona dikti. "Gelen ve giden her mesajı dinliyorlarmış ve Callan'a haber verilmemiş. Son duyduğumuzda o ekipman Ar-Ge'den bile geçmemişti."

Jackal sözlerine şöyle devam etti: "Eğer söylediği her şey iseler, o zaman belirli kelimeler ya da ifadeler için programlanabilirler ve aynı zamanda insanoğlunun bildiği her lanet frekansı izleyebilirler."

"Peki ya şifreleme?" Tanner, Sığınak'tan Tallant'a yaptıkları birkaç iletimin karmaşık bir şekilde şifrelenmiş olduğunu biliyordu. "Tek ihtiyacınız olan şifreleme anahtarları," dedi Çakal. "Ve bahse girerim burada bir şey bulmuşlar. Prensensinizin radyosu var mı?"

"Mümkün değil." Tanner başını iki yana salladı. O mağaralardan hiçbir şey çıkmadığını şüpheyi bırakmayacak kadar iyi biliyordu.

"Anlaştık." Cabal'ın sesi bir fısıltıdan daha azdı. "Peki söyle bana, buradaki parti nedir?"

"Mağaraları biliyorlar," diye önerdi Çakal. "İki takımın da böyle korkakça davranmasının tek nedeni bu. Aynı şeyi arıyorlar."

"Jonas önceki gece Sığınak'a gitti," diye düşündü Cabal. "Onun ve Callan'ın birbirlerine kükrediklerini duyabiliyordunuz ama başka bir şey yoktu."

Tanner yüzünü buruşturdu. "Onu arıyorlar." Parmaklarını acımasızca saçlarının arasından geçirdi. "Tallant'ın çaba göstermesini anlayabilirim ama neden Jonas?"

Cabal endişeyle ona baktı.

"Burada cehennemden gelen bir operasyonun var Breed," dedi Jackal ve içini çekti. "Nasıl oynayacağız?"

Çakal dönüp ona baktı. Şakağından gözüne ve burun köprüsüne, oradan da karşı yanağına doğru uzanan yara izi ona vahşi bir görünüm veriyordu. Neredeyse siyaha çalacak kadar koyu lacivert gözleri ve omuz hizasındaki siyah saçları da pek yardımcı olmuyordu.

Otuz dokuz yaşında olmasına rağmen emekliliğinin yaklaştığına yemin ediyordu ama Konsey askerleri, üstünlükçüler ve onların safkan kuzenleriyle mücadele etme düşüncesi bile bakışlarını neşeye parlatıyordu.

Tanner konuşmak için ağzını açmıştı ki kemerindeki sessiz alarmin titreştiğini hissetti.

"İhlal," diye tısladı.

Üç adam dönüp ormanın içinde eriyerek kayalıklara ve mağaralara doğru koşarken Konsey askerleri ve Irk İnfazcıları unutulmuştu.

Scheme orada bulunduğu her gün o lanet çıkışı arıyordu, bunu biliyordu ama bulabileceğine inanmıyordu. Onu bulma arzusu olduğuna da inanmıyordu. Bulmuş olsa bile, aynı tünelden asla iki kez geçmediğinden ve her ayrıldığında uyuduğundan emin olmuştu.

Bu, muhtemelen başka birinin gizli girişi bulmayı başardığı anlamına geliyordu.

Ve Scheme savunmasızdı.

BÖLÜM 16

Gün ışığı bile denemezdi. Ve bir ormanda mıydı? Ağaçlar, çimen, toprak zemin, böcekler ve sümüksü orman şeyleriyle mi?

Ewww.

Yüzünü buruşturan Scheme, kapak taşından girdiği mağaranın dar girişinde durdu ve ötesindeki puslu, ıslak görünümlü araziye baktı.

Bu sis değildi; bununla başa çıkabilirdi. Buna alışkındı. Bu havada asılı duran ve dokunduğu her şeyi nemlendiren ıslak bir sisti.

Ve kuşlar vardı. Güvercin yoktu. Kuşların gerçekten de sırf zevk için kafanıza pisleyip pislemediklerini merak etti. Bunu bir yerlerde duymuştu. Şu anda tam olarak nerede olduğunu hatırlayamıyordu.

Mağaranın dar girişinden dışarı adımını attığı anda çorapları onarılamayacak şekilde kirlenecekti. Asla temizlenemeyeceklerdi. Nem, güzel kadife pijamalarını mahvedecekti ve onlar gerçekten de en sevdiği çiftti. Ne yazık ki bavulunda daha dayanıklı bir şey yoktu.

Gerçek bir ormandaydı. Birkaç dakika sürdü ama Tanner'ın kulübesinden birkaç mil uzakta, genel olarak hangi bölgede olduğunu biliyordu. Çakalların onun bu civarda olduğunu asla bilemeyecekleri kadar uzaktaydı. Tanner'a göre mağaraların olduğu bölgede değillerdi, sadece kulübedeydiler. Ve rüzgarın yönü de onunla birlikteydi. Kulübeden vadiye doğru akıyordu. Ve o da yukarı doğru gidiyordu.

Ana yola ulaşmak için hangi yöne gitmesi gerektiğini biliyordu. O yol üzerinde birkaç ev vardı. O evlerden birine en fazla yarım saatlik yürüme mesafesindeydi.

Bunun için yapacak bir şey yoktu. Kendini ormanda yürümek zorunda bırakacaktı. Kahretsin, nerede olduğunu bilmemesi iyi bir şeydi.

kaçmaya çalışmadan önceki haliydi. Tanner'ın rahat ve sıcak yatağında da kalabilirdi.

Bunun üzerine dudakları alaycı bir şekilde eğildi. Daha iyi biliyordu, kaçmak çok önemliydi, ama kendine aksini söylemek gerçekten güzeldi. İlk adımı atmak o kadar da zor değildi. Belki de.

Kime yalan söylüyordu? Doğayla arası iyi değildi. Beton ormanını seviyordu. D.C. ve New York onun için mükemmel yaşam alanlarıydı. Cyrus Pennsylvania'daki malikâneyi tercih ediyordu ama orası bile güzelce düzenlenmiş, tüm modern olanaklara sahipti ve çok güzel nüfuslu bir şehrin sınırlarının hemen dışında yer alıyordu.

Bırakın gerçek bir şehri, buranın yüz mil yarıçapı içinde bir Starbucks olduğundan bile şüpheliydi. Ama tek ihtiyacı olan bir telefonda. En fazla yarım saat sonra bunu da halledebilirdi.

Tamam, başka seçeneği yoktu. Tanner nadiren birkaç saatten fazla kalmazdı; yakında dönecekti. O bunu yapmadan önce bir telefon bulmalıydı.

Tekrar dışarı baktı.

Elinden gelenin en iyisini yaparak mağaranın dışına adım attı ve ayağı zemini kaplayan gevşek yapraklar, çimen ve toprakla temas edince hemen yüzünü buruşturdu.

Çorabı hemen ıslandı. Bu hiç hoş olmayacaktı.

Derin bir nefes alarak kendini koruyucu taş barınaktan dışarı zorladı ve yukarı çıkan zayıf bir patika boyunca ilerlemeye başladı.

Mağaralar aşağıdaydı. Bu karmaşanın dibinde kesinlikle kimse yaşamazdı ve tek bir ev bile göremiyordu. Yani yukarıda olmalıydılar. Bu kadar basit. Bunu yapabiliirdi. Tek yapması gereken yukarı çıkmaktı.

Çok .

Asansör olmaması çok kötü.

"Orospu çocuğu. Çıkış yolunu bulmuş." Tanner mağaranın girişini tarayarak Scheme'in kokusunu, kararlılığını, tereddütlerini ve üzüntüsünü içine çekti. Kokular taze ve güçlüydü. "Fazla uzaklaşmış olamaz."

"Evet ve bir sumo güreşçisi gibi yol açıyor," diye homurdandı Çakal. "Ben izlerini temizlerken sen de oraya git ve onu bul. Bahse girerim her

Breed, Konsey askeri ve infazcı şimdiye kadar onun kokusunu almıştır."

"Onun kokusuna kimin ihtiyacı var? Havadaki rahatsızlığı duyabilirsin," diye tersledi Cabal, Tanner'ın peşinden hızla giderken.

Ve Çakal haklıydı; dağa tırmanırken her şeyi berbat etmişti. Yerden kopmuş yapraklar, kaydığı yerden bulaşmış otlar, kırılmış dallar, yapraklar ve çalı çırpı. Bunları temizlemek ve lanet olası girişi tespit edilmekten korumak tam bir baş belası olacaktı.

Kıçına kürek çekecekti.

"Çakal'ın yanına dön." Cabal'a döndü, diğer adam kısa bir süre geri çekilince hırladı. "İkinizin Konsey'i ve uygulayıcıları onun izinden çekmenizi istiyorum. Bunu nasıl yaptığınız umurumda değil."

Cabal ve Scheme'i henüz yüz yüze getiremezdi. Henüz değil, içinde çılgılık atan hayvanla başa çıkana kadar değil.

Cabal geri döndüğünde Tanner başını kaldırdı, havayı kokladı ve yukarı doğru yöneldi. Ağzında sert bir gülümseme belirdi. Konsey Irkları'nın ya da Jonas'ın infazcılarının onun kokusunu bu şekilde yakalaması daha zor olacaktı. Onu mağaralara geri götürdüğünde, giriş mağarası sterilize edilecek ve kokusu dağılacaktı. Cabal bile bilmeseydi onun nerede olduğunu anlayamazdı. Örtü taşı mağaranın girişine mükemmel bir şekilde uyuyordu; ne koku, ne ses, ne de kayanın altında ne olduğunu gösterecek hiçbir şey fark edilmeyecekti.

Sadece onu mağaralara geri götürmesi gerekiyordu.

Dağa çıkan zayıf patika boyunca ilerleyen Scheme başını eğdi ve gözlerini açık tutmak için mücadele etti. Bu bir hataydı. İçindeki şey, göz kamaştırıcı bir bilgiyi ona haykırıyordu.

Tanner'ı terk etmek değildi. Ona güvenmek. Cevap buydu. Ne kadar mantıksız görünse de, ondan ne kadar şüphelense de, varlığının her zerresi onun için ağılıyordu.

Ona güvenmek zorundaydı.

Dağın daha yukarısındaki düz bir araziye ulaşan Scheme durdu ve sırtını bir ağaca dayayıp gökyüzünün parıltısına bakmadan önce alnındaki teri sildi.

Daha ileri gitmek istemedi.

Aşağıdaki vadiye baktı ve yorgun bir nefes verdi. Savaşmaktan yorulmuştu. Ona duyduğı ihtiyaçla, ona karşı hissettiğı duygularla savaşmaktan yorulmuştu. Yalnız olmaktan yorulmuştu. O kadar yalnızdı ki güvenemiyordu; gülemiyor ya da sevemiyordu.

Tanner'ın ona sunuyor gibi görüldüğü şeye tutunmak için savaşmak zorundaydı. Güvenlik. Güvenlik. Onun sevgisi. Belki de onun sevgisi. Belki de o kadar büyüktü ki geri dönüp ona koşmaya hazırđı. şu anda.

Ağaçtan hızla doğruldu, döndü ve ölümlle yüz yüze geldi.

"Aptal sürtük." Babasının en acımasız kanlı askeri Dog, devasa bir kayanın arkasından çıkıp onun yanına gelmişti. Zalim yüzünü elik grisi gözleri daha da belirginleştirmiş, dudakları hırlayarak geriye çekilmiş, kıvrık köpek dişleri şafağı delen zayıf güneş ışığında parlamıştı.

"Kucak köpeğı," diye karşılık verdi. Korku gösterme. Cyrus'un evcil hayvanları söz konusu olduğunda bunu uzun zaman önce öğrenmişti.

Dudakları seğırdi. Bunu her zaman yaparlardı, kendini beğenmiş bir gülümsemeden, memnuniyetten sadece birkaç saniye sonra. Babasının organizasyonunda kelimenin tam anlamıyla en tepedeki adamdı. Coyote'leri, dışarıya gönderilen görevleri ve bunların hazırlanmasını o kontrol ediyordu.

Babası kadar şeytani ve iki kat daha tehlikeliydi. "Diri diri gömülmeyi seviyor olmalısın."

Gri gözleri sürekli etrafı tarıyor, izliyor, etraflarındaki kokuları içine çekerken burun delikleri açılıyordu.

Tanner hangi cehennemdeydi? Biraz yardıma ihtiyacı olabilirdi.

"Bana düşünmek için zaman kazandırıyor," diye alay ederek geri çekildi ve dizleri titrediğı için neredeyse tökezliyordu. Babasının tüm Irkları arasında bununla karşılaşmak zorunda kalacaktı.

Onu takip etmek yerine çömeldi ve bakışlarını ona dikti. Bir metre yirmi santim boyunda, kas yığınlarıyla kaplı bu adam, bulanık gri gözleri ve siyaha çalan gri saçları olmasaydı da heybetli olabilirdi. Konsey'in şimdiye kadar yarattığı en acımasız akal olduğı söylenirdi.

"Eğer seni canlı getirirsem, baban seni gömmeden önce seni beceririm." Alaycı bir zevkle gülümsedi. "Önce seni yıkamam gerekecek. Kedi kokusu duyularımı rahatsız ediyor."

Önce gömülmeyi tercih ederdi.

"Sikişebiliyor musun?" Alaycı bir tavırla gözlerini büyüttü. "Cyrus ne zamandan beri küçük hayvanlarını hadım etmeyi bıraktı?"

Dudakları gerildi.

Bu Cyrus'un en sevdiği kontrol önlemlerinden biriydi. "Tallant'a ana laboratuvarıdan gelmedim, küçük kız," diye hırladı. "Bunu unutuyorsun."

Tamam, onun hatası. Belki de Dog'un hâlâ erkeklik organları vardı. Bu da onu daha tehlikeli yapıyordu. Ve haklıydı; babasına Tallant'ın kontrolündeki laboratuvarlardan gelmemiştir. Konsey'in kendisinden gelmiştir. Onu kimin ya da neyin eğittiğini kimse bilmiyordu, en azından Cyrus bilmiyordu, ama onun yaratılmış en usta katillerden biri olduğu inkâr edilemezdi.

Bir adım geri çekildi. Ondan kaçmanın kendisine bir faydası olmayacaktı.

Oh, bu sadece kötü bir fikirdi. Kötü. Kötü. Kötü. Kötü. Kötü.

"Baban o Breed'in kokusunun üzerine sinmesinden hiç hoşlanmayacak." Şaşırtıcı bir şekilde, Dog gömleğinin cebine elini attı, ince bir puro çıkardı ve doğrulmadan önce yaktı.

"Babam bir Cins değil. Benim kokumu alamaz." Daha da geri çekildi.

Eminim Tanner şimdiye kadar mağaralara dönmüştür. Onun kaybolduğunu biliyordur. Takip ediyor olmalı. Buralarda bir yerde olmalı.

Çılgınca etrafına bakındı.

"*Tsk, tsk*, küçük prenses," diye mırıldandı Dog. "Peki, geçen hafta nerede saklandığını söylemek ister misin? Belki babanla konuşup seni tekrar o tabutta ölüme terk etmektense vurmasını sağlayabilirim. Bu sefer sonsuza kadar."

Sesi soğuk ve acımasızdı. Tanrım, ondan nefret ediyordu. Onun sakince bir odaya girdiğini ve Cyrus'un askerlerinden birinin boynunu, silahlarını özensiz kullanmaktan başka bir şey yapmadığı için kışkırtıldığını görmüştü.

Ve bundan zevk almıştı. Onun gözlerindeki zevki, yüzündeki gergin ifadeyi görmüştü. O günden sonra bir daha asla operasyon toplantısına katılmamaya karar vermişti.

"Bana cevap vermedin." Sesi tehlikeli bir şekilde alçaldı.

"Oh, burada ve orada." Elini ormanı kapsayacak şekilde salladı. "Bir ağaç diğerine benziyor, bilirsiniz."

Peki neden o mutfak bıçaklarından birini yine yanında götürmemiştir?

Evet, çünkü Tanner'ın onu durduracağını düşünmüştü. Bu doğru. Nedense onun Süpermen olduğunu düşündü.

Etrafına bakınırken Dog'un dudakları kıvrıldı. "Evet, sanırım öyle." Purosunu çekti ve ona dönmeden önce bir dizi duman halkası üflledi.

Adam onun üzerine atlamak için bir hamle yapmadı. Başını eğdi ve bir kez daha kullandığı patikadan aşağı bakarken merakla onu izledi.

"Merhaba Tanner," diye .

Scheme dönerek yüzünü tanıdık gelen geniş bir göğse çarptı. Kalp atışları hızlandı, parmakları adamın gömleğinin kumaşına dolandı ve dudaklarından küçük bir çığlık koptu.

Ona doğru sürünmeye çalıştı.

Adamın kolu kadının etrafında sıkılaştı, kasları kasıldı ve onu boğan tehlike hissinden saklanmak için neredeyse bedenine tırmanmasına izin verdi.

"Kıçına şaplak atacağım." Kızın kulağına doğru hırıltılı bir hareket yaptı. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Sözler, sözler." Ona bir sülük gibi yapışmıştı ve onu bırakmaya hiç niyeti yoktu. "Sadece beni ondan uzaklaştı. Şimdi iyi olur."

Güçlü bir kol onu sarmış, göğsüne bastırmış, sıcaklığını, güvenlik ve koruma hissini içine çekmesine izin vermişti. Tepkiden titriyordu ve onu gördüğü için o kadar mutluydu ki gözyaşlarını kırıştırmak zorunda kaldı.

Tanner'ın Çakal'a "kaç kişi var?" diye sorduğunu duydu.

"Yarım düzine. Gözcü pozisyonu aldım," diye cevap verdi Dog, biraz da eğlenerek.

"Kaç Cins?"

"Sadece ben," diye cevap verdi Dog. "Senin infazcıların kazayı araştırmaya başlamadan ve ormanın içinde patlamadan önce onu buradan götür. Ona bu tepelerde sesin nasıl taşındığını anlatmadın mı?"

Scheme başını yavaşça çevirdi, gözleri kısıldı.

Dog silahını çekmemişti. Kayaya yaslanmış, purosunun tadını çıkarıyordu, sanki ormanda keyifli bir yürüyüş yapan bir adam gibiydi.

"O da Jonas'ın mı?" Tanner sordu

Scheme, onu kastettiğini varsaydı.

"Buna sadece Jonas cevap verebilir." Köpek omuz silkti. "Ben Jonas'a ait değilim, kedi. Bu hataya düşme." Sesinde tehlikeli bir yan vardı. "Ona daha fazla işkence etmek için bir neden göremiyorum. Eğer onu kendinden kurtarabilirsen, o zaman sana daha fazla güç verir. Beni onun beynine bir kurşun sıkma zahmetinden kurtarırsın." Gülümsemesi acımasızdı.

Tanner hırladı ve bu onun için kullandığı o alçak, mırıltılı gümbürtü değildi; bu seferki saf tehlikeydi.

Dog, Tanner'a sırtını dönüp dağa doğru ilerlemeye başlamadan önce başını yavaşça eğdi.

"Acele et, kedi," diye yumuşak bir şekilde önerdi. "İyi ruh halim uzun sürmez."

Köpek bakmak için geri döndüğünde, gitmişlerdi.

Dog purosunu dudaklarının arasına sıkıştırıp uçurumun tepesine geri dönerken başını sertçe salladı. Piç kurusunu bir daha görme umudu yoktu. Tanner bu tepeleri çoğu erkeğin kendi vücudunu tanıdığı gibi tanıyordu. Ama deneyebilirdi. Breeds'in bu dağlarda saklandığı yeri bulmak onun için büyük bir başarı olurdu. Patronu yıllardır orayı arıyordu.

Lanet olsun, bu dağlarda her ne halt oluyorsa çirkinleşmek üzereydi. Yanılmıyorsa Scheme Tallant ve Tanner Reynolds çiftleşmişti.

Kokusu havayı yumuşak, sarhoş edici bir dem gibi doldurmuştu. Çok hafifti, neredeyse hiç yoktu ama çok açıktı. O Tanner'ın eşiydi. Ve çiftleşmiş ırklar ölümcüldür. Çiftleşmemiş olanlardan çok daha tehlikeliydiler; bunu bilmek için sebepleri vardı.

Bok gittikçe derinleşiyordu. Dog kendini bu bataklığa saplanmaktan kurtarabilmek için dua etti. Herkes için durum aynıysa taşaklarını tutmayı tercih ediyordu. Ve eğer o kıza bir şey olursa patronu onları vücudundan ayırmakta hiçbir sorun yaşamayacaktı. Hem de hiç. Patronu Bollen, hoşnutsuz etmek isteyeceğiniz bir adam değildi. Ve Bollen'in patronu Jonas Wyatt daha da tehlikeliydi. Lanet olsun. Son zamanlarda işler iyice sarpa sarmaya başlamıştı. Hem de çok.

BÖLÜM 17

Tanner onu ormana doğru götürmeye zahmet etmedi. Dog onlara arkasını döner dönmez, onu omzunun üzerinden çevirdi ve hareket etmeye başladı. Kız çığlık atmaya ya da bağırmaya cesaret edemedi. Her iki adamdan da yayılan gerilimi, tehlike ve ölümcül şiddet havasını hissedebiliyordu. Bu yüzden, tünellerin kapak taşını tutan küçük mağaraya girene kadar gerekli protestoları geri çekti.

Dog'un neden kaçmalarına izin verdiğini o bile tahmin edemiyordu. Bunun şokunu yaşıyordu. Dog asla merhamet göstermezdi ve hiçbir görevde başarısız olmazdı. Asla. Şimdiye kadar. Kafasına silah dayamadan gitmelerine izin vermişti.

"Tek kelime bile etme," diye tısladı Tanner onu ayağa kaldırırken, burnu neredeyse onunkine değiyordu, altın rengi gözleri bastırılmış alevlerle yanıyordu. Onun gözlerinde kırmızı damarların titreştiğine yemin edebilirdi.

Yavaşça başını salladı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve bu olağandışı karşısında neredeyse nefesini tutuyordu. Daha önce hiç kimse Tanner'ı öfkeli gördüğüne dair bir raporla Konsey'e dönmemişti. Eğer böyle bir şey varsa, şakacı bir şekilde caniydi. Tanner'da böyle bir şey olduğundan emindi. Ama asla gerçekten öfkeli değildi. Asla öfkelenmemişi.

Artık öfkeliydi.

Hırlayarak döndü ve onu açık girişe doğru sürüklemek için bileğinden yakaladı.

"Aşağı." Deliği işaret etti.

Zevkle. *Ona* iki kez söylemesine gerek yoktu.

Scheme poposunun üzerine çöktü, ayaklarıyla merdiveni bulmak için bacaklarını deliğe doğru salladı ve gitti.

"Aman Tanrım!" Tanımadığı birinin sert ve vahşi ifadesiyle yüz yüze geldiğinde korkmuş küçük bir fare gibi çığlık attı.

Bütün ırkları tanıyordu.

Geri çekilirken topuğunun arkası merdivenin kenarına takıldı ve dengesini bozarak onu duvara fırlattı.

Bir saniye sonra ucube Kedi Adam tünele girdi, çömelmiş, hırlıyordu. Sesi tüylerini diken diken etti.

"Dur , koca ." Adam geri çekildi, ellerini dikkatle önünde tutuyordu. "Ben sadece düşmediğinden emin olmak için buradaydım."

"Aşağı nasıl inileceğini biliyorum," diye tersledi. "Tanner, el feneri hangi cehennemde? Göremiyorum."

Diğer adam her kimse, Tanner'ın boğazından gelen sesler bir gösterge ise, varlığının kesinlikle sorgulanmasından ciddi şekilde korkuyordu.

Hâlâ hırlıyordu. Korkudan midesine kramplar girmesine neden olan tehlikeli, pek de rahatsız edici olmayan bir ses. Kendisi için değil.

Ona doğru döndü, gözleri loş ışıktaki neredeyse parlayarak ona baktı.

"Beni cidden kızdırmaya başlıyorsun."

Kız daha fazla bir şey söyleyemeden adam onu kaldırdı. Onu sarımsı ya da sürükledi; omzunun üzerinden şaşkın yabancıya hırlamadan önce onu kollarına aldı.

Ya da en azından onun için bir yabancıydı.

"Ben sadece taşı yerine koyacağım." Diğer adam boğazını temizledi. "Sen devam et ve ne yaparsan yap. Ben burada Cabal'ı bekleyeceğim."

Tanner'ın vücudu daha da gerildi.

"Kes şunu." Adamın göğsüne sert bir tokat attı. "Bu ses gerçekten sinirlerimi bozmaya başladı. Bundan hoşlanmıyorum."

Şaşırmış bir şekilde ona baktı.

"Öfkelenip çılgına döndüğünüzde büyümek bir şeydir. Bu birini öldürelim gümbürtüsü beni gerçekten hasta ediyor. Eğer durmazsa üzerine kusacağım."

Tanner'ın arkasından bir kahkaha sesi geldi. Kaşlarını çatarak Tanner'ın omzuna baktı ve bakışlarını tekrar tehlikeli Bengal cinsine çevirdi.

Dudakları kıvrılmıştı, belki de gülümsüyordu. En azından artık hırlamıyordu. Yüzündeki gülümseme pek de rahatlatıcı değildi. Biraz sert, hesapçı ve öfke doluydu.

"Başım belada, değil mi?" diye sordu, ona bakarken ellerini göğsünde düzleştirdi. "Ne kadar?"

"Bolca."

Sinirli bir şekilde dudaklarını yaladı.

"Çok iyi bir açıklamam var."

"Hayır, yok." Kolunu beline dolayan adam, onu ayaklarından kolayca kaldırdı ve tünelde ilerlemeye başladı.

"Yürüyebilirim."

"Ben de gördüm," diye hırladı. Hırıltılı bir ses değildi ama ölüm geliyor sesi de değildi.

"Gerçekten iyi bir açıklamam var." Boğazını temizledi, bunun ne kadar kötüye gideceğini merak ediyordu.

"Tünellere giren Coyote askerleri var mıydı?" diye sordu. "Umm, hayır."

"Elbette, ne kadar aptalım," diye tersledi. "Eğer olsaydı kapak taşına ulaşamazdın. Tek giriş, tek çıkış."

"Bu senin için oldukça aptalca," diye belirtti. "Her şey olabilir. İkinci bir kaçış yolu her zaman tavsiye edilir."

Bunu pek de iyi bir şey olmayabilirdi. Bir saniye sonra kendini sıkıca duvara yaslanmış, ayakları hâlâ zeminin üzerinde sallanırken, sert, parıltıyan gözlere bakarken buldu.

"Köpek ölümleri: üç düzineden fazla rapor edildi. Merhamet seviyesi: sıfır. Yeterlilik seviyesi: lanet olası grafiklerin dışında. Babanın kıdemli kan askeri." Coyote'den bahsederken sesi derinleşti, sertleşti ve vahşileşti. "Nasıl bir tehlike içinde olduğun hakkında en ufak bir fikrin var mı?"

Vay be! O piçin öldürdüğünü görmüştü. Çakalı gördüğünde kalbi neredeyse duracaktı. Şu anda Tanner'dan biraz daha anlayışlı görünüyordu.

Dudaklarını yaladı. "Oldukça fazla."

Ellerini adamın göğsünden omuzlarına doğru gezdirdi, ona karşı yumuşadı ve göğsünden gelen uyarı hırıltısı karşısında dudağını ısırdı.

"mı?" diye hırladı, öfkeyle. "mı?"

Kız ona bakarken elleri kalçalarında sıkılaştı ve şu anda Tanner yerine Köpek'le yüzleşmesinin daha iyi olup olmayacağını merak etti.

Dudaklarını tekrar yaladı ve dizlerinin kalkmasına izin verdi, vücudu sarsılıp neredeyse ona çarparken kalçalarına destek olmak için eğildi.

Sertleşmişti. Kalın ve sertti, siki amcığına sürtünüyor, kayıyor, kadife uzanma altlarının ve külotunun ipeğinin üzerinde okşuyordu. Ve gerçekten iyi hissettiriyordu.

Biraz endişeli olsa bile. Tanner gerçekten biraz kızgın görünüyordu.

"Seni özledim." Ve özlemişti. Çikolata gibi, kahve gibi. Mağaralardan uzaklaştıkça korkunç bir hata yaptığından daha da emin oluyordu.

Ve öyleydi.

Bakışları alevlendi, cinsel ateş şimdi öfkeyle birlikte yanıyordu.

"Benden kaçtın," diye homurdandı. "Neredeyse kendini öldürtüyordun Scheme. Seni kolayca öldürebilirdi."

"Ona izin vermezdin." Tırnakları adamın omuzlarından boynuna doğru ilerledi, çenesindeki kaslar kasılırken gömleğinin yakasının altından itti.

Onu kaldırırken parmakları kalçalarında tekrar büküldü ve kot pantolonunun arkasındaki ereksiyona sürttü. Ve o kotun içini gerçekten dolduruyordu.

"Onu durduramayabilirdim!" diye ısırdı, sesi sert ve şiddetliydi. "Önce o sana ulaştı Scheme. Gitmene izin verdiği gibi seni kolayca öldürebilirdi. Bunu anlıyor musun?"

"Senden daha çok," diye . "Onu öldürürken gördüm."

"Ve sen lanet olası mağaraların güvenliğinden ayrılmaya cüret mi ettin?" diye kükredi.

Lanet olsun. Vay be.

Scheme gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Belki de kızgın olmaktan biraz daha fazlasıydı.

"Gitmene izin vermedin," diye fısıldadı gömleğinin yakasını kavrayıp sarsarken.

"Gitmene izin veremem," diye homurdandı, bir eli saçlarına gitti, dolandı ve tutarak başını kabaca geriye çekti. "Senin iyiliğin için bile gitmene izin veremem."

Dudakları açıklıkla onun dudaklarına yapıştı. Sanki onun tadına bakmak zorundaymış gibi. O da onun tadına bakmak zorundaydı. Yaşamak için. Nefes almak için. Bir saniye daha devam edebilmek için onu tatmalı, ona sarılmalıydı. Onun bir parçası olmalıydı.

Neredeyse bundan vazgeçiyordu. Asla sahip olamayacağına inandığı tek şeyden. Ve yine de her zaman arzuladığı tek şeyden. Derinlerde, umutlarını ve hayallerini sakladığı yerde, asla iyileşmeyen bir yaranın içinde iltihaplanan ihtiyaçlar. Arzuladığı şey buydu.

"Seni kaybedemem," diye mırıldandı Scheme onun dudaklarına karşı ve kalbi hızlandı, dudaklarını ısırırken içinden geçen heyecan neredeyse onu boğacaktı. "Yapamam, Scheme. Şimdi olmaz. Seni kaybedemem."

İçten içe ölüyordu. Öpücüğü, hayal etmeye cesaret edebildiği ve edemediği tüm fantezilerdi. Elleri saçlarında, dili onunkiyle buluşuyor, yalıyor, sürtünüyordu. Çiftleşme bezleri uykuda, normal olan ve onu sonsuza dek onun olarak işaretleyecek çiftleşme hormonuyla şişmeyi reddeden lanet olası bir dile sürtünüyordu.

Ne halt edecekti? Onun başka bir adama gitmesine izin vererek nasıl hayatta kalacaktı?

Öpücüklerinin çaresiz olduğunu biliyordu. Dudakları onunkilerin üzerinde gezinirken, açlık bağırsaklarını, taşaklarını pençeliyordu. Onu işaretleme ihtiyacı o kadar baskındı ki, dişlerinin omzunun üzerinden açıldığını fark ettiğinde, içinden bir şok dalgası geçti.

Arkadaşı değil.

Kontrolünü kaybetmemek için mücadele ederek alnını ipeksi ete dayadı ve gözlerini kapattı. Anında dokunma ve koku alma duyuları keskinleşti. Onun kendisine olan ihtiyacını hissedebiliyor, uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordu ama bir şeyler farklıydı.

Scheme, orgazmından sonra başka seçeneği kalmadığı dakikalara kadar ona karşı asla gevşemedi. Dikkatliydi, her zaman temkinli, her zaman tetikteydi. Şu ana kadar.

"Köpek'i görmeden önce bile gitmemem gerektiğini biliyordum," diye fısıldadı kulağına. "Seni terk etmemeliydim."

Onun bu itirafı karşısında ruhunun bir parçası ölüyordu. Güven. Onun kendisine güvenmeye başladığını hissedebiliyordu ve gitmesine izin vermek zorunda kalacaktı. Gerçeği daha fazla görmezden gelemezdi. Çiftleşme belirtileri yoktu. *Onun eşi değildi.*

Dudaklarını kızın boynuna bastırdı, ancak geri adım atarak bacaklarını serbest bırakmaya zorladı ve başını kaldırıp kıza bakacak cesareti buldu.

Onu.

"Sonra konuşuruz." Ellerini zorlamak için harcadığı çabadan dolayı kaşlarını çattı.

kalçalarını serbest bırakın ve kendi başına ayakta durmasına izin verin.

"Daha sonra konuşmak istemiyorum, Tanner. Sana söylemek zorundayım-"

Parmakları dudaklarını kapadı. Ne söylemek istediğini hissedebiliyordu. İçinde duygusal fırtınanın tatlı baharatı ruhunu parçalayacaktı. Eğer o kelimeleri fısıldarsa, yapması gereken şeyden asla kurtulamazdı.

"Sonra," diye fısıldadı, kelimelerin içinden yırtıldığını hissederek. "Hadi, Cabal birkaç dakika içinde burada olacak."

"Cabal?" Şaşkınlık gözlerini doldurdu.

"Oradaki dağ lanet olası bir savaş alanı, Scheme." Kızın bileğini tuttu ve onu tünele doğru çekmeye başladı. "Köpek'ten daha fazla belaya bulaşmadığın için çok şanslısın."

Bu düşünceyi geri itmek zorundaydı. Burada yapılması gerekeni yapmak için kendini zorlamak zorundaydı. Sorumluluklarından asla kaçmamıştı; zaman zaman ne kadar berbat olursa olsun, hayatının gerçeğinden asla saklanmaya çalışmamıştı.

Şu anda saklanmaktan başka bir şey istemiyordu. Scheme ile birlikte sonsuza dek var olabilecekleri, gerçekliğin dışında bir yer bulmak.

Ve bu olmayacaktı. Ne kadar istemiş olursa olsun. Geriye onu kurtarmak için son bir çare kalmıştı. Onu gerçek eşine vermek.

BÖLÜM 18

Saçlarının ve gözlerinin rengi dışında Cabal St. Laurents, Tanner'ın aynısıydı. Saçlarındaki fark renklerin yer değiştirmesinden kaynaklanıyordu. Tanner'ın siyahtı ve altın rengi çizgileri vardı. Cabal'ın ise siyah çizgilerle parlatılmış altın rengiydi. Tanner'ın gözleri derin, zengin kehribar rengiydi ve parlak yeşil benekleri vardı. Cabal'ın gözleri de kehribar benekli yeşildi. Her iki adamın da boyu tam olarak bir metre iki santimdi. Her iki adam da sert ve kaslıydı ve düşmüş bir meleğin bakışlarına sahipti. Yine de ikisi de hayal gücünün bir uzantısı olarak melek olarak adlandırılmazdı. İkisi de aynı derecede tehlikeliydi.

Scheme'in babası bir zamanlar iki Bengal Irkı, eğitimleri, güçlü ve zayıf yönleri hakkında kapsamlı dosyalara sahipti. Scheme bu dosyaları neredeyse ezberlemişti. Laboratuvarında kaldığı süre boyunca Tanner oyunu mükemmel oynamıştı. Karşılaştığı her engelde başarılı olmuş, ustalıkla öldürmüş ve psikologlara genç yaşında bile sadık bir Irk Katili olduğunu kanıtlamıştı.

Artık laboratuvarların en büyük başarısızlıklarından biri ve Callan Lyons'un Irkları New Mexico laboratuvarlarından kurtarmaktaki en büyük silahlarından biri olarak görülüyordu.

Cabal başka bir hikâyeydi. Eğitimi tuzaklarla doluydu. Kendisine öğretilen manevraları uygulamayı reddetti ve kendi manevralarını kullandı. Emir verildiğinde öldürmeyi reddediyor ama askerleri ve eğitmenleri öldürmekte bir sakınca görmüyordu. Psikologlarla konuşmayı reddetti ve onunla çalışan doktorlar tarafından psikotik olarak etiketlendi.

Yirmi beş yaşındayken başarısız ilan edildi, eğitilme umudu yoktu ve yaklaşık iki düzine diğer Irkla birlikte iptal edilmek üzere listeye alındı. İşkenceyle öldürmek üzere tasarlanmış bir çukurda haftalarca hayatta kalmıştı.

"Arkadaşının bana güvendiğini sanmıyorum, Tanner," diye yorumladı, gelişinden saatler sonra, Scheme banyodan ana mağaraya doğru yavaşça ilerlerken.

Tanner tezgahın yanında durmuş, bir elinde bira, diğer elini kot pantolonunun cebine sokmuş, Cabal ise masada oturmuş, sandalyesinde rahatlamış, birası önünde duruyordu.

"Benim güvenim gerekli mi?" Scheme sonunda buzdolabına doğru ilerleyip bir şişe su çıkarırken sordu.

Yıkanmış, kıyafetlerini değiştirmiş ve mağaralardan çıktığından beri ilk kez kendini yeniden sıcak hissetmişti. Güvende. Tanrım, hayatının yıllar boyunca ona ne kadar zarar verdiğini şimdiye kadar fark etmemişti.

Ve şimdi biraz daha beklemek zorundaydı. Cabal yakında gidecekti ve gittiğinde Tanner'la konuşabilirdi. Neden gittiğini ve Jonas'la konuşmaya neden bu kadar ihtiyaç duyduğunu açıklayabilirdi.

"Belki de değil." Cabal omuz silkti, bakışları kızın üzerine dikilmişti. "En azından şu anda değil."

Tanner'ın yanından geçip televizyonun önündeki oturma düzenine doğru ilerlemeden önce ona güvensiz bir bakış attı.

"Biliyor musun, baban dün gece televizyondaydı," diye duyurdu Cabal. "Hatta senin geri dönmen için yalvarırken yanakları gözyaşlarıyla ıslandı."

Yüzünü ona dönmeden önce durakladı.

"Cabal, bırak onu," diye yumuşak bir sesle emretti Tanner.

Cabal'ın yeşil gözleri yırtıcı bir ilgi ve memnuniyet parıltısıyla Scheme'e dönmeden önce Tanner'a kayd.

"Neyi ?" diye sordu ikisine de.

Kalbi ağırlaşmıştı, halsizleşmişti ve paniğe kapılmak üzereydi. Bu duygudan nefret ediyordu, tehlikenin önsezisi, bir uyarı hissi.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı sonunda, Tanner'a bakarken dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Bekleyebilir."

Tanner boyun eğmiş gibi başını sallarken Cabal'ın sırtışı derinleşti.

"Bana sabırsız diyebilirsin o zaman," diye karşılık verdi sertçe.

"Bunu zaten tahmin etmiştim." Cabal alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı.

"Biliyor musun, ben de senin tahrik kokunu alabiliyorum."

Kızarmadı ya da yüzü . Onun yerine içini çekti.

"Beni küçük düşürmek için bundan çok daha fazlası gerekir, Bay St. Laurents," onu bilgilendirdi. "Tekrar deneyin."

"Sanırım onun sikiinin amını gemesini izlerken kot pantolonumun içine boşalabilirim," diye cevap verdi. "Aç bir erkeğin beklentiyle dudaklarını yalaması için yeterli olurdu."

Tanner'a baktı, kaşlarının nasıl düştüğünü ve kardeşine bakışının nasıl karardığını izledi.

Burada ne haltlar dönüyordu? Sanki Cabal kasıtlı olarak onu ve Tanner'ı kızdırmaya çalışıyordu.

"Benim söz konusu olduğum yerde yalayacağın tek şey o dudaklar olacak," dedi ona tatlı tatlı. "Eğer sen ve Tanner daha fazla oyun oynamak için kaşınıyorsanız, o zaman başka bir yerde oynayabilirsiniz."

Cabal, "Sevgilinin seni paylaşmasına ilk kez izin vermiyorsun Scheme," diye belirtti. "O suikastçıya, kışını kurtaran Irk'a güvendiğinden daha fazla güvenmene ne sebep oldu?"

Yavaşça döndü, sessizce ve öfkeyle Cabal'a baktı. Bu konuyu neden açtın? Chaz'ın onu başka bir adamla paylaşmış olması Cabal için bir şey ifade etmemeliydi. Tanner ona videoları göstermiş miydi? Kadınları paylaştıklarını biliyordu. Tanner'ın izlediği video görüntülerini paylaşmışlar mıydı?

"Gözetlemeyi görmedi, Scheme." Tanner'ın bir istifa notası vardı. "Raporumda yazıyordu."

"Gördüklerini rapor ettin mi?" diye sordu göğsündeki sıkışıklığı geçerek.

"İhtiyaç duyulduğunda." Omuz silkti. "St. Marks'ın Irklara sadık olduğuna inanılan bir FBI ajanını yatağınıza getirmesine izin vermek Güvenlik'in ilgisini çekti."

"St. Marks ona ne için para ödüyordu?" Cabal sordu. "Şunu da belirtmeliyim ki, siz duş alırken, ajan St. Marks'a, ikiniz fiyatını bu kadar kolay karşıladığınız için nazikçe teşekkür etti."

Boş gözlerle onlara baktı. Chaz'ın ona dokunduğu son anlardan biriydi bu. Bu deneyim zevkli olmadığından değil, ama daha sonra içini dolduran boş utanç duygusu onu yıllarca takip etmişti. Ve şimdi geri dönmüştü.

"Chaz'ın ona herhangi bir şey için para ödediğinden haberim yoktu." Kendini zihinsel ve duygusal olarak geri çekilmeye zorladı. Bu noktada utanç ya da acı hissetmeyi göze . "Tek bildiğim Chaz'ın bir arkadaşı olduğuydu."

"Dostum, hayatındaki erkekler senden çok büyük sırlar saklamayı başarmışlar." Sahte bir sempati ile gıdıkladı. "Nasıl kullanıldığını göremeyecek kadar aptal mıydın? Yoksa bundan zevk mi alıyordun?"

"Hoşuma gitti," diye mırıldandı, acının parıltısını sadece böyle durumlar için ayırdığı karanlık küçük köşenin yeterince derinlerine gömdü. Kendi aptallığının bilgisinin onu kızgın bir bıçak gibi kestiği zamanlar için. "Belki de Tanner izlemene izin vermeliydi. Siz küçük casus oyunlarınızı oynarken ikiniz birlikte otuz bir çekebilirdiniz."

Cabal alaycı bir şekilde yüzünü buruşturdu. "İşte bu iğrenç. Küçük, çarpık bir aklın var, değil mi Schemer?"

Bir bıçak Cabal'ın önündeki masaya çarptı, Scheme'in bakışları Tanner'a doğru uçarken doğuştan gelen bir şiddetle titreşiyordu.

Tanner onu, "Böyle devam edersen Cabal, konuşmamız gerekecek," diye uyardı. "Gerçekten istediğin bu mu?"

"Hayır, benim istediğim neden bu dağda infazcıların ve Konsey askerlerinin cirit attığını anlamak. Onun kimde olduğunu ve senin nerede saklandığını nasıl öğrendiler?" Cabal hançeri masadan çekip aldı ve öfkeyle kardeşine baktı.

"Sen büyük bir çocuksun," diye onu bilgilendirdi Tanner. "Tam olarak istediğin şeyi elde edemeden de hayatta kalabilirsin. Onlar istediklerini alamayacaklarını anladıklarında gidecekler."

Tanner'a dönerek, "İkiniz de sinirlerimi bozmaya başladınız," diye tersledi. "Konuşmamız gerek. Bay Hyde'dan kurtulun ki bunu yapabilelim. Sanırım tatiliniz bitmek üzere. Bütün bir yılınız yok."

"Bu seni Dr. Jekyll mı yapıyor?" Cabal, Tanner'a bakarken alaycı bir şekilde düşündü.

Tanner tekrar, "Kapa çeneni Cabal," diye homurdandı.

Scheme ona baktı, şu anda kendisini ondan uzak tuttuğunun acınası bir şekilde farkındaydı. Mağaralara girdiklerinden beri ona dokunmamıştı ve şimdi Cabal da buradaydı, havadaki soğuğu hissedebiliyordu.

Güvenlik hissi hızla buharlaşıyordu. "Tanner, lütfen," diye fısıldadı. "Konuşmamız gerek."

"Bu beni becermek için verilen gizli kadın mesajlarından biri mi?" Cabal araya girdi. "Kalıp oynayabilecek miyim?"

Tanner uyarırcasına ona baktı.

Cabal sırtıttı. "Sanırım senden izin bekliyor . Ben de oynayamaz mıyım?"

Zaten onunla oynuyordu ya da onu kızdırarak oynamaya çalışıyordu. Cabal şaka yapan biri değildi. Tek soru şuydu: Tanner onunla oyun oynuyor muydu?

Tabii ki öyleydi. Bu ikisi oyun ne olursa olsun yalnız oynamazdı. Cabal'ın gelmesini beklemeliydi. Onun orada olacağını bilmeliydi. Kimseye güvenmemesi gerektiğini bildiği halde bir adama, bir Irk'a güvenerek kötü bir hata yapıyordu.

"Siz ikiniz istediğiniz kadar birlikte oynayabilirsiniz," diye soğuk bir şekilde ikisini de bilgilendirdi. "Ben daha fazla oyun oynamak istemiyorum, o yüzden beni saymayın."

Tanner düşünceli bir şekilde ona bakarken Cabal'ın sırtışı genişledi.

Döndü ve kanepeye doğru ilerledi, televizyonun kumandasını kaldırdı ve güç düğmesine bastı. Tarih kanalına geçti ve suyunu içerek arkasına yaslandı, akıllı bir şeyler planlıyordu.

Tanner yakında onu gönderir, dedi kendi kendine. Öyle değil mi? Elbette onu kendisiyle paylaşmaya kalkışmak gibi bir niyeti yoktu. Şimdi olmazdı. Tanner'a gerçeği söylemesi gerektiğinde, son bir haftadır ona vermeye çalıştığı her şeyi kabul etmesi gerektiğinde değil.

Suyun kapağını açıp yudumlarırken bakışlarını denizcilerle ilgili bir belgeselin tekrarına odakladı ve zihni bu yeni, şaşırtıcı gelişmeyle başa çıkmaya çalıştı. Hayatı kelimenin tam anlamıyla cehenneme dönüyordu ve henüz bunu durdurmanın bir yolunu bulamamıştı.

Tanner sonunda kardeşini getirmişti. Şaşırtıcı bir şekilde, bunu hiç düşünmemişti. Sanki bir parçası gerçekten de Tanner'ın onu sadece kendisinin olarak göreceğine inanmıştı. Belki de onu korumak için Irk tüzüğündeki çiftleşme maddesini kullanmayı önerecekti. Eğer onu kendi kadını olarak kabul ederse, onu Sığınak'a götürebilir ve Irk Yasası yerine Irkların koruması altına alabilirdi.

Zihinsel olarak kendini tekmeledi. Onu böyle bir şeyin yarı yarıya bile inandıran neydi? Ondan nefret ediliyordu. O Cyrus Tallant'ın kızıydı, asistanıydı, on yıllardır Irkları yaratan ve onlara işkence eden örgütün bir parçasıydı.

Onları kurtarmak için neredeyse onlarca kez canını vermiş olması önemli değildi. En azından bir keresinde gerçekten ölmüştü.

Babasının ona yaptığı işkence.

Gözlerindeki nemi geri kırıştırdı.

Daha iyi bilmeliydi. Onu sahiplenmek için, onu sevmesi gerekirdi. Ve bu olmayacaktı. Asla olmayacaktı. Ve kalbi ne kadar acırsa acısın, pişmanlık içinde kıvrılıp boğazını sıkarsa siksın, aşk onun için gerçekleşmeyecekti.

Elini karnındaki sıcaklığın üzerine koydu, içinde oluşan tahrikten daha fazla anlam ifade etmeyen rahatsız edici bir sızı. Ya da ruhundaki acıdan.

Yorgun olduğunu fark etti. Yorgun değil, bitkin değil ama zihinsel ve duygusal olarak o kadar yorgundu ki Jonas onu bulana kadar hayatta kalmak için kendini zorlayıp zorlayamayacağını merak etti.

Onu bulacaktı. Canlı ya da ölü. O şimdiye kadar tanıdığı ya da duyduğu en kararlı, en inatçı Irk'tı. Buluşma talep ettiğinde, içeri girmeye hazır olduğunu, korunmaya ihtiyacı olacağını biliyor olmalıydı. Tıpkı bu korumayı elde etmek için oldukça önemli bilgiler gerektiğini yıllardır bildiği gibi.

İhtiyacı olan şey şimdi elindeydi. Konsey'le birlikte çalışan tüm saf ve üstünlükçü grupların isimlerinin yanı sıra örgütlerin başkanlarının isimleri. Irk topluluğunu sistematik olarak ortadan kaldırmak için önerilen planlar ve Konsey'in planlarına yardımcı olmak için hükümet içinde çalışan casuslar.

Sahip olmadığı tek şey, Sığınak'ta çalışan ve Breed topluluğunun bulduğu özgürlüğü yok etmeyi planlayan casusun kimliği idi.

Şimdiye kadar Jonas'a ulaşmış ve özgürlüğüne kavuşmuş olabilirdi. Eğer babası bir şekilde ona ihanet ettiğini öğrenmemiş olsaydı.

"Nasıl sessiz olunacağını biliyor, Tanner," diye alaycı bir şekilde gözlemledi Cabal, o oturduktan uzun dakikalar sonra. "Beni şaşırtıyor."

Tanner yakalayamadığı bir şey mırıldandı. Duymak istediğinden emin olmadığı bir şey. Tek hissedebildiği kendi isyan eden acısıydı. Birden kendini kaybolmuş ve yalnız hissetti. Hayatında hiç olmadığı kadar yalnız.

Cabal zorluyordu ve o da bunu biliyordu. Tanner'ın kızmasını istiyordu. Kardeşinin sahip olduğu insanüstü kontrolün kırılmasını istiyordu. O istedi

Adamın içindeki hayvanın eşine sahip çıkması için. Çünkü belli ki bu henüz gerçekleşmemiştir.

Bu kadar ciddi olmasaydı gülünç olurdu.

Ve eğer bir kasap bıçağının soğuk çelik ağzı boğazına dayanmış olmasaydı. Tahminine göre keskin bir silah için pek de rahat bir pozisyon sayılmazdı.

Tanner öfkeliydi. Gözleri öfkeyle parlıyordu, ifadesi vahşiydi.

"Geri çekil kardeşim," diye uyardı Cabal onu. "Burada kavga etmeyeceğiz." "Onu rahat bırak," diye homurdandı Tanner, sesi çok kısıktı.

Kız odanın öbür ucunda, onlara arkası dönük kanepede oturduğu için duyamıyordu ama tehlikeli talep Cabal için açıktı.

İç çekti. Zavallı piç kurusu. Kadının acı kokusu *onu* çıldırtıyordu. Tanner'a ne yaptığını bir tek Tanrı biliyordu. Bu onların lanetiydi. Duyguların kokusunu, diğer insanların kızaran pastırmanın ya da demlenen kahvenin kokusunu alabildiği gibi alabiliyorlardı. Diğer Irkların kaçırdığı duyguları, zihni yaralayan ve sakat bırakan ruh yok edici duyguları inanılmaz bir doğrulukla tespit edebiliyorlardı.

Tanner bıçağı yavaşça çıkarırken, bazı kokuların ince olduğunu düşündü. Scheme'inki gibi. Onun bir parçası acıyla, özgür olma açlığıyla öylesine karanlıktı ki duyularını bastırıyordu. Tanner'inkini parçaladığından emindi. Cabal onu zorlayarak kardeşinin kontrolünü de parçalayabileceğini ve yüzeyin altında gizlendiğini hissedebildiği hayvanı serbest bırakmaya zorlayabileceğini umuyordu.

Cabal'ın yıllar boyunca Tanner'ı ondan uzak tutmak için elindeki tüm araçları kullanmasının nedenlerinden biri de buydu. Cabal ilk kez onun kokusunu içine çekecek kadar yaklaştığında birkaç şey öğrenmişti.

Her şeyden önce, o Tanner'ın eşiydi. Ve bu onu kardeşiyle iletişime geçip ona söylemesi için teşvik etmeliydi. Tanner sürekli olarak ruhunu bağlayacak kadını ararken, Cabal böyle bir yaratıkla asla karşılaşmamak için dua ediyordu. Ruhu yeterince bağlanmıştı.

Ama Tanner. Tanner onu almak için adam öldürürdü. Ya da ölürdü. Ve o sırada başka bir adamın çocuğunu taşıyordu. Ve sonra. Daha sonra her zamankinden daha tehlikeli hale gelmişti. Doğru zaman olmalıydı. Ve o zaman geldiğinde, neyse ki, Tanner'ın onu alması için fırsat doğmuştu.

"Konuşmamız gerek," diye neredeyse fısıldıyordu Cabal, bakışları Tanner'inkilerle tekrar buluştuğunda. "Jonas onu aramak için çıldırıyor, Tanner. Mevcut her ekip

bu konuda yardımcı olmak için çekildi."

Tanner Scheme'e baktı, çenesi spazmodik bir şekilde esniyordu.

"Onu içeri getir, dostum," diye homurdandı Cabal. "Jonas'ı ara. Helikopteri gönderecek. Onu Sığınak'a götürün."

"Ve onu Irk Yasası'na mı sokalım?" Tanner hırladı. "Onu neden burada tuttuğumu sanıyorsun? Onu kurtarmanın tek yolu benim eşim olması. Ama değil."

Çiftleşme sıcaklığının kokusu gibi acı da havayı doldurdu. Cabal başını salladı. "Kokusunu alıyorum."

"Ben de öyle sanıyordum." Tanner sıkıca yutkundu. "DNA'larımız o kadar yakın ki..." Durakladı, çenesi spazmlı bir şekilde çalışıyordu. "Sıcaklığın kokusunu alıyorum ama belki de o benim eşim olduğu için değil."

İşkence - Tanner'ın yüz ifadesini ve açlık ve arzu kokusuna karışan acıyı tarif etmenin tek yolu buydu.

"Anlamı ne?" Cabal artık neredeyse temkinli davranıyordu. Tanner düşündüğü şeyi kastetmiş olamazdı. Kastetmiş olabilir miydi?

"Belki de o senin eşindir." Tanner arkasına baktı, sesini sadece Cabal'ın duyabileceği kadar alçak tutuyordu. "Isı benim DNA'mla yükselebilir. Ama belki de sadece sıcaklık kokusunun nedeni budur. Diken kendini tam çiftleşmeyle gösterir. Eğer o senin eşinse, bu durumu açıklayabilir."

Cabal, Tanner'ın açıklamasının dikenin neden Tanner'a kendini göstermediğini açıklamadığını bilerek Scheme'in başının arkasına baktı. Tanner eşini tanırdı. Eşini asla paylaşmazdı. Bu Cabal'ın bildiği bir şeydi ama Tanner her zaman şüphe duymuştu.

Neredeyse eğlendiriciydi. Her zaman kendinden ve dünyadaki yerinden son derece emin olan Tanner, şimdi doğasından şüphe ediyordu. Kendi eşinden. Ama bunu kardeşi için düzeltmek çok zor olacaktı.

Cabal neden ilk kendisinin doğduğunu şimdi anlıyordu. Ve Cabal'ın ilk doğan olduğu kanıtlanmıştı. Bu konumu ciddiye alıyordu. Ne pahasına olursa olsun Tanner'ı korumak onun göreviydi. Ne kadar berbat olursa olsun. Scheme Tallant'ın canını ne kadar yakarsa yaksın.

"Peki bunu nasıl çözmeliyiz?" Çok dikkatli olmazsa kardeşinin bunu hissedeceğini bildiğinden neşesini içine gömdü.

Bazen Tanner'ın, ağabeyinin aldatma oyunlarında daha iyi olduğunu bilmesine izin vermek iyi bir fikir değildi.

Tanner sıkıca yutkundu. "Uzaklaşacağım, seni onunla biraz yalnız bırakacağım. Onunla çiftleştğinde, gitmesine izin vereceğim."

Gitmesine izin mi vereyim?

Cabal, Tanner'ın gözlerinin içten gelen bir öfkeyle parlayışını izledi. Evet, bu çok komikti. Tanner o güzel küçük şeyi paylaşıyor muydu? Tekrar Scheme'e baktı. Aletini o ateşli küçük amcığa sokma şansına sahip olma ihtimali yoktu.

Ama bazı şeyler için Tanner'la savaşmaya değerci. Cabal ona dokunduğunda, Tanner'ın içinde çok derinlerde sakladığı hayvanın serbest kalacağından hiç şüphesi yoktu. Ortalık karışabilirdi. Tanner tüm kontrolünü kaybedecek ve kadınına dokunan adamı yok etmeye çalışacaktı. Ama bu, Scheme'in onun eşi olmadığı düşüncesiyle Tanner'ın yüzüne gülmekten daha iyi olurdu.

"Paylaşılmak istemiyor gibi görünüyor, Tanner," diye belirtti. "Bunu nasıl yapmamızı öneriyorsun?"

"O senin eşin," diye fısıldadı Tanner acı acı. "Seni isteyecektir. Onu kandırmak zorunda kalmayacağız."

Zavallı Tanner.

Cabal bilgisini gizlemek için başını eğdi. Eğer dikenin kendini göstermesi zaman alıyorsa, Cabal kardeşinin çıkardığı yanlış sonuçları anlayabilirdi. Yine de bu gerçekleri değıştirmiyordu, Sanctuary'nin bile hesaba katması gereken gerçekleri. Tanner ve Cabal kardeş olabilirlerdi ama kokuları ve DNA'ları arasında hâlâ farklılıklar vardı. Küçük farklılıklar olduğunu kabul ediyordu ama yine de vardı.

Tanner'ın on yıl boyunca Scheme Tallant'ın fantezileri ve düşünceleriyle yanıp tutuştuğu gerçeğı gibi şeyler. Cabal eğlenmişti ama en ufak bir hayranlık duymamıştı. Yeterince güzeldi ama olağanüstü bir şey değildi.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak arkasına yaslandı ve Tanner'ın bakışlarıyla doğrudan karşılaştı.

"Tamam." Kolayca başını salladı. "Onu eşim olarak kabul edeceğim."

Tanner'dan yayılan vahşet dalgasından neredeyse ürküyordu. Kardeşi son derece sakindi. Ne ifadesi ne de bakışları değışmişti ama Cabal içindeki hayvanı hissetti. Ve bundan memnun olmadığını söylemek hafif kalırdı.

Zavallı Tanner.

BÖLÜM 19

Tanner istiyordu. Gerçekten istiyordu. Kendini en uzak tünelin tepesindeki açıklıktan geçirdi ve çıkışa doğru ilerlemeye zorlamadan önce, ötesindeki küçük uçurumla çevrili vadiye açılan bir başka mağara dizisinin arkasına çömeldi.

Burada kalamazdı. İşitme ve koku alma duyuları çok güçlüydü. Cabal' onu aldığını duyabilir, çiftleşme sıcaklığının kokusunu alabilirdi ve bunu yaparsa kendi akıl sağlığı için korkuyordu. İçindeki hayvan özgürlüğü için pençeliyordu, öfkeliydi, onu geri dönmeye zorlamak, onu Cabal'ın dokunuşundan koparmak için çaresizce çırpınıyordu.

Kardeşiyle kaç kadın paylaşmıştı? Düzinelerce. İkisi de tek eşli değildi ve kadınlarıyla oynadıkları seks oyunları her zaman cesurca olmuştu. Ateşli.

Yine de Cabal ve Scheme ile birlikte o lanet mağarada kalamazdı. Kendini gitmeye zorlamıştı, adını seslendiğinde onun şaşkın ses tonunu duymazdan gelerek, gidebildiği kadar hızlı gitmeye zorlamıştı kendini.

Onun ve Cabal'ın DNA'ları birbirine çok yakındı. Neredeyse aynıydı. Birbirlerinin klonları gibiydiler. Cabal'ın eşi için bu kadar umutsuzca açlık duyması mantıklıydı. Onun için yanacaktı. Onun için aklını kaybedebilirdi.

Artık aklını kaçıırıyordu.

Mağaraların çıkışında durdu, derin ve sert bir nefes aldı ve dar vadiyi koruyan kayalıklara baktı.

Sandy Hook'taki dağlar uçurumlar, mağaralar ve gizli tünel cepleriyle doluydu. Callan'ın bilim insanı annesi çocukken bu uçurumlarda ve mağaralarda oynamış ve Callan'ı saklamak için birkaç kez buraları kullanmıştı. Ama ana mağaraların altındaki küçük, dar tüneli ve ona bağlı mağaraları bulan Callan'dı.

Yörüngede bulunan ve yüzeyin ötesini görebilecek donanıma sahip uydulardan bile tamamen gizlenmişlerdi.

Tanner, alanı dolduran am, meşe ve keçiboynuzu ağaçlarının arasından sivri çıkıntılara baktı. Derin bir nefes alarak kendi içinde kazanacağından emin olmadığı bir savaş verdi. Saklı tutmak için savaştığı hayvan öfkeyle kkryor, zihnini ve bedenini peneleyerek geri dönmesini talep ediyordu.

Onun olanı almasını. *Onun* olanı.

Başını hızlı bir sarsıntıyla sallarken çenesi sıkıştı, o kadar ilkel, o kadar hayvani bir dürtüyle savaşıyordu ki bu onu çok etti.

Dudakları dişlerinin arasından çekilirken göğsünde bir hırıltı yükseldi ve öfkeli bir kkremeyele savaştı. Bu neredeyse kaybettiği bir savaştı.

Kadını.

İlkel bildiri kafasının içinde dönüp duruyordu.

Kadını.

Onun dokunması, tutması, alması.

On yıl boyunca onu izlemişti. Başka erkeklerin onu almasını, cinselliğini kontrol etmesini izlemek zorunda kalmıştı. Başka bir adamın onu almasını izlemiş, kendinden nefret etmiş, ondan nefret etmiş, içini kemiren açlığa rağmen kendini ondan uzak durmaya zorlamıştı.

Ve bu yüzden işkence görmüştü. Neredeyse birden fazla kez öldürülüyordu. Onu koruması gereken adam, babası, onun akıl sağlığıyla ve hayatıyla oynamıştı. Sağ salim hayatta kalması bir mucizeydi.

Ve Tanner onun nasıl bir cehennemden geçtiğini hiç bilmiyordu. Onu kaçırması, Konsey ve Irklar arasında oynanan oyunların dışına çıkarması yönündeki tüm talepleri görmezden gelmişti. Onun da tıpkı babası gibi bir canavar olduğuna inanmasına izin vermişti. Ve daha iyisini biliyordu. Tıpkı imdi daha iyi bildiği gibi. Ama yine de çekip gidiyordu.

Bedelini demişti, ne için? Onu Cabal'a vermek için mi? Hayatında sahip olduğu tek kadının gitmesine izin vermek... Durdu, gözlerini kapadı ve ilkel bir öfkeyle hırladı.

Onu seviyordu.

Cabal onu tanımıyordu. Onca yıl boyunca onu izlememişti. Her gece uyumak için uzandığında yüzündeki yalnızlığı ya da başka bir adam ona her dokunduğunda yaşıdığı tatminsizliği ve çaresizliği görmemişti.

Cabal onun yastığına sarılıp ağlamasını izlememişti. Sık sık değil, sadece birkaç kez, ama Tanner onun ağlamasını izlemişti ve onunla birlikte acı çekmişti, çünkü

Onu.

Ayağa kalktı, mağaralardan çıkıp bir bar bulmaya kararlıydı. ve dönmeden önce olabildiğince sarhoş olacaktı.

Ama hareket edemiyordu. Ayaklarının yürümesini istedi ama içindeki hayvan öfkeyle haykırdı.

Kadını.

Kabaca nefes aldı. Hâlâ teninde onun kokusunu, dilinde öpücüğünün tadını hissedebiliyordu. Teni onu tekrar hissetme, altında tutma, ona sahip olma, onu işaretleme ihtiyacıyla kaşınıyordu.

Onunla çiftleşmemişti. Onun eşi değildi. Cabal'ın olmalıydı. Ama onu seviyordu. Tanrım, onu seviyordu.

İçindeki hayvanın çaldığı kontrolü yeniden kazanamadan, göğsünden yayılan hırıltıyla ve içinde biriken öfkeyle savaşıyor ve bir kez daha mağaralara doğru ilerledi.

Laboratuvardan kaçtığından beri hayvanı asla serbest bırakmamıştı. Ne pahasına olursa olsun onunla savaşmış, onu kafese koymuş ve hapsedmişti. Şimdiye kadar.

Üzerine yerleştirdiği bağlardan kurtulduğunu hissedebiliyordu.

Dostum, hayvan çılgın attı.

Onun kadını, eşi olamazdı. Adımları arttı. Hiç önemi yoktu. Kız ona aitti. Çiftleşme sıcaklığını boş verin, o onun kadınıydı ve onu elinden almaya yönelik her türlü girişime meydan okuyacaktı. Onu almaya, ona zarar vermeye çalışan adamı ya da Irkı öldürecekti.

Gizli girişe ulaşan Tanner tünele geri atladı. Cabal onu almadan önce ona ulaşmalıydı. Çünkü Tanrı şahidiydi ki, eğer Cabal onu alırsa, Tanner onu öldürmek zorunda kalabilirdi.

Scheme, Tanner'ın odadan çıkarken kullandığı tünelin girişine baktı ve karnında panik sarmallarının toplandığını hissetti. Cabal St. Laurents onu merakla izledi.

Yavaşça, derin derin nefes alırken dudakları titredi, derisi aniden yaklaşan bir kıyamet duygusuyla ürperdi. Babası ona gülümsediğinde her zaman hissettiği duygunun aynısıydı bu.

Cabal şimdi gülümsüyordu. Dudaklarında küçük bir kıpırdanma vardı, yeşil gözleri kız ona bakarken araştırıyordu.

Tanner tek kelime etmemişti; öylece gitmişti. Cabal ona oldukça alaycı bir veda etmeseydi gittiğini bilmeyecekti.

"Tanner." Çıkışa doğru koştu. "Tanner, beni burada onunla bırakma."

Cabal onun önüne geçip çıkışı kapattığında, kolları kolayca yanında, vücudu hazır bir şekilde dururken kayarak durdu.

Onu durduracaktı. Gitmesine izin vermeyecekti.

Yavaşça geri çekildi, Cabal'a bakarken kulübenin durgunluğunda nefes alış verışı sertleşti.

"Nereye gidiyor bu?" Geri geri devam etti, ancak arkası kanepenin arkasına değince aniden durdu.

Yeşil gözleri eğlenerek ona bakarken gülümsemesi derinleşti.

"Bizi biraz yalnız bırakmaya karar verdi."

Scheme sıkıca yutkundu, içinde öfke çalkalanmaya başladığında yumruklarını iki yanında sıktı. Buraya daha önce de gelmişti, diye düşündü bir utanç duygusuyla. Bunu ona Chaz yapmıştı. Ona bir ortanın yataklarında onlara katılacağını söylemiş, onunla alay etmiş, ona meydan okumuş ve sonra da onu paylaşmıştı.

Onun adını bile hatırlayamıyordu. Yaptığı hareketin hatırasıyla savaştı. Korkunç derecede nahoş bir şey değildi ama sonrasında onu takip eden içi boş utanç hâlâ peşini bırakmıyordu.

"Yalnız kalmaya ihtiyacımız yok." Çıkışa doğru baktı, kendisine hiçbir anlam ifade etmeyen bir düzeyde ihanete uğramış hissediyordu.

Tanner ona hiçbir söz vermemişti. Tam tersine. de bir önemi olmazdı. Babasının casusu olduğuna şüphe yoktu. Yoksa neden onun bunu kabul edeceğine inansın ki?

Ve neden acıttı? Sanki bir parçası onun o casus olmamasını ummuştu. Babasının bile öldüremediğı, kadar aptal bir parçası. Uyurken beyaz bir şövalyenin hayalini kuran, bir yerlerde umut olduğuna inanmaya devam eden parçasını.

Gözyaşlarını geri kırıptı. Bu adamın önünde ağlamayacaktı. Bu cins.

"Ne yazık ki birlikte zamana ihtiyacımız var," dedi yumuşak bir sesle, kadın kanepenin kenarına yanaşırken ona doğru ilerledi.

"Hangi nedenle?" diye tersledi, öfkesini ya da korkusunu bastırma zahmetine girmede.

Jonas'la ilk çalışmaya başladığında hayatta kalabileceğini hayal ettiğinden çok daha uzun süre güçlü kalmıştı. Tahmin edebileceğinden çok daha uzun süre hayatta kalmıştı.

Cabal tekrar içini çekerek başını eğdi ve onun kanepenin etrafındaki hareketlerini izledi. Evet, yani her an atlayıp onu alabilirdi; bu onun işini kolaylaştırması gerektiği anlamına gelmiyordu.

"Konuşmamız gerek Scheme." Sesi sertleşti. "Jonas bu hafta seni bulmak için büyük bir savaş verdi. Neden?"

Nefes almak için mücadele ediyordu ama korku kafasının içinde, kan dolaşımına doğru ilerliyordu. Ve Tanner'ı geri istiyordu. Eğer içlerinden birinin onu öldürmesi gerekiyorsa, bu neden Tanner olmasındı? Eminim bunu ona zarar vermeden yapardı.

"Tanner!" Boğazından kuru bir hıçkırık dökülürken onun adını haykırdı.

"Tanner gitti," diye . ", bunu kolay yoldan yapalım." Şimdi Bunu daha önce nerede duymuştu?

"Kolay yol mu?" diye tersledi, nefesi sertleşmişti, panik içindeydi.

O çok aptaldı. Aptal. Tanner'ın çekip gitmesine ve onu bir başkasının eliyle ölüme terk etmesine gerçekten şok olmuştu. Yıllar önce herhangi bir şey karşısında şok olmayı bırakmalıydı.

"Neden bunu ikiniz için de kolaylaştırayım ki?" diye tısladı, adam onu hesaplı bir ilgiyle izlerken ona ters ters baktı.

"Jonas neden senin ortadan kaybolman için ter döküyor Scheme?" diye tekrar sordu ona. "Tallant'ın hareketlerini bu kadar doğru bir şekilde takip etmesini sağlayan casus sen olabilir misin? Baban bu yüzden mi senin peşine bir suikastçı gönderdi?"

"Neden umursuyorsun?" diye sordu, birazdan yer kalmayacağını bildiğinden daha da geriye çekilerek. "Bir şeyden mi korkuyorsun Breed?"

Dudakları kıvrıldı.

"Biliyor musun, seni yıllar önce bir kez şahsen gördüğümü hatırlıyorum." Gözlerini ona dikti. "Suikastçı erkek birlikte duruyordun, esinti senin kokunu bana taşıyordu. Hamileydin."

"Yapma." Başını iki yana salladı. Buna dayanamıyordu.

"Tanner çocuğunu aldırıldığını biliyor mu Scheme?"

Umutsuzca başını salladı. ", " diye inledi. "Yapmazdım."

"O zaman çocuk nerede?"

"Seni orospu çocuğu." Kontrolü parçalanmıştı. Ona bu şekilde işkence yapılamazdı. "Bana işkence yaptığını mı sanıyorsun?" diye alay etti. "İşkencenin ne olduğunu bilmiyorsun. Devam et ve öldür beni, Cabal. Benimle uğraşmayı bırak."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Seni öldüreceğimi mi sanıyorsun?" diye sordu eğlenerek. "Orgazmdan ölmediğin sürece hayır."

"Önce beni becereceğini mi sanıyorsun?" diye alay etti ona. "Tecavüz senin yetenekler listende var mı? Çünkü bana sahip olmanın tek yolu bu."

Duvar onun geriye doğru çekilmesini engellediğinden, birkaç adım ötesinde durdu.

"Tanner seninle çiftleşmedi," dedi sonra. "Geriye ben kalıyorum, tatlım. Buna alışsanız iyi olur."

"Affedersiniz?" Delinin tekiydi. Psikotik, bu Breed'in sahip olduğu deliliğin yanına bile yaklaşamıyordu. "Sanırım Tanner'la seks yaptığımı gayet iyi biliyorsun."

Gülümserken ağzının kenarında beyaz, keskin kesici dişler parlıyordu; geniş, eğlenceli bir gülümsemeydi bu ve yeşil gözleri de bu gülümsemeyeyle ışıldıyordu.

"Seks yaptınız," diye kabul etti. "Ama çiftleşmediniz. Bununla benim ilgilenmeme karar verdi."

"Oh, öyle mi?" Öfkeden ve korkudan titriyordu. "Bunu yapmak için bana tecavüz mü edeceksin?"

"Zorunda mıyım?" Gülümsemesi kaybolmuştu. Yaklaşırken ifadesi bir amaç uğruna sertleşti. "Beni bunu yapmaya zorlayacak mısın Scheme, yoksa ikimiz için de kolaylaştıracak mısın?"

Başını yavaşça salladı. "Bana tecavüz etmene izin vermeyeceğim."

"Sanırım bu işi benim için kolaylaştıracaksın demek oluyor," dedi, dudaklarının kıvrımı artık vahşiydi. "O zaman iyi bir kız ol ve kıyafetlerini çıkar. Devam edelim ve bu işi bitirelim."

"Hayır." Başını salladı, korku ve öfkenin kafasını doldurduğunu hissediyordu. "İkiniz için de hiçbir şeyi kolaylaştırmayacağım."

"Eşler birbirini inkâr edemez," dedi ve ona yaklaşırken kafasını daha da karıştırdı. "Söz veriyorum tatlım, bir kez başladığında beni inkar etmek istemeyeceksin."

Gülümsemesi artık alaycıydı, vücudu gergin ve sıkıydı.

On

u. "Sen delisin," diye suçladı, etrafına bakarken nefes almak için mücadele ediyordu.

umutsuzca odaya baktı. Bundan kurtulmanın bir yolu olmalıydı. Eğer ona dokunursa buna dayanamazdı, dayanamayacağını biliyordu.

"Sadece gözlerini kapat ve ben Tanner'mışım gibi davran." Sesi yumuşadı. "O kadar da zor olmayacak."

Kalbi göğsünde o kadar şiddetli atıyordu ki, yerinden fırlayacağından emindi. Boğazını sıkıyor, nefes almasını zorlaştırıyor, düşünmeyi neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

"Sana zarar vermeyeceğim, Scheme." Daha da ilerledi, yaklaştı.

Scheme bundan kurtulamayacağını fark etti. Onun hareket etmesini, kaçmasını bekliyordu. Buna hazırdı. Tek bir adım bile atamayacaktı.

"Yapma bunu," diye fısıldadı adam bir adım . "Lütfen." "Neden?"

Sesinde mırıldanan bir mırıltı, tehlikeli, ince bir vahşet vardı. "Seni istemiyorum." Sesi, dökmeyi reddettiği gözyaşlarıyla kalınlaşmıştı. döküldü. "Eğer beni öldürecekse, yap da . Bunu yapma."

"Tekrar soruyorum. Neden? Tanner'ın bana verdiği şeyi neden almayayım? O senin korunmanı istiyor, başka bir şey değil. Seni Irk Yasası'na karşı korumanın tek yolu, içimizden birinin sana eş olmasıdır."

"Neden bahsediyorsun sen?" diye bağırdı öfkeyle. "O yatakta onunla lanet bir hafta geçirdim. Siz piçlerin seks için ne tür çılgınca kuralları var?"

Başını kaldırdı, bakışları hesapçı bir hal alırken burun delikleri açıldı. "Özür dilerim," diye fısıldadı bir saniye önce.

Dudakları onunkilerin üzerinde gezinirken parmakları kollarının etrafında kıvrıldı, kadın son akıl sağlığını da kaybederken dili dikişin üzerinde kayıyordu.

Vahşi. Çaresiz. Öfkeyle çılgılık attı, tekmeledi, ısırmaya çalıştı, ondan kaçmak için savaşıırken etinin onun dokunuşuyla süründüğünü hissetti. Buna dayanamıyordu. Tanner'la birlikte olduktan, bir erkekle hissedeceğini hiç düşünmediği şeyleri hissettikten, onun kollarında sıcak ve bütün olduktan sonra, kaderinde celladı olmak olsa bile.

Artık bu adamın ona dokunmasına dayanamıyordu. Kim olduğu ya da Tanner için ne olduğu önemli değildi, o Tanner değildi. Ve bu onun dokunuşu değildi.

Uğruna öldüğü acı ruhunda kabarıırken boğazında safra yükseliyordu.

Babasını kandırdığı onca yıl boyunca, babası ona hiç tecavüz etmemişti. Ve Tanner çekip gitmiş ve onu tam da bunu yapmaya kararlı bir adamla yalnız bırakmıştı.

"Tanner!" Cabal onu kolayca tutarken adını haykırıyordu, dudakları kulağındaydı, ona dokunuyor, bir şeyler fısıldıyordu. Yatıştırıcı olması gereken bir şeydi ama kelimeler hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Tanner'ın adını tekrar haykırdı, mücadele etti, Cabal'ın ellerinin kolları üzerindeki inanılmaz sertlikteki kavrayışından, onu duvara sabitleyen göğsünün genişliğinden, güçlü bacaklarının onunkini yerinde sabitleyen kuvvetinden kurtulmak için savaştı.

Adamın dokunuşundan kaçarken panik içinde kıvranıyor, adam onu kendine doğru çekerken hassas bedeni tiksintiyle karıncalanıyordu.

"Seni istemiyorum," diye öfkeyle haykırdı, ona karşı direndi, tutuşuna karşı koydu. "Bunu istemiyorum."

"Her şey yoluna girecek, tatlım," diye mırıldandı kulağına, ama yine de onu duvara yapıştırdı, ona dokundu, kulağını ısırды ve öfkeyle çılgılık atmasını sağladı.

"Orospu çocuğu!" Çaresizlik ona güç verdi ama kaçmasına yardım etmedi. Adamın tutuşu kırılmazdı.

"Sen vahşi bir kedisin." Kıkırdaması kulağına yumuşak geliyordu. Zalim ya da sert değildi ve bu yüzden daha da korkutucuydu.

Nefes nefese, bitkin bir halde kendini tuttu, tek bir damla gözyaşının düştüğünü hissederken onun elinde titriyordu. Bunun için ağlamayacağını söyledi kendine. Bunun için değil. Gözyaşları onun gidişatını değiştirmeyecek ve planladığı her neyse ona dayanacak gücü bulmasına yardımcı olmayacaktı.

"Tanner'ı seviyor musun Scheme?" Cabal onun kulağına fısıldadı, sesi o kadar yumuşaktı ki zar zor duyuluyordu.

Söylediği her yalanın kokusunu alacağını bildiği için gözlerini kapattı.

"Onu seviyorum." Ve bu hiç mantıklı değildi. Kendisini bir başkasının tecavüzüne terk eden bir adamı nasıl sevebilirdi ki?

"Onu neden seviyorsun?" Adam kızın boynuna sokuldu, tutuşu hiç zayıflamadı, vücudundaki dikkatli hazırlık hiç değişmedi. "Bana onu neden sevdiğini söyle Scheme, ben de gitmene izin vereyim."

Gitmesine izin vermedi. Bu hileyi, çok küçük, çok yıkıcı bir şey için verilen sinsi özgürlük vaadini biliyordu.

Başını ondan uzağa eğdi, kesici dişlerinin boynunu tırmaladığını hissettiğinde içindeki korku keskin bir şekilde yükseldi, eylemdeki ince tehdidi hissetti.

"Çünkü yaşamak için çok aptalım," diye fısıldadı. "Cehennem gördüğümde anlayamayacak kadar aptalım."

Tanrım, dokunuşu canını yakıyordu. Acı veriyordu. En hafif dokunuşlardı ama aniden kolunun etine hançer saplanmış gibi hissetti. Adamın elleri hızla onu bırakırken acı içinde çığlık attı ama vücudu onu hâlâ duvara yapıştırıyordu. Onunla savaşılamayacağını bilmek zihnine bir delilik dalgası gönderdi.

"Sorun yok," diye fısıldadı Cabal, sesi nazikti. "Senin için geri dönecek, Scheme. Bir saniye daha, geri dönecek."

Toprağın altına gömülmüş bir tabutta değildi, ama aynı boğucu, dehşet verici korku aklını kurcalıyordu. Bundan sağ çıkamayacaktı; yaşasa bile bu adamın onu almasından asla kurtulamayacaktı.

Çırpınırken, dövüşürken, tekrar çığlık atacak gücü olmadığından emindi, ama aniden serbest kaldığında öfkeli bir hırlama, bir öfke kükremesi etrafında yankılandı, dövüşünün ivmesi onu yere fırlattı, kendini taşa tutarken saçları yüzüne döküldü.

Ses yine havayı böldü. Bir hayvanın öldürücü öfke kükremesi.

Saçlarını yüzünden geriye doğru savuran Scheme şok içinde odanın diğer ucuna baktı.

Tanner. Kendini Cabal ile onun arasına yerleştirmiş, kızın önünde koruyucu bir şekilde çömelirken kardeşine hırıliyordu.

"Ona tecavüz etmeni ben söylemedim." Sesinin tonu korkunçtu. Hayvan ve insan, hırıltılı, çakıllı ve şiddet dolu bir ses.

Cabal ona bir bakış fırlattı, Tanner'a geri dönmeden önce gözlerinde bir saniyeliğine eğlence parıldıyordu. Scheme artık odadaki ölümcül öfkenin zonklamasını hissedebiliyor, Tanner'ın boğazından gelen hırıltılarda duyabiliyordu.

"Onu bana sen verdin," diye hatırlattı Cabal ona nazikçe. "Eşimi nasıl alacağım benim kararım. Öyle değil mi kardeşim?"

Tanner'ın karşılık veren kükremesi meydan okuma ve öfkeyle doluydu.

"Benim!" Cabal başını eğip kardeşini dikkatle izlerken, boğazından çıkan tek kelime Scheme'in şok içinde irkilmesine neden oldu.

Ellerini yavaşça kaldırdı, bir teslimiyet jestiydi bu.

"Onun için seninle kavga etmeyeceğim," dedi yumuşakça, nazikçe. "O tamamen senin, Tanner. Her zaman öyleydi."

Yavaşça kapıya doğru geri çekildi ve Tanner onu dikkatle izlerken Scheme'e ukalaca bir göz kırptı.

Kasıtlı mıydı? Cabal, Tanner'ı kasten mi kışkırtıyordu? Onu itmek mi? Neden?

Scheme titreyerek yavaşça ayağa kalktı ve iki adamı dikkatle izledi. Neler olup bittiğini anlamaya çalışırken nefesi ciğerlerine girip çıkıyordu. Vahşi bir öfkenin akıntılarını ve Tanner'ın yüzüne baktığında çıplak, ilkel bir şehvetin vahşetini hissedebiliyordu.

Kardeşinin yavaşça odadan çıkışını izlerken gözleri altın gibi parlıyordu, boğazında titreşen ilkel hırıltılar insandan çok hayvana aitti. Sanki içindeki bir şeytan tasmaından kurtulmuş ve adamın kontrolünü ele geçirmişti.

Scheme kollarını ovuşturarak geri çekildi ve şimdi Tanner'dan kaçmanın bir yolu olup olmadığını merak ediyordu. Bu dünyanın tanıdığı Breed değildi, yumuşak dilli, gülümseyen, halkla ilişkiler sihirbazı. Bu, Konsey'in yarattığı hayvan, eğittiği katildi.

Sanki bu düşünceyi bir şekilde duymuş gibi sertçe ona doğru döndü.

"Sana zarar vereceğimi mi sanıyorsun?" diye hırladı, tehlikeli çömelişinden doğrulurken dudakları dişlerinden geri çekildi.

Yine de onda rahatlatıcı hiçbir şey yoktu; şehvet gibi tehlike de etrafında titreşiyordu. Gözlerinde parıldıyordu, çıplak ve yoğun bakışlarıyla onu yerken.

"Ben de beni başka bir adamın tecavüzüne terk edeceğini düşünmemiştim," diye nefes nefese kaldı ama Cabal'dan çekildiği yerde Tanner'a karşı direndi. "Beni burada başka bir adam tarafından becerilmek üzere bıraktın, Tanner."

Öfke ona çarptı. Ne yazık ki elinde ona fırlatabileceği hiçbir şey yoktu. Onunla yüzleşirken yumruklarını iki yanında sıktı, duygudan ve ihanetten titriyordu.

"Sen benimsin," diye hırlayarak ona yaklaştı, hareketleri akıcıydı, hayvani bir zarafet ve cinsel yoğunlukla doluydu.

Kadın cevap olarak alay etti. "Ben senin miyim? Hiç sanmıyorum. Kimseye ait değilim."

Dudaklarından sert, şehvet dolu bir gülümseme geçti. "Bir insan değil, bir Cins."

Kız ondan kaçmak için zıpladı ama adam hızlıydı, kızın tahmin ettiğinden daha hızlıydı. Koşmak için döndüğünde, kolları onu sardı, göğsü onu kendisine doğru çekerken onu yastıkladı, horozu sırtının alt kısmına bastırdı.

"Eşim." Hırıltılı ve yoğun sözleri, elinin gömleğinin yakasını kenara çekmesi ve dişlerinin omzuna batması izledi.

Onu ısırdı.

Scheme çılgılık attı, acıdan çok, onu fiziksel olarak işaretlemekten daha fazlasını yaptığının anı ve baskın kesinlikten dolayı. Kesici dişleri kızın etine saplanmıştı, ağızyla emerken dili kızın derisi üzerinde geziniyordu.

Canını yaktı ama olması gerektiği gibi değil. Başı yana düşerken ve tırnakları adamın bileklerini ısırırken içinde hiç beklemediği bir cinsel yoğunluk filizlendi. Zevkin sert bir sınırında gezinmemeliydi; meme uçlarına, rahmine, klitorisine vurmak için elektrik şeritleri göndermemeliydi.

Daha fazlası için yanıp tutuşmamalıydı. "Ne yapıyorsun?"

Adam onun arkasında hırılıyordu. Elleri, tırnakları hâlâ bileklerine batarken, üstünün altında hareket etti, nasırlı etin dokunuşundan inleyecek kadar hassas teninin üzerinde kayarak göğüslerini kavradı.

Meme uçları sert ve sıcaktı, parmakları etini sıkarken yalvarırcasına avuçlarına bastırıyordu.

"Benim," diye tekrar homurdandı, dişleri erotik bir zevk kaymasıyla etinden kayıyordu, o kadar yoğun ki vajinası açlıkla esnedi.

"Tanner," diye inledi, adamın dili yaranın üzerinde gezinirken omzunda yavaş yavaş nabız gibi atan bir yanma hissetti. Isı ve sıvı-sıcak hissi dört küçük delinme yarasından vücuduna doğru ilerlemeye başladı.

Sanki güçlü bir uyuşturucu kan dolaşımına karışmış gibi, dizleri zayıfladı ve rahmi ani bir açlıkla öylesine yoğun, öylesine itici bir şekilde sıkıştı ki, bunun gücü karşısında nefesi kesildi.

Cabal tünellerden kaçarken boğazına yükselen safrayı yutmak zorunda kaldı ve kendisiyle ne olduğu arasına mümkün olduğunca mesafe koydu.

daha yeni yapmıştı.

Çok mu ileri gitmişti? Onu dehşete düşürmüştü. Duygularına zarar vermişti. Ve bunu yapmadan önce onun bunu ne kadar korkunç bulacağını biliyordu.

Bu bir bağdı. Hayvan eşinin acısını hissedebiliyordu. Bunu diğer eşler arasında da hissetmişti. Bu bilinçli bir şey değildi; eşlerin asla tam olarak farkına varamadıkları bir şeydi ama oradaydı. Tıpkı Tanner ve Scheme'de olduğu gibi. Tanner'ı ona geri dönmeye zorlamalıydı. Hayvanı onu sahiplenmeye zorlamalıydı.

Ama çok mu ileri gitmişti?

Kendi rahatı için çok ileri gitmişti. Sadece kardeşinin onu affedemeyeceği kadar ileri gitmemiş olması için dua etti.

BÖLÜM 20

Arkadaşı!

Kız ona aitti.

Tanner kontrolden çıktığını biliyordu. Kendisine her zaman dayattığı kısıtlamayı kaybettiğini ve geri çekilmeyi başaramazsa tam bir ilkel erimenin eşiğinde olduğunu biliyordu. Sadece birazcık.

Başını geriye attı, dizleri bükülerek sikinin işkence görmüş uzunluğunu Scheme'in kalçalarına bastırdı ve elleri göğüslerinin etrafında kıvrıldı.

Onu ısırmış, kanının tadına bakmış ve yarayı acıdan şişmiş bir dille yalamıştı, ağzının kenarındaki bezler şehvetin tatlı, karanlık tadını ağzına döküyordu.

Her yutkunduğunda yanıyordu.

Kalçalarına bastırırken bir yemin ısırdı, pantolonunun yumuşak kadifesi ve kotunun kotu arasında etinin sıcaklığını hissediyordu. Eğer onun içine girmezse, onu sikmezse ölecekti.

Onun kadınıydı. Onun eşiydi.

Bunu biliyordu. Yıllardır, inkâr etmesine rağmen, bu kadının ona ait olduğunu biliyordu ve yine de geri durmuştu. Bazı dürtüler, anlam veremediği bazı bilgiler onu almaktan, onu evinden çalmaktan ve sadece kendi zevki için saklamaktan alıkoymuştu.

Adam onu çevirip kollarını ona doladığında ve dudaklarını onunkilere yapıştırdığında içindeki hayvan zaferle kükredi. İncelik için zaman yoktu. Her dokunuşun zevk ya da acı verip vermeyeceğini düşünecek, hayvani şehveti şefkatli sözcüklerle ya da rahatlatıcı öpücüklerle yatıştırarak zaman yoktu.

Açlık vardı. Tanrım, bu lanet açlık onu öldürecekti. Dilini kızın dudaklarının arasından geçirdi, kız hemen dilini sarmalayıp ağzını sıkarak emmeye başlayınca memnuniyetle hırladı.

Yüce Tanrım.

Elleri pantolonunu yırttı, kırılğan malzemeyi yırttı, zihninin uzak bir köşesinde malzemenin yırtılışını duydu. Ama onun çıplak, saten gibi yumuşak, sıcak ve kendisine doğru eğilen etini hissetti.

Kız dilindeki bezlerden tatlı hormonu emerken zevk adamın içini yaktı ve sıvının her atışında daha derin bir duygusallıkla hareket etti, öpücüğüne karşı keskin bir ihtiyaçla inledi.

Onu yakıyordu. Hissedebiliyordu. Koklayabiliyordu.

Bu sadece çiftleşme ateşi değildi. Bu daha fazlasıydı, çok daha fazlası.

Aklını kaybetmeden Cabal'ın ona dokunmasına izin verebileceğini düşündüğü için delirmişti. Bir başkasının onu işaretleyebileceğine, ona sarılabileceğine ve kendisinin bundan sağ çıkabileceğine inanmak.

Cabal'ın onunla aynı odada olmasına zar zor dayanabiliyordu. Kendini uzaklaşmaya zorlamıştı. Yapması gerektiğini düşündüğü şeyi yapmak için kendini zorlamıştı.

Yine de hayvan biliyordu. O canavarı zihninin en karanlık köşelerine o kadar geri itmişti ki, bağlarından kurtulduğunda onu durdurmak mümkün olmamıştı.

Tırnakları kadının sırtında gezindi, sonra elleriyle üstünü kavrayıp yırttı. Onu çıplak istiyordu. Onun sıcak ve ıslak olmasını ve içine girerken sikinin üzerine damlamasını istiyordu.

Ve kız damlıyordu. Parmaklarını kalçalarının altına soktu, amının içine soktu, kaygan sıcak kremin parmaklarını kapladığını hissetti, içine girmesini kolaylaştırdı.

Elleri adamın saçlarındaydı, kolları adamın omuzlarına dayanmış, ona doğru uzanıyordu, adamın dudakları onunkilerin üzerine eğilirken ve kadın adamın dilini daha derinden emerken ona doğru tırmanmaya çalışıyordu.

Çiftleşme ateşi şimdi ona çarpıyordu. Hayvanın ve şehvetin kontrolünü ele geçirmek imkânsızdı. Tanner hayvanı ve cinsel açlığı kontrol edemediği bir zamanı hiç bilmiyordu. Kontrol edemediği, beceremediği bir kadın olmamıştı. Ta ki şimdiye kadar. Bunu kontrol etmek mümkün değildi.

Gömleğini çıkarmaya zahmet etmedi. Çıkarmak için öpüşmeyi kesmesi gerekiyordu, ağzının emici sıcaklığı her ikisinin de sistemine giderek daha fazla hormon yayıyordu. Buna izin veremezdi.

Omuzlarındaki kumaş parçasını silkmeden önce düğmeleri kopardı. Elleri hemen kemerine gitti ve önce onu yırttı.

Kot pantolonunu gevşeterek kalçasının hemen yanından geçirdi ve aletinin şişkin uzunluğunu serbest bıraktı.

Onu sikmek zorundaydı. Eğer onun sıcak amcığının içine girip acı verici ihtiyacı sisteminden atmazsa, o zaman patlayacaktı. Vücudunu yakan sıcaklığın altında eriyor, gözeneklerinden ter damlamasına ve boğazından durmaksızın hırıltılar çıkmasına neden oluyordu.

, araladı, kaldırdı.

Amcığı sikinin ucuna yerleşirken göğsünden ilkel, mırıltılı bir hırıltı titreşti. Evet. Amcığı ateşten daha sıcaktı, lav kadar sıcak, erimiş demir kadar sıcaktı ve daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Kadın sıkıydı. Geniş tepesi içine bastırdı, dilini ağzına sokup sendeleyerek duvara doğru ilerlerken sıkışık doku ve kasları ayırdı.

Yatak için zaman yoktu. Çok . Şimdi onun içine girmeliydi. Ta içine kadar.

Nefes almak için dudaklarını onunkilerden ayırdı, kirpiklerini kaldırıp yüzünü kontrol etti. Tanrım, buna ihtiyacı olmalıydı. Tünelden mağaraya doğru koşarken kokusunu aldığı yüzündeki acıyı görmeye dayanamıyordu.

Hiç acı yoktu. Ne bir ifade, ne de bir koku. Zevk, zengin ve canlı, ifadesini boğdu, gözlerini daha da eğdi ve ona kalçalarını sarsan, horozunu rahat amının derinliklerine zorlayan egzotik, uhrevi bir görünüm verdi.

"Gitmene izin vermeyeceğim," diye hırladı, elleri kadının kalçalarında kenetlenmişti. "Asla."

Gözleri o kadar karaydı ki neredeyse simsiyahtı, ona baygın baygın bakıyordu, gözyaşlarıyla ıslanmıştı, aklıktan parlıyordu.

"Bana ne yapıyorsun?" Nefes nefese kalmıştı, göğüs uçları adamın göğsünü tırmalıyor, amcığı ise adamın yarağının etrafında kasılıyordu.

Dudakları onunkilere değene kadar başını eğdi, gözleri onunkilere bakıyordu. "Eşim," diye fısıldadı, sesinin gırtlaktan gelen ilkel tınısından neredeyse irkiliyordu. "Sadece benim."

İlerken dudakları aralandı, dili onun dudaklarında gezinirken kısık bir zevk sesi çıkardı.

"Bir sorun var." Sert bir çığlık dudaklarından ayrılmadan bir saniye önce kirpikleri gözlerinin üzerinde dalgalandı ve orgazm olduğunu hissetti.

Amcığının rahat derinliklerine yarısından daha fazla girmemişti ve kadın çoktan onun için boşalmaya başlamıştı, etrafından akan sıcak kremle sikini yıkıyordu.

"Hayır. Hiçbir yok." Nefes alamıyordu. Acele edemiyordu. Çok iyiydi, çok sıcak ve güzeldi, onun içine kayıyor, sikini onu sağan kasların içine . "Her şey yolunda Scheme. Her şey yolunda."

"Tanner. Korkuyorum." Yumuşak, ince, korkusunun kokusu onun zevkine karıştı.

"Güven bana, Scheme." Göğsü kokuyla sıkıştı. "Lütfen. Sadece bu seferlik. Sadece şimdi, tatlım. Seni incitmeyeceğime güven."

"Yapamam..." Tanner onu kabzasına kadar içine iterken boğazından keskin bir çığlık çıktı, siki nabız gibi atıyor, kızın onu hararetle kavramasıyla zonkluyordu. "Tanrım, Tanner, buna dayanamıyorum. Bana ne yapıyorsun? Bunu yapamazsın." Tırnakları adamın kafa derisine şehvetli bir şekilde batıyor, kalçaları adamınkine karşı kıvranıyor, aldığı zevk artmaya başladıkça bacakları adamın sırtına dolanıyordu.

"Bunu kontrol edemezsin Scheme." Gülümsemek istedi. O da en az kendisi kadar kontrol manyağıydı. Attığı her adımı bilmesi, kabul etmesi ve sonuçlarını anlaması gerekiyordu. Bunu anlamak diye bir şey yoktu. Kontrol etmek de yok.

"Yapmak zorundayım." Adam ona doğru hareket ettikçe, aletini içinde okşadıkça, onu okşadıkça, hisler üst üste geldikçe ikisini de çıldırtıyor, onları karanlık, bilinmeyen bir şehvet merkezine doğru itiyordu.

"Bana ver, Scheme." Onun korkmasını istemiyordu. Hayatında çok fazla korkmuş, çok fazla acı çekmiş, çok fazla ihanete uğramıştı. "Sadece burada, sadece şimdi, küçük aşkım, güven bana."

Adam yavaşça, acı veren bir zevkle bir kez daha içine girmeden önce, içinde sadece sikinin başı kalana kadar geri çekilirken, gözlerinde yaşlar süzülerek ona baktı.

"Sadece bana zarar verme, Tanner. Lütfen bana zarar verme."

Ve onun fiziksel olarak bunu kastetmediğini biliyordu. Ona ihanet etmemesi için yalvarıyordu.

Hüzünle gülümsedi. Canavar eşini tanıyordu ama o tanımiyordu. Scheme' içinde sakladığı kadın, ağlayan kadın, o

ondan korktu, ona güvendi. Korkan, inanılmaz acılar çekmiş olan bilinçli kadındı.

"Eşim." Durakladı, tam boy onun içine gömülmüştü, siki zonkluyordu, sıcak, sıkı ipekle çevriliydi. "Senin için ölüyorum."

Dudaklarını yaladı, dilini ağzının içine kaydırды, ona açıldığında hırladı, dili onunkine karıştı, çiftleşme bezlerinden salınan karanlık demi tattı ve kendini ona verdi.

Korkmadı. Onu şimdilik sadece bu haliyle kabul etti.

Elleri kadının kalçalarını sıktı, kalçaları hareket etti ve adam kadının içinde kayboldu. Zevk yanıyor ve artıyordu. Vücudunda hızla ilerledi ve onu tırmanmaya, ulaşmaya... kollarında ölmeye bıraktı.

Bu zevke bir anlam veremiyordu. Ama hiç anlamlandıramamıştı. İlk dokunuştan, günler öncesinden, onu öldürebileceğini, yok edebileceğini bildiğinden, dokunuşundan gelen zevk bir anlam ifade etmemişti.

Vücudu ona güveniyordu; buna engel olamıyordu. Ona dokunduğunda duyduğu güvensizlik ve korkuya dayanamıyordu. Ve şimdi. Şimdi bir şeyler farklıydı. Onu ısırdığı, dişlerinin etine battığı, dilinin yarayı uyuşturduğu ve sonra yaktığı andan itibaren değişmişti.

İhtiyaç, açlık artık sadece tarif edilemez bir zevk değildi. Vücudunun içinde bir çatışmaya dönüşmüştü. Acıya varan yanma hissinin kırbaç darbeleri zevki artırıyor, onu ikisi arasındaki sınırı o kadar ince çizmeye zorluyordu ki dehşet vericiydi.

Girdap gibi dönen şimşekler etinin altında yankılandı. Erotik bir yoğunluk ve zayıflatıcı bir şehvetle doluydu. Duygularını patlatacak kadar ateşli bir zevk kasırgasına kapılmak gibiydi. Çok fazla zevk vardı.

Dudakları onun dudaklarında, dili fırtına tadındaydı, şimşek yüklü, nemli ve topraksı, tatlı. Bunu hiçbir şey yoktu, daha önce bildiği hiçbir tat buna yaklaşamamıştı bile.

Ve daha fazlasına ihtiyacı vardı. Dilini onunkine doladı, emdi ve kendisini ele geçiren kötücül girdabın içine düşmesine izin verdi.

Bu zevk onu öldürebilirdi. Kolları adamın boynuna, bacakları sırtına dolandı ve ona karşı hareket etti, şişmiş, aşırı hassas vajinasının içinde her vuruşta sikini daha derine zorladı.

Daha önce hiç bu kadar hassas, bu kadar şişmemişti. Aleti içinde bir yumruk gibi hissediyor, onu geriyor, kaslarını hissederken şehvetli bir şekilde okşuyordu.

etrafında spazm geçiriyordu.

"Tanner." Konuşmak şöyle dursun, zar zor nefes alabiliyordu. Yine de sessiz kalamadı. Bu fırtınanın ortasında sabit bir kıyı bulmak için zevki yeterince hızlı işleyemiyordu.

Tekrar boşalacaktı. Onu batırmaya hazırlanan bir gelgit dalgası gibi, kendisine doğru hızla ilerlediğini hissedebiliyordu.

"Tanner. Yardım et bana." Rahimine vurmaya, onu sarsmaya, sıkılaştırmaya başladığında elleri saçlarında kenetlendi. "Lütfen Tanner," diye bağırırmaya çalıştı. "Yardım et bana."

Sonra daha hızlı, daha sert soktu içine. Isı, gizli sinir uçlarını yakarak onu daha da yaklaştırdı ve kabarcıklı hislerin parmakları rahminde sıkışmaya başladı.

Orgazm onu parçaladı. Kamburlaştı, gerildi, adını haykırdı, kalçaları kıvranıyor, kazığa geçirilmiş ete daha fazla bastırıyor, akılsız bir açlıkla onu beceriyordu. Duyularını parçaladı ve onu, onsuz hayatta kalıp kalamayacağını bilmediği, kadife gibi karanlık bir coşku manzarasına fırlattı.

"Tanrım evet, tatlım," diye hırıliyordu kulağına. "Çok sıkı. Çok sıcak. Beni geri sik. Lanet olsun sana, evet! Sik beni, Scheme."

Hareket ediyorlardı. Soğuk duvar kanepenin minderlerine dönüştü. Kalçalarının geriye itildiğini, kalçalarının kaldırıldığını ve adamın sikinin içine öyle derin girdiğini hissettiğinde kirpikleri açıldı ve zevkten tekrar çığlık attı.

Bu çok fazlaydı. Vücudu için çok fazlaydı. Aklı için çok fazlaydı. Adamın dokunuşu ateş gibiydi, sikinin içine girmesi saf enerjik bir his gibiydi. Kötücül, yıkıcı, şehvet dolu... Yüz ifadesi karanlıktı.

"Daha bitmedi," diye homurdandı, hırladı. "Daha fazla. Benim için daha fazla gel."

Aldığı zevkten ölüyordu. Başını sallarken elleri adamın kollarını kavradı, vücudunda terin aktığını hissetti, içindeki yakıcı sıcaklık öyle bir noktaya ulaştı ki, acaba yanacak mıyım diye düşündü.

"Tanner..." İhtiyaç yeniden artıyordu; beyninin işleyebileceği hiçbir şeye benzemeyen bu ihtiyacı hissedebiliyordu.

", " diye hırladı. "Hepinizi alacağım."

Adam kızın üzerine geldi, bacaklarını sırtına doladı, bir eli kızın arkasında gezinirken, parmaklarıyla sikini sert ve derin bir şekilde kızın içine pompaladı.

Okşuyor, okşuyor, sonra o kadar hassas, kadar erotik bir bölge buluyordu ki, parmakları küçük girişi ayırıp içeri girdiğinde aklını kaçırıyordu.

Dişleri adamın omzuna kilitlendi, parmakları kıkına, siki vajinasına pompalanırken boğazından akılsızca çığlıklar çıktı ve kadın yok oldu.

Bundan daha büyük bir zevk olamayacağını düşündü. Zirveye ulaştığını düşündü. Ta ki onun serbest kaldığını hissedene kadar.

Aleti vajinasının sıkı kaslarının içinde zonklıyor, sonra kalın tepenin hemen altında, uzanan bir başparmak gibi şişiyor, içinde hiç dokunulmamış bir bölgeye, kasılmakta olan kasın hemen arkasına kilitleniyor, okşuyor, zonklıyor ve yıkıcı bir sıcaklıkla yanarken, onun içine boşalmaya başladığını hissediyordu.

Adam onun içine kilitlenmişti. Dişleri onun etine kilitlenirken, omzundaki dişleri yine onu ısırdı. Hırıltılar boğazını terk etti. Bir eli kalçasında kenetlenirken diğerinin iki parmağı arkasını gerdi ve Scheme kaybolduğunu anladı.

Yıkılmıştı. Eskiden olduğu kadın büküldü ve masumiyet ile acı arasındaki duvar, sadece bedenini değil ruhunu da saran orgazmın altında çöktü, çünkü kör edici bir saniyede adamın sadece bedeninin onu ele geçirmediğini, aynı zamanda olduğu hayvanın onu sonsuza dek işaretlediğini fark etti.

BÖLÜM 21

Tanner kanepede oturmuş, başını öne eğmiş, ellerini dizlerinin arasında kavuşturmuş, başını çevirip yatağa bakıyordu.

Scheme ağlamıştı. Hıçkırır hıçkırır ağlamamıştı. Ama onu dikkatlice yatağa yatırdığında, kapalı kirpiklerinin altından gözyaşları akarken hafif vücudu titremişti. Ve onu teselli edememişti. Ona izin vermedi.

"Sadece git," diye fısıldadı. "Lütfen. Sadece git."

Oradan ayrılamadı. Onu yorganla örttü ve odanın diğer tarafına çekildi, onun içinde hissettiklerini anlamlandırmaya çalıştı.

Acı yoktu. Yorgunluk. Boyun eğme. Ama gerçek acı yoktu. Ve aşk. Bu duygunun kokusu çok açıktı. Bazen çiftleşmeden önce bile diğer eşler arasında kokusunu almıştı. Başka hiçbir şeye benzemeyen bir kokuydu. Yaz ve sıcak, çikolata ve likör. Saf bir duyguydu, bağımlılık yapıcı ve yatıştırıcıydı ama Scheme yatışmamıştı. O da öyle.

Çiftleşme kolay olmamıştı. Orosu çocuğu. Olmasına izin verdiği şeyin bilgisiyle yüzünü buruşturdu. İçindeki hayvan hiç beklemediği bir şekilde özgürlüğünü kazanmıştı. Tanner'ın tahmin edemeyeceği bir şekilde onu ve eşini ele geçirmiş, sahiplenmişti. Kontrol edebilseydi durdurabileceği bir şekilde.

Parmaklarını yorgun bir şekilde saçlarında gezdirdi, acı içinde kendini ayağa kaldırmadan önce başını kaldırdı.

Cabal'la yüzleşmek için döndüğünde gömleğinin yırtık kenarları göğsünün üzerine döküldü ve odaya girdiğinde kardeşinin yüzündeki ağır bilgiyi gördü.

Tanner yavaşça, bitkin bir halde dolaba doğru ilerledi, viskiyi ve iki bardağı çıkardı ve tüneli işaret etti. Cabal'ın önünde ilerleyerek mağaralar sisteminin daha ilerisindeki başka bir küçük mağaraya doğru yol aldı.

Mağaraya girdiklerinde ışıklar yandı ve Callan'ın sahip olduğu mülklerin etrafına dağılmış gizli uzaktan kameralara bağlanan bilgisayarlar, kamera monitörleri ve gözetleme ekipmanlarıyla donatılmış güvenli bir iletişim odası ortaya çıktı.

Scheme bu odayı günler önce bulmuştu. Tanner'ın dudakları, parmak izi, DNA ve gözbebeği taraması korumalı olduğunu fark edene kadar ekipmanı çalıştırmak için orada geçirdiği zamanı hatırlayınca büküldü.

Ama denemişti. Israrı için ona hakkını vermek zorundaydı; o pes eden biri değildi. Güçlü ve cesurdu, tutkulu ve şımarıktı. Ve onu seviyordu. Tanrım, onu kalbini ikiye bölene kadar sevmişti.

Odanın yuvarlak bir köşesinde bir kanepa, masa ve birkaç rahat sandalye duruyordu. Tanner kendini kanepeye attı, öne doğru eğildi ve kendine sağlıklı bir içki doldurdu.

Cabal kanepenin karşısındaki sandalyelerden birine otururken, "İçki çiftleşme ıslısını etkiler, Tanner," diye usulca hatırlattı ona. "Daha da kötüleştirdiğini biliyorsun."

"Daha kötüsü olamaz." Tanner yanan likörü geri atmadan önce elini yüzüne sildi, likör midesine doğru ilerlerken yüzünü buruşturdu.

Sakallı çenesini ovuştururken birden aklına, tüm Irk erkeklerinin vücut kıllarının olmamasına rağmen hiçbirinin sakal bırakmakta sorun yaşamadığı geldi. Bazen olduklarını öğrendikleri genetik karışımı merak ediyordu. Dünya onlar olmadan gerçekten daha mı iyiydi?

Bakışlarını Cabal'a kaldırarak sertçe nefes verdi. "Biliyordun."

Kardeşi Scheme'in Tanner'ın eşi olduğunu biliyordu; başka bir açıklaması yoktu. Cabal, ruhunun uğruna haykırdığı kadından asla uzaklaşmazdı.

Cabal sandalyede arkasına yaslandı ve viskisini yudumlarırken bakışları kasvetliydi.

"Yıllardır bundan şüpheleniyordum," dedi. "Çukurlardan iyileştikten hemen sonra onun kokusunu aldım. Yeni Büro'daki ilk görevim birkaç hafta boyunca onu gölgelemektir. Onun kokusunu her aldığımda bir bağlantı hissediyordum. Sadece bunu anlamam biraz zaman aldı."

"Ne zamandan beri ?" Tanner homurdandı. Cabal'ın bakışları titredi. "Altı, yedi yıl belki."

"Ve sen bana söylemedin mi?" Çenesi öfkeyle sıkıştı. "Neden?"

Cabal öne doğru eğildi, derin bir iç çekip başını kaldırmadan önce bardağına bakmak için başını eğdi.

"Jonas," dedi sonunda bakışlarını bir kez daha kaldırırken. "Jonas'a gittim. Eğer onu kaçırırsan, ki kaçıracağını biliyordum, bunun çok tehlikeli olabileceğine beni ikna etti. Sanırım kendisi de şüphelenmişti. Ona olan hayranlığını biliyordu. Ayrıca ailemizde Cyrus Tallant'a duyulan nefretin ne kadar derin olduğunu da biliyordu."

"Ona zarar vereceğimi mi düşündü?" Bu onu şaşırtmıştı. İçindeki hayvanı her zaman kontrol etmiş, asla düşüncesizce öldürmemişti.

"Bilmiyorum, Tanner." Cabal başını sertçe salladı. "Jonas beklememiz konusunda kararlıydı. Ben de bu kararı kabul ettim, çünkü doğru olduğunu hissettim."

"Bana ihanet etmek doğru mu geldi?" Tanner ona merakla sordu, yüz ifadesi içindeki öfkeyle çarpılmıştı. "Babasının ona ne yaptığını biliyor musun Cabal? Yaşadığı cehennem hakkında bir fikrin var mıydı?"

Cabal'ın gözleri kısıldı, yeşil bakışları titriyordu. "Onun kızıydı," dedi yavaşça. "Sağ eli. Ama daha önce söylediği şey..."

Tanner öne doğru eğildi. "Onu diri diri gömdü Cabal, hem de birden fazla kez ve eğer hislerim beni yanıltmıyorsa, bebeğini öldürdükten sonra onu kısırlaştırdı."

Cabal'ın rengi soldu. "Onu gömdü mü?"

"Geçen gün ben kulübeyi kontrol ederken ışıkların elektriği kesildi. Döndüğümde histeriden ve diri diri gömülme korkusundan neredeyse çıldırmak üzereydi. Sterilizasyondan bahsetmedi ama koku alma duyum yalan söylemez. Bunu kendine yapmazdı."

Onun yapmayacağını nasıl bildiğini açıklayamıyordu ama kesin olarak biliyordu.

"Tanrım." Cabal bardağını yeniden doldurmadan önce kendi içkisini geri fırlattı ve onu mideye indirdi. "Jonas bunu bilemezdi." Başını sarsakça salladı. "Şüphelenmiş olamaz. Bir şeyler yapardı."

"Öyle mi?" Tanner yavaşça öne doğru eğildi. "Tallant'ın örgütü içinde elde etmeyi başardığı casus sayesinde Büro'nun direktörlüğüne kadar yükseldi. Ya casusu Scheme ise?"

Mantıklı gelmişti. İçgüdü, Scheme'in yapbozundaki son parçaları bir araya getirerek içinde toplandı.

"Tallant'ın asistanıydı," diye devam etti. "Ona daha yakındı, ihtiyaç duyduğu her dosyaya ulaşabiliyordu. Dedikoduları biliyordu."

Tallant, gerçekleri ve piçin çeşitli ırkçı grupları kullanarak Irklara saldırmak için oluşturduğu planları da sıraladı."

"Ve Tallant şüphelendi," diye fısıldadı Cabal. "Ona işkence eder, itiraf ettirmeye çalışırdı; bu onun en sevdiği oyun."

Aynen öyle. Tallant mümkünse her zaman kanıt isterdi.

"Suikastçıyı neden onun peşinden gönderdi?" Tanner o zaman sordu. "Neden ona işkence etmeyi bıraktı ve bunun yerine onu öldürmeye karar verdi?"

"Ya onu kıramayacağını anladı ya da daha ileri gitme riskini göze alamayacağı bir şeyi var. Onun öğrenmesini beklemediği bir şey," diye düşündü Cabal. "Ama ne?"

Tanner kendi yeniden doldurdu, bu kez içkiyi devirmek yerine yudumladı. Düşünmek daha zordu; çiftleşme ısısı içinde yükseliyor, dilindeki bezler yeniden hassaslaşıyordu. Ona tekrar sahip olmak zorunda kalması uzun sürmeyecekti, sıcaklık o kadar kör edici hale gelmeden önce onu becermekten başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

"Jonas onun kaybolmasına nasıl tepki verdi?" Cevap orada bir yerdeydi; bunu hissedebiliyordu.

Cabal yumuşak bir sesle, "Mevcut tüm Irk İnfazcıları ve acemiler onu arıyor," dedi. "Irkları zorunlu görevlerden aldı ve onların yerine bu kadını aramaya gönderdi."

"Onun burada olduğunu nereden biliyordu?" Tanner gözlerini kardeşine dikti.

Cabal alaycı bir şekilde homurdandı. "Jonas varken kim bilebilir ki? Alfa Ekibi'nin ikinci yarısını olabildiğince hızlı bir şekilde buraya kadar takip ettim. Sadece buraya gelmeden önce sahip olduğum birkaç gölgeden kurtulmam biraz zaman aldı."

Tanner soru sorarcasına ona baktı.

"Callan Jonas'a nerede olduğunuzu söylemeyi reddediyor. Sanırım nerede olduğunuzdan şüpheleniyor ama bu mağaraların bilgisini sahipleniyor."

Callan olacaktı. Irklar için işler kötüye giderse ve çiftleşmelerden doğan çocukların gizlenmesi gerekirse burası onların son sığınağıydı. Bu bilgi o kadar sıkı korunuyordu ki Cabal ve bir Kurt Irkı -Dash Sinclair- dışında Callan'ın asıl sürüsü dışında kimse bunu bilmiyordu.

"Callan'la konuştun mu?" Tanner sordu.

"Diyelim ki Callan benimle konuştu," diye homurdandı Cabal. "O endişeli, Tanner. Onun ölümü Irkların kapısına bırakılıyor. Onu burada tutamazsın

sonsuzu dek ve sen bunu biliyorsun."

"Onu koruyacağım," diye tersledi Tanner ilkel bir sesle. "Ona hiçbir şey olmayacak." Hayvan yüzeye çıktı ve beynini zorunlu bir taleple dövmeye başladı.

"Bir planınız var mı?" Cabal sordu.

Tanner'ın keskin kahkahası alaycıydı. "Plan mı? Onu bu evden çıkardığımdan beri

D.C. Onu kaç farklı şekilde becermem gerektiğinden başka bir şey bulamadım."

Hayal kırıklığı içinde parmaklarını tekrar saçlarında gezdirdi.

Tanner, "Onu Sığınak'a götürürsek, Tallant'ın oradaki casusu onu öldürmek için elinden geleni ardına koymayacaktır," dedi. "Onu sonsuza kadar kilit altında tutamam."

"Tallant'ın casusunu ortaya çıkarmanın tek yolu bu olabilir," dedi Cabal. Dışarı.

Tanner hırladı. İlk defa, hayvancağızın onu itmesine gerek kalmamıştı. yüzey; adam oradaydı ve bu öneriden memnun değildi. Cabal, "Onu sonsuza dek kilit altında tutamayacağını söylemiştin, Tanner," dedi.

"Başka ne seçeneğimiz var ki? Onun güvenliğini sağlamanın tek yolu onu Sığınak'a götürmek ve o piçi oradan çıkarmak."

"Ona saldırırken hangi yöne gideceği konusunda hiçbir fikrimiz yok," diye tersledi Tanner. "Buradaki her Breed tepeden tırnağa silahlı. Bu riski göze alamam. Tallant'ı ortadan kaldırmak için kullanabileceğimiz bir şeye sahip olsa bile, bu yeterli olmaz. Casusu Scheme ölene kadar durmayacaktır."

"O casusa ihtiyacımız var, Tanner," diye Cabal.

Tanner'ın eli parlayarak kardeşinin boğazına dolandı ve Cabal hareketsiz kalınca sıkılaştı.

"Eşimi riske atamayacaksın," diye hırladı, vurgulamak için daha da yaklaştı. "Şimdi değil. Asla."

Cabal bakışlarını hiç ayırmadı. "Eşini gereksiz yere riske atacağımı mı düşünüyorsun?" diye karşılık verdi. "Benimkinden daha fazla değil. Ama onu sonsuza dek burada tutmak işe yaramayacak. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. Kalbin yerine aklını kullan."

Tanner aniden ayağa kalkıp odada volta atmadan önce elini geri çekti. Bunu yapamazdı. Eğer onu Sığınak'a götürürse, onu koruyamazdı. Onu korumanın hiçbir yolu yoktu.

"Tanner, başka seçeneğimiz yok." Cabal ayağa kalktı ve ona doğru döndü. "Eğer hayatta olduğuna dair bir kanıt göstermezsek, herkes Irklardan şüphelenecek.

onu öldürdü. Onu Sığınak'a getirmek ve kontrol edebileceğimiz bir basın toplantısı düzenlemek, dünyaya onun güvenliğini ve ona işkence eden canavara karşı korunmasını sağlamak, sadece davamıza yardımcı olacaktır. *Karınıza* karşı saldırmak Tallant'a size karşı saldırmakla aynı sonuçları doğuracaktır."

Dünya Tanner Reynolds'ı seviyordu. Bu taş gibi bir şeydi. O, Breeds'in yüzü, gülen, rahat playboyuydu. Eşini, dünyaya karşı karısını koruyabilecek miydi?

Konsey'in yanı sıra Tallant'ın örgütüne de, halkın Tallant'a olan duyarlılığı nedeniyle ona karşı herhangi bir saldırı yapılmaması yönünde emirler verildiğini biliyorlardı. Bazen onu sık sık takip eden Konsey ajanlarını, yüzlerindeki nefreti, dizginlenmiş kan ihtiyaçlarını izlemek eğlenceliydi.

"Bu onları durdurmaz," dedi usulca. "Onu öldürürler. O çok şey biliyor."

"Başka seçeneğiniz var mı?" Cabal sordu.

"Kendi seçeneklerimi bulacağım, lanet olsun," diye hırladı, acı içinde kıvrılırken yumrukları sıkılıyordu. "Onu benden almalarına izin vermeyeceğim. Şimdi olmaz. O piçin yıllar boyunca ona ne yaptığını bilmeden."

Bu ona eziyet ediyor, işkence ediyordu. Diri diri gömülme düşüncesi, ince parmaklarının dar bir tabutu tırmalaması, içinden öfke fışkırmasına neden oluyor, kontrolünü parçalıyor ve boğazından bir hırıltı çıkmasına yol açıyordu.

"Tanner. Onun önünde duracağım," dedi Cabal ona emir verircesine. "Tanrı şahidim olsun ki, eşini kendi eşimmiş gibi koruyacağım. Elimizdeki tek seçenek bu."

"Ve sen kardeşimin hayatını eşiminkine değişeceğimi mi sanıyorsun?" Tanner sınırlı seçeneklerinin yakıcı bir şekilde farkında olarak tersledi. "Senden bunu isteyeceğimi mi sanıyorsun Cabal?"

Cabal'ın dudakları acı bir bilgiyle kıvrıldı. "Bunu benden istemene gerek yok. Beni kurtardıktan sonra akıl sağlığımı kurtardın. Bir hayvan yerine bir insan olarak yaşamamı sağladın Tanner. Senin ya da eşin için ölmeyeceğimi mi sanıyorsun?"

Tanner durdu, kabaca içine çekerken Cabal'a baktı. Oradaydı, Cabal'ın kararlılığının ve daha fazlasının kokusu. Bir parça duygu, üzüntü, boyun eğme, pişmanlık. Her zaman aynı kadınla çiftleşeceklerini varsaymışlardı. Tanner'ın onu o çukurdan çıkardığı günden beri,

hayattaki güzel şeyleri kardeşiyle paylaşma ihtiyacı ön plana çıkmıştır.

Yemek, şarap, şarkı ve kadınlar. Şakacı alaylar, bir çocuğun kahkahası. Tanner bunların hepsini onunla paylaşmıştı ve şimdi Tanner'ın paylaşmaya dayanamayacağı bir şey bulmuşlardı. Ve bundan pişmanlık duyamazdı. Doğa ona sadece kendisine ait olan bir şey vermişti, işaretlediği, uğruna ruhunu verebileceği bir şey.

Tanner basitçe, "Benim ya da eşim için ölmeni istemiyorum," dedi. "Çocuklarımı korumaya yardım etmek için yaşamamı istiyorum."

Cabal kaşlarını çattı. "Kısırlaştırılmıştı."

"Sherra da öyleydi," diye belirtti Tanner, gurur duyduğu kız kardeşinden bahsederken.

Sherra ilk çocuğunu kaybettikten sonra kendini kısırlaştırmıştı, ancak eşiyle yeniden bir araya geldiğinde, doğa bir şekilde fallop tüplerinin ayrılmasını onarmış ve hamileliği ortaya çıkmıştı.

"Hormonların Sherra'nın vücudunu onardığı gibi onun vücudunu da onarmaya zorladığını mı düşünüyorsun?" Cabal sordu.

"Bir şeyler oluyor," diye iç geçirdi Tanner. "Kokusunda bir farklılık var; sanki içinde bir şeyler değişiyormuş gibi günlerdir var. Eşi Kane'le birlikte ateşle savaşırken Sherra'da da bunun kokusunu alabiliyordum. Koku aynı Cabal."

"İyileşme süreci birkaç haftadan çok daha uzun sürdü." Cabal kaşlarını çattı. "Dr. Jacobs, Kane'in Sherra'nın hayatına yeniden girdiği andan itibaren bir yıldan fazla süredir devam ettiğini tahmin ediyor. Bu bir gecede olmayacak."

Çiftleşme ısısı ve vücut üzerindeki hormonal etkiler hala büyük ölçüde bilinmiyordu. Irk doktorlarının ve bilim adamlarının yetişemeyeceği kadar çok anomali vardı. İlk Leo'yu bulmak için bu kadar çaresiz olmalarının nedenlerinden biri de buydu. Raporlara göre o, neredeyse bir asırlık yaşına rağmen hâlâ güçlü ve inanılmaz derecede sağlıklı bir erkekti. Ve eşinin de genç görüldüğü söyleniyordu.

"Ne halt edeceğim ben?" Ağır bir şekilde koltuğa oturdu ve elleriyle yüzünü yorgun bir şekilde kapattı. "Onu nasıl koruyacağım?"

"Onu koruyacağız." Cabal'ın sesi soğuk ve sertti.

Başını kaldıran Tanner şaşkınlıkla kardeşine baktı.

"Beni dinle Tanner," diye hırladı, kesici dişleri tehlikeli bir şekilde parlıyordu. "Bize en sadık olanları biliriz. Bu lanet casus iyi biri.

Ama aynı anda hem onu koruyup hem de onu dışarı çıkarabiliriz. Başka seçeneğiniz yok. Onun da yok."

"Nasıl?" Sıcaklık artık aklını karıştırıyordu. Tek düşünebildiği, tek hissedebildiği Scheme'di.

"Onu Sığınak'a geri götürürüz. Etrafına infazcılarımızı yerleştireceğiz, onu ev koruması altında tutacağız ve kimin merak ettiğini göreceğiz. Her ne biliyorsa, gerçekten güvende olduğunu anladığında, bunu açıklayacaktır. Tallant'ın casusunu ortaya çıkaracaktır."

Onu kurtarmak için riske girmesi gerekecekti.

Tanner başını iki yana salladı. "Yapabilir miyim bilmiyorum Cabal."

BÖLÜM 22

"Ve bunun tamamen sizin kararınız olup olmadığını bilmiyorum."

Jonas ve üç infazcısı odaya girdiğinde Tanner sarsıldı, boğazında bir hırıltı gümbürdedi. Ona gizlice yaklaşmayı nasıl başarmışlardı?

Jonas havayı test ederken dudakları gerildi, garip gümüş gözleri öfkeyle parladı.

"Tünellere düştüğümüz anda kokumuzu almış olmalıydın," diye tersledi. "Çiftleşme ateşi seni zayıflatıyor, Tanner."

Tanner dudağını alaycı bir şekilde kaldırdı. "Boğazını kesemeyeceğim kadar zayıf değilsin Müdür Bey," diye hırladı. "Burada ne işin var?"

Jonas bu soru karşısında homurdandı. "Callan seni saklamakla iyi iş çıkardı ama unutuyorsun, benim pozisyonumu korumamın bir nedeni var. Seni takip etmek hayal ettiğin kadar zor olmadı. Konsey'in burayı çoktan bulmamış olması büyük bir mucize."

"Seni henüz bir Breed'in öldürmemiş olması büyük bir mucize," diye homurdandı Tanner.

"Birkaç kişi denedi." Jonas omuz silkti ve gözlerini odanın içinde gezdirdi. "Nerede o? Beni onu aramak zorunda bırakma."

"Ona dokunursan, içinde en ufak bir korku titreşimine neden olursan seni öldürürüm." Irk İşleri Müdürü'ne bakarken Tanner'ın midesinde ölümcül bir öfke kaynıyordu.

Jonas'ın dudakları düzleşti. "Onun ölüm fermanını burada imzalama, Tanner. Onu birlikte koruyalım."

Hayvan bir kükremeye uyandı. Tanner vücuduna kan pompalandığını, kaslarının gerildiğini ve adrenalinle karışık bir öfke dalgasının beynine hücum ettiğini hissedebiliyordu.

Uzun boylu adama bakarken başını kaldırdı, Jonas'ın altı santimlik gövdesi ya da yüzündeki tehditkâr ifade onu hiç de korkutmamıştı.

"Sen kendininkini imzaladın," diye homurdandı Tanner, "onu kurtarmak yerine işe aldığında."

Jonas soğukkanlılıkla, "Bu onun kararıydı," diye karşı çıktı. "Ben ona güvenlik önerdim; o ise çocuğunun ölümünün intikamını almayı seçti. Bunun için onu suçlayamazsınız."

"Bir kadının işkencesini görmezden gelmeyi nasıl mazur gördüğünüz umurunda değil," diye küçümseyerek hırladı. "Ve *eşim* için sığınma talep ettiğimde Soy Kabinesi de bunu kabul etmeyecek."

Jonas'ın gözleri çakmak çakmak oldu, çenesi sertleşti. "Hiçbir şeyi görmezden gelmedim," diye karşılık verdi sonunda. "Bunu hiç bildirmedi."

"Irklar için ruhunu verdi," diye tısladı Tanner. "Onu işe aldığında kaç yaşındaydı Jonas? On dokuz mu? Yirmi mi?"

Jonas soğuk bir ifadeyle ona baktı. "Yirmi iki yaşındaydı."

Tanner'ın gülümsemesi vahşiydi. "Bir çocuk. Bir çocuğu işe aldın, Jonas. Muhtemelen babasının işkencesiyle zaten yaralanmış bir çocuğu. Senin istismarından ziyade yardımına ihtiyacı olduğunu hissetmen gereken bir kadın."

Jonas'ın ifadesi hiç değişmedi. "Hayatta kalmak için yapmamız gerekeni yapıyoruz Tanner."

"Seni orospu çocuğu!" Tanner'ın yumruğu fırladı ve Jonas'ın çenesine sertçe çarparak onu geriye doğru savurdu.

Jonas karşı saldırıya geçmek için hamle yaptığında dudaklarından sert bir aslan kükremesi çıktı, ancak yanındaki infazcılar harekete geçmek için gerilirken yüz ifadesi öfkeyle çarpıldı.

Cabal şimdi Tanner'ın yanında duruyordu, Jonas'ın gözleri ona doğru parlarken uyarı niteliğinde bir hırıltı odada yankılandı.

"Eşim" -içinde kabaran öldürme öfkesini dizginlemek neredeyse imkânsızdı- "hayatta kalmak için bir araç değil."

Kelimeler boğazından çıkarken, duyuları Scheme'in kokusuyla patladı, kadın yavaşça kapıdan içeri adım atarken bakışları kapı aralığına kaydı.

Solgundu, koyu renk gözleri genişti, işkence görmüştü.

"Ne yazık ki ben tam olarak buyum," dedi kendisine dönen altı Irk erkeğiyle yüzleşirken. "Önce Irklara karşı bir araçtım, şimdi de onlar için bir araç oldum."

Sesi sakindi; ifadesi soğukkanlıydı ama Tanner içindeki acının ve korkunun kokusunu alabiliyordu.

"Artık değil." Jonas'ı ve infazcılarını iterek geçti, Jonas'a öfkeli bir bakış fırlatırken uyarırcasına hırladı.

Tanner onu kollarına çekerek göğsüne yasladı ve elleriyle sardığı çarşafı daha sıkı bir şekilde vücuduna sardı.

"Uyuyor olman gerekirdi." Onu burada istemiyordu, Jonas'ın soğuk ve sert tarafsızlığıyla yüzleşmesini istemiyordu. Irkların hayatta kalmak için kullanmak zorunda kaldıkları gizli operasyonlar için kurulmuş bir büronun mükemmel bir yöneticisi olmasının nedeni buydu.

"Hayır, daha sonra uyumak için zamanımız olacak." Kadının sözleri kalbinin göğsünde sarsılmasına neden oldu. "Bunu şimdi bitirmenin zamanı geldi."

"Geç kaldınız." Bir zamanlar hayatını kurtarmış olan ve kendisine musallat olan canavarı yok etme şansı sunan Irk İşleri Müdürü'yle yüzleşirken dudaklarında gergin bir gülümsemenin titrediğini hissetti.

Adamın ağır ağır nefes alıp verişini izledi, pişmanlığı gümüş renginde parlıyordu.

Gözler.

"Bulmak ve mağaralar değildi. Kolay." o
hırladı as Tanner's kollar

onun etrafında sıkıldı. "olduğunu biliyordum. Zamanımız var sanıyordum."

"Peki bunu ne değiştirdi?" Tanner onun arkasından tersledi.

Gerçekten de korumacıydı. Sesindeki uyarı ve şiddetli koruyuculuk onu şaşırtmıştı.

Jonas'ın gümüş gözleri Tanner'a kaydı ve sonra tekrar ona döndü. "Biz de onun sakın bir cins olduğunu sanıyorduk," diye yorum yaptı. "Anlaşıldı."

"Jonas, kışına tekme basacağım," diye uyardı Tanner onu.

"Hayır." Scheme elini onu saran kolun üzerinde sıktı. "Anlamıyorsun Tanner."

"Muhtemelen bunu bana hiç açıklamadığın içindir, Scheme," diye alaycı bir şekilde konuştu.

"Denedim. Sen beni Cabal'la yalnız bırakmadan hemen önce." Sessizlik odayı doldurdu.

"O benim hayatımı kurtardı," dedi Tanner'a o zaman. "Bebeğimi kaybettikten hemen sonra. Beni o buldu." Sıkıca yutkunduk, boğazındaki kederi, kaybının ve kendi zayıflığının anılarını çıkarmaya çalıştı.

"O sırada evinde birkaç böcek bulmaya çalışıyorduk. Onun ve St. Marks'ın hâlâ Tallant malikanesinde olduğunu sanıyorduk. Scheme'in

geri döndü." Jonas açıklamaya başladı ama Scheme başını sertçe sallayınca durdu.

Bu onun zayıflığıydı ve bununla yüzleşmesinin zamanı gelmişti. "Karanlıkta, oturma odasında oturmuş, bir avuç dolusu ağrı kesiciye bakıyordum." Dudakları tiksintiyle büküldü. "Kaçamazdım. Bulunur ve cezalandırılırdım. Bunu biliyordum. Ve kaçmaya ihtiyacım vardı. Sadece kaçmak istedim."

O geceyi çok net hatırlıyordu.

Yanında bir gölge hareket etmişti. Bakışları, babasının en büyük düşmanlarından biri olduğunu bildiği kişinin gümüş gözleriyle buluşmak için kalktı.

Devam et ve öldür beni, diye fısıldamıştı. Beni zahmetten kurtar.

Topuklarının üzerine çömelmiş, kadının elindeki haplara bakıyordu.

Seni buradan çıkarabilirim. Teklif cazip gelmişti.

Sonunda Scheme başını salladı. *İstediğin bilgiye sahip değilim, Breed. Onu durdurmaya yetecek kadar değil. Onu mahkum etmeye yetecek kadar değil. Beni kurtarmak değerinden daha fazla sorun.*

O zaman bana bilgiyi getir Scheme. Bul onu. İhtiyacımız olanı al ve onu birlikte indirelim. Ölmek mi istiyorsun? Yoksa onun acı çektiğini mi görmek istiyorsun?

"Onun acı çektiğini görmek istedim," diye fısıldadı sonra, açıklamasının Tanner'ın yüzündeki etkilerini görmeyi reddederek. "Onun yok olduğunu görmek istedim. Bu yüzden kaldım. Ve Jonas için çalıştım. Ve aldığım cezalardan hiç haberi olmadı. Ne kadar ileri gittiğimi hiç bilmiyordu. Tek bildiği ona gönderdiğim kanıtlardı. Ve ben asla yeterince alamadım."

Görünüşe göre babası ondan daha akıllıydı. "Neden teslim almak için aradın?" Jonas o zaman sordu.

Scheme kabaca nefes aldı. "Yaklaşık bir hafta içinde Sığınak'taki casus, aslan liderinin oğlu David Lyons'u kaçırmak için her şeyi hazırlamış olacak. Bu konudaki raporları seni aramadan hemen önce buldum."

Ve sonra bekledi. Sahip olmadığı çok fazla bilgi vardı. Jonas'a verdiği ama tutmadığı sözler.

Şimdi onu izliyordu, gümüş gözleri memnuniyetle parlıyordu.

"Yeterince var." Aniden başını salladı. "Seni Sığınak'a geri götüreceğiz ve sen de tespit edebileceğin bağlantıların ve kaynakların listesini yapmaya başlayabilirsin. İyi iş çıkardın Scheme. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Söylemiş ? Tanner tek kelime etmemişti. Onun arkasında sessizdi, vücudundaki gerginlik çok daha yüksek olmasına rağmen şimdi onu daha az şiddetli tutuyordu.

"Elimden geleni yaptım," diye cevap verdi belli belirsiz, aniden kendini bilinçli hissetti ve Tanner'ın sessizliğinin son derece farkındaydı. "Keşke daha fazlası olsaydı."

"Helikopter jeti dışarıda bekliyor," diye duyurdu. "Seni Sığınak'a geri götürmeliyiz. Sonra planlarımızı oradan yapabiliriz."

"Henüz değil." Tanner'ın sesi korkutucuydu. "Scheme ve benim gitmeden önce halletmemiz gereken birkaç şey var. Dışarıda bekle."

"Tanner." Jonas'ın sesi uyarıcıydı. "Gitmemiz gerekiyor."

Tanner'ın göğsünden gelen ilkel hırıltı Scheme'in irkilmesine ve Jonas'ın aniden temkinli bir ifadeyle arkasından bakmasına neden oldu.

Tanner ona "Git buradan," emretti. "Seninle sonra ilgileneceğim. Şimdi *dostumla* ilgileneceğim."

Jonas kısa bir süre başını sallamadan önce uzun süre Tanner'a baktı. Elinin kısa bir hareketiyle oda temizlenmeye başladı ve Tanner onu serbest bıraktı, kollarını onun boynundan çekti ve odanın diğer tarafına doğru yürüdü.

Bunun olacağını biliyordu. Öfkeliydi; öfke dalgalarının etrafında sektiğini ve ruhunun içinde bir savunma tepkisine yol açtığını hissedebiliyordu.

"Bana söyleyemedin." Ona dönerken parmaklarını uzun saçlarında gezdirdi, gözleri öfkeyle parlıyordu, ifadesi aniden sertleşti, vahşileşti. "Bana söylemeden önce David'in kaçırılmasına ve ilk Leo'nun öldürülmesine izin verecektin."

Şema sıkıca yutkunurken başını salladı.

"Bu sabah beni Cabal'la bırakmadan önce sana anlatmaya çalıştım. Sana her şeyi anlatacaktım."

Çenesi sıkıştı.

"Peki ya ondan önce? Seni ilk kaçırdığımda neden bana söylemedin? Seni becerecek miydim yoksa öldürecek miydim karar veremediğim zaman?" Sesi sezgisel olarak yükseldi; içinde biriken öfkeyi izlemek korkutucuydu.

"Babamın casusu," dedi belli belirsiz, söylemek üzere olduğu şeyin öfkeyi daha da körükleyeceğini biliyordu. "Kim olduğunu bilmiyorum. Tek bildiğim, ana gurur içinde güvenilir bir pozisyonda olduğu. Senin profilin casusunkine uyuyor."

İfadesi bomboştu. Hiçbir duygu yoktu. Soğuk değildi; öfkeli değildi. Sadece duygusuzdu, nokta.

"Aileme ihanet edebileceğimi mi düşündün?"

"Seni tanı mıyordum Tanner," diye ağladı. "Tek bildiğim dosyaların ve dünyaya yansıttığın kamusal kişiliğin. Sığınak'ta çalışan Irklar hakkında bulmayı başardığım bilgiler, senin eğitimin ve laboratuarlardan kaçışınla mükemmel bir şekilde örtüşüyor. Sırf beni becermek istediğin için sana güvenmekten çok korktum."

Başını yavaşça salladı. "Sen daha iyi bilirsin."

"Ve Chaz'in bebeğimi aldırma ya yardım edeceğine inanmaktan daha iyisini bildiğimi sanıyordum." Acı ruhunda yırtık yaralar açarken yumruklarını sıkı. "Bunu riske atamazdım. O zaman olmazdı. Bunu anlamak zorundasın."

Şimdi onun yüzündeki mücadeleyi görebiliyordu; güvensizliğini kabul etmek, nasıl kendini tuttuğunu anlamak için verdiği mücadeleyi.

Anlar mıydı? Onun konumunda hissedeceği ihanetleri, kişisel başarısızlık duygusunu biliyordu. Ama bu kişisel olurdu. Duygusal.

"Mantıklı olmaya çalıştım," dedi belli belirsiz. "Onları korumak için elimden geleni yaptım." "Sekiz yıl boyunca Irkları korumak için elinizden geleni yaptığınız gibi mi?" Adam hırladı. "Ölümün bize nasıl hizmet edecekti, Scheme? Bize şu anda sessiz kalmaktan daha fazla hizmet etmezdi. Konuşabilirdin. Bana yeğenimi kaçırma planından bahsedebilirdin."

"Ve değiştirilme riskini mi göze aldınız? Bir şeylerin ters gitmesi ya da zaman çizelgesinin uzaması riskini mi?" Kaşlarını bağırdı, çünkü içinde öfkeyle aynı güçte bir uyarılma başlamıştı. "Senin tarafından dokunulmaya duyduğum aptalca ihtiyaç yüzünden onun ya da bir başkasının hayatını riske atamazdım."

Bu son sözlerle dişlerini sıkı, çarşafı vücuduna yakın tutarken etrafında döndü ve arkasındaki sessizlikte bir şeyler duymak için zorlandı.

"Ben de bir kez bu hatayı yaptım," diye fısıldadı sonunda. "İhtiyacım vardı. Sarılmaya ihtiyacım vardı. Sevmeye ihtiyacım vardı. İhtiyacım vardı ve ihtiyacım olduğu için çocuğum öldü. Bu ihtiyaç yüzünden başka birinin çocuğunu riske atamazdım."

Yavaşça ona döndü ve devam ederken eskisinden daha keskin, daha vahşi görünen yırtıcı bakışlarla karşılaştı. "Sen gitmeden önce sana söyleyecektim ama dinlemek istemedin. Sana ait olduğumu kabul etmek istemediğin gibi duymak da istemedin. Beni başka bir adama verdin."

Ve bu derin bir kesikti. Hâlâ etkisinden kurtulamadığı bir şekilde canını yakı.

"Geri döndüm," diye sertçe bağırdı.

"Beni başka bir adama vermeye hazırdın."

"Senin lanet hayatını kurtarmak için kendi ruhumu bile veririm." Öfke bir kez daha özgürdü.

Tanner odanın öbür ucuna doğru yürüdü, kız ondan kaçamadan onu kendine doğru çekti, göğsüne yasladı, kot pantolonunun altındaki ereksiyon kızın karnına sertçe bastırırken ona doğru baktı.

"Seni buraya getirmek için her şeyi riske attım. Seni tutmak için. Hayatını kurtarmanın bir yolunu bulmak için ve sen başından beri Jonas'la çalışıyordun," diye hırladı.

"Sana güvende olacağımı söylemeye çalıştım," diye karşı çıktı adamın gözlerinde parıldayan öfkeye. "Doğru olanı yapmaya çalıştım, Tanner. Sadece doğru olanı. Tek yapmaya çalıştığım buydu."

"Doğru olan Scheme, bana güvenmekti," diye karşılık verdi. "Ama güven bana verebileceğin bir şey değildi, değil mi? Sadece bu. Vermek istediğin tek şey buydu."

Bu sözlerin hemen ardından bir el saçlarına dolanarak başını geriye çekti ve bir saniye sonra baharatlı tutku ve karanlık şehvetin tadı duyularını doldurdu.

Öpücüğü.

Duyuları anında ateşlendi.

Tanner onu duvara yaslariken dudakları onun dudaklarındaydı, yumuşak, okşayıcı, dili dudaklarının ayırık dikişini okşarken boğazında oluşan ihtiyaç iniltisiyle savaştı.

Bu onu yenmişti. Bu ihtiyaç, her neyse, onu derinden sarsmış ve daha fazlası için çaresiz bırakmıştı. İtiraz etmeliydi, ama henüz değil, açlık giderilene, ihtiyaç hafıfleyene kadar onu kaybetme riskini göze alamazdı.

Dili dudaklarını ayırıp kendi dudaklarına doğru kayarken, kolları onun boynuna dolandı ve onu kendine yakın tuttu. Onu kendine doğru tutmak zorundaydı.

Baharatlı ısı ağzında patladı; tatlı cazibe duyularını süpürdü.

Ona ihtiyacı vardı.

"Sen benimsin," diye hırladı adam dudaklarına karşı, kız öpücüğün içinde inerken, çaresizce yaklaşmaya çalışıyordu. "Bana güvenmediğin için lanet olsun sana. Lanet olsun sana!"

Onun öfkesini hissedebiliyordu ama aynı zamanda ihtiyacını da hissedebiliyordu. Ona eziyet eden, onu yakan, ona rağmen onu kollarında tutan aynı ihtiyaç

açıklamam gerek.

Kanepeye doğru ilerlerken onu kendine doğru çekti, gömleğini omuzlarından silerken onu sabit tuttu, sonra kot pantolonuyla boğuştu. Tüm bu süre boyunca dudakları ve diliyle onunla sevişti, elleri çarşafı çıkarırken aniden çıplak kaldığını, sikinin karnında sert ve sıcak olduğunu hissettiğinde iniltisi ağzında titreşti.

Bunu beklediğini fark etti. Tüm hayatı boyunca, gün geçtikçe daha alaycı, daha sert, daha hayal kırıklığına uğramış, var olmadığından emin olarak. Sadece ölümü bulmayı beklediği yerde onu bulmuştu.

"Gitmeme izin verme," diye inledi öpücüğüne karşı, adamın kanepeye oturduğunu, onu üzerine çektiğini, bacaklarını kucağına koyduğunu, sikinin seksinin hassas kıvrımlarına baskı yaptığını hissetti.

"Gitmene asla izin vermeyeceğim," diye söz verdi, gözlerinin içine bakarken dişleri alt dudağını yakaladı. "Şimdi al beni. Dar amının sikimi emdiği gibi dilimi em. Şimdi."

Aleti vajinasının derinliklerine kayarken dili de kadının ağzına girdi. Kadının çılgılığı adamın vahşi ve kötü tadında kaybolmuştu. Dili de aynı açlıkla kadının ağzına giriyor, sikini kadının içinde gezdiriyordu. Yavaş, derin, onu dolduruyor, onun üzerinde hareket etmeye başladığında onu tahrip eden açlığı besliyordu.

Adamın eli arkasını kavrayıp pürüzsüz yanakları ayırırken, parmakları hassas iç ete masaj yaparken kadının kolları adamın boynuna dolandı. Nasırlı uçlar, ereksiyonunun onu doldurduğu yerden gelen suların içinde kayıyordu. Parmaklarının yolunu kolaylaştırmak için kullandı, onları arkasının sıkı girişinde yavaşça çalıştırdı.

Başka bir erkekle olsa çılgılık çılgılığa bağırırdı. Chaz yataklarına başka bir erkeği getirdiğinden beri oraya bir erkeğin dokunmasına izin vermemişti. Bir daha asla izin vermeyeceğine yemin ettiği bir hareketti bu. Şimdi bunu arzuluyordu.

Bu Tanner'dı, sadece Tanner. Dokunuşu ateş saçıyordu; öpücüğü kötü bir seksti; kalçalarının onun kalçaları arasındaki hareketi kontrolü ve düşüncüyü parçaladı.

Ona zevkten başka bir şey vermiyordu. Daha önce hiçbir erkek ona zevkten başka bir şey vermemişti. Hiç kimse onunla tehlike arasında durmamış ya da onu korumayı düşünmemişti

Nefesi boğazında düğümленirken, onun mekik dokuyan dilini emdi ve vahşı tadı daha fazla ağzına çekti.

Cabal onu Tanner'a olan aşkını itiraf etmeye zorlamıştı ama Tanner da onu bunu hissetmeye zorlamıştı. Tüm mantığa rağmen. Korku ve şüpheyeye rağmen.

Onunla tanışmadan önce de onu sevmiş miydi?

Hareketleri sertleştikçe dudakları onunkilerin üzerinde daha da derinleşti, sikini kabzasına kadar itti, daha önce hiç dokunulmamış sinir uçlarına saldırmak için hızlı, yakıcı zevk patlamaları gönderdi.

"Durma." Dudakları onunkilerden ayrılırken zayıf çığlığı geldi ve ona nefes almasını, hayatta kalmasını hatırlattı. Bunun için hayatta kalmalıydı.

Adamın parmağının kıkına girdiğini hissettiğinde başı omuzlarının üzerinde geriye doğru eğildi. Ürperdi, titredi. Dudaklarından uzun, alçak bir feryat çıkarken, hisler neredeyse şiddetli bir yoğunlukla ona saldırdı.

Şimdi onu daha sert, daha derin beceriyordu, sanki bu küçük teslimiyet kendi şehvetini körüklemişti. Onun hırıltılarını duyabiliyordu -çok hırılıyordu- ve ellerinin altındaki sert omuzlarda toplanan teri hissedebiliyordu ve kendini aniden içinde patlayan orgazma bıraktı.

Tanner'ın boğuk çığlığı güçlkle seçilebiliyordu ama sikinin başının altındaki kalınlaşmayı, kalın uzantının uzanışını, içine kilitlenişini, tohumları içine fışkırırken hararetili bir sıcaklık yayışını hissedince anladı.

Ani, ikincil orgazmın onu parçaladığını, ilkinin sırtına sertçe bindiğini anladı. Kör edici sıcaklığı, kendi bedeninin titreyen, kıvranan hareketlerini, rahminin içinde şiddetlenen ihtiyacı soğutmak için adamın sikinden her damla meniye sağma ihtiyacını biliyordu.

Tanner onu göğsüne çekerken bu kez gözyaşlarını bile anladı. Tanner'ın içinden söküp aldığı duyguları, yıllar sonra ilk kez hissettiği korkutucu farkındalığı anlıyordu. Sevgi. Nefret. Açlık ve ihtiyaç. Artık gömülü değillerdi. Özgürdüler ve onu yok etme potansiyeline sahiptiler.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı Tanner onun kulağına. "Sana dokunmadan önce, seni tanımadan önce seni sevdim. Bunu bil Scheme. Senin gerçek değerinden şüphelenmeden önce de değerli olduğunu biliyordum."

Başını yorgun bir şekilde onun göğsüne salladı. Bilemezdi. Şimdi bilemezdi.

Scheme sıkıca yutkundu, onun yer değiştirmediğinin, hareket etmediğinin farkındaydı.

Hâlâ yarı sert olan siki kadının içine gömülmüştü.

"Babam bana sakinleştirici verdi," diye fısıldadı, kelimeleri dudaklarından zorla geçirerek. "İçkime ilaç kattılar. Uyandığımda özel bir klinikteydim ve o bebeğimi almıştı."

İçindeki karanlık yer açıldı, acı onu yırttı, ruhunu "Bebeğimi aldılar."

Başını omzuna yaslariken kolları onun etrafında sıkılaştı, başı ona doğru eğildi, onu korudu.

"Altı haftalık hamileydim." Sonra gözyaşları döküldü. "Chaz'in bebeğiydi. Ama babamın umurunda değildi, Chaz'in de öyle. O zamanlar Chaz'in toplum içinde dışlanmasını göze alamazdı. Tanınmış bir suikastçının kızıyla evlenmesini mi?" Neredeyse acı kahkahalarla boğulacaktı. "Ve çocuğunun bekâr bir anne olma ihtimali de yoktu." Yumruklarını adamın omuzlarında sıktı. "Ne yaptıklarını bilmiyordum."

"Dur. Tanrım, Scheme. Lütfen." Sesi sert ve pürüzlüydü. "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun, tatlım?"

Başını salladı, hareketleri sarsıntılıydı. "Bebeği öğrendiğimde gidecektim. Chaz'e bizi götürmesi için yalvardım. Onun ne olduğunu bilmiyordum. Kim olduğunu..."

"Şema..."

"Benim hatamdı." Geri çekildi, ona baktı, yılların pişmanlığı ve kaybı ruhunu küle çevirmişti. "Anlamıyor musun, benim hatamdı. Cyrus'un bebek konusunda ne kadar kızgın olduğunu gördüğümde kaçsaydım. Chaz'e söylemeseydim..."

"O zaman ikinizi de öldürürdü," diye iç geçirdi saçlarına karşı. "Yaşıyorsunuz. Ve tüm bunlar sona erdiğinde, yaşamak için bir şansın olacak. Buna tutun Scheme. Bunu ona ödeteceksin."

Başını kaldırıp onun gözlerinin içine baktı. Özgür olacaktı ama Tanner hâlâ yanında olacak mıydı? Gözlerindeki o sert buz çekirdeği hâlâ parıldıyordu; öfke, parlak kehribarın içindeki sessiz yeşil beneklerde hâlâ kıvılcım saçıyordu. Ona güvenmemişti ve güvenmeliydi de. Şimdi onu kaybedecek miydi? Ve eğer kaybederse, özgürlüğün gerçekten bir önemi kalır mıydı?

BÖLÜM 23

CYRUS TALLANT'IN MÜLKÜ
PENNSYLVANIA

Cyrus ofisinin penceresinden dışarı bakarken bakışları bakımlı çimenlerin, mükemmel simetriye sahip ağaçların ve yemyeşil çiçek bahçelerinin üzerinde geziniyordu. Gece boyunca toprağın üzerine yumuşak bir çiy çökmüştü. Yakında don olacaktı. Sonbahar yaklaşıyordu; yapraklar çoktan dönmeye başlamış, malikâneyi çevreleyen ormanlara ışıltılı renklerini yaymış ve gelecek kışın habercisi olarak yanıp sönmeye başlamıştı.

"Onu hâlâ bulamadınız mı?" Ellerini arkasında kavuşturdu ve ofise giren Çakal Irkı'nı izlerken askeri bir dik duruş sergiledi.

Köpek. Ona böyle sesleniyordu. Cyrus Irklarının tanımlayıcı isimlere sahip olmasına izin vermezdi; Konsey'i bu konuda on yıllar önce uyarmıştı. Onlara insanlığın küçük bir ölçüsünü bile vermek şu anda içinde bulundukları karmaşaya yol açmıştı.

Irklar saf kan insanlarla çiftleşerek Tanrı'nın yarattıklarını sulandırıyor. Çok dindar bir adam değildi ama saf kana inanırdı. Kan her şeyi anlatır, derdi hep. Dünyaya bir bakın. Saf kan ile yoksulluk, suçlu zihinler ve hastalıklı ruhlar tarafından kirletilmiş kanın karışımının sonucu.

"Bana cevap vermedin," diye hatırlattı Çakal'a usulca, içinde bir tiksinti dalgası hissederek.

"Onu henüz bulamadık," diye yanıtladı Dog. "Ama yakında yere inmek zorunda. O zaman onu yakalarız."

"Sandy Hook'taki askerlerden ne haber - orada bir şey öğrendiler mi?"

"Hiçbir şey." Dog başını salladı. "Helikopter jeti birkaç saat önce bölgeye uçtu. Neden orada olduklarına dair bir rapor yok."

"Onun ölmesini istiyorum, Köpek," diye hatırlattı evcil hayvanına sakince. "Konuşmasına izin veremem. O kaltağın eline fırsat geçse neler anlatacağını ancak Tanrı bilir. Kayıp dosya olmadığından emin misin? Onun eriştiği bir bilgi yok mu?"

"Hiçbir şey efendim," diye yanıtladı Dog. "Dosyalara erişilemedi ve onunla birlikte hiçbir şey bırakılmadı. Bay Bollen kaçıışının plansız olduğuna inanıyor."

Cyrus'un varisi ve ikinci adamı John Bollen, Konsey'in parasıyla finanse edilen çeşitli işlevleri denetlemek üzere arazide olması gerekirken dışarıdaydı. Bunun bir an önce açıklığa kavuşması gerekiyordu. John'a burada ihtiyaç vardı. Irkları yok etmeye yönelik çok fazla plan başıboş bırakılmıştı.

Cyrus yavaşça döndü ve Dog'un duruşunun sertleşmesini, Cyrus ona bakarken her zamankinden daha askeri olmasını izledi.

"Cinsler mi?" diye alay etti.

"Irklar dağdaydı ama onlar da bir şey arıyor gibiydiler," diye cevap verdi.

Cyrus yüzünü buruşturmasını engelledi. Onu malikânedeyken Chaz'e attırmalıydı ama o kendi çocuğuydu. Onu burada büyötmüş, kahkahalarını dinlemiş ve daha küçük bir çocukken onunla oynamıştı. Onu doğduğu evde öldürmek o zamanlar hiç de hoş görünmemişti. İç çekerek, ders alındı, diye düşündü.

O kusurluydu. Zayıftı. Bu savaşta sadece güçlüler hayatta kalabilirdi ve kızına olan aşkının zayıflığının onu durdurmasına izin vermeyi reddetti. Kız ona ihanet etmişti. Ona bu şekilde ihanet edecek kadar içinde ona karşı sevgi yoktu. Ona daha iyisini öğretmişti. Onu daha iyi eğitmişti. Ama o zayıftı. Onu yok etmesine izin verilemeyecek kadar zayıftı.

"Irkların onu yakaladığına inanıyor musun?" En büyük korkusu, hayvanların, sahip olabileceği bilgiler karşılığında ona sığınma teklif etmesiydi. Eğer böyle bir şey olursa, onlar çocuğun kaçırılmasını tamamlayamadan önce Sığınak'taki casusunu riske atmaktan başka çaresi kalmayacaktı. Scheme örgütü hakkında çok fazla şey biliyordu; onun planları ve Konsey'in ihtiyaçları için bir yük olacaktı.

Dog, "Öyle sanıyoruz efendim," diye cevap verdi. "Tanner Reynolds'la birlikte olduğunu düşünüyoruz. Sığınaktaki bağlantımız, Breeds'in helikopter jeti Sandy Hook'a uçmadan önce acil bir çağrı geldiğini bildirdi. Eğer oradaysa birkaç saat içinde orada olur."

Cyrus öfkeyle dudaklarını sıktı ve tekrar pencereye döndü. "Artık gidebilirsin," diye bağırdı. "Bundan sonrasıyla ben ilgileneneğim."

"Emredersiniz efendim." Cyrus dönüp hayvanın arkasından alaycı bir şekilde bakarken ve kapı arkasından kapanırken Köpek dönüp ofisten aceleyle uzaklaştı.

Chaz onun en değerli varlıklarından biriydi ve artık yoktu. Yaşasaydı, Scheme çoktan ölmüş olurdu. Bunun yerine, kaltak ortadan kaybolmuştu ve Chaz ölmüştü, onu kimin öldürdüğüne dair hiçbir iz yoktu.

O Irklarla çok daha önce komplo kurmuş olmalıydı. Bunu biliyordu. Bunu hissedebiliyordu. Yoksa onu nasıl bu kadar çabuk gizleyebilirlerdi?

O bir kadındı, zayıftı, kolayca yoldan çıkabilirdi. Tıpkı annesi gibi. Tıpkı annesi gibi bir fahişeydi, Scheme bunu sadece hamile kalmasına izin vermekle kalmayıp Chaz'ın yatağına başka bir adam getirmesine izin verdiğinde kanıtlamıştı.

Başını salladı. Tıpkı annesi gibi. Scheme'i doğuran dişi zeki ve toplumda iyi bir yere sahipti ama soyu liman işçisi büyükbabası tarafından lekelenmişti. Çalıştığı laboratuvardan birkaç Irk'ın kaçmasına yardım etmeye cüret etmişti, gerçekten cüret etmişti.

Onu kendisi öldürmüştü, tıpkı Scheme'i öldürmesi gerektiği gibi. Ondan korkmasını, ona itaat etmesini öğretmek işe yaramamıştı. Bir şekilde korkusunun üstesinden gelmişti.

Masasının üzerindeki fotoğrafına baktı. Uzun samur saçları, ciddi kahverengi gözleri, dudaklarının ölçülü çizgisi. Onu düzgün bir şekilde yetiştirmeyi başardığını düşünmüştü ama yanılmıştı. Çok yanılmıştı.

Masasına doğru ilerleyerek, Sığınak'taki casusuyla iletişim kurmak için kullandığı güvenli cep telefonunu eline aldı. Bir Cins. Dudakları bir gülümsemeye dönüştü. O kadar inandığı eğitimde bir kez olsun başarılı olmuştu. Eğer Scheme Sığınak'a gelirse, burada kalışı çok ama çok kısa sürecekti.

Kısa mesajı tuşladı.

Görevi erte. Birinci derecede önemli bir hain. Yakında rapor ver.

Mesaj cihazdan çıktığı anda, şifreleme onu kodlanmış biçimde gönderecekti. Bir arkadaştan merhaba diyen kısa bir not. Daha fazlası değil. Irklar bunun ne amaçla gönderildiğini asla bilemeyecekti.

Üzüntüyle iç çekti. Lyons'un oğlunun eğitimine kendisinin başlamasını dört gözle bekliyordu. Konsey çocuğu kaçırma planını onaylamıştı. Doğal yollarla gebe kalmış birinci nesil bir Irk çocuğuydu. Onlar

Hepsi de genetiğinin babasınınkinden ne kadar farklı olduğunu merak ediyordu. Çocuğun umdukları gibi bir örnek olduğu kanıtlanırsa, o zaman Cyrus'un bakımına ve eğitim programına verilecekti.

Çocuk dokuz yaşındaydı, eğitime alınmak için biraz büyüktü ama Cyrus onu Irkların ana üs olarak kullandıkları güvenli yerleşkeden çalmayı başarabilirlerse başarı şansından emindi. Sanctuary en iyi güvenliğe, en acımasız muhafızlara sahipti ama Cyrus'un casusu vardı ve casusu onların zayıflıklarını biliyordu. Biliyordu, çünkü o da onlardan biriydi.

Konsey, hayvanların insan muadilleriyle çiftleşmesini durduramazdı ama onları Irkları yok etmenin bir yolunu bulma çabalarında kullanabilirdi.

Yok edilmeliler. En azından, topluma karışmalarını engellemek için hapsedilmeliydiler. Onlar hayvandı. Hayvanların hakları yoktu, ruhları yoktu. Ve o bunu kanıtlayacaktı.

Tanner Scheme'in güvenliğini şansa bırakmazdı. Ona kızgın olabilirdi, onun tarafından ihanete uğramış olabilirdi ama Scheme'in hayatı onun için kendi hayatından daha önemliydi. Öyle ki heli-jet indiğinde Callan'ın kişisel korumaları, normalde Sığınak dışındayken Callan ve ana Breed Kabinesi için kullanılan güvenli Hummer'la ana malikaneye kadar ona eşlik etmek için iniş pistinde bekliyorlardı.

Hummer'ı gördüğünde Jonas'ın yüzünde beliren ifadeden, onun bu hareketi zaman kaybı olarak gördüğünü anlayabiliyordu. Tanner düşünmüyordu. Tehlikenin uyarı fişekleri içine çarptıkça içgüdüleri alev alev yanıyordu. Hayatta kalma içgüdüleri daha önce hiç olmadığı kadar güçlenmişti ve ona şu anda hiçbir korumanın çok büyük olmadığını söylüyorlardı. Hiçbir önlem çok aşırı değildi.

"İrk Kabinesi'ni topladım." Jonas yardımcı pilot arkasına baktı, gümüş gözleri çelik gibi bir kararlılıkla parlıyordu. "Ek güvenlik önlemleri alabilmemiz için durumdan derhal haberdar edilmeleri gerekiyor."

"Casusun kabinde olmadığını nereden biliyorsun?" Scheme o zaman sordu. "Bu Irkla ilişkili profili gördüm ama kişisel bilgi yok. Sadece bunun için eğitildiler. Başkan'ın yakın çevresine sızmak için."

ve beklerler. Birçoğunuz gibi doğrudan ya da gizli savaş için eğitilmediler. Onların taktikleri daha incelikli."

"Kabine bir tehdit değil." Jonas başını salladı. "Her birine hayatım pahasına güveniyorum ve bu kadar güvendiğim çok az kişi var. Bu casusu ben de takip ediyorum Scheme, birkaç parametreye indirgedim ama ana malikâne değil. Orada güvende olacaksın."

"Alfa Ekibi'ni Sığınak'a geri çektiniz mi?" Tanner, Kentucky'deki kulübesinin etrafını saran ve Cabal'ın Sanctuary'nin etrafında sinsice dolaştığını bildirdiği grubu kastederek sordu.

Jonas, "Alfa Ekibi tüm gücüyle Sığınak'ta," dedi ve içini çekti. "Ama bu bilginin buradan gitmemesini tercih ederim. Onlar bu çabada bizim son savunmamız Tanner. Eğer her şey başarısız olursa, onlar başarılı olacaktır."

"David'i mi izliyorlar?" Tanner sordu.

"Takip ediyorlar. Callan şu anda David'in korumalarını değiştirmeyi reddediyor. Scheme raporunu verdiğinde nasıl hissedeceğini göreceğiz."

Tanner bunun Callan'ın fikrini değiştireceğinden şüpheliydi. David'in korumaları, gurur liderinin herkesten çok güvendiği adamlardı. Onları Jonas'ın Alfa Ekibi'ne değişmezdi, nokta.

Scheme onun yanında sessiz kaldı. Mağaralardan ayrıldıklarından beri bir düzine kelime bile etmemişti ve gözleri periliydi. Onun acısının, korkusunun ve ihtiyacının kokusunu alabiliyordu. Mağaralardan ayrılmadan önce çiftleşme ateşini söndürmek için harcadığı zamana rağmen, bu ateş yeniden artıyordu. Her milde kadının uyarılma kokusu heli-jet'in kokpitine yayılıyor, içindeki her Breed'i geriyor ve Tanner'ın ruh halini daha da kötüleştiriyordu.

Helikopter iniş pistine yerleşirken ve Breed muhafızları basamaklar katlanırken alçaltılmış kapıya doğru koşarken, Tanner Cabal'ın kendi yerinde durma girişimini görmezden gelerek kapı aralığına yerleşti. Gözleri iniş pistinin çevresini taradı ve normalde olduğu gibi etrafta dolaşan Breedlerin olmadığını fark etti.

Malikâneye giden yolu açma emri yerine getirilmişti. Ekibin komutanı homurdandı: "Hadi rock and roll yapalım!"

Gözleri etrafı tararken bir yandan da taşıdığı güçlü yarı otomatik tüfeği rahat bir şekilde tutuyordu. "Cins Kabinesi ikamet ediyor ve gelişinizi bekliyor."

"Şema." Tanner ona döndü, elini uzattı ve bakışlarının bir anlık tereddütle elini tutuşunu izledi. Sonra ince elini

parmaklarını ellerinin arasına aldı, derin derin nefes aldı ve onu helikoptere götürürken korkusunun kokusunu bastırmak için hiçbir şey yapmadı.

Arkasından Cabal, Jonas, Jackal ve Jonas'ın baş infazcılarından üçü onları yakından takip ediyor, helikoptere binip Hummer'a doğru koşarlarken etraflarını sarıyorlardı.

Tanner Scheme'i Hummer'ın arka koltuğuna iterken Cabal, "Hemen arkanızda olacağız," dedi.

Tanner, Scheme'in yanına atlamadan önce hızla başını salladı; Jonas Scheme'in yanına atlarken, kolu Scheme'e dolanarak onu iri bedeninin sığınağına çekti.

"Ona dokunma," diye hırladı.

Jonas homurdandı. "Çiftleşme ateşini iyi bilirim, Tanner." "Ne demek istiyorsun?" Scheme sonunda konuştu.

"Yani ısı azalana kadar, normalde iki ila dört haftalık bir süre içinde, başka herhangi bir erkeğin dokunuşu acı vericidir. Isıyı yaratan hormonlar teni, sadece eşinizin size dokunabileceği noktaya kadar hassaslaştırır. Başkası dokunamaz. Başka bir kadının dokunuşu bile acı vericidir," diye açıklıyor Jonas.

"Harika," dedi alaycı bir tavırla. "Ve tabii ki benimle çiftleşmeye karar vermeden önce tüm bunları bana açıklayacaktın, değil mi?"

Tanner cevabın hoşuna gitmeyeceğini bildiği için koltuğunda kıpırdandı. "Çiftleşme sıcaklığı ortaya çıkmadığı sürece bunu sana açıklamak gibi bir niyetim yoktu."

Öfke şimdi korku kokusunun önüne geçmişti. Kadının bakışlarını profilinde hissedebiliyor, gözlerinde olacağını bildiği suçlamayla içini yakıyordu.

Tanner bu açıklama karşısında dişlerini sıkarken Jonas, "Tanner'ın savunmasına göre, bu bilginin henüz çiftleşmemiş kişilere açıklanması yasak,"

diye açıkladı. "Irkların çoğu bunun farkında ama kimse bunun hakkında konuşmuyor." "Peki bunu daha ne kadar saklamayı düşünüyorsun?" Sesi gergindi, bir

Öfkesinin ve uyarılmasının ürünü.

Tanner ona "Mümkün olduğu kadar uzun süre," diye bilgi verdi. "On yıl boyunca bunu gizli tutmayı başardık. Sadece biraz daha zamana ihtiyacımız var."

"Ne için biraz daha?" İnanılmazlık sesini doldurdu. "Bu bilginin nasıl bir tepki yaratacağı hakkında bir fikrin var mı? Şu anda hissettiğim şey cehennem, Tanner. Ve bu, bir kadının hayatını sürdüğü süre boyunca etkili bir şekilde kapatacaktır. Özgür iradeyi elinden almasından bahsetmiyorum bile."

Bakışları kadına kaydı. "Özgür iradeni mi aldım?"

Zorlukla nefes alıyordu, gözleri ona hiddetle parlıyordu. "Şu anda ne kadar öfkeli olduğunun farkındayım ve tek yapmak istediğim en yakın yatağı bulmak. Yani evet, . Çünkü aksi takdirde, sen sakinleşene kadar senden olabildiğince uzak dururdum."

"Biliyor musun Scheme, sana zarar vereceğime dair bu fikrin beni kızdırmaya başladı."

"Bunun bana zarar vereceğini düşünmekle bir ilgisi yok. Senin öfkelenmeye hakkın yok ve benim de senin öfkelenmene gücenmeye hakkım var."

Kadın mantığı mı? Öyle olmalıydı. Hummer malikânenin arka tarafında durduğunda Tanner şaşkınlıkla ona baktı.

Diğer araçlar önlerine ve arkalarına yanaşırken ve Breed muhafızları Hummer'ın etrafını sararken, "Bu yorumu daha sonra anlayacağım," diye homurdandı.

Kapıyı iterek açtı ve Scheme'i etrafını saran Irkların ortasında tutmaya dikkat ederek araçtan kaldırdı.

"Orospu çocuğu Tanner," diye homurdandı Jonas önlemlere karşı. "Neden sadece Tallant'ın köstebeğinin onu vurmaya çalıştığından şüphelendiğimizi bildiren bir bildiri göndermiyorsun? Bu çok daha basit olurdu."

"Basit hiçbir zaman benim tarzım olmadı," diye tersledi Tanner, Scheme'i hızla sürü liderinin evine açılan arka kapıya doğru götürürken. "Sana öyle olduğunu düşündüren neydi bilmiyorum."

Scheme büyük, iyi döşenmiş bir toplantı odasına götürülürken öfke içindeydi. Gölge iç mekânı, yoğun bir şekilde perdelenmiş ve pencereler sayesinde yumuşak bir ışık aydınlatıyordu. Eğer yanılmıyorsa, üstlerindeki küçük siyah kutular kızılötesi ve termo ısı karıştırıcılardı. Yanlarında, odaya sokulabilecek dinleme cihazlarına ya da dışarıdan gelebilecek dinleme girişimlerine karşı sigorta görevi gören birkaç dijital ekrana sahip başka bir cihaz daha vardı.

Scheme'in bir zamanlar zengin bir balo salonu olduğunu bildiği yerin ortasını uzun, geniş bir masa dolduruyordu. Bu mülk bir zamanlar bir grup Genetik Konseyi bilim adamına aitti. Altında, bir zamanlar Irk genetiğini birleştirmek ve dünyanın asla bilmemesi gereken askerleri yaratmak için kullanılan hücreler ve tıbbi laboratuvarlardan oluşan bir labirent vardı.

O masada on iki kişi oturuyordu. Bunlardan biri, varlığına dair haberler yayınlandıktan sonra radardan kaybolduğu anlaşılan yalnız bir Kurt Cinsiydi. Yüzleri tanıyordu ve her birinin profilini biliyordu. Hiçbirine güvenmiyordu.

Ayağa kalktıklarında Tanner onu odanın içinde daha da ileriye götürdü, kız içinde bir aşağılanma hissi yükselirken Tanner'ın tutuşu birden yumuşadı. Babası o Irklardan birkaçına işkence etmişti. Kabinedeki tek insan olan, gurur liderinin karısının erkek kardeşi ve kız kardeşinin kocası Kane Tyler'ın öldürölme girişiminde rol oynamıştı. Ve o sırada karısının çocuğunu düşürmesini ona karşı kullanmaya çalışmıştı. Bir deney olarak. Tekrar hamile kalıp kalamayacağını görmek için.

Scheme her birinin bakışlarıyla karşılaştı, nefes alış verışı ağırlaşırken ve göğsündeki acı artarken çenesini kaldırdı. Bu adamlar ve kadınlar yaşamak için, sevmek için savaşmışlardı. Özgürlüklerinden başka bir şey istememişlerdi ve bu, babasının yok edildiğini görmeye kararlı olduğu bir şeydi.

"Callan." Tanner masanın başındaki Irk'a hitap ederken onu yanında tuttu. "Size eşim Scheme Tallant'ı takdim etmek istiyorum."

Sessizlik sağır ediciydi. Kadınlardan ikisinin, Sherra Tyler ve Dawn Daniels'ın, Dawn parmaklarını kısa, altın sarısı saçlarının arasından geçirmeden önce birbirlerine bakışlarını izledi.

"Scheme, Sığınak'a hoş geldin." Callan'ın sesi sakın ve mesafeliydi. "Görünüşe göre Jonas, bizim adımıza yaptığınız çalışmalardan kabineyi haberdar etme konusunda gevşek davranmış. Size ilk teşekkür eden ben olayım."

O konuşurken bile başını sallıyordu. "Yapma," diye fısıldadı, Tanner'ın kendisini uyaran tutuşuna aldırmadan. "Bana teşekkür etmeyin Bay Lyons. Yaptığım şey o kadar da büyük değil. Ve benim buradaki varlığım sadece hayatlarınızı zorlaştırabilir. Bunun için özür dilerim."

Callan elini boş sandalyelere doğru sallamadan önce derin bir nefes aldı. "Lütfen, oturun. İçecek bir şey ister misiniz? Atıştırmalık?"

"Kahve?" Kahve için ölüyordu.

"Evet, ona bir fincan kahve hazırla, Sherra." Dawn konuşmak için o anı seçti, Scheme'e bakarken gülümsemesi alaycıydı. "Büyük fincanlardan birini."

"Dawn," diye tersledi Tanner, Scheme'in yanındaki sandalyeye çökerken. Dawn gözlerini devirdi.

"Kahve içmiyor musun?" Scheme masanın etrafındakilerin eğlenen yüz ifadelerine bakarken sıkıca yutkundu.

Merinus Tyler kocasının yanından, "Çiftleşme dönemindeki eşler kahve içmez, Bayan Tallant," diye anons etti. "Belirtileri daha da kötüleştirir. İsterseniz su ya da kızışma evrelerinde içtiğimiz özel harmanlanmış bir çayımız var."

"Fazlar mı?" Kulağa her saniye daha da kötü gelmeye başlamıştı.

Callan, "Çiftleşme sıcaklığına daha sonra döneceğiz," diye açıkladı. "Çay için Bayan Tallant. Merinus çayla besleniyor gibi görünüyor."

Sherra sandalyesinden kalktı, büfeye doğru yürüdü ve kehribar rengi bir sıvıyı buzlu bir bardağa doldurduktan sonra masanın etrafında dolaşarak Scheme'in yanına koydu. Scheme'in bardağa dokunmaya hiç niyeti yoktu. Bir süre bardağa baktı, boğazının ve ağzının kuruduğunu hissederek, bir etoburun ziyafetinin ortasındaki kuzu gibi hissetmemeyi diledi.

"Al bakalım." Tanner bardağı aldı, dudaklarına götürdü ve sağlıklı bir yudum aldı. "Söz veriyorum, güvenli."

Yere yığılacaktı. Scheme bir şeylerin büküldüğünü hissedebiliyordu. Bakışlarında hâlâ hissedebildiği öfkeye rağmen ona ulaşma ihtiyacı.

"Seni zehirlemeyiz Scheme," diye açıkladı Sherra, buz mavisi gözleri Scheme'in beklediğinden daha sıcaktı. "Jonas nerede olduğunuzu ve mağaralara nasıl gireceğinizi anladıktan sonra asistanına dosyanızı iletmesini söyledi. Neler kaybettiğinin ve Irklar için yaptığın fedakârlıkların farkındayız. Bunun karşılığını sizi zehirleyerek ödeyemeyiz."

Scheme'in bakışları Callan'a kaydı. "Sana rapor ettiğim şeyi söyledi mi?" Callan'ın bakışları acımasız bir öfkeyle parladı.

"Tallant David'i kaçırmaya mı çalışacak?" diye sordu, ama buna inandığını görebiliyordu. "Bu yapılan ilk girişim olmayacak, Scheme. Sonuncusu olacağından da şüpheliyim."

O konuşurken, sesi ilkel bir hırıltıyla yankılanırken karısı uzandı ve ince elini koluna koydu.

Merinus Tyler otuz dördüncü yaş gününü yeni geçmişti, kimse bunu söyleyemezdi. Sevgilisi Callan Lyons'un yanında durduğu ve Irkların var olduğunu dünyaya duyurduğu günden bir gün bile daha yaşlı görünmüyordu. Gözlerinde ya da dudaklarında hiçbir çizgi yoktu. Cildi hâlâ taze ve gençti. Sadece gözleri daha yaşlı görünüyordu.

"Geçtiğimiz on yıl içinde, Cyrus Tallant'ın casusu İrk topluluğu içinde güven duyulan bir yerde değildi," dedi Scheme kararlı bir şekilde, dengesini bozacağı kesin olan bir durumla karşılaştığında hayatı boyunca kullandığı kırılğan kabuğunu benimseyerek. "Casusu şu anda yerinde. Bir hafta içinde, belki de birkaç gün daha, o casus David'i almak için harekete geçecek. Detay vermedi; bunun ne zaman ve nasıl olacağına dair elimdeki tek ipucu Cyrus ile yardımcısı John Bollen arasında kulak misafiri olduğum bir konuşma. Yerleşkeye yürüyerek ya da araçla ulaşmanın zorluğu nedeniyle teslim alma noktası sıkı bir şekilde savunulmuyor. Cyrus uçarak gelecek, oğlunuzu ve onu kaçıranı alacak ve belirli bir kör nokta nedeniyle siz onu radarınıza yakalayamadan uçarak gidecek. Ve casus, bir kaçırılma durumunda David'in derisinin hemen altına yerleştirdiğiniz vericinin yerini biliyor."

Şaşkınlık, şok, öfke. Merinus üzüntülü bir çığlıkla kocasına döndüğünde tüm bunlar odada patlak verdi.

"Vericiyi sadece birkaç kişi biliyor," diye tersledi. "Tespit edilemez."

Scheme başını salladı. "Afrika'daki Vanderale Industries'den aldığınız bir prototip." Başını salladı. "O kadarını biliyor, ancak kimin yarattığını ya da daha fazlası olup olmadığını öğrenemedi."

Callan'ın dudakları Kane Tyler'a dönerken düzleşti.

Callan onunla yumuşak bir sesle konuşurken, Sığınak'ın eski güvenlik şefi acımasız gri gözleriyle Scheme'e bakıyordu. Kane, bakışları onun arkasına geçmeden önce sertçe başını salladı.

"Çakal." İsmi soğuk bir şekilde söyledi.

"Anladım Komutan. Şimdi onunla ilgileneceğim." Scheme'in Tanner onu mağaralara geri getirdiğinde içine düştüğü yaralı, bas boğazlı yabancı Jackal, Jonas, Cabal ve birkaç İrk İnfazcısıyla birlikte odaya girmişti.

Scheme onun hızla odadan çıktığını görmek için tam zamanında arkasına baktı.

Kabine geri döndü. "Elimde Cyrus'un tanıştığı kişilerin isimleri, yerleri ve profilleri var. Çoğu Jonas'ta ama son zamanlarda Tallant malikânesinden geçen saf ve yüce ırk liderleri ve komutanları var. Destek mi kazanıyor yoksa daha önce denediğinden daha büyük bir saldırı mı planlıyor bilmiyorum. İç Konsey'in ona olan inancını kaybettiğini biliyorum."

"Piçler!" Callan küfretti. "Neden toplandıklarını sanıyorsun?"

Şema kuru dudaklarını yaladı. "Sanırım oğlunuzun kaçırılmasını ve bunun yaratacağı kaosu bekliyorlar. Yaşayan her Irk onu aramaya çıkacaktır. Irklar Konsey kalelerine saldırmaya ve üyelerini vurmaya başlayacak. İstedikleri bu. Irkların kan dökmesini istiyorlar, dünyaya ne kadar gaddar, ne kadar acımasız olabileceğinizi kanıtlamak istiyorlar. David Lyons'ın ortadan kaybolmasının bunu yapacağına inanıyorlar. Sizi yok ettikten sonra, oğlunuzu yeni nesil Irklar için bir üs olarak kullanacaklar. Kontrol edebilecekleri. Hatalarından ders aldıklarını ve hayal ettikleri katillere nihayet ulaşabileceklerini düşünüyorlar."

Çılgıncaydı ama Scheme Konsey'de akıl sağlığının olduğuna hiçbir zaman inanmamıştı. Laboratuvarları yaratan ve denetleyen bilim adamları soğuk ve duygusuzdu. Irklar onlar için bir deneydi, başka bir şey değil. Tek kullanımlıktılar çünkü doğmak yerine yaratılmışlardı. Onları ruhsuz hayvanlar olarak görüyorlardı.

Irklar, hayal ettikleri deneyleri yapmak için bir şanstı. İnsan vücudunun ne kadar zorlanabileceğini, belirli hastalıklara karşı nasıl bağışıklık kazanılabileceğini, beyin ve vücudun birlikte nasıl çalıştığını öğrenmek. Irklar normal insanlardan daha güçlü ve daha dayanıklıydı, bu da onları bu tür deneyler için mükemmel kılıyordu.

"Kimi aradığımıza ışık tutabilecek herhangi bir bilginiz var mı?" Callan dikkatle öne doğru eğilerek sordu. "Bundan daha fazlasına ihtiyacımız var, Scheme. İkimizden birini yakalamak için bir şeye ihtiyacımız var. Bu kolay olmayacak."

"Yıkıcı sızma konusunda eğitililer." Başını ovuşturdu, içini dolduran uyarılmanın ötesini düşünmeye çalıştı. Tanner çok yakındı, vücudu çok fazla baştan çıkarıcıydı. Ve ihtiyacı vardı. Umutsuzca ihtiyacı vardı. "İşe aldığı casus, bilgi edinmek için eğitmenlerini takip eden bir Cins gibi davranıyordu, oysa aslında bir tür çifte ajandan fazlası değildi."

"Tanner'ın aldığı eğitimin aynısı o zaman?" Callan sordu. "Irkların çoğunun aldığı eğitimin aynısı. Hepimiz suikastçi olarak eğitilmedik."

Scheme içini çekti. "Kısa bir bakışta gördüğüm kadarıyla profiller birbirine benziyor."

Callan, Tanner'ın hırlamasına kıkırdadı. "Dur tahmin edeyim. Tanner'ın casusumuz olmasından mı korktun?"

Scheme Tanner'a baktı. Bu soru onun pek hoşuna gitmemişti.

"Öyleydim."

Callan başını salladı, yüz ifadesi kasvetli ve endişeliydi.

"Bayan Tallant, size bir Sığınak sunmaktan memnuniyet duyarım," dedi sonra. "Anladığım kadarıyla şu an çiftleşme sıcağı söz konusu olduğunda yaptığımız şey için en uygun zaman değil, ama umarım burada kalıp bizimle biraz daha konuşabilirsiniz?"

Kadın şaşkınlıkla ona baktı.

"Evet." Dawn o zaman konuştu, sesi eğleniyordu, bakışları alaycıydı. "Hepimiz küçük Bengal'le yatmayı ne kadar çok istediğinin kokusunu alabiliyoruz."

Scheme yüzünün alev alev yandığını hissetti.

"Kahretsin Dawn," diye karşılık verdi Tanner. "Bırak onu."

Dawn anlamlı viski kahvesi gözlerini devirdi ve dudaklarını çekiştiren gülümsemesini dizginledi.

Scheme bu kadar kişisel, bu kadar kontrol edilemez bir şeyin bu vahşi erkek ve kadınlar tarafından bu kadar kolay tespit edilmesinden nefret ediyordu. Garip bir şekilde, sürekli olarak artan uyarılmadan nefret etmiyordu. Bedeninin hassasiyeti, Tanner'ın ona bu kadar yakın oturduğunun keskin farkındalığı.

"Bu toplantıyı yeniden planlamamız gerekiyor," dedi Tanner. "Scheme'in yemek yemesi, kıyafetlerini değiştirmesi ve bir süre dinlenmesi gerekiyor. İhtiyacınız olan şeyi, ara verdiğinde verebileceği kadar net bir şekilde veremeyecek."

Callan derin bir iç çekmeden önce diğerlerine baktı. "Anlaştık. Birkaç saat içinde burada buluşuruz." Jonas'a döndü. "Bana dosyaların geri kalanını getir, sonra burada oturup Tanner'la birlikte görevlendirdiğiniz ajanların, babası onu gömdüğünde neden onu o lanet tabuttan çıkarmadıklarını açıklayabilirsin. Tanner'ı bulmak için yola çıkmadan önce verdiğiniz raporlarda okuduğumdan biraz daha fazlasını bekleyeceğim."

Tanner, Scheme'in sandalyesinden kalkmasına yardım ederken donup kaldı. Kıpırdamadan durdu, gözlerinin içine bakarken korkusunun kokusu yüzüne çarptı. Biliyordu. Babasının yakın çevresinde ona yardım edebilecek Breed ajanları olduğunu biliyordu ve bu yardımı istemeyi reddetmişti.

Artık onu tanıyordu. O adamlardan ya da kadınlardan kendilerine ihanet etmelerini istemek yerine öleceğini biliyordu. Bakışları Callan'a kaydı ve kardeşinin gözlerindeki kınamayı gördü. Merinus'un gözlerinde. Kane'in. Onun bildiğini sanıyorlardı. Masum bir kadını acı çekmeye, korkunç korku ve acılarla dolu olduğunu bildikleri bir şekilde muhtemelen ölmeye terk ettiğini düşünüyorlardı.

Ve Jonas. Jonas bu raporları ondan saklamıştı.

Tanner Scheme'e olan bağıını gevşeterek yavaşça Irk İşleri Müdürü'ne döndü, Scheme'in yumuşak sesi adını fısıldadığında göğsünde alçak bir hırıltı yükseldi ve içinde biriken öfkeyi daha da körükledi.

Jonas daha sonra, "Tanner'ın Tallant malikânesinde Bayan Tallant'a yapılan kötü muamele hakkında hiçbir bilgisi yoktu, Callan," dedi. "Bu bilgi sadece bana aitti."

"Neden?" Tanner hırladı. "Neden bana söylemedin?"

"Çünkü onun senin eşin olabileceğinden şüpheleniyordum," dedi yumuşak bir sesle. "Cabal bağlantıyı çoktan kurmuştu ve bilgiye ihtiyacımız vardı-"

Tanner, Scheme'in bu şekilde acı çekmesine izin verme cüretini gösteren Aslan Cinsi'nin üzerine bilerek ve isteyerek içindeki hayvani pençeleri saldı. Bir tabutun içinde *oksijen hakkını sayan soğuk bir elektronik sesle elleri ve ayakları* bağlanarak toprağın altına gömülmesine izin vermek.

Jonas'a çarptı. Duvara çarptılar, iki ağır erkek bedeninin gücü duvara çarptıkça sıvalar çatlayıp döküldü. Jonas kendini toparlayamadan Tanner ayağa kalktı ve Jonas'ı geriye itip yumruğunu diğer adamın suratına indirirken kendini düzeltti. Bir saniye önce başka bir vuruş için geri çekiliyordu ki, onu tutan eller geri çekildi, onunla boğuşuyor, kulağına sert emirler yağıdırıyordu.

Jonas kendini yavaşça ayağa kaldırırken Tanner öfkeyle kükredi, kurtulmak için mücadele etti, kendini beğenmiş bir gülümseme neredeyse dudaklarını çekiştiriyordu.

"Yeter dedim, lanet olsun." Callan aniden yüzüne baktı, kehribar rengi gözleri parlıyordu, Tanner onun yüzüne hırlarken ifadesi öfkeliydi.

"Benim lanet olası dostum." Öfke içinde sert ve sıcak bir şekilde yanıyordu. Kendisini tutan ellere karşı direnerek neredeyse kurtulacaktı, Jonas'a bir yumruk daha atacaktı ki Callan tekrar yüzüne kapandı, onu tutmaya devam etmeye cesaret eden her kimse kollarını geri çekip güçlü kollarını boynuna doladığında onu geri itti. "O piçin ne yaptığını biliyordun. Biliyordun ve onu kurtarmadın."

"Hayır." Scheme'in çılgılığı gözlerinin önündeki kırmızı bulutu seyreltti; göğsüne çarpan yumuşak elleri bakışlarını öfkeli olana çekti.

"Bu benim seçimimdi," diye bağırdı ona, yanakları korku ve öfkeyle solmuş ve gözlerinden hâlâ akan yaşlarla ıslanmıştı. "Beni anlıyor musun! Bu benim seçimimdi. Jonas'ın adamlarının babamın askerlerinin bir parçası olduğunu biliyordum. Biliyordum ve onlardan beni kurtarmalarını istemedim."

"Kahretsin Tanner, onu içeri almaya çalışmadığımı mı sanıyorsun?" Jonas ona bağırdı, sesindeki hırıltı öfkeyle doluydu. "Ona seçme şansı vermediğimi mi sanıyorsun?"

Öfkesini tekrar Scheme'e yöneltmeden önce Jonas'a hırladı. "Neden?" diye sordu ilkel bir öfkeyle. "Neden bunu yapmasına izin verdin? sana?"

Acı içinde hızla ilerliyordu. Babasının onu gömmesine izin vermekle kalmamış, kaçma şansı varken bunu yapmıştı.

"Onu hiçbir şey bilmediğime ikna etmek için." Çenesini kaldırdı, kahverengi gözleri öfkeli bir yoğunlukla parlıyordu. "Ona ihanet etmediğimi kanıtlamak için. Hatalarımın onu yok etmeye yönelik kasıtlı bir girişimden ziyade birer hata olduğunu. Çünkü onun yok olduğunu görmek benim için kendi hayatımdan daha önemliydi."

Tanner onu tutan, zapt eden elleri silkeledi. Şiddet kan dolaşımını hızlandırmış, kafasında aklın sesini bastırmakla tehdit eden bir uğultu yaratmıştı.

"Bir daha asla," diye homurdandı. "Bir daha asla kendini bu tür bir tehlikeye atmayacaksın."

Sonra ifadesi değişti, soğuk, hesapçı ve kararlılık dolu bir hal aldı.

"O canavarın yok edildiğini görmek için ne gerekiyorsa yapacağım," dedi kısık sesle. "Bu artık senin seçimin değil, tıpkı o zaman senin seçimin olduğu gibi. Bir an için bile olsa, Tanner, bu seçimleri bana dikte etmene izin verilebileceğini ya da verileceğini düşünme hatasına düşme. Çünkü böyle bir şey olmayacak."

"Ve *sakın* bir daha böyle bir seçim yaparsan, bir an bile derini yüzmeyeceğimi düşünme."

BÖLÜM 24

Artık canına tak etmişti. Tanner kendi kendine, bu durumla aklı başında ve mantıklı bir şekilde başa çıkabileceği bir noktaya geldiğini itiraf etti. Arkadaşı on yıl boyunca korku içinde, acı içinde, ıstırap verici bir ölüm tehdidi altında yaşamıştı ve bunu bilmiyordu. Jonas biliyordu. Tallant'ın organizasyonuna dahil etmeyi başardıkları Çakallar bunu biliyor ve Jonas'a bildiriyorlardı. Ama Tanner bilmiyordu.

"Cabal." Kendi sesinin gırtlaktan gelen sesini duydu ama doğasının hayvani kısmının yüzeye bu kadar yaklaşmış olmasını umursama ihtiyacı duymadı.

Cabal bu öneriyi mağaralarda Jonas'la heli-jet'te buluşmaya hazırlanırken yapmıştı. Sürünün çiftleşme konusunda kafasını karıştırmak, ikisinin de onunla çiftleştiğine inanmalarını sağlamak için. Jonas bile daha iyisini bilemezdi. Kokuları birbirine çok benziyordu ve doğaları, Irk topluluğunun bunun gerçekleşmiş olabileceğinden şüphe edemeyeceği kadar uç noktadaydı.

Tanner, Cabal'ın eşine herhangi bir şekilde dokunmasına izin vermezdi. Bunu kaldıramazdı. Ama onun korunması kendi rahatından daha önemliydi. Eğer casus Cabal'la ikisinin de onunla çiftleştiğini düşünürse, Cabal'ın duyularının da çiftleşme sıcaklığı yüzünden çok yıpranmış olduğuna inanacaktı.

Gerçekten de çok yakından izleyebilmek için Cabal'a ihtiyacı vardı.

Tanner Scheme'in kolundan tutup onu kapıya doğru çekerken Cabal, "Hemen arkadayım," diye cevap verdi.

"Tanner." Kadın kolunu çekiştirdi ve adamın içinde sahiplenici bir kararlılık fırtınası koptu. "Beni böyle sürüklemeyi bırak."

Onun sıcaklığını, uyarılmışlığını koklayabiliyordu. İhtiyacın ve öfkenin kokusunu alabiliyordu ve bu koku kendisini de harekete geçirdi. Ama aynı zamanda onun korkusunu, acısını, rahatsızlığını ve dünyanın onun etrafında parçalandığı hissini de koklayabiliyordu.

Babasının tacizinden kurtulmuştu çünkü bunu anlamıştı. Onu yok etmek için çalışırken bile hayatta kalmış ve bununla başa çıkmıştı. Fakat

kabullenmeyle nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Sevgiyle nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

Ve bu konuyu onunla burada tartışmayı göze alamazdı. Herkes izlerken olmazdı. Kabinenin bu odada olan herhangi bir şey hakkında konuşacağından değil ama çiftleşme söz konusu olduğunda onların kafa karışıklığına ihtiyacı vardı. Kendisinin ve Cabal'ın Scheme ile oyunlarına devam edip etmedikleri konusundaki belirsizlik karşısında verecekleri tepkilere ihtiyacı vardı.

O ya da bir başkası itiraz edemedi, adam onu omzuna aldı; kızın şaşkınlık dolu ciyaklamasının ardından elleri adamın sırtını kavradı.

"Kıpırdamadan dur." Kadının küçük yuvarlak poposuna hafifçe vurdu ve odadan çıkıp hızlı adımlarla merdivenlere doğru ilerlerken sıkıca gülümsedi.

"Delirdin mi sen?" diye bağırdı baş aşağı yerden.

Cabal önlerinden ilerleyip Tanner onu takip etmeden önce süite girerken, "Bu popüler bir görüş," diye sıkıca güvence verdi.

Kapı arkalarından kapandığında, Tanner onu yere yatırdı ve çok yüksek sesli bir protesto gibi görünen bir ses çıkaramadan önce, parmaklarını dudaklarına bastırarak sessizliği işaret etti.

Hızlıydı. Zekiydi. Kuşku gözlerini doldururken kaşlarının arasında anında bir çatıklık oluştu.

Dönerek Cabal'ın odada elektronik cihaz olup olmadığını kontrol etmeye başlamasını izledi. Birkaç dakika sonra kullandığı küçük cihazı bir kenara bıraktı ve başını salladı.

"Her şey açık," dedi sonunda.

"Düşündüğümde daha akıllılarımış," diye mırıldandı Tanner, odanın diğer ucuna, pencerelerin kenarındaki elektronik sinyal bozucuya doğru ilerlerken. Cihazı devre dışı bırakıp üzerindeki koruyucu örtüyü kaldırdığında gevşemiş iki kablo buldu. Bu onu devre dışı bırakmazdı ama ciddi şekilde zayıflatırdı.

Başını sallayarak kabloları değiştirdi, cihazı sıfırladı ve tekrar duvara sabitledi. Ellerini kalçalarına dayayarak boğazından kısık bir sesle homurdandı ve başını eğip yorgunca salladı.

Cabal o zaman, "Her kimse eve kolayca girebilir," dedi. "Bunu beklemiyordum."

Tanner başını kaldırdı ve Scheme'e baktı. O da bunu gerçekten beklemiyordu.

Scheme kollarını göğüslerinin üzerine sardı ve kararsızca Tanner'a baktı. Şimdi onu izlerken bakışlarındaki endişeyi görebiliyordu, tıpkı yanıldığına dair umudunu gördüğü gibi. Casus her kimse, malikânenin herhangi bir bölümüne kolayca girebilecek bir konumda değildi.

Cabal yumuşak bir sesle, "Bu bir sorun olacak," dedi.

Scheme, Cabal'dan Tanner'a baktı. "Sorun ne olacak?"

"Sığınak'taki Irkları ikimizin de seninle çiftleştigiğine ikna etmek." Cabal'ın sırtışı tamamen dışlıydı.

Scheme gözlerini tekrar ona dikti. Bir gece önce onu taş duvara dayayıp tecavüz onun için yeni bir şey değilmiş gibi davrandığında içini dolduran dehşeti unutmamıştı.

"İyi şanslar," dedi tatlı bir sesle. "Bana yüz adım yaklaşmana izin vermezken bunu yapmak zor olacak."

Cabal bunun üzerine yüzünü buruşturdu ve bakışları Tanner'a kaydı.

"Ona öyle bakma bile," diye sertçe emretti Scheme Tanner'a dönerken. "Ona gitmesini söyle, Tanner."

Tanner kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Cabal, banyoda biraz zaman geçirebilirsin." Başıyla diğer odaya açılan kapıyı işaret etti.

Scheme şok içinde ona baktı. "Delirdin mi sen?"

"Muhtemelen," diye homurdandı Tanner. "Ama Sanctuary'deki herkes bizi tanıyor. Kadınlarımızla oynadığımız oyunları biliyorlar ve yıllardır aynı kadınla çiftleşeceğimize dair spekülasyonlar var. Cabal'ın tehlikeyi izlediğinden şüphelenilmemesi için tam olarak böyle olduğuna inanmalarına ihtiyacım var. Çiftleşme ısısı duyuları yakar, Scheme; bizi bir süreliğine zayıflatır. Eğer bu oyunu doğru oynarsak Cabal arkamızı kollayabilir."

Cabal'a ters ters baktı. "Ve bunu kabul etmem mi gerekiyor?"

Cabal'ın ifadesi değişti, aniden daha rahat, daha az soğuk ve okunması zor bir hal aldı. Ve gözlerinde pişmanlık yatıyordu. "Seni korkutmak zorundaydım, Scheme; yoksa oradaki salak kendini gerçekten senin eşin olmadığına ikna edebilirdi. Senin güvenliğini, korunmanı o kadar çok istiyordu ki, bunu başarmak için o ilkel parçasına tutunacaktı. Sana asla zarar vermezdim."

Gözlerini ona dikti. "O kısmı çözmüştüm. Bu seni yatakta yanımızda istediğim anlamına gelmiyor."

"İzleyebilir miyim?" Gözlerinde eğlence parlıyordu. Ve bir cesaret. Bir meydan okuma.

Scheme gözlerini devirdi. Adam ciddiye ve o da bunu biliyordu. Bu düşünce karşısında Tanner'ın gözlerinde alevlenen inanılmaz sıcaklığı yakalamak için ona baktı.

Bu iki adam on yıldır kadınlarını paylaşıyorlardı. Bu konuda bir ün kazanmışlardı; kolay, şakacı bir cinsel eğlence havası. Garip bir şekilde, bu onu rahatsız etmiyordu. Ve Tanner'ın kardeşinin izlemesine izin vermeye fazlasıyla istekli olduğu anlaşıyordu.

Şakacı bir şekilde.

Tanner daha rahat, daha az gergin görünüyordu, ona doğru yürürken bakışlarında eğlence parlıyordu, elleri aniden belini kavrayıp onu kaldırırken gözleri arzu ve açlıkla kararıyordu.

Tanner'ın parmakları kot pantolonunun yırtmacına gittiğinde nefesi kesilerek yatakta zıpladı.

Gözleri büyüdü.

"Tanner." Parmakları onun bileklerine dolandı. "Ne yapıyorsun?" "Çok fazla kıyafet var," diye homurdandı.

Fermuar açıldığında ve ikizi kapıya yaslanıp hoyratça sırtıttığında ellerine vurmaya çalıştı. "Bundan emin misin? Cabal hâlâ burada." Durdu, başı yana doğru sallandı. Dudaklarında uyarıcı bir hırıltı kıvrıldı.

"Dokunmaya hiç niyetim yok," diye mırıldandı Cabal hınzırca. "Burada kendimi tatmin edeceğim."

Tanner yine hırladı. Tanrım, bu hırıltıyı seviyordu. Kesici dişlerinin parlayışına, kehribar rengi gözlerini aydınlatan o vahşi ışığa. Bu neredeyse başlı başına bir orgazmdı.

"Sadece izlediği sürece," diye nefes nefese kaldı ve elleri kot pantolonunun kemerine gidip onu yırtmadan önce gömleğini omuzlarından sıyırdı.

"Tanrım, bu delilik," diye hırıldadı ve öfkelenmesi gerekirdi. Ama değildi. Daha da ıslanıyordu.

Sıkı bir gülümseme dudaklarını büktü.

"Hoşuna gitti," diye mırıldandı. Aman Tanrım, gerçekten *mırıldandı*.

Kot pantolonunu tekmeleyerek vücudundan kurtardı ve kalın, ağır damarlı, tatlı uzun sikini ortaya çıkardı.

Dudaklarını yalarken kalçaları ayrıldı.

"Beni de öp," diye inledi. "Beni öpmene ihtiyacım var."

Dili alt dudağını yalarken kirpikleri gözlerinin üzerinde gezindi. Daha yakına eğildi. "Seni izlediğini hissedebiliyor musun?"

Bu onu ediyordu. Onu gerçekten ediyordu.

"Seni tahrik ediyor," diye suçladı, gözleri onun dudaklarına odaklanmıştı. O öpücüğe şimdi ihtiyacı vardı.

"Ben tam bir sapığım," diye itiraf etti, onu yatağın kenarına doğru çekerken bacaklarını geriye doğru itti.

Adam öne doğru eğilip dudaklarını yalarken, sikinin başı seksinin doymuş, şişmiş kıvrımlarına bastırıldığında nefesi kesildi.

"Ben de sapık olabilirim." Kalçaları, adamın ellerinin onları tutmasına karşı gerildi.

Durakladı, dudaklarında yavaş, rakik bir sırıtış belirdi.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı, gürleyen sesi erotik zevkin görünmez pençeleriyle omurgasını tırmıklıyordu. "Göster bana, güzel şey. Bana içindeki kötülüğü göster."

Dudakları onunkilere doğru eğildi, dili dudaklarının arasından kayarak geçti, adamın tadı ağzında patladı. Ve tadı çok güzeldi. Kötücül, erotik, bir şehvet ziyafeti, karşı konulmaz ve yanıcı.

Onun dilini ağzına aldı, kendi dili de onunla birlikte kıvrıldı, dilinin kenarındaki küçük, şiş bezleri ve orada toplanan zengin, baştan çıkarıcı tadı keşfettikçe süt sağdı.

İnleyerek, ambrosia bulduğuna emin olan Scheme yaladı, emdi ve daha fazlasını ağzına çekti. Bu tada ihtiyacı vardı. Nefes almak, yaşamak için ona ihtiyacı vardı.

Elleri adamın saçlarına dolanarak onu kendine doğru çekti ve hâlâ çaresiz, muhtaç vajinasının girişinde duran siki kalın genişliğine kendini bırakmaya çalışırken adamın altında kıvrınmaya başladı.

Ağrıyordu. İhtiyacı bir acıya dönüşene kadar ağrıyordu. Sikilme ihtiyacı yüzünden delireceğinden emindi. Ama adam onu doldurmadı, sadece diliyle. Dili kızın ağzına pompalandı; dudakları kızın dudaklarının üzerinde gezindi; öpücüğü kızın içinden bir ateş topu gibi geçti.

"Lanet olsun sana," diye haykırdı zayıf bir sesle, adam geri çekilirken, kısılmış, parlayan gözlerle ona bakıyordu. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Seni pataklamam gerek." Viski gibi kaba, zevkle mırıldanan sesi ve beyanı kalçalarının sarsılmasına, rahminin spazm geçirmesine neden oldu.

"Ben kötü bir kıyım," diye kabaca kabul etti. "Önce beni becer. Sonra bana şaplak atabilirsin."

Hınzır bir gülümseme dudaklarını kıvrıdı. "Oh hayır, bebeğim. Önce o güzel kıkına şaplak atacağım. Kızarmasını izleyeceğim, ateşini koklayacağım ve sonra belki, sadece belki, içinde yanan tüm o sıcak küçük ateşleri yakacağım."

Adam ondan uzaklaşırken gözleri irileşti.

"Tanner, buna dayanamıyorum." Şimdi yanıyordu, etinin altında alevler pathıyor, ihtiyacın sarsıcı spazmları bedenini sarsarken içini kavuruyordu.

"Bunu alacaksın bebeğim," diye homurdandı. "Ve buna bayılacaksınız."

Kadın karşı koyamadan, itiraz edemeden Tanner yatağa oturmuş, onu dizlerinin üzerine çekmişti. Tanner'dan yükseldiğini hissettiği baş döndürücü hâkimiyetten ve itaatkâr pozisyonunun ona verdiği şaşırtıcı zevkten boşalmak üzereydi.

Şaplaklar alay konusuydu. Daha önce de erotik bir şekilde şaplak yemişti; zevkliydi ama gerçek bir çarpışma ve patlama olmamıştı.

Sonra Tanner'ın eli kısa bir dizi keskin, yakıcı okşamayla kıkına indi. Bunlara acı verici diyemezdi. Acı verici derecede zevk vericiydi.

"Aman Tanrım, Tanner. Lütfen. Bunu bana yapma." Keskin, neredeyse orgazmik hislerin titreşimleri rahmini yırttı.

Kalçasının hemen üzerindeki yuvarlak kıvrıma iki keskin küçük dokunuş daha. Nefesini kesmişlerdi. O kadar tahrik olmuştu ki, ona o kadar hazır ki, ilkel itaatkârlık onu baş döndürücü bir uyuşturucu gibi sarmıştı.

Eli tekrar düştü. Tekrar. Her yanağa bir darbe, etini daha da ısıttı.

Scheme başını savurup saçlarını yüzünden uzaklaştırırken gözleri açıldı ve banyo kapısında duran adama kilitlendi.

Oh Tanrım. Ürperdi, vajinasından akan suların kalçalarını ısıttığını hissetti. Cabal neredeyse her yönden Tanner'ın ikiziydi. Uzun boylu, sert, yüz ifadesi vahşice tahrik olmuş, kot pantolonu vücudunu kavırıyor ve ona uyuyordu.

altında etkileyici bir ereksiyon. O da izliyordu. Kollarını sert göğsünün üzerinde kavuşturmuş, yumruklarını sıkıyordu.

Bir spazm çekirdeğini sarstı, klitorisine, rahmine doğru dalgalandı, sonra içinden ürperdi.

Cabal'ın bakışları önce Tanner'a, sonra Scheme'in kıkına kaydı. "Dokunmayacağım." Sesi vahşiydi. "Ama izleyeceğim."

Tanner'ın inkâr ettiği bir şey yoktu. Cabal'ın yeşil gözleri açıklıkla parlarken eli kızın arka yanaklarında gezindi.

Tanner'ın eli tekrar düştü.

"Benim!" diye hırladı. Ve bir kez daha bu beyanı ruhunun hissetti. Sonra, kıkına doğru yapılan bir sonraki okşayıcı vuruşta onun sahipliğini hissetti.

Ve bu yeterli değildi. Daha sert, daha ateşli olması gerekiyordu. Adamın kucağında kıvranıyor, ona karşı koyuyor, onunla mücadele ederken ellerini adamın bacağına dayıyordu.

Eli daha sert indi.

"İhtiyacının kokusunu alabiliyor." Cabal'ın sesi gırtlaktan geliyordu. "İhtiyacının kokusunu alabiliyorum."

Tanner'ın eli tekrar kıkının yanaklarına indi, kız sertleşirken gözleri kapandı ve vahşi bir zevk onu sardı.

Evet, ihtiyacı olan şey buydu.

Adamın eli tekrar düştüğünde dudaklarından ağlamaklı bir çığlık çıktı. Tekrar. O kadar keskin, o kadar yüksek bir uçta gidiyordu ki, neredeyse dehşete . Neredeyse. Buna ihtiyacı olduğunu fark etti. Daha sert bir dokunuşa, daha vahşi bir ele geçirmeye duyduğu ezici ihtiyaç yıllardır ona eziyet ediyor, onu tatminsiz bırakıyor, arıyor, ulaşmaya çalışıyordu.

Artık aramıyordu. Kıkının yanaklarına inen her tokat onu daha yükseğe çıkarıyor, ateşi daha da harlıyordu.

"Kahretsin, kıkın çok güzel kızarmış." Tanner'ın sesi ilkel bir hırıltı gibiydi. "Yumuşak, ipeksi ve çok güzel yanan bir pembe. Gün doğumu gibi."

Gün doğumundan daha sıcaktı. Bir kuyruklu yıldız gibi parlıyordu.

"Şeftali gibi," diye fısıldadı Cabal, sesi neredeyse saygılıydı. "Olgunlaşmış ve ısırılmaya hazır."

Şehvet aniden daha sıcak, daha parlak bir şekilde yükselirken Scheme inledi. Bildiği kadarıyla bunu daha önce hiç yapmamıştı. Başka bir erkeğin izlediğini bildiği halde hiç seks yapmamıştı.

Beklediği gibi içi boş bir utanç yoktu. Savaşmak zorunda olduğu rahatsızlık da yoktu.

Bu sadece cinsellikle ilgili değildi. Cabal'ın gözlerindeki ihtiyacı görebiliyordu. Yıllardır Tanner'ın cinsel yaşamının o kadar ayrılmaz bir parçası olmuştu ki, kardeşinin paylaşmasına izin verdiği zevklere kendini kaptırmıştı ve buna ihtiyacı vardı.

Bunu, Tanner'ın ellerini hissettiği kadar keskin bir şekilde hissedebiliyordu.

Cabal'ın en azından bu kadarına ihtiyacı vardı. Sadece bir süreliğine.

Ve buna ihtiyacı vardı. Yılların utancını, Chaz'le yaşadıklarının aşk değil, aşağılayıcı bir kontrol uygulaması olduğu bilgisini silip atacak bir şeye.

Bu kontrolle ilgili değildi. Tanner bir şekilde onun ihtiyaçlarını en başından beri hissetmişti ve ona arzuladığı şeyi veriyordu.

Kucağında kıvranıyor, zevkle haykırıyor, her tokat onu şehvet, ihtiyaç ve açlıktan başka bir şey olmayana kadar daha yükseğe gönderiyordu.

Onun kollarında, kontrol edemediği ve hayatında ilk kez kontrol etmek istemediği bir zevkin ortasında ölüyordu.

Scheme kendini sisteminden geçen kırbaçlayıcı coşkuya bıraktı. Tanner'ın keskin okşamaları önce sert, sonra yumuşak, nazik ve sonra yakıcıydı. Her tokat klitorisini titreştiriyor, daha da şişmesine, zonklamasına ve ağırmasına neden oluyordu. Kalçaları Tanner'ın kalçaları üzerinde kıvranıyor, birbirine kenetleniyor, rahminde salıverilme sarmallarının oluştuğunu hissettikçe küçük sinir demetine sürtünmeye zorluyordu.

Boşalacaktı. Bunu hissedebiliyordu. Patlayacaktı. " bakalım, güzel kız."

Tanner'ın sesi çok sert, çok çakıllıydı, ilkeldi. "Yandığını hisset. O daracık amcığın içine kadar. Hisset Scheme."

Keskin okşamalar artık daha ritmikti, klitorisinde nabız gibi atmaya başlayan alevlerin sabit, sert bir titreşimiydi.

"O kadar ıslaksın ki kalçamda hissedebiliyorum," diye hırladı. "O kadar sıcak ki beni yakacaksın."

Tokat. Tokat.

"Benim için gel, bebeğim. Bütün o tatlı kremayı dök. Bunu yaptığında, her damlasını kucaklayacağım."

Patladı. Yıldırım kordonları klitorisinin etrafını sardı, onu elektriklendirdi, duyularını zihninden kopardı ve onu bir patlamaya gönderdi

ateşli, umutsuz bir salınım.

Adamın kollarında yükselirken kendi boğuk çığlığını duydu, parmaklarının kalçalarının arasından geçerek amının inanılmaz derecede dar sınırlarına daldığını hissetti.

Duygularını kaybediyordu. Ölüyordu. Vajinası kasıldı, salıverilmesinin ipeksi dökülüşünü o itici parmaklara yağdırdı ve onu orgazmına daha da yükseltti.

Gevşekti, şiddetle titriyordu ve daha fazlasına ihtiyacı vardı. Tanrım, daha fazlasına ihtiyacı vardı.

BÖLÜM 25

Hayvan Tanner'ın içinde özgürdü. Onun salıverilişinin parmaklarını ıslattığını hissettiğinde, zevkine tam ve içindeki yakıcı, çaresiz ihtiyacın kokusunu aldığı anda, hayvan serbest kaldı.

Bu, kendisinin her zaman korktuğu bir parçasıydı. Onu kilit altında tutuyor, saklıyor, serbest bırakmanın onu Callan onu kurtarmadan önceki haline döndüreceğinden korkuyordu.

Artık onu kilitlemek mümkün değildi.

Scheme'i bacaklarının arasından kaldırarak yatağa yatırdı, yere diz çöktü ve dudaklarını bacaklarının arasına gömdü.

Tanrım, amı çok tatlıydı. Krema gibi. Şurup gibi. Dudaklarına yapıştı, dilini çekti ve onu kızın tadıyla sarhoş etti.

Onu yemeyi seviyordu. Onu yalamayı, inci gibi klitorisini emmeyi, amını kaplayan yumuşak, ipeksi bukleleri hissetmeyi. Yuvarlak kalçaları yanaklarını sıkıyordu ve bunu da seviyordu. Altında kıvrınması ve onu sabit tutmak için parmaklarını kalçalarında sıkamak zorunda kalması.

Naziklik istemiyordu; onun her şeyine ihtiyacı vardı. Bunu hissedebiliyor, kokusunu alabiliyordu. Hayvanın onu ele geçirmesini istiyordu ve bu çok iyi bir şeydi, çünkü onu zapt edemiyordu.

Onu yalayarak, kreminin tatlı tadını ağzına çekti, kadın ürperip tekrar altına girip daha fazlasını dökerken bağımlılık yapan tatlılıkla hırladı. Kadın yumuşak, sıvı bir sıcaklıktaydı.

Dilindeki bezler zonkluyordu, o kadar dolmuş ve şişmişti ki acı veriyordu. Onun öpücüğüne ihtiyacı vardı. Onu becerirken hormonlarını emmesine ihtiyacı vardı.

Onu sikkemek zorundaydı. Aleti o kadar şişmişti ki, o kadar sıkıydı ki acı çekiyordu.

Lezzetli bir acı.

Tüketmekte olduğu lezzetten kendini çekerek, kalçalarının arasına yerleşmeden önce onu yatakta daha da yukarı itti.

Hırlıyordu ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Dudakları dişlerinden geriye doğru çekilmişti ve göğsünden hayvani sesler yükseliyordu.

Kahverengi gözleri Scheme'i korkutmak yerine, olması gerektiği gibi, başka bir şehvet dalgasıyla parladı. Kalçaları ona doğru kalktı, dudakları aralandı ve dünya inanılmaz, tedavi edilemez bir şehvetin sisinde patladı.

Tanner dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirerek dilini kızın ağzının sıcak ve aç derinliklerine sokarken, sikini de kızın amının süt veren derinliklerine soktu.

Tatlı cennet. Güzeldi. Nirvana'ydı. Kendinden geçmeydi. Kalçalarını çalıştırdı, daireler çizdi, döndürdü, kasları ona kenetlenirken, onu emerken aletini içine itti. Tıpkı kızın sıcak ve tatlı ağzının adamın dilini emdiği gibi.

Elleri adamın kıkına kenetlendi, vücudu ona doğru eğildi, onu daha derine zorlarken ilkel açlık nefesleri boğazını terk etti.

Tanrım, onu incitmek istemiyordu. olmasını istemiyordu.

Kalçaları öne doğru fırlayıp ereksiyonunun her bir sert, umutsuz santimini kızın içine gömerken göğsünden bir hırıltı çıktı. Nefes almak için dudaklarını onunkilerden ayırırken, taşakları sıkı ve sert bir şekilde onun kıkına bastırıyordu.

Nefes almaya ihtiyacı vardı. Düşünmeye.

"Hayır." Başını kaldırarak onu takip etti, bir eli adamın uzun saç tellerini yakaladı, saçlarına dolandı ve adamın ağzını tekrar kendisine doğru çekti. Dudaklarını yiyor, dili onu yalıyor, kalçaları onun altında kıvrılırken daha fazlasını arıyordu.

Kaybolmuştu. Kaybolmuştu.

Vücudu sadece tek bir şey tarafından kontrol edilirken dili kadının ağzına daldı: eşini işaretleyen, onu alan, aletini ilkel, ilkel bir güçle içine sokan hayvan.

Uzun süre dayanamayacaktı. Yeterince uzun değil. Onu sonsuza dek becermek istiyordu. Onun amının parlak sıcaklığında oylanmak ve vücudunda kırbaçlanan her hissi ezberlemek.

Bir dahaki sefere, diye söz verdi, dudakları bırakıp boynuna doğru ilerlerken hırlayarak. Dilindeki hormon azalmıştı ama vücudundaki ihtiyaç azalmamıştı. Kollarını onun altına doğru hareket ettirerek kıkını elleriyle kavradı, üzerine çıktı ve ona bir başkasına vermediği her şeyi verdi.

Her şeyiyle. Çaresiz, hırıltılı, kabaran bir açlık. Kalçaları kızın içinde çalkalanıyor, vücudundan ter damlıyor ve duyuları tek bir şeye odaklanıyordu. Sadece tek bir şeye. Şema.

Serbest bırakılması onu kamçılıyarak inşa ediyordu. Zirveye yaklaştığını hissedebiliyordu. Biraz daha. Biraz daha sert. Ona sadece ihtiyacı olanı verebilir ve onunla birlikte alevlerin içine dalabilirdi.

Dudakları açıldı, dişleri kızın omzuna battı ve kız onun etrafında yırtıldı. Kukusu sıkıştı, kasıldı, aletini kavradı ve başka seçeneği, iradesi kalmayana kadar sağdı.

Dikenin uzadığını hissetti, kalınlaşmış, sert bir uzantı aletinin başlığının altından dışarı doğru bastırdı, o sıkı, kavrayıcı kasların arkasına kilitlendi ve salıverilmesi onu süpürürken içine fişkırdı.

Diken, her ikisini de kemiren açlığa küçük bir mola verecek olan yatıştırıcı, ısı giderici hormonu dökerken, menisinin derin fişkırımları onun rahat amını doldurdu.

Tanner başını kızın boynuna gömdü, dili kızın üzerinde bıraktığı ısırganı yalıyor, kokusunu kızın içinde hissediyor, damarlarında dolaşıyor, vücudunu dolduruyordu.

Kokusu.

Tanner, hem omzundaki hem de artık özünün bir parçası olan işaretin varlığından duyduğu memnuniyetle homurdandı. Kız onun olmuştu. Sadece ve sadece ona aitti.

Vücudundaki son nabız gibi atan, çaresiz titremeler hafiflediğinde başı döndü, gözleri banyo kapısının yanında duran Cabal'ı görmek için açıldı.

Kardeşi uyarılmıştı, umutsuzca uyarılmıştı ama gözlerinde bir memnuniyet parıltısı da vardı. Cabal bunu hissedebiliyordu, Tanner biliyordu, ilkel işareti, kendisinde ve Scheme'de parlayan memnuniyeti.

Tanner yorgun bir şekilde içini çekerken, sıcak geçici olarak yatışmış, duyuları yenilenmişti ve kardeşini geride bıraktığını fark etti. Yine.

Scheme'den aldığı güçle kollarını ona doladı, o da göğsüne uykuya daldı. Bir süre dinlenecekti. Sonra, onu Ely'ye götürmeden önce yemek yediğinden emin olması gerekecekti. Testlerin yapılması gerekiyordu; bundan nefret etse de bunu biliyordu.

Cabal, Tanner'ın odasının diğer tarafındaki bağlantı odasını göstererek kapı ilerlerken bakışlarını tekrar yakaladı. Cabal'ın odası.

Tanner yataktan kalkıp kot pantolonunu giymeden önce battaniyeleri Scheme'in etrafına sararak onu uyurken sıcak tuttu.

Yalınayak Cabal'ı takip ederek diğer odaya geçti ve hemen ağabeyinin süitinde bulunan küçük buzdolabına ve oradaki sandviç etlerine yöneldi. Barın yanındaki küçük sehpanın üzerindeki tepside bir somun ekmek ve küçük baharat paketleri duruyordu.

Masanın altından bir kâğıt tabak çıkararak ekmeği dilimlenmiş etle doldurdu, üzerine birkaç paket hardal sıktı ve ardından bir bira açmadan önce afiyetle ısırdı.

"Hiç sanmıyorum." Bira elinden alındı ve yerine su konuldu.

Tanner kaşlarını çattı.

"Alkol sadece çiftleşme ısını artırır," diye açıkladı Cabal. "Bir kez olsun beni dinle yoksa onu gereğinden fazla yoracaksın."

Tanner başını salladı ama itiraz etmedi. Sandviçi ve suyu aldı ve Scheme'i kontrol etmek için kapıya doğru ilerledi.

Cabal arkasından, "Uyandığında anlarsın," diye yorum yaptı. "Konuşmamız gerek."

Tanner sandviçini sessizce bitirdi ve suyu bitirip Cabal'a döndü.

On yıl. Son on yılını kardeşinin bir şeyin parçası olduğunu bilmesini sağlayarak geçirmişti. Sadece bir ailenin değil, bir şeyin ayrılmaz bir parçası olduğunu. Tanner yıllarca aynı kadınla çiftleşeceklerini, Tanner Cabal'a ilk kadını getirdiğinde başladıkları gibi devam edeceklerini varsaymıştı. Cabal yirmi beş yaşındaydı ve bir kadının okşamasını ya da yumuşak öpücüğünü hiç tatmamıştı. Zevkini hiç dökmemiş ya da kendini bir kadının arzusunun erotik, egzotik kokularına bırakmamıştı.

"Pişman olmayı bırak, Tanner." Cabal iç çekti. "Pişman değilim. Bu doğru ve kendimi dışlanmış hissetmiyorum."

Tanner'ın dudakları kıvrıldı.

"Kendimi çok dışlanmış hissedirdim," diye itiraf etti. "Çok sinirlenirdim Cabal."

Cabal yumuşak bir kahkaha attı. "Çok şımarıksın, Tanner. Önce Callan ve kızlar seni şımarttı; şimdi de dünya seni şımartıyor. Laboratuvardan ayrıldığından beri 'hayır' kelimesini duymadın."

"Tabii ki var." Tanner yüzünü buruşturdu. "Scheme her fırsatta bana hayır diyor."

"Evet, o da sayılır." Cabal kıkırdarak şifonyerine doğru ilerledi ve temiz bir gömlek çıkardı.

"Gömleğine ne oldu?" Tanner yatak odasına girdiklerinde üzerinde bir gömlek olduğunu biliyordu.

"Paramparça olmuş." Cabal omuz silkti. "Kısıtlama benim güçlü değil."

Tanner başını salladı. "O zaman neden kalıp izledin?"

"Arkanı kollayacak birine ihtiyacın var." Cabal omzunun üzerinden bir bakış fırlattı. "Çünkü bu işin yürümesi için ikimizin de kokusunun o odada olması gerekiyordu."

"Ely'nin testleri çiftleşmeyi kanıtlayacak," diye belirtti Tanner. "Bunu ondan saklamanın hiçbir yolu yok."

"Ely bizim lanet olası testlerimizi yapmak zorunda değil," diye karşılık verdi Cabal. "Bizim üzerimizde değil. Sadece Scheme üzerinde ve bunu atlatabilmesi için ihtiyaç duyacağı hormonal takviyeyi oluşturmaya yetecek kadar. Eğer onu hayatta tutacaksak Tanner, o zaman dikkatli olmalıyız." Cabal'ın gözlerinde vahşi bir öfke parladı. "Seni kaybetmeyeceğim Tanner ve onu kaybetmene izin vermeyeceğim. Bu sefer o piçi yakalayacağız. Bunu hissedebiliyorum."

Tanner onu, "Seni kaybetmeyi, dostum Cabal'ı kaybetmekten daha çok istemiyorum," diye uyardı.

"Tehlike yok." Kardeşinin sesindeki güven onu şaşırtmayı asla başaramamıştı. "O lanet çukurda o kadar uzun süre hayatta kalmadım Tanner, sadece bir suikastçının kurşununu yemek için. Benim duyularım seninkilerden daha keskin, özellikle de çiftleşme. Casus ikimizin de duyularının köreldiğine inandığı için işim çok daha kolay olacak. Siz ikiniz daha sonra kabine toplantısında, ben de birkaç şeyi kontrol etmeye başlayacağım ve yukarı kimin geldiğini izleyeceğim. Bunu beklemeyeceklerdir."

Tanner, Cabal'a bakarken parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Mantıklı geliyordu. Kardeşler hakkında söylentiler vardı, hayvani yeteneklerinin herkesin şüphelendiğinden çok daha derinlere indiğine dair şüpheler. Ve haklıydılar da. Tanner'ınki daha keskindi, çoğu Irktan çok daha keskindi ama Cabal'ınki daha da güçlüydü. O kadar güçlüydü ki bazen kardeşinin etrafındakilerden gerçekte ne algıladığı konusunda endişeleniyordu.

Tanner yorgun bir şekilde nefes verdi. "Bu çiftleşme döneminde olmamanız sorununu çözmiyor."

Cabal'ın dudakları kıvrıldı. "Fark etmez, koku her tarafımda. Sadece bir Bengal farkı anlayabilir ve burada başka Bengal olmadığı için bir sorun yaşamayacağız."

Tanner keskin bir nefes alarak odadaki kokuları birbirinden ayırdı ve gözlerini kısıtı. Koku sadece Cabal'ın üzerinde değildi; onun bir parçasıydı.

"Neler oluyor?" diye sordu diğer adama. "Ve bana yalan söyleme, Cabal. Sadece beni kızdırırsın."

"Biliyorsam ne olayım." Cabal sinirlenerek başını salladı. "Açlık orada değil, Tanner. Senin kadının için çiftleşme ateşinde değilim. Ama koku orada, sanki gözeneklerimden sızıyor. Bakalım neler olacak."

"Bu konuda Ely'ye ihtiyacımız var," diye karşı çıktı Tanner. "Önemli olabilir."

"Scheme'in hayatı konusunda ona güveniyor musun?" Cabal sordu. "Birini bu işe bulaştırmadan önce bu soruya cevap versen iyi olur."

"Callan'ı buraya getirmeliyiz," diye karar verdi Tanner. Kahretsin, bu iş karmaşılaşmaya başlamıştı. "Onun işbirliği olmadan bunların hiçbirini yapamayız. Ve bunu başarmak zorundayız."

"Bu işi başaracağız." Cabal'ın sesi sertti. Vahşiydi. "Ne olursa olsun, Tanner, bu işi *başaracağız*."

BÖLÜM 26

Scheme'in hayatında, adım atmaya hazırlandığı cehennem hakkında uyarıldığını söyleyebileceği çok az zaman vardı. Ta ki Sığınak'a gelene kadar.

Tanner, Cabal ve Callan izin vermesi gereken sınav konusunda onu uyarmışlardı. Bu bir muayeneydi. Basit bir muayene ne kadar acı verici olabilirdi ki? Birkaç kan örneği, birkaç sürüntü, şurayı burayı dürtmek. Büyütülecek bir şey değil.

Yine de bir şey onu uyarmıştı. Sonrasına kadar yemek yemeyi reddetmişti. Kolundan kan alındığını görmek onu her zaman hafifçe hasta etme gücüne sahipti. Midesinde ağır bir yemek olmadan çok daha rahattı.

Ama yemek yemiş olsaydı, onu midesinde tutması mümkün olmazdı. Acı, açıklamadan sonra bile mantıklı gelmiyordu. Irk çiftleşme hormonu etini o kadar aşırı duyarlı hale getirmişti ki, eşinden başka kimse ona dokunamıyordu. Doğanın sigortası, teorize etti Breed doktoru, hormon az miktarda insan uyumlu Breed sperminin hormonun yumurtalıklardan zorladığı dişi yumurtalarını dölleme şansına sahip olduğundan emin olmak için çalışırken, eşlere duygusal olarak bağlanmak için zaman verildiğinden emin olmak için. DNA'ları hormon tarafından değiştirilen yumurtalar, genetik düzeyde bir virüs gibi hareket ediyordu. Bu süreç, Irkları yaratmak için yapılan genetik değişiklikler sırasında insan spermini değiştirmek için kullanılabilecekti.

Doğanın deneylerinden biri haline gelmişti; ne yazık ki vücudu kusurlu bir test alanıydı.

Eskiden Konsey tarafından eğitilmiş bir bilim insanı olan doktor Elyiana Morrey muayenesini bitirdikten uzun dakikalar sonra, kuru kabarcıklar onu hâlâ rahatsız ediyordu.

Tanner, Scheme'in hâlâ üzerinde oturduğu karyolanın bir tarafında duruyordu; Cabal ise odanın diğer tarafındaki duvara yaslanmıştı. Her iki adam da gergindi,

Tehlikeli bir şekilde. Hangisinin sözde olduğunu söylemek zor olurdu. iki adamın davranışlarından anlaşıyordu.

"Dışarı çıkmanız gerekiyor," dedi Scheme Tanner'a. Göğsündeki hırıltının ince gümbürtüleriyle her geçen dakika daha da geriliyordu. "İkiniz de." Cabal da pek iyi değildi.

"Buna alışın." Ely'nin gülümsemesi, iki Irka bakarken biraz rahatsız edici olsa da sıcaktı. "Irklar çiftleştiklerinde biraz gerginleşirler."

Scheme bu kelimededen çok sıkılmıştı. Eş. O çılgın Irkı seviyor olabilirdi ama onu öldürmenin eşindeydi. Eş kelimesi onu daha da sinirlendiriyordu. Çünkü onu uyarmamıştı. Çünkü onu almış, ihtiyaçtan çılgına çevirmiş ve sonra da tüm kuralları değiştirmeye ve onun katılmasına izin vermeden oyununu oynamaya karar vermişti. Cyrus'un casusunun kimliğini bulma çabaları sırasında birden fazla kez cehennemi yaşamıştı. Şimdi, Tanner ve Cabal onu pamuklara sarmak ve yaklaştığını bildikleri tehlikeli yüzleşmenin son vuruşundan uzak tutmak istiyorlardı.

"Buna alışmak istemiyorum," diye homurdandı kuru kabarmalarını geri çekmeye zorlanırken ve göğüslerini örten çarşafı daha sıkı kavrarken. "Bu iş daha bitmedi mi? Giyinebilir miyim?"

Ely, "Önce hormon iğnesi olman gerekiyor," diye karşı çıktı. "Tanner ve Cabal eğitilmiş sağlık görevlileri, bu yüzden enjeksiyonu onlardan birinin yapmasına izin verebilirim. Bu şekilde hiç acı çekmezsin."

Tanner'a baktı ve onun çenesinin bükülmesini izledi. Ely elinde şırıngayla ona döndüğünde, Cabal muayene odasının kapısına doğru ilerlemiş, koridorda bir şeyler dinliyor gibi görünüyordu.

Ely, "Kapı kilitli Cabal," diye onu bilgilendirdi, bu ilk değildi. Cabal sırtı onlara dönük, başı öne eğik bir şekilde durmaya devam etti.

Tanner şırıngayı aldı.

Ely ona, "Üst kol iyi çalışıyor, Tanner," diye talimat verdi.

Tanner iki parmağıyla eti sıkıca gerdi; sonra otomatik şırıngayı kızın tenine dayadı. Onu kaldırıp Ely'ye geri vermeden önce neredeyse hiç ısı hissi yoktu.

"Peki bu hormonlar ne yapıyor?" Scheme yorgun bir şekilde sordu.

"Çiftleşme sıcaklığını hafifletiyorlar. Kapsülleri sabaha kadar hazırlarım. Her gün bir tane, sakıncası yoksa yemekle birlikte," diye emretti Ely. "Kapsüller

Çiftleşme ısısı sizi onsuz savunmasız bırakabilir, bazen Sığınak'ta karşılaştığımız sürprizler bir yana, en huzurlu koşullarda bile işlevinizi yerine getiremezsiniz."

Ely, "Muayene artık bitti," diye açıkladı. "Giyinebilir ve gidebilirsiniz."
Scheme karyoladan kaydı.

"Şema." Kadın uzaklaşmak için hamle yaparken Ely onu durdurdu. Scheme diğer kadına doktorun bakışlarının kararsızlıkla titremesini izledi. "Son on yıldır yaptığınız şey çok cesurcadı."

"Cesur mu?" Scheme bu kelime karşısında başını salladı. "Cesaret değildi Dr. Morrey, korkuydu. Dünya Genetik Konseyi'nin önünde diz çökene kadar durmayacak. Korktuğum şey bu. Cesaretin bununla hiçbir ilgisi yok."

Bir canavar ona babalık etmişti. O kadar kötü, o kadar ahlaksız bir yaratık ki, o bile buna bir anlam veremiyordu.

Irklar hayvandır, derdi hep. Yaratıklar. Ruhları yoktu ve bu nedenle güncel acıdan başka bir şey hissetmiyorlardı. Onlar silahlardı, aletlerdi ve bu nedenle barışçıl bir ölüm dahil hiçbir hakları yoktu.

"Nasıl tanımlarsanız tanımlayın." Ely omuz silkti. "Bu inanılmaz bir cesaret gerektiriyordu. Ve bunun için size teşekkür ediyoruz."

Ve bu Scheme'i oldukça rahatsız etti. Ona ne için teşekkür ediyorlardı? Onları kurtaracak kadar hızlı, zeki ya da aldatıcı olmadığı için ölen Irklar için mi? Yaptıkları için teşekkürle ihtiyacı yoktu çünkü yapamadığı çok daha fazlası vardı.

Ama bu konuyu tartışmak yerine, hastane önlüğünü ve elbisesini çıkarmak için mahremiyet perdelerinin arkasına geçmeden önce başını sıkıca sallamakla yetindi. Önünde *Irklar Kuralı* açık gri eşofmanını giydi ve kollarını sabırsızlıkla koluna doğru itti.

Scheme, Cyrus Tallant'a ve değiştiremeyeceği şeylere odaklanmak yerine, içinde yükselen kızgınlığa odaklanmayı seçti. Tanner'ın kendisi için getirdiği kıyafetlerle işe başladı. Sıradan bir şeye odaklanmazsa, tıpkı kendi çocuğunu kurtarmakta başarısız olduğu gibi David Lyons'u kurtarmakta da başarısız olacağı endişesi ve korkusu üzerindeki kontrolünün son parçalarını da kaybedecekti.

Bu yüzden eşofmanları düşündü. Hiç ama hiç giymediği bir şey. Kaşındırıcı malzemelerden nefret ederdi. Eşofmanlar kaşındırıyordu. Ultra yumuşak kadifemsi çorapları ayağına geçirdi ve bugün düzgün kıyafetler bulabileceğini umdu.

Yumuşak malzemeler onu rahatlattı. Onu rahatlıkla okşadılar. Ona tahammül ettiler ve neşe verdiler.

"Alışverişe gitmek istiyorum." Perdeli alandan çıkıp Tanner ve Cabal'la yüz yüze geldi. "Kıyafete ihtiyacım var."

Paravanın arkasından çıkarken Ely'nin bakışları onu taradı. "Eşofmanlar iyi görünüyor."

"Eşofmanlar iyi hissettirmiyor." Sıkı, *cızırtılı* kumaşı çekiştirdi. "Yumuşak bir şeylere ihtiyacım var. Kıyafetlerim nerede?" Tanner'a baktı.

Yüzünü buruşturdu. "Onları Cabal getirmedi."

Cabal elini yüzüne sildi, belli ki ondan uzaklaşırken bir gülümsemeyi saklıyordu.

Cabal'a karanlık bir bakış fırlattı.

"Benim küçük çizgili kediciğim," diye mırıldandı. "Sen artık." Kaşları çatıldı.

Cabal'ın eşini oynamasından da rahatsızdı ama o olduğu sürece en azından biraz eğlenebilirdi. Hafif eğlence şansı hızla azalıyordu.

Ely'nin şaşkın bakışını yakaladı. "Çizgileri görmedin mi?" Gözlerini kocaman açtı. Belli ki Ely, Cabal'ı gömleği olmadan görmemişti. "İnanılmaz derecede erotik."

Ve eğer yanılmıyorsa, Cabal'ın yanaklarında hafif bir kızarıklık vardı. İlginçti. Tanner'la birlikte kadınlarına yaptıkları onca şeyden sonra hâlâ kızarabiliyordu.

"Çizgileri gördüm," diye iç geçirdi Ely. "Jonas'ın yanılmış olmasını ve bu iki cehennem zebanisinin aynı kadınla çiftleşmemiş olmasını umuyordum. Paylaşmak iyi bir şey ama bu işi iyice abartıyor."

"Onaylamıyor gibi görünüyorsun Ely." Scheme kaşlarını çatı. "Bu çiftleşme ısısı olayı biyolojik, değil mi? Elllerinde olan bir şey değil. Ya da edebilirler mi?" Her iki adama da şüpheli bir bakış fırlattı ama bakışları en çok Tanner'ın üzerinde kaldı ve en büyük cezayı vaat etti.

Ely kollarını beyaz önlüğünün önünde kavuştururken, "İrkların çiftleşme kızgınlığı üzerinde hiçbir kontrolü yoktur, Scheme," diye onayladı.

kaşlarını çatarak üçünü izledi. "Bu sadece olmamasını umduğum bir şeydi. Özellikle de ikisinin de onları muayene etmeme ya da kanlarını almama izin vermeyeceklerini bildiğim gerçeği ışığında."

Cabal'ın ifadesi kapalı, Tanner'ınki ise teslim olmuş bir hal aldı. İşte bu ilginçti. "Neden?" diye sordu her de.

"İğneleri sevmiyorum." İkisi de aynı anda cevap verdi. Çok iyi prova edilmiş bir cevap.

"Hmm," diye mırıldandı inanmayarak. "Bunu odada açıklayabilirsin. Ben kıyafetlerimi sipariş ederken."

Eğer bir suikastçının elinden ölmeyi göze alacaksa, bunu ipekler içinde yapacaktı, çizik çizik eşofmanlarla değil. İnsanın ölürken bile biraz şıklığa ihtiyacı vardı.

Scheme kapıya yönelirken Tanner, "Ely, umarım bunu bir daha yapmak zorunda kalmazsın," dedi. Sesi rahatlatıcı gelmiyordu.

"Bir hafta," diye açıkladı Ely. "Ama o zamana kadar her şey onun için daha kolay olacak. Tanner yüzünü buruşturdu. "Öyle olsa iyi olur."

"Ne olursa olsun, her Cins arkadaşının haftalık muayenesi vardır. Önümüzdeki birkaç ayın programını birkaç gün içinde size göndereceğim."

Tanner, Scheme'in koluna girerek kapıya doğru ilerlerken Cabal kapının kilidini açtı ve onu salona götürdü.

"Şimdi nereye?" Bugün görkemli malikânenin bir ucundan diğerine sürüklenmişti. Yüzyıllık plantasyon evine birkaç kanat eklenmişti ve şu anda bile Irklar tarafından eklemeler yapılıyordu. Geniş, zarif tasarımı eklentileri kolayca kabul ediyordu ama size etrafı gezdirirken müthiş bir yürüyüşe neden oluyordu.

Tanner ona biraz fazla yumuşak bir sesle, "Giysiye ihtiyacın olduğunu söylemiştin," diye hatırlattı.

"Evet. Yaptım. Ama o alışverişe gitmeye pek istekli görünmüyordun."

Eli uyarıcı bir şekilde kızın sırtına bastırdı. Sanki söylediklerine dikkat etmesi gerektiğini bilmiyormuş gibi. O tam bir moron değildi. On yıl boyunca babasına ihanet ederek hayatta kalmıştı, bu onu roket olarak nitelendirmeliydi. zeki bir bilim adamı.

"Peki alışverişe nereye gideceğim?" diye sordu ona, sesi tatlıydı, bakışları büyük kötü Irk rutinini bırakmazsa intikam vaat ediyordu.

Malikânenin birinci katına çıktıklarında, "En sevdiğin kumaşçı hangisi?" diye sordu.

"Vilado," diye cevap verdi, düşkün olduğu seçkin İtalyan tasarımcının adını söyleyerek.

"Vilado hariç."

Şimdi mı?

"Neden bana seçeneklerimi söylemiyorsun?" Cabal onu ikinci kata ve süit odalarına çıkan kavisli merdivene götürürken içini çekti. Arkalarında Cabal'ın kıs kıs güldüğünü duydu.

Tanner tatmin edici olmayan üç seçenek saydı. Büyük zincirler aşırı pahalı ve kalitesizdi. Dudaklarını memnuniyetsizlikle büzdü ama kendine en azından kendisini yetim gibi hissettirmeyecek birkaç kıyafet bulabileceğini hatırlattı.

"Bana bedenlerinizi verebilirsiniz, biz de Richmond'daki satış mağazasını ararız. Pilotlardan birine uçakla gelip kıyafetleri almasını söyleyeceğim. Akşama kadar dönmüş olurlar," diye açıkladı odasına girdiklerinde.

Ve şaşkınlıktan çok kısa sürdü.

"İşte buradasın Tanner." Tanner'ın kadın asistanı Jolian Brandeau, odanın içindeki küçük oturma alanının ortasında duran masanın üzerindeki kâğıtlardan doğruldu. Jolian ya da Joley, Tanner'ın basın toplantılarının müdavimiydi ama nadiren söyleyecek fazla bir şeyi olurdu.

Tanner Scheme'i hızla arkasından itti, vücudu gerildi, siyah saçlı asistan solgunlaşırken boğazında bir hırıltı gümbürdedi, mavi gözleri ince çerçeveli bir çift gözlüğün arkasından baykuş gibi kırışıyordu.

"Jolian, burada ne halt ediyorsun?" Cabal geldi, kısa boylu, yuvarlak hatlı genç kadınla yüzleşirken vücudu öfkeyle titriyordu.

Gözlerini bir kez daha kırıştırdığında öfkesi hızla geri çekildi ve bakışları bir parça şaşkınlıkla onlara döndü.

"Tanner'ın birkaç hafta önce National News ile yapmak istediği röportaj için aldığı notları arıyordum." Ellerini önünde kavradı, parmakları gergin bir şekilde birbirine dolanıyordu. "Burada olduklarını söylemişti." Elini odanın içinde gergin bir şekilde salladı.

"Ve benden onları isteyemedin, neden?" Tanner acımasızca sorguladı.

Scheme Tanner'ın etrafından dolanırken dudaklarını yaladı ve genç Breed'i izledi.

Jolian Brandeau. Fransız laboratuvarlarının yarattığı bir panter cinsiydi ve test edildiği neredeyse her alanda başarısız olduğu ilan edilmişti. Scheme onu kolayca tanıdı. Tanner'a bir röportajda ya da bir haber bülteni sırasında eşlik ettiğinde her zaman sessizdi. Diğer Irklar kıvrak ve düzgün vücutluyken o ancak beş-dört yaşında, yuvarlak hatlıydı. Scheme kızın yaşını yirmi dört olarak hatırladığına ve eğitimini de hatırladığına inanıyordu: sızma.

Tanner ve Cabal da belli ki bunu hatırlıyordu.

"Yukarıda bulunma iznin yok, Jolian," diye sertçe hatırlattı Tanner ona.

Jolian şerit gibi düz saçlarını bir kulağının arkasına sıkıştırdı ve bakışlarının yere düşmesine izin verdi. "Hayır, efendim," diye fısıldadıktan sonra Cabal'a acınası bir bakış fırlattı.

Bir cins gibi bile davranmıyordu. Yumuşak, sevimli küçük bir kız gibi davranıyordu. Eğer bu kız bir casussa, o zaman Scheme'in şimdiye kadar gözüne kestirdiği en az olası casustu.

"Görüşmeyi berbat etmek istemedim Cabal." Tanner'la yüzleşmek yerine Cabal'a döndü. "Notları alabileceğimi düşündüm. Tanner gitmeden önce onları unutmuştum ve üzüleceğini biliyordum."

"Şimdi daha da üzgün." Tanner'ın sesi, yatak kapısı aniden açılıp Dawn infazcı üniformasını giymiş, yanında silahlarını çekmiş birkaç dişi Breed ile içeri girdiğinde ilkel bir törpüye dönüştü. "Alarmını mı çalıştırdın, Tanner?"

Dawn şaşkınlıkla Tanner'a baktı, Scheme'in yaptığı gibi. Alarm hangi cehennemdeydi?

"Ah Tanrım," diye fısıldadı Jolian, şimdi yalvarırcasına Cabal'a bakıyordu. "Yemin ederim Cabal, ben de tam o notları arıyordum."

Jolian her an ağlamaya başlayacakmış gibi görünüyordu.

"Buraya izinsiz çıktı." Tanner'ın sesinde en ufak bir pişmanlık belirtisi yoktu. "Ben onu sorgulayana kadar onu aşağıya götürün."

"Jolian?" Dawn şaşkınlıkla Tanner'a baktıktan sonra tekrar genç Irk'a baktı. "Odanı mı arıyorsun?"

"Cabal?" Jolian belli belirsiz onun adını fısıldadı. "Ben de tam o notları ."

Şema Cabal'a baktı. Ona bakarken yüz ifadesi kapalı ve soğuktu.

Tanner'ın emrini tekrarladı. "Onu aşağıya götür Dawn. Başına da bir koruma koy."

Jolian'ın yüzü bembeyaz oldu, mavi gözleri acıya benzer bir şeyle karardı. Scheme bu bakışı iyi biliyordu. İhanet. Eğer bir casussa, bunca yıl Sığınak'ta saklanmış olmasına şaşmamak .

"Haydi Jo." Dawn kızın kolunu tutarken başını salladı, kısa boylu kıza bakarken gözlerinde şaşkınlık ve inançsızlığın gölgesi vardı. "Hadi aşağıya inelim. Eminim her şeyi çözeceğiz."

Dawn uzun ve sessiz bir an boyunca Cabal'a baktı, ta ki Cabal ona sırtını dönüp Scheme'in diğer tarafında durana kadar.

İlginç. Çok ilginç.

Jolian'ın omuzları çöktü ve bakışlarını Tanner'a çevirdi. "Notları masanın üzerinde bırakmışsın," dedi belli belirsiz. "Onları unutmuşum. Seni tekrar hayal kırıklığına uğratmak istemedim."

"O zaman onları benden istemeliydin."

"Hadi Jo, bunu aşağıda çözeceğiz." Dawn, Tanner'a dönüp bakmadan önce onu kapıya kadar götürdü. "Bütün gününü ayırma, tamam mı? Yapacak işlerim var ve onları halletmezsem keyfim yerinde olmayacak."

Tanner o zaman onu azarladı. "Hiç keyfin yerinde olur mu? Daha sonra aşağıya geleceğim. Jonas'ın da buralarda olduğundan emin ol. Korumalarının yetkisiz personelin aile katına girmesine izin verme konusundaki özensizliği hakkında onunla konuşmam gerekiyor."

Scheme her iki adamdan da yayılan gerilimi hissederken kapı Dawn'ın arkasından hızla kapandı.

"O değil," diye mırıldandı Scheme, Tanner şifonyerine doğru içinden elektronik böcek dedektörünü çıkardı ve odada gezdirmeye başladı.

Cabal küçük masaya doğru ilerledi ve oradaki küçük kâğıt yığınlarını karıştırmaya başladı.

"O olmadığını bilmiyorsun," diye karşılık verdi Cabal, sesi gıcırdayarak. "O dosyalarda bir isim görmedin, hatırladın mı? Ve sızma konusunda eğitiliydi."

"Ve başarısız oldu." Scheme bıkkınlıkla gözlerini devirdi. "O kıza kaç tane öldürme emri verdiğimi biliyor musun? Her seferinde başarısız oldu."

Onu koydukları program. Kaç yaşında? Yirmi dört mü oldu? Kurtarma çalışmaları sırasında felç geçirmediği için şanslı. Kız kendi gölgesinden bile korkuyor."

"Hayır, değil." Cabal bir not defterini yanındaki koltuğa doğru çevirdi. "İşte görüşme notları." Scheme'e kilitlenen bakışları soğuktu. "Sizi kandırmasına izin vermeyin. Onu kimsenin izlemediği zamanlarda gördüm. Yalnız olduğunu düşündüğünde oldukça düzenli oluyor."

Scheme başını salladı. "Bu o değil."

"Bırak onu," diye sertçe emretti Tanner. "Kim olduğunu bilmiyorsun, biz de bilmiyoruz."

"Cabal aradığı notları az önce buldu. Zavallı kız, neredeyse ödünü koparıyordun, biliyorsun."

"Ve seni neredeyse öldürebilirdi." Tanner onun kolunu kavradı ve gözlerindeki öfke kıza yönelirken onu yüzüne çevirdi. "Hakkında hiçbir şey bilmediğin birini korumayı bırak."

"Ve bana az önce dehşet saçtığın o dağınık beyinli küçük Panter'den daha fazlasını bilmeyen bir budala gibi davranmayı bırak." Sarsılarak ondan uzaklaştı ve soğuk bir kararlılıkla ikisine de bakmadan önce odanın diğer ucuna doğru adım attı. "Ben bir profilciyim, Tanner. İşimi iyi bilirim. Ve o kızın birini gözetlemeye kalkışacak en son kişi olduğunu biliyorum. Lanet notlar masanın üzerindeydi, tıpkı söylediği gibi."

"Uygun." Dudakları hırıltıyla kalktı.

"Uygun ya da değil, yanılıyorsunuz. Ben işimi bilirim ve bunun onu."

"İyi, işinizi biliyorsunuz Bayan Profilci," diye . "Kullan onu. Yarın akşam Callan ve Merinus çiftleşmemiz ve yaklaşan evliliğimiz için küçük bir parti düzenliyor. Casusumuzu bulun, o zaman özel odamda yakaladığım casusluk ve sızma eğitimi almış her Irktan şüphelenmeyi bırakacağım. Bu sana nasıl uyuyor?"

"Bu gece yalnız uyumak kadar," diye tatlı bir şekilde bilgilendirdi onu. "Gayet iyi."

"Yalnız mı uyuyorsun?" Yatağa bakarken kollarını göğsünde kavuşturdu. "Devam ve dene, tatlım. Sen şimdiden benim için benim senin için yandığım kadar yanıyorsun. Seni sırtüstü yatırmadan ve aletimi vücudunun en derinlerine gömmeden önce ikimiz de on dakika daha dayanamayacağız."

Yüzü de neredeyse vücudu kadar sıcaktı.

"Ahmak," diye tersledi.

Tanner homurdandı, parmaklarını yüzüne dökülen güneşten kavrulmuş siyah saçlarının arasından geçirirken dudakları dişlerinden geri çekildi. Cabal iki süit arasındaki bağlantı kapısına doğru ilerlemeden önce homurdandı. Konuşmadı. Hoşça kal, cehenneme git, sonra görüşürüz ya da benzeri bir şey yok. Kendi odasına girdiğinde kapı o kadar sessizce kapandı ki mandalın tıkırtısını bile duymadı.

"Bak." Scheme sonunda derin bir nefes aldı. "Sert bir şey yapmadan önce ona bir şüphe hakkı ver. Benden sana güvenmemi istedin; şimdi ben de senden bana güvenmeni istiyorum. Sana söylüyorum, o çocuğu bir hücreye kapatır ve ona terör estirirsen pişman olursun."

"Yapmazsam olası sonuçlarından pişman olmaktan iyidir. Senin ölümün," diye belirtti.

"Güven bana, Tanner. O senin casusun değil."

"Hayatın bahse girmeye hazır mısın?" diye sordu ona.

Hazır mıydı? Sadece laboratuvar dosyalarından tanıdığı bir Irk için kendini bu kadar sağlam bir şekilde ortaya koymaya hazır mıydı? Laboratuvar dosyaları başarısızlıklar, cezalar ve bu başarısızlıklar yüzünden öleceğini bilerek yaşadığı yıllarla doluydu. Kızın içindeki bozukluğu onarmak ve onu üretken hale getirmek için görevlendirilen psikologlar bile onu düzeltememişti.

Julian Brandeau, Scheme'in zihninde açıkça öne çıkan birkaç Irktan biriydi. Çünkü ilk psikolojik dosyalarındaki her şey güçlü, uyum sağlayabilen bir Irk dışisine işaret ediyordu. Ancak performansındaki hiçbir şey bunu kanıtlamamıştı.

"Bu noktada," diye cevap verdi sonunda, "hayatımı senden ve Jonas'tan başka kimseye emanet etmeye niyetim yok. Ama içimden bir ses senin ve Cabal'ın o çocukla çok ince bir çizgide yürümeniz gerektiğini söylüyor, çünkü onu kırmak sandığınızdan daha kolay olacak."

Tanner, "Ve bunu onun dosyaları yüzünden söylüyorsun," diye . "Yanlış olabilecek dosyalar, Scheme. Orada durup bize bakarken suçluluk duygusunun kokusunu alabiliyordum. Bir şeyleri gizlemeye çalıştığının kokusunu alabiliyordum. Dosyalar her zaman doğru değildir."

"Hayır, bunu gözleri yüzünden söylüyorum," dedi usulca. "Çok üzgün, çok yaşlı gözleri var, Tanner. Ve burada her ne oluyorsa, her ne yaşıyorsa

Saklanmak, öldürmeye teşebbüs değildi. Ona karşı sert tavrınız onu incitti. Bu sandığınız kadar kolay taklit edilebilecek bir şey değil. Ona odaklanıp gerçek tehdidi gözden kaçırma riskine girme."

"Hiçbir şeyi görmezden gelmeyeceğim. Hiç kimseyi." Kız ondan kaçamadan, adam onu kollarının arasına aldı; elleri kazağını çekiştirirken, onu arkasına bastırdı ve pantolonuna geçmeden önce kazağını yukarı ve başının üzerine doğru salladı. "Çünkü bu olmadan ölürüm."

Adamın eli kadının kalçalarının arasına girerek parmak uçlarına kadar kalkmasına neden . Zevk. Tanrım, zevk o kadar yoğunlu ki bazen bu zevkten öleceğini hissediyordu.

"Hisset bunu," diye homurdandı, parmakları ıslak etine masaj yapıyor, onu okşuyor, her sinir ucunda yarışmak için his dalları gönderiyordu. "Hisset Scheme. Bunu sonsuza dek kaybetmek mi istiyorsun?"

Kız daha cevap veremeden, tutarlı bir cevap oluşturmamadan, adamın dudakları kızın dudaklarındaydı ve adam onu aşk koltuğunun arkasına yaslamış, kalçalarını ayırmış, sikini serbest bırakmış ve kızın seksinin doymuş kıvrımlarının arasına bastırıyordu.

Kolları adamın boynuna dolandı, dizleri adamın kalçalarında sıkılaştı ve adam onun içinde çalışmaya başladı. Onu okşadı, gerdi. Ve ruhunu ona daha sıkı bağladı.

Adam ona her dokunduğunda bunu hissedebiliyordu. Öpücüğünü dudaklarında her hissettiğinde, onu baştan çıkarıyor, yükselen tutkuyu yudumluyordu, daha sıcak, daha vahşi, hayatında bildiği her şeyden daha yoğun.

Evet, çiftleşme ateşi kontrolü çalmıştı. Ama Tanner daha bu sıcaklık başlamadan önce onun kontrolünü çalmıştı. Onun kalbini çalmıştı. Sonrasında ne olursa olsun. Gelecekte ne olursa olsun, kör edici bir arzu ve ateşli bir şehvetten daha fazlasını bulduğunu biliyordu.

Tanner'ı bulmuştu.

Güveni bulmuştu.

Kalçaları onunkilerin arasında hareket ederken, dili onu tattı, onun da kendisini tatmasına izin verdi. Zengin, karanlık arzu ve fırtınalı tutkunun karışımı duyularını doldurdu. Onun tadı enfesti. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Daha fazlasını arzuluyordu.

Leğen kemiği her vuruşta klitorisini okşadı, karşı törpüledi, horozu onun içine çarpmaya başladığında onu hassaslaştırdı, o kadar sert itti ve

Adamın öpücüğünün derinliklerinde zevk çılgınlıkları atıyordu. Çılgılık atıyor, her çılgılığında yalvarıyor, sonra orgazmı içinde patlarken dudaklarını onunkilerden ayırıyordu.

Zevk zengin ve sıcaktı, bir gelgit dalgasının gücüyle onu yıkıyor ve onu titretiyor, hala alışamadığı bir serbest bırakmanın ardından titriyordu. Her seferinde böyle oluyordu. Ona her dokunduğunda, onu ele geçirdiğinde, ona sahip olduğunda. İsyankâr ve ruhunun derinliklerinde. Derin bir tatmin ve onu derinden sarsan bir yakınlık.

"Dikkatli ol, lanet olası," diye soludu kulağına, sonra onu kaldırıp yatağına taşıırken elleri üzerinde okşadı. "Lütfen Tanrım, Scheme, seni korumama izin ver. Seni güvende tutmama izin ver."

Adam uzanıp onu kendine doğru çekerken gülümsedi, kolları onu sıkıca, sahiplenerek tutarken onu terden nemlenmiş bedenine yasladı.

"Beni korumana yardım etmeme ne dersin?" diye sordu sonra. "Beni küçümseme Tanner. Tallant malikanesinde on yıl boyunca hayatta kaldım. Şimdi arkama yaslanıp her şeyi düzeltmeni bekleyemem."

"Ve senin tehlikede olduğun düşüncesiyle başa çıkamam," diye karşı çıktı. "Baban seni öldürmek için her şeyi yapacaktır, Scheme. O olumlu şeylerle ilgilenir. Başarısız olduğuna dair bir kanıt olmadan bir Irkı öldürmedi. İhanet kanıtı olmadan halkını öldürmez. Artık ona ihanet ettiğini biliyor. Seni ortadan kaldırmak için hiçbir fırsatı kaçırmayacaktır."

"Ama bunun kişisel olarak ele alınması gerekecek. Ben onun kızıyım. Başka birinin beni öldürmesine göz yummaz. Chaz'den kaçtıktan sonra olmaz. Chaz, kendisinden başka beni merhametle öldürebileceğine inandığı tek kişiydi. Bunu kendisi yapmak zorunda Tanner. Başka hiçbir şey onu tatmin edemez."

Bu konu üzerinde çok düşünmüş, her olasılığı ve casusun Sığınak'taki konumunu göz önünde bulundurmuştu. Tehlikeliydi ve her zaman yanılma ihtimali vardı ama kasıtlı hatalarına rağmen daha önce hiç yanılmamıştı. Babasının bile anladığından daha iyi bir profilciydi. Ve Cyrus'un onu kendisinin öldürmek zorunda kalacağını şüpheye yer bırakmayacak kadar iyi biliyordu. Henüz bunun farkında olmayabilirdi. Tanner da buna inanmayabilirdi. Ama iş o noktaya geldiğinde, bu babasını canlı canlı yiyip bitirecekti. Onu kendisi cezalandırmak zorunda kalacaktı. Onun babasıydı. Başka kimsenin buna hakkı yoktu.

"Seni asla Sığınak'tan çıkaramayacak," diye yemin etti Tanner.

Yapamayacağını umuyordu. Ama babasını tanıyordu ve onun başkalarının imkânsız olduğunu düşündüğü pek çok şeyi başardığını biliyordu.

BÖLÜM 27

Sığınak, gevşek bağlarla birbirine bağlı bir topluluk ile silahlı bir kamp arasında bir yerdi. On iki dönümlük ana yerleşkenin etrafı muhafızlarla çevrili kalın bir demir çitle çevriliydi. Bu alanın dışında, küçük kulübeler ana araziye çevreleyen dağların içine düzenli bir şekilde yayılmıştı.

Kulübeler, ormanı küçük kulübelere uyum sağlamaya zorlamak yerine, ormanla bütünleşecek şekilde inşa edilmişti. Dışarıdan bakıldığında her şey düzenli ve tertipliydi ama Scheme içeride, burada yaşayanların ruhlarının kaçtıkları dehşeti haykırdığını biliyordu.

Irkların kurtarılmasından bu yana yeterince zaman geçmemişti. Birçoğu hala özgürlüklerinden emin değilmiş gibi hareket ediyor, sürekli omuzlarının üzerinden bakıyor, en ufak bir tehlike işaretinde çömeliyordu. Ve çoğu çok gençti.

Hayatta kalan Irkların çoğu kurtarıldıklarında ancak yirmili yaşlarının başındaydı. Konsey, Irklar yaşlandıkça onları kontrol etmenin çok daha zor olduğunu öğrenmişti. Herhangi bir türden bir Irkın otuz yaşından sonra hayatta kalması son derece nadirdi. Sanki o yaş içlerindeki zihinsel bir düğmeye basmış gibi, ölümcül hale geliyorlardı.

"Çitlerle çevrili alanda ev, iletişim, malzeme, silahlar ve garaj bulunuyor." Tanner binaları işaret etti. "Lawrence Industries'in çoğunluk hissedarı olan Seth Lawrence yapı malzemelerinin çoğunu tedarik etti."

"Ve Vanderales Industries silah, araç ve uydu erişimi sağlıyor," diye bitirdi Scheme onun yerine. "Yiyecek, giyecek, seyahat ve diğer masraflar için her yıl para bağışlayan çeşitli şirketler bir yana. Sığınak ayrıca hem askeri hem de özel çeşitli operasyonlarda Irk desteği için aldığı fahiş ücretlerle kasasını dolduruyor. Sanctuary, resimleri ve çizimleriyle Irkların esaret altında yaşadıkları dehşeti dünyaya anlatan ve kendisine çok uluslu destek kazandıran birkaç istisnai sanatçıya sahip olduğunu öğrendi."

Cyrus Tallant bu tablolardan ve getirdikleri yüksek fiyatlardan nasıl da nefret ediyordu.

"Çok iyisin." İç çekti.

"Ne yazık ki." Ana arazinin etrafına baktı. Evin arkasındaki havuz, veranda ve çocuklar için küçük bir oyun alanı, ev sakinlerinin güvenliğini bir nebze olsun sağlamak için kamufle edici bir perdeyle kapatılmıştı. Ama hiçbir şey kusursuz değildi.

"Neden burada kalıyorsun?" diye sordu. "Vanderale, Irklara Afrika'da oldukça büyük bir toprak parçası teklif etti. Oradaki çatışmalar azaldı ve Vanderale toprakları her zaman güvenli oldu. Neden taşınmıyorsunuz?"

"Yaşamaya hakkımız var," diye yanıtladı Tanner. "Saklanmak zorunda olmamalıyız Scheme. Saklanmak dünyada kabul görmemizi sağlamayacaktır."

"İrk savaşları hiçbir zaman kolay kazanılmaz," diye belirtti. "Bu savaş tarihteki diğer tüm savaşlardan daha acımasız olabilir. Pek çok İrk ölecek Tanner. Ve artık senden pek kimse kalmadı."

"Ölebilir." Yüz ifadesi yırtıcı bir hal aldı. "Doğru yapılırsa, propaganda bizim için diğer ırk çatışmalarında asla yapamayacağı şeyi yapacaktır. Başarılı olacağız. Geçtiğimiz birkaç yıl içinde Colorado'da kaçtıklarını öğrendiğimiz Kurt Irkları ile de görüşmeye başladık. Özgür Çakal Irklarıyla birlikte sayıları birkaç yüzü buluyor."

"Geçen ay itibariyle üç yüz kırk beş. Son birkaç yıl içinde sayılarının çoğunu da kaybettiler. Toplamda sayınız binin çok altında kalıyor. Saf ve üstünlükcü toplum üyelerinin sayısı her geçen gün artıyor."

"Bu savaştan sağ çıkacağız Scheme. Halkın desteği her şey demektir ve biz buna sahibiz."

"Ve siz buna karar verdiniz çünkü böyle olmasını istiyorsunuz. Gitmek mi?"

"Çünkü yeterince güçlüyüz." Onu arabanın yan tarafına götürdü. Cabal arkalarından dikkatlice ilerlerken ev. "Sahip olduğumuz desteği koruyacak ve bunun üzerine inşa edecek kadar güçlüyüz. Kendimizi birkaç farklı hükümet için önemli hale getiriyoruz ve insanlığımızı kanıtlıyoruz. Savaşı kazanıyoruz."

"Peki ya çocuklar?" diye sordu dikkatle. "Burada izole edilmiş durumdalar. Callan'ın oğlu David evde eğitim görüyor ve diğer çocuklarla etkileşime girme şansı yok. Bu tehlikeli bir durum."

"Nereye varmaya çalışıyorsun Scheme?" Huysuzdu ve her an daha da huysuzlaşıyordu.

Scheme gülümsemesini dizginledi. Onun neden huysuz olduğunu çok iyi biliyordu. Bunu kendisi de hissedebiliyordu, içinde bir sıcaklık oluşuyordu. Eğer takviye ile bu kadar kötüleşebiliyorsa, takviye olmadan neler olabileceğini merak ediyordu.

"Toplum, etkileşimler ve ırksal çatışmalar üzerine yaptığım çalışmalar bana bir şey gösterdi. Gerçek bir etkileşim olmadan, Irklar asla toplumun bir parçası olamayacaklar. Geçmişe bir bakın. Uluslar birbirlerini fethettiklerinde yaptıkları ilk şey nedir? Askerler fethettikleriyle evlenir ya da onlara tecavüz eder ve kadınlarını yetiştirir. Irklar orada başarılı görünüyor. Ama gerçekten etkileşime geçmek, kabul görmek çocuklukta başlar. O ulusların çocukları birbirlerine karışır, etkileşime girer, birlikte çalışır ve birlikte savaşırlardı. Sizde bu yok."

"Çiftleşmelerden doğan yarım düzineden az çocuğumuz var. Okul inşa etmenin bir anlamı yok."

"Devlet okulunda olmalılar." Sonra durdu ve ona baktı. "Her Cins çocuk okula gitmeli ve etkileşim kurmayı öğrenmeli. Öldürmek için eğitilmemeliler; ırk çatışmasından ya da bu durumda tür güvensizliğinden kaçınmak için eğitilmeliler."

Bakışları kapüşonluydu. "Bu uzun bir yol."

"O zaman barış daha da uzakta olacak," dedi ona kasvetli bir şekilde. "Tallant örgütü için değerli olmamın nedeni, olayları birbirine bağlayan ipleri görebilmemdir. Onları nerede keseceğimi, nerede güçlendireceğimi. Çünkü insanların ve olayların profilini nasıl çıkaracağımı biliyordum. Eğer bu kritik ipliği şimdi oluşturmaya başlamazsanız, o zaman mahvolursunuz."

"Bize bir nefeste David'in her an Konsey tarafından kaçırılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu söylüyorsunuz ve bir sonraki nefeste onu devlet okuluna gönderin diyorsunuz," diye suçladı.

Felsefî bir tavırla omuz silkti. "Başkan'ın çocukları okula yanlarında Gizli Servis ajanlarıyla gittiler. Sadece bu çocukları korumak için bir güç oluşturun. Bunu yapmak kolay olacaktır. Buffalo Gap, Sanctuary'nin dışındaki küçük kasaba, çok küçük. Onlara yeni bir okul inşa edin, finanse edin, çocuklarını daha iyi eğitmek için ihtiyaç malzemeleri getirin ve sizinle işbirliği yapsınlar."

"Bu da kasabanın büyümesine neden olacak," diye karşı çıktı, altın rengi gözleri hayal kırıklığıyla dönüyordu. "Bu da Konsey için verimli bir zemin sağlar

askerlerini ve katillerini ortaya çıkarmak için."

"Afrika'da saklanmak yerine Amerika'ya yerleşerek bu riski aldın." Ona döndü ve kararlılıkla bakmaya başladı. "Okulda öğretmenlik yapmak üzere eğitilebilecek ırklara sahipsiniz. Okuduğum birkaç dosya onları mükemmel öğretmenler olarak işaretliyordu. Sadece öldürmek için değil, öğretmek için de eğitilmişler. Onları yeni malzemeler ve daha iyi fırsatlarla yeni bir okulda kullanılabilir hale getirin. Bunu yapana kadar Irklar asla uyum sağlayamayacak Tanner ve saf kan topluluklarının zemin kazanmasını engellemek için zamanlama bu noktada çok önemli."

Çiftleşme ısısından bahsetmemiştii ama Jonas'ın mağaralarda söylediklerinden bunun Irkların en yıkıcı sırrı olduğunu biliyordu. Eğer Cyrus bu bilgiyi elde ederse, onunla birlikte Irkları da yok edebilirdi.

"İrk Kabinesi her ay fikirler için toplanır," dedi ona. "Toplantıya katılabilir ve öneride bulunabilirsiniz."

Dudakları kıpırdadı. "Bırakın o çocukların ebeveynlerini, Jonas'ın bile bunu benimsediğini görebiliyorum. Irklar çok inatçı, bunu fark ettim."

"Sen de öylesin." Kolundan tutarak onu evin arkasındaki korunaklı, kamufle edilmiş alana doğru çevirdi. "Tek yapman gereken bunun için savaşmak."

Kendisinin de çocuk sahibi olma umudu varsa bir şansı olabilirdi. "Bunun için yaşa," diye fısıldadı bir saniye sonra.

Scheme bakışlarını başka yöne çevirdi, onun yerine avludaki ağları delip geçen güneş ışığına baktı.

"Tanner," diye itiraz etmeye başladı.

"Şema." Adam onu sıkıştırdı. Onu çiçekli çalılardan oluşan küçük bir mağaranın içine doğru iterken iri bedeni onu çevreliyor gibiydi.

"Ölmeye çalışmıyorum, biliyorsun," diye ısırdı, kendi bedeninin ihtiyaçları ve Sığınak'taki suikastçının kimliğini anlamak için öğrenebildiği

kadar çok şey öğrenme ihtiyacı yüzünden hayal kırıklığına . "Bu işimi yapmama yardımcı olmuyor." "Lanet olası işini yapmanı istemiyorum," diye

hırladı. "Senden

eve geri dön. Bu iş bitene kadar güvende olmanı istiyorum."

"Peki nasıl bitecek?" diye tıslayarak karşılık verdi. "Burada yardımcı olabilirim."

"O casus yakalanana kadar olmaz."

"O piçi dışarı çekebilecek tek kişi benim." Fısıltısı hüsrana uğramıştı.

"Beni öldürmeye çalışmayacak; beni almaya çalışacak. Birlikte çalışmayı dene

bir değişiklik olsun."

Sabahın erken saatlerinden beri bu tartışma yüzünden öfkeliydiler ve Tanner hâlâ mantıklı düşünmeyi reddediyordu. Evden çıkmayı başarmasının tek nedeni Cabal'ın sonunda kardeşini alt etmesiydi. Ve Tanner bundan hiç memnun olmamıştı.

"Bu kadarı yeter." Dudakları dişlerinin arasından geri çekildi, altın rengi bakışlarında kırmızı bir ışık parlıyordu. "Yarım saatten fazladır buradayız, eğer çekilecekse onu çekmek için bolca zamanımız var."

Gözleri kısıldı. "Bundan daha iyisini biliyorsun Tanner," diye karşı çıktı. "Daha fazla zamana ihtiyacım var."

"Tüfeğini doldurup atış için yerini almasının zamanı geldi mi?" diye sordu, sesi tehlikeli derecede sakindi.

Alay etti. "Pek sayılmaz. Cabal için kimin izlediğini ve ne kadar yakın olduğunu görme zamanı. O harekete geçene kadar casusun yapacağı tek şey bu."

Elini kaldırıp adamın yüzüne dokundu ve en azından onun için yüzün mükemmelliğine hayret etti. Güçlü düzlemler ve vahşı açılar. Düşmüş melek duygusallığı ve uzun, korumalı altın gözler.

"Ölmek istemiyorum," dedi. "Yaşamak, gülmek ve yıllarca seninle birlikte savaşmak istiyorum ama casus kendini göstermezse böyle bir şansımız olmayacak." Sesi düştü. "Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"Beni korkutuyorsun," diye hırladı. "Bir kurşunu bekleyerek karşılık verilmez."

"Güven bana Tanner, kurşun falan olmayacak." Dudaklarının eğlenerek seğirmesine izin verdi. "Ama planlar yapacak. İzleyecek. Güvenliği test edecek. Tek bir hataya ihtiyacımız var ve sonra onu alaşağı edebilirsin. Buna karışmayacağıma söz veriyorum."

"Çok ." Hiç de yatıştırıcı değildi.

Scheme etrafına bakarken omuz silkti. "Bu ikimiz için de asla kolay olmayacak Tanner, bunu biliyorsun. Babam her zaman beni bekliyor olacak."

"Sonsuza kadar yaşamak zorunda değil." Başını eğdi, gözlerindeki kırmızı derinleştii.

Scheme hızla geri çekildi ve gözleri büyüdü. "Sen neden bahsediyorsun? Tanrı aşkına Tanner, ne planlıyorsun? Sen onu öldüremezsin, o da seni geri tepmeden öldüremez."

Yüz ifadesi anında kapandı. "Tek derdim seni hayatta tutmak," diye tersledi, arka kapıya yönelirken parmakları onun koluna dolandı. "Başka bir şey değil."

"Beni böyle sürüklemenden bıktım artık." Kolunu salladı. "Ve bana bir aptalmışım gibi davranmaktan gerçekten bıktım."

"Sen bir ahmaksın," diye tersledi onu evin içine çekerken. "Sanki yarının bir önemi yokmuş gibi kendini tehlikeye atıyorsun." Arka kapı arkasından çarpıldı. "Siktir et, sana kalırsa her şey senin istediğin gibi olacak, nokta."

"bir şey değil."

"Hiç de değil," diye bağırdı ona. "Senin lanet olası bir bakıcıya ihtiyacın vardı. Bu kadar uzun süre nasıl hayatta kaldığın hakkında bir fikrim varsa lanetleneceğim. O kadar inatçısın ki beni kudurtuyorsun."

"Hakaretlerinden gerçekten yorulmaya başladım." Karşılık verme isteğine karşı dişlerini sıktı. Bir Breed mutfağının ortasında lanet olası bir Bengal ile bağırma yarışına girmeyecekti. "Ve sen kuduz olarak doğdun."

"O zaman bana aksini kanıtla." Ondan hızla uzaklaşıp kahve fincanına yönelirken ellerini iki yana açtı. "Hadi Scheme, bana ne kadar yanıldığımı söyle."

Cabal'a döndü. "Bana yardım edebilir misin?"

Alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı. "Onunla tartışmamayı öğrendim. Dediğin gibi, doğuştan kuduz. En iyisi öfkesini atmasına izin vermek, sonra da onu tekrar yıpratmaya başlamak."

"Bana bir şey görüp görmediğini ya da dışarıdaki o küçük gezinin bir aptallık olup olmadığını söyle." Tanner homurdandı.

Cabal'ın dudakları inceldi. "Dağın daha yukarısındaki metalde güneşin zayıf bir parıltısı. Sadece bir saniyeliğine ve Vanderale'in geçen yıl gönderdiği yeni teleskopik dürbünlerdeki güneş parıltısıyla tutarlı. Tek bir zayıf noktaları var. Eğer güneş onlara tam isabet ederse, bilgisayarlı mercek onu algılayıp mercek içindeki gölgelendirmeyi değiştirmeden önce bir milisaniye boyunca geri yansıyacak. Bu açığı daha yeni keşfettik. Henüz tüm Irklar bunun farkında değil."

"Ve sen bunu yakaladın mı?" Scheme gözlerini kırıştıtarak ona baktı. Babasının organizasyonunda o merceklerden yansıyan bir milisaniyelik ışığı tam olarak tespit edebilen tek bir Breed olduğunu biliyordu.

"Bazı şeylerde oldukça iyiyimdir." Cabal omuz silkti. "Bu da onlardan biri."

"Biri onu dürbünle gözetlemiş!" Tanner ona ters ters bakarken sesi öfkeden kısık bir hırıltıya dönüşmüştü. "Kurşun yok, ha?"

Sakin bir şekilde omuz silkti. "Hiçbiri kovulmadı."

"Haklı Tanner. Yansımayı tespit ettiğim yere bir ekip gönderdim, ama her şey açıldı. Koku bile alamadık."

Ve bu Scheme'in kanını dondurdu. Koku yok. Bu, bir Cins'in kendini nasıl kamufle edeceğini öğrendiği anlamına geliyordu.

"Ely'nin yarattığı koku nötrleştiriciye kim erişti?" Tanner, Cabal'ı sorgularken onu şok etti.

"Koku nötrleştiriciniz mi var?" Kadın şaşkınlıkla ona döndü. "Ne zamandan beri? Konsey bilim adamları bile Irkların Irkları tespit etmesini engelleyecek bir şey bulamadılar."

"Vanderale Laboratuvarları bu konuda bize yardımcı oluyor." Tanner bir fincan kahve doldurdu, sesi hâlâ gergin, vücudu gergin. "Daha geçen ay onların yardımıyla geliştirdik ve test etmeye başladık. Belli ki işe yarıyor."

Cabal, "Sadece Ely'nin buna erişimi olması gerekiyor," dedi. "Ama Ona göre Jolian son zamanlarda laboratuvarında onunla sohbet ediyormuş." "Onunla sohbet etmek mi?" Tanner tehlikeli bir şekilde sordu.

"Sohbet ediyoruz," dedi Cabal soğuk bir sesle. "Günün zamanını geçiriyorlar. Ely arkadaş olduklarını söylüyor."

Tanner suçlayıcı bakışlarını Scheme'e çevirdi. "Zararsız, mi?"

"Onu hapsedmek için elimizde henüz yeterli kanıt yok, Tanner," dedi Cabal, sesi hâlâ sertti. "Bunu yapana kadar tek yapabileceğimiz onu izlemek."

Scheme mutfak adasına yaslanıp kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturup beklerken Tanner sert bir şekilde, "O zaman ona göz kulak ol," diye emretti.

Bunu tartışmayacaktı.

"Bu arada, Scheme'in kıyafetleri bu sabah geldi." Cabal bu açıklamayla onu şaşırttı. "Yarın akşamki parti için seçebileceği birkaç elbisesi var."

"Sonunda, düzgün kıyafetler." Doğruldu ve kendisini takip eden iki adama dönüp bakarken kapıya yöneldi. "Siz ikiniz bazen bazı şeyleri biraz abarttığınızı hiç fark ettiniz mi?"

Onların şaşkın bakışlarını yakaladı.

"Şimdi ne diye bu kadar gergin olduğumuzu düşünüyorsun?" Tanner ısırdı Dış arı. Scheme durakladı, onlara döndü ve tatlı tatlı gülümsedi. "Yanlış kişi."

Jolian konusunda da haksız sayılmazdı. Scheme'in yıllar boyunca kişisel olarak ilgilendiği birkaç Irk olmuştu. Jolian da onlardan biriydi.

"Çok fazla güvenebileceğin hiç aklına geldi mi?" Tanner sert bir şekilde karşılık verdi.

"Evet. Öyle." Kederle başını salladı. "Son sekiz yıldır hayatımın her günü. Ama bu o vakalardan biri değil."

Bununla birlikte, topuklarının üzerinde döndü ve hızlı adımlarla merdivenlere doğru ilerlemeden önce fuayeye girdi.

Birçok kez fazla güvenmişti ama Chaz'den beri güvenmiyordu. Chaz ona sahip olduğu her güveni sorgulamanın değerini öğretmişti. Artık insanlara güvenmiyordu; kendine güveniyordu. Profil çıkarma yeteneğine.

Tanner'ın casus olduğundan şüphelenmekte başarısız olmamıştı; profili bu *olasılığa* uyuyordu. Jolian olasılığın yakınından bile geçmiyordu.

Cabal, "Tanrı ona 'Ben sana söylemiştim' deme şansı vermesin," diye mırıldandı.

"Kaderi kışkırtma," diye hırladı Tanner. "Çünkü içimden bir ses ödemeyi bizden alacağını söylüyor."

Scheme gülümsedi. Elbette gülümseyecekti.

Merdivenleri çıktıklarında Callan koridorun sonundan aile süitine doğru ilerliyordu, yüz ifadesi gergindi, gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Bir sorunumuz var," diye homurdandı ve Cabal önlerinden ilerleyip odalara girerken Tanner'ın kapısında durdu.

Scheme, Cabal'ın elektronik dedektörü alıp odanın içinde dolaşmaya başlamasını izledi ve sonunda başıyla onay verdi.

"Baban az önce bir basın toplantısı düzenledi." Callan iğrenerek yorumunu ona yöneltti. "Senin kaçırıldığını ve beyninin yıkıldığını iddia ediyor. Saf kan topluluklarının silahlanıp ava çıkmaya hazırlandıklarına dair haberler gelmeye başladı bile. Breed postlarının peşine düşüyorlar."

Tanner ona, "Bunu bekliyorduk," diye işaret etti. "Yarınki parti şüphelerin çoğunu ortadan kaldıracak."

"Callan!" Jonas sinsi adımlarla odaya girdi. "Az önce Sığınak'tan gelen bir engelledik. Birisi çiftleşme ısısı hakkında bilgi yüklemeye çalışıyor. Üzerindeki şifrelemeyi kırdık; değişiklik olsun diye baştan savma yapılmış. Her şeye sahipler."

"Ve eğer ortaya çıkarsa, boku yeriz!" Callan'ın hırıltısı ilkel, öfkeli bir törpüydü. "tamamen kesilmesini istiyorum. Cep telefonları, uydular ve sabit hatların yanı sıra internet de. Casusumuz her kimse, harekete geçmeye hazırlanıyor."

"Bir açıklama hazırlayacağım ve yarın partiden sonra nişanı duyurmak için bir basın toplantısı düzenleyeceğim," diye hızlıca bilgi verdi Tanner. "Jonas, sinyalin nereden geldiğini takip ettin mi?"

"Üzerinde çalışıyoruz. Sanctuary'nin etrafında lanet bir top gibi zıpladı. Bu sadece bir zaman meselesi."

Scheme onlara, "Cusus da bunu biliyor," diye bilgi verdi. "Hamlesini yapmaya hazırlanıyor. Çiftleşme ısısıyla ilgili bilgiyi Babam'a ulaştırmaya çalışıyor, böylece bilgi açıklandığında Sığınak'ta kaos yaratacak. Bu sayede David'i alıp malikâneneden çıkarmak için ihtiyaç duyduğu molayı elde edecek."

"Yürüyün." Callan Jonas'a başıyla işaret etti. "Ne gerekiyorsa yap. O piçin bulunmasını istiyorum. Şimdi!"

Jonas dönüp odadan çıkarken bakışları şiddetle odaklanmıştı, beraberindeki Irklar da onu hızla takip ediyordu.

Callan, "Tanner, şu ifadeyi bir an önce al," diye homurdandı. "Onu kendim öldürmek zorunda kalmadan önce şu piçin işini bitirelim."

Ve bunu yapabiliyordu. Tanner sürü liderinin odadan çıkışını izledi, yüz ifadesi vahşiydi, gözleri soğuk kehribar rengindeydi. Callan, dünya onların varlığından haberdar olmadan önce yaklaşık on yıl boyunca onları korumuştı. Sessizce, acımasızca öldürmüş ve ana sürüsünün diğer üyeleri iyileşip büyüdükçe, onlar için sağladığı özgürlüklerin tadını çıkarmaları için güvenliklerini sağlamıştı.

Tanner, ihtiyaç duyulması halinde Callan'ın Konsey üyelerini ya da işbirlikçilerini tekrar avlamaktan çekinmeyeceğini biliyordu. Bu alamayacakları bir riskti. Şimdi değil, dünya onları bu kadar yakından izlerken.

Yüzünü buruşturarak, kardeşi bağlantılı süite doğru ilerlerken Cabal'a döndü.

"Cabal, o piçi bul," diye .

Kardeşi ona soğuk bir gülümseme fırlattı. Söz verilmiş bir anlaşmanın gülümsemesi. "Odamdan çıkıp ava gideceğim."

Tanner Scheme'e dönmeden önce huzursuz bir nefes verdi. Televizyonu açmış, uzaktan kumandayla birkaç büyük haber kanalını aynı anda ekranda göstermeye çalışıyor, babasının bir sonraki saldırısının nasıl olacağına dair ipuçlarını arıyordu.

"Bu sadece bir zaman meselesi," diye mırıldandı sonra. "Çiftleşme sıcaklığına dair haberler yayılacak. On yıl, patlayıcı bir şeyin gizli kalması için çok uzun bir süre."

"Buna karşı koyacağız." Kadın kıpırdandığında gözleri kısıldı, kalçalarını hafifçe birbirine bastırırken kadının sıcaklığının kokusu bir kez daha duyularına doldu.

Saatlerdir yanıyordu ve ihtiyacını gidermeyi reddediyordu. Şimdi içinde biriken kokuyu alabiliyordu. Kahretsin, o sabah yataklarından ayrıldıktan sonraki ilk saat içinde onun içinde biriken kokuyu almıştı.

Tekrar yer değiştirdi, sonunda yanındaki sandalyeye oturdu ve haberleri izlerken öne doğru eğildi. Televizyon ekranındaki her bir görüntüyü tararken bakışları huzursuzdu, alternatif açıklamaları dinliyordu, bunlardan biri General Tallant'ın Irkların kızını kaçırdığı ve şimdi beynini yıkadığı suçlamasının gözden geçirilmesiydi.

"Her zaman bir yedek pozisyonu vardır," diye mırıldandı. "Bu seferki yedeği ne?"

Tanner tişörtünü çıkarırken ona doğru ilerleyerek, "Lanet olsun," dedi.

Beklemekten yorulmuştu. İhtiyacının kokusu onu çağırıyor, elektrik yükünün canlı parmakları gibi duyularını okşuyordu. Parazit gibi. Onu hassaslaştırıyor ve sadece onunla bulduğu zevki hatırlatıyordu.

Sandalyesinin arkasından botlarını çıkardı, doğrulurken kot pantolonunun kemerini çözdü ve koltuğuna yaklaşırken çitçitini ve fermuarını serbest bıraktı. Yanına vardığında kadın ona dönmüştü, kahverengi gözleri zengin sütlü çikolata gibiydi, adam kot pantolonunu bacaklarından sıyrırken eriyor ve ısıniyordu.

"Bunu izlemeliyim," diye nefes aldı adam önünde diz çöküp kumandayı elinden aldığı anda. "Ne planladığını öğrenmeliyim."

"Bir dakika içinde izleyebilirsiniz," diye söz verdi. "Oynatma bu modelde gerçekten iyi çalışıyor. Hiçbir şey kaçırmayacaksınız."

Parmakları eşofmanının alt kısmını kavradı ve kaldırdı, sandalyede arkasına yaslanırken krem si karnı ortaya çıktı, elleri çıplak omuzlarına gitti.

Tırnakları etini kazıyarak ona bir kedinin yoğurmasını hatırlattı. Bu düşünceye sıkıca gülümseyerek öne doğru eğildi ve ortaya çıkardığı teni ısırdı, kollarını kaldırıp kendisi çıkarmadan önce tişörtünü yukarı ve göğüslerinin üzerine çekti.

Sütyensiz göğüsleri şişmiş, meme uçlarının sert uçları ona doğru yükselmişti. Ağzını sulandırdılar. İhtiyaç taşaklarını tırmalıyordu. Ama duygu ve ihtiyacın parıltısı kalbini sıkıyordu. Tanrım, nefes aldığı her anın tadını çıkarmasını sağlıyordu. Kendisini hiç bu kadar canlı, bu kadar güç dolu hissetmemişti. Sanki o anda varlığının merkezi, odak noktasının en önündeki kişi oymuş gibi. Sanki kız ona ait olduğu kadar o da kıza aitmiş gibi.

O zaman ona çarptı. İnce parmakları eşofmanının kumaşını kalçalarından aşağı indirirken, içine bir şey çarptı. O birine aitti. Birine. Birine. Hayatta kalma mücadelesi veren bir topluluğun dişlisi olmaktan ziyade bir bütünün parçasıydı. Eğer bugün ölürse, dünya onsuz devam edecekti. Eğer bugün ölürse, bu kadın onu hep hatırlayacaktı. Dokunuşunu, öpüşünü, geceleri ona sarılırkenki sıcaklığını. Yalnız kalacaktı. Onları birbirine bağlayan sıcaklık tarafından terk edilecekti. Şu anda sevdiği gibi bir daha asla sevemeyecekti.

Ve buna izin veremezdi. Onun için hayatta kalacaktı. Ve onun da kendisi için hayatta kalmasını sağlayacaktı.

Pantolonun kumaşını dizlerini aşan ellerinden aldı ve kalçalarını ayırıp aralarındaki çiy yüklü buklelere bakmadan önce çıkarmayı bitirdi.

O kadar ıslaktı ki krem i yumuşak pembe kıvrımlarında ve ipeksi buklelerinde parlıyordu.

"Beni bırakma," diye fısıldadı.

"Asla," diye fısıldadı. "Beni bir bütün yapıyorsun."

İçinden geçen duygulara karşı dişlerini sıkmak zorunda kaldı. Kız onu bir bütün yapmıştı.

Elleri kalçalarından yukarıya, sonra kalçalarına doğru kaydı ve yaklaşırken onu öne çekti. Ona tapmak istiyordu. Ona verdiği tüm zevki göstermek istiyordu. Dudaklarını onun amından süzülen tatlı öze doğru indirmeye niyetliydi ama bunun yerine kendini onun içine doğru bastırırken buldu.

Nefesi kesildi. da duydu.

Adamın sikinin başı içine rahmi zevkle kasıldı. Kokusunu alabiliyordu. Bu zevkin. İçinden geçerek onu daha da ıslatıyor, kapüşonlu gözlerinin altından ona bakarken elleri adamın bileklerine dolanıyor, adamın ereksiyonunu kızgın seksinin hassas etinin içinde çalıştırmaya başlamasını izliyordu.

Tanner orada durakladı, kadının hassaslaşmış tepeyi çevrelediğini gözleri kapandı. Başının altında, derinin hemen altında zonklayan diken hissedebiliyor, şişmeye, serbest kaldığı noktada dikleşmeye ve onu içine hapsetmeye hazırlanıyordu.

"Yumuşak buklelerine bayılıyorum," diye fısıldadı ona daha derinden bastırırken, iç kaslarının esnemesi ve dudaklarından çıkan titrek iç çekiş karşısında yüzünü buruşturdu. Geri çekilirken o yumuşak bukleler şaftına yapışıyor, bakışlarını üzerine çekiyor, onun kendisine verdiği tepkinin harikulade görüntüsüyle büyülenmesini sağlıyordu. İpeksi yumuşak krem, bir kez daha içinde kaybolmadan önce horozunun başında parlıyordu.

"Çünkü sende hiç yok," diye nefes nefese kaldı.

"Belki." Nefes almak için savaşmak zorundaydı. Onu sert ve hızlı bir şekilde içine almamak için. Yavaş, sabit hamlelerle, her seferinde biraz daha derine inerek, onun kaydığını, kalktığını, bacaklarının kalçalarına dolandığını ve ellerinin omuzlarını yumuşattığını hissederek sikini içine soktu.

Neden onu daha önce hiç böyle almamıştı? diye merak etti. Bu büyük sandalyede, önünde diz çökmüş, ereksiyonunun her santiminin onu ele geçirmesini izliyordu. Bu hayatının en erotik görüntüsüydü.

"Tanner, ölüyorum." Nefes nefese kalmıştı. "Bir dakika içinde."

Serbest bırakılma ihtiyacının hızla arttığını biliyordu. İçindeki her yavaş itiş, onu daha da sıkıyor, iç kasları onu okşuyor, onu tüketmekle tehdit ihtiyaç girdabının derinliklerine çekiyordu.

"Şimdi." Kadın tekrar gerildi, esnedi, dalgalandı ve adam o anda ona boşalmamak için dişlerini gıcırdatmak zorunda kaldı.

"Yaramaz Scheme," diye , kendini tutmak için dişlerini sıktı.

Ama onun içinde daha sert, daha hızlı hareket etmeye karşı koyamadı. Zevk onu içine çeken bir girdap gibiydi. Gözlerini onun içine bastırıldığı yerden kaldırıp bakışlarıyla buluştu. Eriyen çikolata. Gözleri ona bunu hatırlatıyordu. Sıcak, zengin, açlık ve ihtiyaçla parıldayan eli yüzüne doğru kalktı.

"Hayatım boyunca," diye nefes nefese kaldı. "Hayatım boyunca senin için dua ettim."

"Hayatım boyunca seni sevdim." Ona doğru eğildi, dudaklarını dudaklarına götürdü, ona öpücüğünün baharatlı, erotik tadını verdi ve sinir uçlarını yakmakla tehdit eden yakıcı ihtiyacı paylaştı.

Artık o alevleri yatıştırmaktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Öpücüğü daha da derinleştirdi, kalçalarının arasında güçlü bir şekilde itmeye başladığında daha da vahşileşmesine izin verdi, çığlıklarını kendi çığlıkları olarak aldı ve her ikisini de içlerinde yarışan fırtınaya attı.

Önce onun orgazmını hissetti. Tırnakları sırtına saplanırken dudaklarına doğru çığlık atarak altında kıvrana kadar sürekli sıkılaştı, gerilim arttı. Sonra kendi orgazmına teslim oldu, başını geriye atmak için dudaklarını onunkilerden ayırdı, menisi sikinden fişkirirken ve diken acı verici bir şekilde dikleşirken göğsünden ilkel bir hırıltı çıktı, onu içine kilitledi, zihnini çaldı.

Onun içinde yeniden doğduğunu hissetti. Yenilenmiş. Onun içinde kilitlenmiş, ruhunu onunkine akıtırken tohumlarını da sıcak derinliklere döküyordu. Başını eğdi, kesici dişlerini mağarada ona verdiği çiftleşme işaretine kilitlerken boğazından bir hırıltı yükseldi.

Tekrar haykırdı, sikiinin etrafında kasıldı ve sadece ona ait olduğunu bildiği tatlı salınımdan daha fazlasını döktü. Sadece onun. Onun eşi. Onun kadını.

Dakikalar sonra onun üzerine yığıldı, terliyordu, nefes nefese kalmıştı, dili omzundaki yarada gezinirken ve duyuları onun tadı ve kokusuyla dolarken onu kendine doğru çekiyordu.

Artık bunun için yaşıyordu. İntikam ya da nefret için değil, bunun için. Aşk için. Şema için.

BÖLÜM 28

Scheme, Breed'lerin ertesi gece için hazırladığı gibi bir parti vereceklerini hiç tahmin etmemişti. Elbette, Tanner Reynolds ve Scheme Tallant'ın "nişanı" hakkında haber yapmak üzere orada bulunan birkaç muhabirin bununla hiçbir ilgisi yoktu. Zengin malikânede eksik olan tek şey, Sığınak'ın ana girişindeki demir kapıların önüne park etmiş haber ekipleriydi.

Bunu beklemiyordu. Tanner "parti" dediğinde, onun bir tür küçük etkinlikten bahsettiğini sanmıştı. Sadece malikânedeki ana aileler, son birkaç saattir heli-jetlerle gelen konuklar değil.

Elbette daha iyi bilmesi gerekirdi. General Tallant'ın suçlamalarına karşı koymak için kendisi de böyle yapardı. Ve suçlamalar son yirmi dört saat içinde artmıştı.

Babası korkmuştu. Bunu son haber röportajında gözlerinde görmüştü. Kızının ne söyleyeceğinden, ne yapacağından korkuyordu. Yaptıklarıyla ilgili elinde ne gibi kanıtlar olabileceğinden. Ve elinde çok kanıt vardı. Jonas'ın yıllardır sakladığı güvenli siteden indirdiğini bildiği kanıtlar. Buna her zaman sigortası derdi, her ihtimale karşı.

Saçlarını modaya uygun bir şekilde tararken aynada kendi bakışlarıyla karşılaştı ve gözlerindeki kederden neredeyse irkilecekti. Yaşadığı kâbusa musallat olan canavarın yakında düşecek olmasından neden keder duymalıydı ki? Sanki sevgi dolu bir baba değildi.

Yine de onun gözünde öyleydi ve bunu biliyordu. Babası en kötü türden bir psikopattı. Yaptığı şeye tam bir inançla inanıyordu. Kızı için en iyisini yaptığına inanıyordu; kızının ona ihanet etmesini en iğrenç şey olarak görüyordu.

Annesini öldürmüştü ve Scheme bulsa onu da öldüreceğini biliyordu. Bunu kalbindeki sevgi ve ona olan inancıyla yapardı.

ruhu dünyayı kurtarıyordu.

Saçındaki son tokayı sabitlemeden ve görüntüsünü dikkatle incelemekten önce bu düşünceyle başını salladı. Kırmızı elbiseleriyle tanınırdı ve şimdi de bir tane giymişti. Kalçasına kadar uzanan cürekâr bir yırtmacı ve içinden görünen siyah çorapları olan kırmızı ipek. İpek, kıvrımlarının üzerinden geçerek göğüslerini şekillendiriyor ve askılar omuzlarında sıkılaşıarak arkasından çapraz bir şekilde geçiyordu.

Makyajını son bir kez daha kontrol ettikten sonra çoraplı ayaklarını kırmızı topuklu ayakkabılarına geçirdi, çoraplarıyla uyumlu küçük gece çantasını aldı ve banyodan çıktı.

"Hazır mısın?" Smokin giymiş ve herhangi bir erkeğin ya da Breed'in sahip olabileceğinden çok daha seksi görünen Tanner, yatağın altındaki koltuğundan kalktı ve bakışları yavaş bir takdirle onun üzerinde gezindi.

"Yemek için yeterince iyi görünüyorsun."

"Çok gerginim." Cildi hassaslaşmıştı ve Ely'nin onu uyardığı gibi çiftleşme sıcaklığının sinirleriyle cehennemi oynadığına dair onu uyarıyordu.

"Kazara size dokunmalarını engellemek için diğerleriyle aranızda yeterli mesafe bırakmayı unutmayın. Muhabirleri tanıyorsunuz. Onlarla daha önce de uğraştın. Onlarla nasıl çalışacağını biliyorsun. Her şey yoluna ."

Her şey girecekti.

"Cabal dışarıdan nöbet tutacak," diye devam etti. "David, Callan ve Merinus'un süitinde güvende. Yaklaşık iki yüz konuk var; hiçbir babalarınızın ya da Konsey'in bilinen ortakları değil, ama siyaset ve mali işlerde etkililer. Muhabirler saygın kişiler ve Irklar söz konusu olduğunda tarafsızlıkları ile biliniyorlar."

"Ben iyi olacağım." İkisine de güvence veriyordu.

Çenesini kaldırdı ve bunu başka ortamlarda sayısız kez en ufak bir sinir bozukluğu yaşamadan yaptığını kendine hatırlattı.

Süitten çıkıp kalabalık fuaye ve balo salonuna giden geniş, kıvrımlı merdivene doğru ilerlerken Tanner'ın eli sırtında alçakta duruyordu. Irk İnfazcılar toplu halde, merdivenlerden yukarı doğru her birkaç adımda bir sessiz bir dikkatle mevzilenmişlerdi. Aşağıda, eve ve balo salonuna açılan kapıların yanı sıra diğer odalara açılan kapılarda da yerlerini almışlardı.

Fuayenin dışında. Sadece balo salonu açıktı. Diğer tüm kapılar kapatılmış ve dikkatlice kilitlenmişti.

Balo salonunun kapıları açılmıştı ve bahçelere açılan Fransız kapılarının da açık olacağını biliyordu; böylece konuklar yoğun güvenlik önlemleri alınmış ve iyi aydınlatılmış bahçelerde temiz hava almak için dolaşabileceklerdi.

Merdivenlerden fuayeye adım atar atmaz davet edilen üç muhabir onlara doğru yürümeye başladı. Cassa Hawkins, Uluslararası Haber Servisi INS'in muhabiri ve haber spikeriydi; CNN'den Joel Briggins ve Euro- News International ENI'den Philippe Augustan da oradaydı. Her muhabirin arkasında kendi kameramanı vardı. Küçük kayıt cihazları normalde video yayınlarını istasyonlara canlı olarak yüklüyordu, ancak şu anda Sığınak'taki iletişim kesintisi nedeniyle, Jonas her diskin önizlemesini yaptıktan sonra yüklenmek üzere sadece kayıttaydılar.

"Scheme, bana uyuşturulmuş gibi görünmüyorsun." Cassa Hawkins, fuayeye girdiklerinde yaklaşan İrk İnfazcısının yanından geçerken küçük bir hayal kırıklığı ifadesi takındı.

Cassa otuzlu yaşlarındaydı, havalı ve gösterişliydi. Sabit gri gözleri ve porselen teniyle doğal bir sarışındı. Eğlenceli olabilirdi ama korkutucu derecede zekiydi.

"Elbette öyleyim Cassa." Tanner onun elini kolunun kıvrımına sıkıştırırken Scheme gülümsedi ve gazetecilere ters ters baktı. "Tanner bazı konularda oldukça bağımlılık yapıcı olabiliyor."

Ne kadar bağımlılık yaptığına dair hiçbir fikirleri yoktu.

Cassa'nın hoş kahkahası yumuşaktı ama gözleri hiçbir şeyi kaçırmıyordu. Ne Tanner'ın yakışıklılığını ne de Scheme'in üzerinde korumacı bir tavırla gezinmesini.

"Gerçekten de öyle olabilir," diye kabul etti. "Sence bizi birkaç dakika yalnız bırakır mı? Bana ters ters bakıyor, biliyorsun."

Ve . ve arkasındaki kameramana ters ters bakıyordu.

"Tanner, ben iyi olacağım." Elini onun kolundan çekti ve etrafına bakındı. "Burada küçük bir savaşa yetecek kadar infazcı var. Sakıncası yoksa bir içki alabilirim."

Kehribar rengi gözleri ona doğru parlıyordu, eğlence ve biraz da onaylamama tonuyla doluydu.

"Uzakta olmayacağım," diye söz verdi ona ve diğerlerini uyardı.

Tanner, kocası Kane Tyler'ın yanında duran dumanlı elbisesiyle göz kamaştıran Sherra'ya doğru ilerlerken Cassa usulca, "Çok korumacı biri," dedi.

"Olmak için bir sebebi var." Scheme önce muhabire, sonra da kameramana bakarken bakışlarının sertleşmesine izin verdi ve tekrar Cassa'ya döndü. "Kapat onu."

Cassa iç çekti. "Git bir içki al Monty ve partinin güzel fotoğraflarını çek."

Monty mırıldandı ve Scheme diğer iki muhabire dönmeden önce uzaklaştı. "Üzgünüm çocuklar." Gülümsedi. "Kız muhabbeti. Daha sonra sohbet edebilir miyiz?"

Daha sonra sohbet etme sözü, uzaklaşmadan önce kuşkuyla da olsa hoş bir şekilde gülümsemelerini sağladı.

Scheme onu fuayenin en ucuna götürürken Cassa, "General Tallant'ın ağzı köpürüyor," dedi ve diğerlerini uzak tutmaları için infazcılara küçük bir işaret yaptı. "Ve saf kan topluluklarının karşılaştıkları her Melez'e saldırmak için silahlandıkları söyleniyor."

"Zaten yapıyorlar." Scheme içini çekti. "Şimdi sana bir şey sormama izin ver Cassa. Sen kimin tarafındasın?"

"Gerçek." Cevap tereddüt etmeden verildi. Ve Scheme ona inandı. Cassa gerçekler konusunda fanatik biriydi. Birden fazla kez neredeyse işine ve hayatına mal oluyordu.

"Mükemmel." Scheme odaklanmış bir kararlılıkla ona baktı. "Sen ve ben geçmişte sık sık konuştuk. General Tallant'a mı inanıyorsun, yoksa şimdi gördüklerine mi?"

Cassa'nın dudakları kıpırdadı. "Tatlım, şeytanın kendisinin bile senin beynini yıkayabileceğinden şüpheliyim. O yüzden neden bana neler olduğunu ve General Tallant'ın iskeletleri dolapta ya da sadece küçük kızını yanında tutmak için savaştığı söylentilerinin doğru olup olmadığını söylemiyorsun? Ve eğer senin için de uygunsa, kameramanımın buraya gelmesine izin ver."

Sonuncusu ince bir alaycılıkla söylenmişti. Cassa özel bir ilişki istiyordu ama bu konuda nazik davranmaya da hazırды.

Scheme birkaç metre ötedeki infaz memuruna başıyla işaret etti, o da kameramana eliyle işaret etti.

Cassa gösterişli bir uzmanlıkla kameraya döndü. "Scheme Tallant ile konuşuyorum, General Cyrus Tallant'ın kızı ve söylentilere göre kişisel asistanı. Sayısız Kedi Irkının evi ve Bayan Tallant ile Bay Tanner Reynolds'ın ana operasyon üssü olan Sanctuary'deyiz.

Babasının beyin yıkama ve zorlama suçlamalarının hemen ardından nişanlandıklarını duyurmaya hazırlanıyor." Scheme'e geri döndü. "Bayan Tallant, sizi birkaç yıldır tanıdıktan sonra söylemeliyim ki, hiç de beyniniz yıkanmış gibi görünmüyorsunuz. Babanız neden öyle olduğunuzu iddia ediyor?"

Scheme "halka açık" yüzünü takındı ve Cassa'ya pratik, çekici bir gülümseme verdi.

"Gerçeği saklamak için."

"Peki gerçek ne Bayan Tallant?"

"Önümüzdeki haftalarda ortaya çıkacak olan gerçeği susturmak için her şeyi yapabileceğini. Sayısız Breed'i öldürdüğü ve Tanner elini çabuk tutmasaydı beni de öldüreceği gerçeği."

Kalbi acıyordu ve nedenini bilmiyordu. O hiçbir zaman bir baba olmamıştı. Irkları kontrol etme konusundaki fanatik hayallerinden başka hiçbir şeyi umursamamıştı.

"Baban neden ölmeni istesin ki?"

"Çünkü yaptığı zulümleri biliyorum. Çünkü Bayan Hawkins, son sekiz yıldır Irk İşleri Bürosu için doğrudan Jonas Wyatt ile çalışan çift taraflı bir ajandım. Babamın sırlarını biliyorum. Ve beni susturmak için her şeyi yapar."

Cassa ile yapılan röportaj, diğer muhabirlerin sürekli araya girmeye çalışmasına rağmen sorunsuz geçti. İnfaz memurları onları itaatkâr bir şekilde oyaladı ve Scheme Cassa'yla işini bitirdiğinde diğerlerine sorularıyla birkaç dakika verdi. Fazla değildi ama yayın süreleri olacaktı. Tanner da onlarla konuşmuştu ve balo salonuna girmeden önce Tanner ve Scheme ile birlikte röportaj yapıldı.

Ama babasının daha fazlasının peşinde olduğu hissinden kurtulamıyordu. Elinde henüz oynamadığı bir koz vardı ve sadece onu bekliyordu. İletişim kesintisi casusun iletimlerini engellemişti ve Jonas, Tanner'a dağın daha içlerine doğru iletim girişimlerinin yerini daralttıklarını fısıldamıştı.

Bu da malikâneyi en azından şimdilik güvende bıraktı.

Scheme muhabirlerin yanından ayrılırken, "Günün birinde," dedi, "o muhabirlerden biri yalanlarınızı yakalayacak."

Bunun üzerine kıkırdadı ve uzun boylu, sarı saçlı bir kovboyun etrafında toplanmış küçük bir kadın grubuna doğru ilerlerken durakladı.

"Scheme, seni bazı arkadaşlarla tanıştırmak istiyorum," diye duyurdu. "Tamber Mason." Pırıl pırıl kahverengi gözleri olan uzun boylu, yapılı bir esmer, mırıltılı, neredeyse fazla yumuşak bir merhabayla elini sıkmak için uzandı. Utangaç görünüyordu. Ölçülü. Gerçi giydiği dekolteli, neredeyse çok kısa gümüş rengi elbise hiç de ölçülü değildi. "Tamber bizim yerleşik iletişim uzmanımız. İletişim kulübesini küçük bir talim çavuşu gibi yönetir."

Tamber bu övgüden utanmış gibi başını eğdi.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Tamber." Tamber başını salladı, tekrar mırıldandı ve küçük bir gülümseme sundu.

"Bu Shiloh Gage." Tamber'in yanındaki kumral saçlı Jaguar cinsini tanıttı.

Bu Cins, Scheme hatırladı.

"Velet mi?" Diğer kız yüz­süz bir merakla ona bakarken Scheme'in dudakları kıpırdadı.

Shiloh Gage, yaratıldığı laboratuvarlarda birkaç şeyle tanınıyordu. Bunların arasında, bilim adamlarını ve eğitmenleri prenses velet diye bağırarak bir şekilde çalıştırma yeteneği de vardı. Bu gece dar, ten rengi bir pantolon ve kolsuz, derin kesimli, göğüs dekoltelerini ortaya çıkaran bir yelek giymişti.

Yaşamının ilk beş yılı içinde öldürülmesi gerekiyordu. Bunun yerine, bilim adamları raporlarında onu çalışma amacıyla hayatta tuttuklarını yazmışlardı. Yaşamayı hak ettiği fikrini nereden edindiğini ve neden umursayacaklarını düşündüğünü anlamaya çalışıyorlardı. Şahsen Scheme o laboratuvaradaki bilim insanlarının mizah anlayışına sahip olduğunu biliyordu.

Shiloh küstahça, "O benim," diye onayladı.

"Ve bunu itiraf etmekten de çekinmiyor." Uzun boylu, sarı saçlı Güneyli büyücü, insan, eski paralı asker ve genel olarak kötü adam Simon Quatres, Shiloh'nun yanından konuştu. "Sanırım benim kim olduğumu biliyorsun?"

"Seni herkes tanımıyor, Simon," diye bilgi verdi Shiloh endişeyle.

"Aslında onun hakkında birkaç rapor okudum," diye kabul etti Scheme. Neyse ki elini sıkmak için ısrar etmedi. Acıyı saklamak zor olurdu. "Sizinle tanışmak güzel."

"Sonunda sizinle tanışmak da çok güzel hanımefendi," dedi. "Ole Tanner her şeye rağmen kendisi için iyi görünüyordu. Bizi şaşırttı."

Tanner cevap olarak homurdandı.

"Callan şimdi bize işaret ediyor," dedi Tanner ona, küçük gruba veda ederken dirseğini tutarak.

"Buluş ve kaç. İlginç bir konsept," dedi ona balo salonunun önüne doğru giderlerken.

"Cabal izliyor," diye mırıldandı kulağına. "Diğerlerinin çoğuyla aynı şekilde tanışacaksın."

"Tamber dosyalarından çok farklı," dedi. "Bu kadar utangaç olacağını düşünmezdim."

"Kızgın desek daha olur," diye iç geçirdi Tanner. "Bu gece iletişim kulübesinden çıkmasını emretmek zorunda kaldık. Bu ay yeni ekipmanlar kuruyordu ve bebeklerini bırakmak istemedi."

Başını sallayan Scheme, Callan'a yaklaştıklarında derin bir nefes aldı ve balo salonunun uzak ucunda grup için kurulan podyuma adım attı. Bakışları salonu tararken, izleyenlerin gözlerini dolduran güvensizliği ve çoğu durumda düşmanlığı görerek, gülümseme ve iyi davranma zamanı, diye düşündü. Gerçekten de çok ilginç bir gece olacaktı.

Nişanlandıklarının duyurulmasından sonra balo salonunda ilerleyen Scheme, Jolian'ın Fransız kapısından sessizce bahçeye doğru kaydığını gördü. Jolian'ın dün Jonas'tan feci bir dayak yediğini biliyordu ve eğer kızın solgun yüzü bir gösterge ise, hâlâ kendine gelememişti.

Scheme neden umursaması gerektiğinden emin değildi. Ama umursuyordu. Tanner Jonas, Dane Vanderales ve birkaç politikacıyla konuşurken, onun başka türlü küçük Panter Irkının peşinden gitmesine asla izin vermeyeceğinden emin olarak oradan uzaklaştı.

Ve Tanner'dan uzaklaşmak kolay bir şey değildi. Birkaç misafir grubuna uğradı, sohbet etti, gülümsedi, kendisine dokunulmadığından emin oldu, çünkü Tanner'dan başka biriyle ilk kez karşılaştığında etine bıçak saplanmış gibi hissetmişti.

Uzun dakikalar sonra Fransız kapılarının yanından geçerek Jolian'ın sessizce durduğu avluya çıktı. Ve yalnız.

"Jolian." Scheme başını eğdi ve Breed dışısının onun sesi karşısında gerilmesini izledi.

Jolian ona biraz boğuk bir sesle, "İçeri dönmelisin," dedi. "Cabal bizi yan yana görünce çok üzülür."

Cabal . Garip bir şekilde, Jolian Tanner için endişelenmiyordu.

"Bana zarar vermek istediğinizi sanmıyorum. Onları hata yaptıkları konusunda uyarmıştım."

Jolian'ın başı eğildi, elleri mermer avluyu çevreleyen taş parmaklığı kavradı.

"Benim casus olduğumu düşünüyorlar." Alaycı kahkahası acıdan bir iplik gibiydi. "Bunu Cabal'ın gözlerinde görebiliyordum. Tiksintiyle doluydular."

Ve Jolian bu yüzden acıyla doluydu. Scheme, "Ona aşıksın," diye tahmin etti.

"Ve sen de onunla ve kardeşiyle çiftleştin. Lanet olsun, bazı insanlar çok şanslı, değil mi?"

Jolian arkasını dönmedi. Yine de elleri korkuluktan kalktı ve göğüslerini sardı. Giydiği krem rengi bol elbise vücuduna pek de yakışmıyordu ve kimsenin ona kıyafeti konusunda tavsiyede bulunmak için zaman ayırmadığı belliydi. Büyük olasılıkla diğer Irklar şu anda ondan çok uzakta bir yol izliyordu.

"Özür dilerim," dedi Scheme usulca. "Cabal ve dün olanlar hakkında. Eğer bana izin verirsen, bunu telafi edebilirim."

Başlangıç ona biraz saç ve kıyafet tavsiyesi verin.

"Bana nasıl yardım edebilirsin?" Jolian ona döndü, yüzünü ve bakışlarını öfke kaplamıştı. Sonra gözleri büyüdü, başının içinde geriye doğru yuvarlandı ve yere yığıldı.

Scheme düşünmeden, sonuçlarını hesaba katmadan ona doğru koştu. Bir sonraki saniyede, kör edici bir acı kafasına vurdu ve kendini diğer kadının üzerine yığılmış hissederken, gözlerinin önünde patlamak üzere beyaz-sıcak bir ışık gönderdi. Ve buraya Tanner olmadan gelmemiş olmayı diledi.

Tamber Mason.

İletişim konusunda eğitimliydi ve Sığınak Irklar tarafından ilk kez iskân edildiğinden beri sürünün yakın çevresinin bir parçasıydı. Merinus'un arkadaşı ve bazen de korumasıydı ve Callan'ın en

güvenilir bir iletişim uzmanıydı. Sık sık Sherra ile alışverişe gider, Dawn ile tartışır ve birkaç kez Tanner ve Cabal ile yattığı söylenirdi.

Aynı zamanda Cyrus Tallant'ın casusuydu.

Casusun kendine bu kadar güvenmesinin nedeni buydu. Cyrus onu kontrol etmekte neden bu kadar zorlanıyordu? Sığınak'taki yeri yıllar önce sağlam bir şekilde . O, özünde, ailenin bir parçasıydı.

Scheme onların tüm dosyalarını görmüştü. Sığınak'taki Irkların yanı sıra şu anda kolluk kuvvetleri ve askeri alanlarda çalışanlar. Onların üzerinden geçmiş, onları incelemiş, yok edilmeden önce onlar hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmişti. Ve bir şekilde bu dosyanın radarından geçmesine izin vermeyi başarmıştı.

Çünkü Tamber sade biriydi. Mütevazı. Dosyalarında Cyrus Tallant'la ya da babasının örgütünden herhangi biriyle bağlantısı olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu. O sadece Lyons'un geniş ailesinin sevilen bir üyesiydi.

Ama Scheme'in elinde sadece fotoğrafı vardı. Scheme, Tamber Mason'ın sesini partide kendisine mırıldandığı gibi değil de tam olarak duyduğunda, onun kim olduğunu tam olarak anladı. Babasının ikinci komutanının eski sevgilisi.

Scheme onun sadece sesini duymuştu; babasının özentisi oğlu onun adından ya da uzmanlığından hiç bahsetmemişti.

"Seni izleyeceklerini biliyorsun," diye uyardı Tamber, cip ormanının içinden geçen engibeli yolda ilerlerken. "Jolian'a saldıranın ve beni kaçıranın sen olduğunu bilecekler."

"Gerçekten fark etmeyecek." Tamber ona sert ve soğuk bir gülümseme fırlattı. "Bir süre geri dönmeyeceğim. Görevimi yeni hallettim, ikisi bir arada; John beni bir süreliğine yanına alacak."

Scheme dönüp cipin arkasındaki baygın çocuğu kontrol etmek istedi ama buna cesaret edemedi. Eğer ona bakarsa, hayatta kalamayabilir, yıkılabilirdi ve bunu göze alamazdı.

"John'un seni gerçekten özgür bırakacağını mı sanıyorsun?" diye sordu Tamber, bileklerini bağlayan ipi çözmeye çalışırken. "Onun becerdiği tek casusun sen olduğunu mu sanıyorsun Tamber?"

"Aslında, öyle olmadığını biliyorum." Tamber'in dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme belirdi. "Ama eğitimini aldığım tek şey Irk iletişiminde çalışmak değil,

Şema. Irklar benim DNA'ma sahip değil; sahip oldukları tek şey parmak izlerim. DNA gönüllülük esasına dayanıyor, biliyorsun. Altı ay içinde yeni bir isim, yeni bir yüz, yeni parmak izleri ve farklı bir kokuyla Sığınak'ta başka bir yerde çalışıyor olacağım. Konsey bilim adamları koku nötrleştiriciyle çalışıp kokuyu istedikleri hale getirebilirler. Ben bir bukalemunum. Irklar asla bilmeyecek."

Cehennem gibi. Scheme, Konsey veya diğer Irklar tarafından bilinmeyen Tanner ve Cabal'ın koku alma duyularının onu kolayca fark edeceğini biliyordu. Ve onu arıyor olacaktı. Sığınak'a dönmekten asla kurtulamazdı.

"Kendine çok güveniyorsun Tamber." Scheme başını hüznle sallarken kendini kapıya yasladı. "Ego başarısızlıkla el ele gider."

"Kendime güveniyorum, nokta," diye tersledi. "Yıllardır bunun üzerinde çalışıyorum, seni aptal sürük."

Kaçmanın bir yolu olmalıydı. Callan için haritada belirlediği yolu aynen takip ediyorlardı; tek yapması gereken Tamber'i oyalayacak, onu durduracak bir yol bulmaktı.

Scheme bileklerinin yandığını, kendi kanının kayganlığını hissederek iplerle daha çok mücadele etti ama ipler gevşiyor, kurtulmaya yaklaşıyordu.

Tanrım, çocuk uyusun diye dua etti. Hala çok küçüktü, arka koltukta uyurken masum görünüyordu. Elbette, eğer uyanık olsaydı...

Bileğinde bir şey hissedince durdu. Hafif bir dokunuş, düğümde bir çekiştirme. Uyanmıştı. Tanrım, uyanıktı. Hissettiği korku yüzünden nefes alışının göğsünde sıkıştığını hissetti.

Ama düğümü yavaşça çözüyordu, parmakları hızlı ve emindi. Onunkiler gibi titremiyorlardı. Ve onunkiler titriyordu. Bir yaprak gibi titriyordu. Ve arkasında, dokuz yaşında bir bebek bağlarındaki düğümü çözmeye çalışıyordu.

"Tam bir aptalsın, Tamber," diye açıkladı Scheme, eğleniyormuş gibi yaparak. "John seni çiğneyip tükürecek, bunu biliyorsun, değil mi?"

Tamber'in yumruğu fırlayıp Scheme'in çenesine çarparak onu cipin içine doğru savururken arka koltuktan küçük bir hırıltı yükseldi ve David Lyons atağa geçti.

Tamber bu saldırıyı beklemiyordu. Elleri direksiyonda sarsılıp cipi yol boyunca uzanan keskin eğime doğru fırlatırken küfretti

Yolda. Tamber'in eli geri fırlayıp boynuna kilitlenmiş çocuğun yüzüne değdiğinde cip yana yattı, tekerlekler döndü.

Küçük çocuktan bir acı tıslaması duyuldu, ama gitmesine izin vermedi. Scheme aracı düzeltmek için direksiyona geçmeye çabalarken cip tekrar yana yattı. Tamber'ın elleri aynı anda her yerdeymiş gibi görünen minyatür bir Aslan Irkı meleziyle doluydu.

Ve küfrediyordu. Scheme onun kullandığı çocukça olmayan dile gülecek kadar yaşayacağını umuyordu. Ama durum iyi görünmüyordu. Tanrım, hiç de iyi görünmüyordu. Cip yan yatıyor, savruluyordu.

Çocuğu. Çocuğu korumak zorundaydı. Cip sonunda dik durma savaşını kaybettiğinde, kendisini küçük çocuğa doğru eğdi, onu tamponlamayı ve yuvarlanmasını engellemeyi umuyordu.

Dirseği Tamber'in kafasına çarptı, parmakları David'i tutmak için çılgınca çırpınırken zıpladı, sırtı koltuğa çarptı, tekrar savruldu, Tamber'in çığlığını ve mini Aslan'ın neredeyse yetişkin kükremesini duyarken onu ön panele çarptı.

Cip bir takla daha attı ve başı ön cama çarptı, hastalanmamak ya da bayılmamak için mücadele ederken karanlık bilincinin üzerinde titreşiyordu. Ya da ikisini birden. Kolaylıkla ikisini de yapabilirdi.

Kahretsin, Tanner neredeydi? Bunun olmasını engellemesi gerekiyordu, değil mi? Onu koruması ve tüm o maço şeyleri?

İnleyerek parmaklarının yumuşak, serin bir şeye kıvrıldığını hissetti. Toprak. Vücudunda alev alev yanan felç edici acıdan kurtulmak için mücadele etti. Bu aptal çiftleşme sıcaklığı da değildi; az önce bir cipin etrafında futbol topu gibi zıplatılmıştı.

David.

Gözlerini zorla açtı, önce toprak, ezilmiş yapraklar, biraz çimen ve ağaçlar gördü. Bu çaba karşısında tekrar inleyerek başını çevirdi ve doğrudan David Lyons'un altın bakışlarına baktı.

Çocuk onun yanına çömelmişti, babasınıninkine çok benzeyen gözleri başını eğerken onunkilere bakıyordu, açık kahverengi dağınık saçları gözlerinin üzerine düşüyordu, sonra onları geriye itti.

"Hanımefendi, gitmemiz gerek," diye iç geçirir gibiydi. "O aptal kedi bayıldı sanırım."

"Gitmem gerek." Bunu neden anlamadı ki? "İhtiyacın olduğunda lanet olası bir Cins nerede?"

Lanet olsun. Acıdı. Hem de çok acıyordu. Ve eğer yanılmıyorsa, giydiği elbise her hareketinde kalçasından daha fazla yırtılıyordu ve iki ayakkabısını da kaybetmişti.

Kollarını zorla altına sokarak çalıştı. "Yardım edebilirsin," diye mırıldandı.

David biraz kaşlarını çatı. "Tanner Amca'nın gerçekten kızdığı zamanki gibi kokuyorsun," diye belirtti. "Sana hiçbir şey için dokunmuyorum."

"Bana hiçbir şey için dokunmuyorsun," diye otomatik olarak düzeltti onu. "Ben de öyle dedim." Endişeyle dudağını çiğnedi, keskin küçük Kesici dişler dışarı fırlıyor. "Ama gitmemiz gerek. Sınıra çok yakınız."

"Tamam, gitmek zorundayız." Başını salladı.

"Tanner Amca gittiğimizi öğrenince aslanları serbest bırakacak. Kane Amca askerlerini motosikletlere bindirecek. Eğer yeterince yaklaşabilirsek, o zaman sorun olmaz. Tanner Amca aslanların sadece sınıra çok yaklaşan insanları yediğini söylüyor."

"Oh harika. Dur tahmin edeyim, sadece benim türümü yiyorlar, senin türünü değil."

Kadın yalpalayarak ayağa kalkarken durakladı, kaşları çatıldı ve incinmiş bir şaşkınlıkla ona baktı. "Biz aynı türden değil miyiz?"

Scheme onaylarcasına gülümsemeye çalışırken yüzünü buruşturdu. "Evet David, biz aynı türdeniz. Ama Irkların Irk olmayanlardan farklı bir kokusu vardır, tıpkı bir erkeğin bir dişiden farklı kokması gibi."

"Ah." Düşünceli bir şekilde başını sallayarak onun etrafında dolaştı ve yerde duran kalın bir sopayı alıp ona uzattı. "Al bakalım. Acele etsek iyi olur. Havada bir helikopter hissedebiliyorum ve heli-jetimizin şu anda Sığınak'ta olmadığını biliyorum."

"Harika," diye mırıldandı. "Ne kadar ?"

Ve karanlıktı. Soğuktu. Ay dolunaydı, üzerlerindeki ağaçların gölgesi oldukça kalındı.

"Acele etmeliyiz." Pantolonunu zayıf vücuduna geçirdi ve onun önünde ilerledi. "Jonas Amca bir heli-jet sesinin bir Breed için uzun bir yol taşıdığını söylüyor. Ama burada kalamayız."

"Jonas Amca, ha?" diye sordu.

"Evet, biraz babam gibi kokuyor ama babam bunu söylememden hoşlanmıyor, o yüzden ona söylemiyorum." İnce omuzlarını silkti. "Aslanların duyabiliyorum. Bu taraftan gidelim."

Aslanlar. İnsanları yerler. Scheme inledi. Burada hiç de iyi bir hafta geçirmiyordu. Hem de hiç.

BÖLÜM 29

"Tanner, radarda Buffalo Gap üzerinden gelen ve hızla ilerleyen bir heli-jet var," diye bildirdi Kane Tanner'ın taktığı kulaklıktan. "Helikopteri havaya kaldırıyoruz, ama ona karşı fazla savunma yapamayacağız ve heli-jetimiz şu anda kullanılamıyor."

"İzlerini bulduk," diye bağırdı Tanner, Dawn ve dişi aslanların arkasından koşarken toprak motorunun gürültüsü arasında. "Aslanlar şu anda hızla ilerliyorlar, bu yüzden hareketsiz olduklarını düşünüyoruz."

Motosikleti daha sert sürdü, dağın içinden geçen eski tomruk yolunun yokuşunu tırmanırken devrilmiş kütüklerin etrafında patinaj yaptı.

Uzaktan Sanctuary'nin silahlı helikopterinin havalandığını duyabiliyordu ve dua etti. Scheme'in gittiğini fark ettiği andan beri dua ediyordu. Laboratuvarlarda geçirdiği o korkunç yıllarda bile hiç dua etmediği kadar dua ediyordu.

"Tamber'in izleyicisi de David'inki gibi devre dışı bırakıldı," diye kulağına havladı Kane.

Callan'ın hırıltılı sesi hattı kesti. "Aslanlar David'i bulacak." Callan, aslan kardeşi, Taber ve Jonas hemen arkasındaydı ve motorlarını Tanner'inki kadar sert kullanıyorlardı. Tanner ve Dawn'ın bu dağlarda saatleri onlar geçirmemişti. Tanner, Dawn'ın ve oraya vardığında Tamber'i öldürecekti.

Sessiz, yumuşak dilli Aslan Irkı dışının Tallant'ın organizasyonunun bir parçası olduğuna inanmak neredeyse imkânsızdı. Kurtarıldığı laboratuvar en kötü laboratuvarlardan biriydi. Irklar için oradaki koşullar korkunçtu. Onları denetleyen Çakallar en gaddar, en ahlaksız bilim adamlarından bazılarıydı.

Tamber genç bir kızken kurtarılmıştı; şimdi yirmi beş yaşından fazla olamazdı ve başından beri onlara ihanet ediyordu. İletişim kulübesindeki pozisyonu, sırf kendisine güvenildiği için

Bir Irk olması, Tallant'ı Irkların yaptığı her hareketten haberdar için ihtiyaç duyduğu tüm erişimi ona verirdi.

Tanner'ın elleri bisikletin kollarını sıkıca kavradı, bir bileği geriye doğru bükülerek bisiklete daha fazla hız kazandırdı.

Helikopter jeti arazinin sınırına ulaşmadan Tamber'in cipine ulaşamazlarsa, Scheme ve David sonsuza dek ortadan kaybolabilirdi.

"Aslanlar kokuyu alıyor," diye seslendi Dawn kanaldan. "İçeri giriyoruz.

Alfa şu anda meydan okuyarak kükrüyor. Acele etsek iyi olur." Scheme dışarıdayken aslanları serbest bırakmak riskli bir girişimdi. Aslanlar sadece

Sığınak'ta tam zamanlı olarak yaşayan ve Irk olmayan belirli kişilere karşı tepki vermek üzere eğitilmişlerdi. Scheme, Tamber'den olduğu kadar büyük kedilerden de tehlike altındaydı. Yere yatıp tamamen itaatkâr hale gelmedikçe, ani hareketler yapmadıkça ve

hayvanların gözlerine. Kendini kurtarabilmesinin tek yolu buydu.

"Jet Buffalo Gap'i temizliyor, Tanner," diye bağırdı Kane. "Tek olası fırlatma alanına ulaşmadan önce yaklaşık beş dakikanız var."

Zaman tükeniyordu.

," diye hırladı, bisikleti daha sert iterek. Başarmak zorundaydılar; başka türlü yaşayamazdı.

Scheme cipten ve içinde kan kaybından ölmesini umduğu psikopat Breed'den hızla uzaklaşmaya çalışırken yokuşta tökezledi. Yine de bundan şüpheliydi. Çoğunlukla, Irklar, hatta iğrenç olanlar bile inanılmaz derecede dirençliydi.

David'in verdiği sopaya tutunarak onu olabildiğince hızlı bir şekilde takip etti, bacaklarının titrediğini, acının vücudunda hızla ilerlediğini ve başarısız olabileceğinin ezici bilgisini hissediyordu.

"Acele etmeliyiz." David dönüp endişeyle baktı, başını kaldırıp etrafındaki havayı kokladı. Ne kadar küçük, ne kadar genç olursa olsun, şimdiden alfa cinsi bir erkeğin özelliklerini göstermeye başlamıştı. Kendinden emin, çevresinden ve ailesinin onu bulabileceğinden emindi.

Scheme hüznle, bu güvene sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu merak etti. Aileniz yakınınızdaysa güvende olduğunuzu şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde bilmek.

Babası büyük olasılıkla yakınlardaydı, kendini beğenmiş gülümsemesi ve kendinden memnun haliyle yakalamayı koordine ediyordu. Ama bu onun korunması için değildi. Başkalarını yok etmek içindi. Kendilerine uygulayabileceği işkenceden kaçan Irklar.

"Git." Elini zayıfça David'e doğru salladı. "Git buradan David. Tanner'ı bul. Gelip beni alacaktır."

Çocuğun kendini koruma içgüdüğü pek yoktu. Olsaydı, ondan deli gibi kaçırdı.

Kararsızlık içinde dudaklarını çiğnedi, belli ki dağdan aşağı inmek için sabırsızlanıyordu. "Aslanlar sizi yer, hanımefendi," diye açıkladı bir aptalla konuşur gibi, omuzları dikleşti ve görünmez bir sorumluluk örtüsü üzerlerine yerleşir gibi oldu.

"O zaman bırak lanet aslanlar beni yesin," diye umutsuzca bağırdı. "Sığınak'a girmek için onca zahmete sırf ikimizi de alsınlar diye mi girdim sanıyorsun?"

Gözlerini devirdi. "Melodramatik davranıyorsun."

Melodramatik mi? Dokuz yaşındaki bir çocuk ona melodramatik mi demişti?

"İzninizle," diye tersledi. "Ormanda mahsur kaldım, sanırım kemiklerim kırıldı ve ayakkabılarımı kaybettim. Bu melodram değil *evlat*. Bu benim sinir krizi geçirmeye hazırlanmam."

Ona tepeden bakan, tamamen erkek bakışlarıyla baktı. Yüce Tanrım, bu çocuk kendisi için bir tehlikeydi.

"Eve gittiğimizde erime krizi. Annem erime krizleri için çikolata saklıyor. Jonas Amca ziyarete geldiğinde babamda hep olur." Kaşlarını çatı, gökyüzüne baktı, bir yandan da havlayan bir şeye takılıp tökezlediğinde onu sabitlemek için eşofmanından bir avuç tuttu. Çürümüş bir ağaç parçası belki de. Ürperdi. Çürümüş her şey ondan uzak tutulmalıydı.

"Babanı suçlamıyorum," diye mırıldandı. "Jonas tam bir baş belası. Şimdi koş ve ona benim söylediğimi söyle. Hadi git." Elini emredici bir şekilde salladı. "Git."

Çocuk başını salladı.

"Jonas Amca çok havalı. Silahlar, bıçaklar ve nasıl dövüşüleceği gibi güzel şeyler biliyor."

"Baban da öyle," diye hatırlattı ona sabırsızca. "Artık gider misin?"

"Ama öğretmek acıtıyor baba," diye iç geçirdi, onu bir kez daha görmezden gelerek. "Bunu hissedebiliyorum. Bu yüzden Jonas Amca'dan bana yardım etmesini istedim, Taber Amca ve Tanner Amca'dan da. Gerçi onların da canı yanıyor ama babamınki kadar değil."

"Bu sizin için," diye .

"Biliyorum. Sanırım bu yüzden canları yanıyor," diye omuz silktilti. "Bu yüzden normal okula gidemiyorum ya da beyzbol oynayamıyorum."

Çocuğun sesinde bir hüznün, bir yalnızlık vardı. Irklar artık laboratuvarlarda olduklarından daha özgür değillerdi; sadece işkence görmüyorlardı. Yakalanmadıkları sürece.

"Daha hızlı hareket etmeliyiz," diye mırıldandı, bacaklarını kendisine itaat etmeye zorlamaya çalışarak. Çocuğun onsuz hiçbir yere gitmeyeceği belliydi. "Fazla zamanımız yok."

Artık bir şeylerin geldiğini duyabiliyor, titreşimi hissedebiliyordu. bunun.

"Aslanlar çok yakın." Onlar geçerken David'in sesi heyecanla yükseldi kalın bir yeşillik. "Tek yapmamız gereken-"

Scheme, Tamber'in çalıların arkasından fırlayıp David'i yana çekmesiyle şok içinde durdu; David'in gözleri korku ve telaşla açılırken tabancası şakağına dayanmıştı.

Gözlerine damlayan teri temizlemek için birkaç kez gözlerini kırıştıran diğer kadının yüzüne ve ellerine kan bulaştı.

David, "Babam şimdi çok kızacak," diye mırıldandı. "Velet." Silah çocuğun kafasının yan tarafına vururken Scheme irkildi, içgüdüsel olarak ona uzandı.

"Seni aptal kaltak." Silah ona döndü. "Baban ölü ya da diri dedi. Seni öldüreğim ve bu işi bitireceğim."

"Onu öldürürsen sana iyi davranmayacağım." David çırpındı, ancak gözleri biraz sersemlemişti, yüzü solgundu. "Ve babam seni öldürecek."

"Kapa çeneni, seni küçük piç." Adama tekrar vurdu ve onu kendine doğru çekerken tökezlemesine neden oldu.

"Ona vurmayı kes." Kaburgalarındaki acı, koluna yayılan ıstırap ve içinde süründüğünü hissettiği korku yüzünden nefes almakta zorlanıyordu. "Onu bayıltırsan, ölü bir ağırlık olacak."

"Yani?" Tamber dudak büktü, sade yüzü öfkeyle buruştu. "umurunda? O gün geldiğinde ölmüş olmayı dileyecek."

General Tallant eğitimin ilk aşamasını bitirdiğinde. Bırakın şimdi acıya alışsın."

Bakışları David'e kayarken gözlerinde kendini beğenmiş bir parıltı vardı.

"Bırak onu," diye fısıldadı Scheme. "Çocuktan daha önemli bir şeyim var. Babamın o çocuğu istediğinden çok daha fazla isteyeceği bir şey." Parmaklarını ona doğru salladı.

"Sahip olabileceğin hiçbir şey yok," diye tersledi Tamber.

Ve Scheme affedilmek için dua etti. Duayı göğsüne kanatlandırdı ve korunması için yalvardı. Kendisi için değil.

"İlk Leo'nun nerede olduğunu biliyorum," diye acı içinde fısıldadı.

Bu, asla ifşa etmeyeceğine dair kendi kendine yemin ettiği bir sırdı. Eğer Leo kendini ifşa etmek istiyorsa, bu onun işiydi. Bunu yapmak ona düşmezdi. Sırrı başka kimse bilmiyordu; uzun zaman önce yok ettiği bir bilgiydi bu. Açıklamadan önce öleceğini düşündüğü bir bilgiydi.

"Kapa çeneni, Scheme!" David aniden bağırdı. "Babam çok kızacak."

Tamber parmaklarını adamın saçlarına doladı ve çekti.

Sertçe. "Yalan söylüyorsun," diye hırladı.

"İrklar yalanın kokusunu alabilir Tamber," diye sertçe hatırlattı ona. "Yalan söylemediğimi biliyorsun."

"O zaman yaşamak zorundasınız. İkinizi de alacağım." Silahı Scheme'e doğrulttu. "Çekil."

Scheme başını salladı. "Böyle bir şey olmayacak. David'i bırak, ben de seninle geleyim. Ama o sende olduğu sürece hareket etmeyeceğim. Generalin yanında olmasındansa ölmesi daha iyi olur. Ve eğer onu öldürürseniz, beni de öldürmek zorunda kalırsınız."

Bakışları kararsızlıkla titriyordu.

"İlk Leo ve eşi Tamber. İkisi de hâlâ hayatta." Gözleri parlıyordu.

"Bırak David gitsin."

Scheme'in geri çekilmesi gerektiğini belirtmek için silahını sallarken elini gevşetti.

David ondan uzaklaştı.

"Dostum, babam sana çok kızacak. Kükreyecek," dedi ve tökezleyerek içini çekti.

Scheme sert bir şekilde, "David, dağdan aşağı in," diye emretti. "Şimdi. Git." Tekrar tökezledi, kendini topladı ve pistte koşmaya başladı, omzunun üzerinden ona bakarken bir heli-jet'in alçak, titreşimli uğultusu gizlilik modu havayı doldurmaya başladı.

"Hadi gidelim." Tamber ona doğru atladı, kolundan tuttu ve onu piste geri çekmeye başladı. "Kaltak. Sen zaten ölüsün. Ben de onun için geri geleceğim."

Bir aslan kükredi. Scheme'in bakışları yana kaydı ve devasa, dört ayaklı, keskin dişli, yetişkin bir erkek aslanın ağzını açıp meydan okurcasına kükredikten sonra Tamber ateş etmeden bir saniye önce çalılıkların arasında kaybolmasını izledi.

Scheme'in daha uzağa gitme şansı yoktu. Bu aslanları tanıyordu, babasının onlar hakkında aldığı raporları hatırlıyordu. Davetsiz misafirlere saldırmak ve onları öldürmek için eğitilmişlerdi. Saldırmadıkları tek zaman kurbanın yerde, silahsız olduğu zamandı. Tamber'in kurşunu o dişlerden çok daha az acıttı. Scheme o sınıra yaklaşmıyordu ve daha fazla kaçmayacaktı.

Tökezleyip kendini yere bırakmadan önce ürperdi. Yırtıcı hayvanın acımasızca büyük ve keskin dişlerini hissetmemek için dua ederken kolları içgüdüsel olarak başının üzerine gitti.

"Hayır, yapamazsın," diye bağırdı Tamber, ayağı kaburgalarına girerek Scheme'in bedenini acıdan parçalara ayırdı. "Ayağa kalk."

Oh Tanrım. Bu yeterince acıttı.

Hırslayarak uzanan Scheme, ikinci darbe inmeden önce Tamber'in ayağını kavradı ve bir yandan yerde kalmaya çalışırken bir yandan da kaltağın kemiklerini kırmasını engellemeye çalıştı. Kahretsin, bu partinin bu gece böyle bitmemesi gerekiyordu.

"Orospu, seni öldüreceğim," diye bağırdı Tamber tekmeleyerek kurtulmayı başarırken.

Scheme'in karnına sert bir yumruk inerken, bir silah sesi işitme duyusunu parçaladı ve zihninde kara bir ıstırap dolaştı. Burada ölmek daha iyi.

BÖLÜM 30

Tanner eski ağaç yolundaki virajı dönerken küfrederek bisikleti kenara fırlattı ve çömelerek David'i yakalamak ve arkasından gelen bisikletlerin yolundan çekip yolun kenarına götürmek için atladı.

"Yakala onu Tanner Amca," diye bağıyor, ağlıyor, Tanner'ın kollarında çırpınırken morarmış yüzü korku ve öfkeyle çarpılıyordu. "Tamber o kadını öldürecek. Onu öldürecek."

Tanner döndüğünde Callan'ın kendi bisikletini durdurduğunu, koltuktan atladığını ve David'e doğru koştuğunu gördü.

Diğer motorlar kayarak dururken Tanner, "Tamber'ın Scheme'i önde," diye bağırdı. Göz ucuyla Dawn'ın Lioness'larının dağın etrafından yaya olarak uzaklaşmasını izlerken, Dawn tüfeğini motosikletinin yanındaki kınından çıkardı.

David'i babasının kollarına iten Tanner koşarak uzaklaştı. Artık kokularını alabiliyordu. Scheme'in acısı ve öfkesi, Tamber'in öldürme öfkesi gibi duyularını kesiyordu.

Bir saniye sonra Tamber'in ölümcül tabancayı Scheme'in kafasına doğrultmasını izlerken kükremeleri aslanlarınkini takip etti.

"Hayır!" Çok uzaktaydı. Onu kurtaramazdı. Zamanında yetişemeyecekti.

Silah sesi aniden geldi. Kurşun Tamber'in alnının ortasına saplanıp onu geriye doğru fırlattığında, Tamber'in gözleri şaşkınlıkla açılmıştı.

"Scheme!" Aslanlar bölgeye yaklaşp kükreyerek, öfkeli bir şekilde çevreyi kolaçan ederken, yaklaşan heli-jet'in sesi onları yaklaşan tehlikeye karşı uyarırken ona doğru koştu.

"Dağılın," diye bağıyordu Dawn emrindeki dişi Aslan Irklarına. "O heli-jet'in düşmesini istiyorum. Gidin!"

Hepsinin sırtında küçük, silindirik roketatarlar vardı ve savunma pozisyonu almak için koşarken bunları yırtıp atıyorlardı.

"Scheme." Tanner onun yanına düştü, elleri ona dokunuyor, üzerinde geziniyor, içinden saf dehşet geçerken onu sarsıyordu.

Kanlıydı, yara bere içindeydi ama yaşıyordu. Onu dikkatlice çevirdi, ağır morarmış yüzünü ve alnındaki yaradan sızan kanı görünce ruhundan bir kükreme koptu.

Nefes alıyordu. Tanrıya şükür nefes alıyordu. Yüzünü onun boynuna gömdü. Nefes alıyordu.

Silah sesleri üzerine, sırtındaki otomatik tüfeği çekip ateşe karşılık vermeye başlarken birkaç Breed Enforcers'ı ona doğru salladı.

Sınır görüş alanındaydı ve Tallant her nasılsa adamlarını önceden vermeden yerleştirmeyi başarmıştı. Bu da Buffalo Gap'te yardım almış olması gerektiği anlamına geliyordu.

"Koruyun onu!" diye bağırdı Scheme'in etrafına dizilmiş ve vadiden ateş açan infazcılara. "Ona hiçbir şey dokunmasın."

David de çemberin içine itilirken birkaç kişi daha onun etrafını sarmak için koşturdu. Tanner adamların etrafını sararak diğer infazcılara da onları korumaları için işaret ederken dağdan daha fazla silah sesi yankılanmaya başladı.

Heli-jet'in yerleşik silahlarının hızlı ateşi ormanı yarmaya başladığında birisi "Heli ateş ediyor," diye bağırdı. "Onları buradan çıkarın. Hemen. Dawn, şu piç kurusuna nişan al ve silahlarını indir."

Tanner Scheme'i dikkatlice kollarına alıp aşağıdaki küçük açıklığa inen helikoptere doğru koşarken biri, bir Breed, David'i yakaladı.

Tanner arkalarında mini bir roketatarın sesini duydu. Dawn ve kadınlarının omuzlarında taşıdıkları bu alet, eğer içlerinden biri heli-jet'i vurmayı başırırsa çok etkili olacaktı. Sorun, hareket halindeki bir hedefe nişan almak ve roketin emniyet astarı havada kendi kendine patlamadan önce onu vurmayı başarmaktı.

"Jonas, Tamber'ın cesedini Sığınak'istiyorum," diye kulak kabarttı Tanner. "Herhangi bir bilgi taşıyor olma ihtimalini ortadan kaldır."

Vücudunda gizli çipler ya da hassas bilgileri saklamanın başka yolları olabilir. "Vücudunda tam bir inceleme ve otopsi yapılmasını istiyorum."

", " diye tersledi Jonas. "Scheme ve David'i buradan götür. Gidin."

Tanner gidiyordu. Bir infazcı David'i pilota fırlatırken, bir diğeri Tanner'ı kokpite atlarken destekledi. Kapılar çarparak kapandı.

Helikopter havaya kalkıyor, keskin bir aç yapıyor ve ağaçların üzerinde yükseliyordu.

Heli-jet'i kontrol eden Tanner, Dawn'ın roketlerinden birinin kuyruğa çarparak onu savurmasını ve pilot jetlerden birini devreye sokmadan önce titreyerek kendini düzelterip bölgeden uzaklaşmasını memnuniyetle izledi.

Heli-jet hâlâ havadaydı ama artık savaşacak durumda değildi. Dağın etrafından dolanarak gözden kaybolurken, Breed helikopteri karşı tepenin etrafında manevra yaparak Sığınak'a geri döndü.

Tanner titreyerek Scheme'e baktı ve gözyaşlarının yüzünü lekelediğini fark ettiğinde saçlarını solgun, morarmış geriye doğru düzeltti.

"Çok cesurdu," dedi David onun yanında. "Ama onu eğitmen gerek. Nasıl dövüşüleceğini bilmiyor, Tanner Amca."

Onu eğitmek istemiyordu ama bunu yapmak zorunda olduğunu biliyordu. Eğer uyanırsa. Tanrım, keşke uyansa. Onu korumak istiyordu; hayatının güvenli ve mutlu olmasını istiyordu; karşı karşıya olduğu tehditlerin sonsuza dek ortadan kalkmasını istiyordu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı kulağına. "Beni bırakma, güzel kız. Lütfen Tanrım, beni bırakma."

Canlı canlı gömülmek gibiydi. Scheme bilinci için savaştı, vücudunun sarsıldığını hissettikçe inledi, kolları, kaburgaları, bacakları boyunca acı noktaları patladı.

"Sakin ol Scheme." Eldivenli elleri karnına bastırırken Ely'nin sesi yatıştırıcı ve rahatlatıcıydı. "Sadece iç kanama olmadığından emin olmak istiyorum. Kırık kemik yok ama sol kolunda ince bir çatlak var. Dayak yemişsin." Sesi yumuşaktı ama boşuktu, sanki ağlıyormuş gibiydi. "Muayeneye izin vermek ve iyileşmene zaman tanımak için sana daha fazla hormon verdim."

Scheme onu çevreleyen karanlığa karşı mücadele etti, dudaklarından bir inilti çıktı.

"Gömülmemişsin Scheme," diye fısıldadı Tanner yine kulağına. "Ely gözlerinin etrafını temizlerken gözlerinin üzerine örtü koymak zorunda kaldı. Bir dakika içinde çıkacaklar."

Başını sallamaya çalıştı. Şimdi. Onları çıkarmak istiyordu.

"Sakin ol güzel kız," diye mırıldandı Tanner onun kulağına. "Sana yalan söyler miyim bebeğim?"

Onun iyiliği için olduğunu düşünürse, bir kalp atışında.

Boğuk boğuk kıkırdadı. "Bu konuda asla yalan söylemem, Scheme." Yanaklarına, gözlerinin altına, alnına hafif bir dokunuş sözlerini kanıtladı. "Gördün mü, iyisin. Sadece Ely'nin laboratuvarında. Dayak yedin, bebeğim."

"David." Kelimeyi dudaklarının arasından geçirmeyi başardı.

"Sağ salim." Elleri çıplak omuzlarını yumuşatırken dudakları kulağının üzerinde gezindi. "Tamber öldü. Sana zamanında ulaştık."

Öyle miydi? Göremiyordu; emin olamıyordu. Dehşet içinde inledi, bunun başka bir tuzak olmasından korkuyordu. Cyrus onu yine mi ele geçirmişti? Onu bir şekilde kandırıyor muydu?

Tanner, "Gözlerindeki örtüyü çıkar, Ely," diye emretti. "Şimdi."

Yumuşak lateks yanaklarını okşadı ve bir an sonra basınç kayboldu. Muayene odasının ışıkları söndüğünde gözleri titreyerek açıldı.

Tanner'ın yüzü , "Bok gibi görünüyorsun," diye fısıldadı.

Bitkin görünüyordu. Solgun, yüzü kir içinde, saçları karmakarışık.

"Sana ayak uydurmak dış görünüşüm için cehennem gibi," dedi, kehribar rengi gözleri sevgiyle parlıyordu. Sevgiyle doluydular. Yumuşak, sıcak, zengin duygularla.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı sonra, adamın eli onunkini kavrayıp ona doğru eğilirken dudakları titriyordu. "Sana geri dönemeyeceğimden çok korkuyordum."

Dehşete kapılmıştı. Etrafında koşuşturan her şeyin ortasında, zihninin bir köşesinde, Tanner'ı sonsuza dek kaybedebileceğinin farkında olmak, gömülme düşüncesinden daha dehşet vericiydi.

Ely, "Çiftleşme ateşini şimdilik köreltmeyi başardım," diye konuştu. "Ama bu sadece siz ikiniz burada kendinize hakim olmaya çalışırsanız işe yarayacak."

İşte o zaman Scheme bağlı olduğu makineleri fark etti. Çoğunu tanıyordu ama sağ işaret parmağının bağlı olduğu makine kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Hormonal gösterge," diye açıkladı Ely. "Hormonlarını yeniden ayarlamak ve vücudunu Tanner'ın seninle yaramazlık yaptığını düşünmesi için kandırmak zorunda kaldım." Kaşlarını imalı bir şekilde salladı.

Scheme Tanner'a dönmeden önce ona şüpheyle baktı. "Bu beni daha önce kontrol eden doktor değil. Birisi bakmalı gerçek olan için."

Ely'nin gülümsemesi kendini küçümser nitelikteydi. "Senin hakkında yanılmışım," dedi basitçe.

Scheme homurdandı. "Burada biri her sinirlendiğinde bunu yaşamaya gerçekten niyetim yok. Ve o çocuğa bir tasma takın; tehlikeli biri." Gözlerini kapattı. "Siz çocuklar çatışmadan nasıl kaçınacağınızı öğrenmelisiniz," mırıldandı. "Okula gidin."

"Ne yapmak?" Tanner kıkırdadı.

"Okula git. Sana her türlü güzel şeyi öğretir. Devlet okulu, müthiş bir icat."

Kolundaki seruma damlayan ilaçların da yardımıyla kendinden geçmişti. İlaçları sevdiğine karar verdi. Onları gerçekten seviyordu.

"Ben uyuyacağım," diye mırıldandı kaşlarını çatarak. Gerçekten kötü bir şey yapmıştı; bunu biliyordu. "David'e söyle annem."

"Anne?" Tanner'ın sesi çok uzaklardan geliyordu.

"Annem thaword," diye mırıldandı. "David'e söyle anne."

Ve perde onun üzerinden geçti. Karanlık, korkutucu ya da boğucu değildi. Sadece onu örten ve acıdan ve endişeden kurtaran yumuşak, ipeksi bir perdeydi.

David'le daha sonra ilgilenecekti.

"Ely?" Tanner, Scheme'in uzun saçlarını alnından geriye doğru düzeltirken fısıldadı ve endişeyle onu izledi.

"Bir hafta içinde yeni gibi olacak." Ely omuz silkti. "Hormonlar önce vücudunu iyileştirmek için acele edecek. Çiftleşme sıcaklığının belirtilerini geciktirerek vücudunun güçlenmesi için yeterli zamanı sağlayacaktır. Doğa Ana harika değil mi?"

Tanner rahatlayarak iç çekti. Onu bu halde götürmek zorunda kalmaya dayanamazdı. Bu onu mahvederdi.

"O güçlü biri," dedi Ely. "Hemşire onu kontrol ederken Jonas'ın David'i sorgulamasını dinliyordum. Onu oradan çıkarmak, Tamber'dan uzaklaştırmak için savaştığını söyledi. Sonra da kimsenin sahip olmadığı bilgilere sahip olduğunu iddia ederek kendini onunla takas etmiş."

Tanner gözlerini ona dikti. "Ve Tamber ona inandı mı?"

Ely omuz silkti ama Tanner onun endişesinin kokusunu alabiliyordu. Bu durum onu olması gerekenden daha fazla rahatsız etmişti.

"Ve David bunun ne hakkında olduğunu bilmiyor muydu?" Tanner ona sordu.

Başını iki yana salladı. "Yapmadığını söyledi." Gergin korkunun kokusu artık ince bir kokuydu. Ona inanmıyordu, Tanner da inanmıyordu.

Eğer Scheme hâlâ sır saklıyorsa, o zaman Cyrus Tallant'a karşı asla güvende olmayacaktı. Zaten güvende de değildi.

"Daha ne kadar böyle kalacak?" diye sordu, kızın yüzüne bakarken, göğsü kızın kremi tenini saran morluklarla sızlıyordu.

Ely ona, "Birkaç gün yatıp kalkacak," dedi. "O yaralı Tanner, ölmüyor."

"Onu kendi yatağında istiyorum." Saçlarını geriye doğru düzeltti, birkaç dal daha koparıırken bile saçlarının ipekliğini hissetti. "Onun rahat etmesini istiyorum."

Ely yumuşak bir sesle, "Ben ilgilenirim," dedi. "O iyi olacak, Tanner. Söz veriyorum."

"Bu sefer," diye fısıldadı. "Bu sefer."

Ellerini yüzüne sildi ve yorgun bir şekilde nefes aldı. Tallant durmayacaktı. Scheme'in gitmesine asla izin vermeyecekti. Ta ki o ölene kadar.

"Çiftleşme ateşi dindiğinde Tanner, yumurtalıklarında ve fallop tüplerinde tomografi çekmemiz gerekiyor. Vücudunda Sherra'nın tüplerini onarıırken gösterdiği bilinmeyen bir hormon konsantrasyonunun aynısı var. Bunu kontrol etmemiz gerekiyor." Ely'nin sesi hâlâ yumuşak ve şefkatliydi.

Bir çocuk. Vücudu gebe kalmaya hazırlanıyor olabilir. Büyük ihtimalle gebe kalmaya hazırlanıyordu. Irk çiftleşme ısıyla ilişkili hormonların çoğu tam olarak tanımlanmamıştı. Bu konudaki araştırmalar, kızgınlıkla ilgili gerçeklerin dünyadan saklanmasına duyulan aşırı ihtiyaç nedeniyle daha yavaş ilerliyordu.

Tanrı yardımcısı olsun, hamilelik sırasında böyle bir saldırı daha felaket olurdu. Bunun tekrar olmasına izin veremezdi. Ama nasıl durduracağını biliyorsa Tanrı ona yardım etsin.

Başını sallayarak küçük tıbbi odaya baktı. Bir perdenin diğer tarafında Jolian Brandeau yatıyordu. Tamber'ın şok tabancasıyla beynine sapladığı elektrik dalgasından kurtulamamıştı. Hiç şüphesiz Tamber'ın istediği gibi anında ölmüştü.

Cabal perdenin arkasında onunla birlikteydi ve pişmanlığı ile acısının kokusu Tanner'ın üzerine sinmişti. Kızın nerede olduğuna dair Scheme'e güvenmemişlerdi.

endişeliydi ve şimdi hepsi bunun bedelini ödeyecekti. Tanner, Cabal'ın diğerlerinden daha fazla ödeyeceğinden şüpheleniyordu. Jolian'ın Cabal'a aşık olduğunu hepsi biliyordu. Onun yanında acınacak kadar utangaçtı ama Cabal yakınlarındayken aldığı zevkin kokusu yazın kendisi gibiydi. Ama etrafını saran aldatma kokusu onları her zaman şaşırtmıştı. Aldatma, gizli tuttuğuna inandığı aşkıydı.

Ely'nin bakışları Tanner'inkileri perdeye kadar takip etti, ona döndüğünde yüz ifadesini keder kapladı.

"O iyi bir çocuktur," diye fısıldadı.

"Evet." Tanner kabaca nefes verdi. "O iyi bir çocuktur. Benim için Cabal'a göz kulak ol, Doktor."

Ely şaşkınlıkla ona baktı. "O iyi olacak, Tanner. İkinizin de arkadaşı var-"

"Scheme Cabal'ın eşi değil," diye açıkladı, hayatının ötesinde sevdiği kadına bakarak. "O benim. Tamamen, tümüyle benim."

Ely şok içinde ona gözlerini kırıştırdı. "Üzerindeki kokuyu alabiliyoruz Tanner," diye fısıldadı aniden. "Bu mümkün mü-" Perdeye doğru baktı. "Yüce Tanrım. Onun eşi miydi?"

Tanner başını salladı. "O değildi Ely. Ve Scheme de değil." "O zaman ne?"

"İkizler." Tanner'ın gülümsemesi hüznüydü. "Neredeyse Scheme'in eşiydi. İnan bana, orası cehennem gibi bir yer. Cehennem, nokta. Şimdi onu odamıza götürmeme yardım et. Eşimi kucağıma almam gerek."

Cabal kapının kapandığını duydu, diğerlerinin yokluğunu hissetti ve yavaşça Jolian'ın solgun ve cansız bedeninin bulunduğu karyolanın yanına oturdu. Yüzünde her zaman çiçek açan canlılık, umut ve utangaç mutluluk arayışı artık yoktu. Artık yüzünde donmuş bir pişmanlık vardı, sanki o şoku hissettiği anda bir daha asla uyanamayacağını biliyordu.

Eşine zarar vermem Cabal, demişti ona bir gün önce onu sorgularken gözyaşları içinde. Bilmiyor musun, eşin için ölürüm. Bir daha asla acı çekmemen için hayatımı verirdim.

Yoksa kıskançlık yüzünden onu yok mu edeceksin? diye soğuk bir şekilde sormuş, sonra da yanağından süzülen bir damla gözyaşını izlemişti.

Ama ben kıskanç değilim. Sesi sertti, özlemle ağrıyordu. Kıskançlık belki, ama kıskançlık değil. Senin mutluluğun benim için kıskançlık duyamayacağım kadar önemli-

Elini uzatıp parmak uçlarıyla kızın alnındaki bir tutam ipeksi siyah saçı düzeltirken boğazı düğümlendi.

"Özür dilerim Joley," diye fısıldadı, Joley'nin seçtiği isim yerine ona verdiği ismi kullanarak. "Çok özür dilerim."

Ve işte orada oturuyordu, artık gerçekten yalnız olduğunun ani bilgisiyle ruhu sızlıyordu. Tanner'ın Scheme'i vardı ve bir süre küçük Jolian'a yatağında birkaç hafta, belki de birkaç ay geçirme fikrini düşünmüştü. Yumuşak bir kızdı. Tatlıydı. Ve onu seviyordu.

Bu düşüncenin bencilliği şimdi kafasına çarpıyordu. Onu sevmiştii. Onu sevdiğini biliyordu ve Tanner'ın eşinin de onun eşi olup olmadığını görmek için beklemişti. Beklemişti çünkü Jolian'ın Tanner'la oynadıkları cinsel maskaralıkları kabul edecek bir kadın olmadığını biliyordu. Kendi geleceğinin Tanner'inkine bağlı olup olmadığını görmek için bekledi ve eğer değilse, o zaman Jolian'a sahipti.

Ve artık Jolian yoktu. Artık kimsesi yoktu.

BÖLÜM 31

BİR HAFTA SONRA

Scheme sessizce televizyon ekranındaki görüntüye baktı, kalbi pişmanlık ve hiç olmamış şeylerin hissiyle ağrıyordu. Jonas, babasını Irk Yasasına karşı işlediği suçlar, Irk olmayanlara karşı birden fazla cinayet suçlaması ve sivil kargaşayı kışkırtmak için komplo kurma suçlamaları nedeniyle tutuklamak üzere gönderilen hükümet yetkilileriyle eşleştirilen ekibin bir parçası olmasına izin vermeyi teklif etmişti.

Cassa Hawkins tutuklama haberini yapmak üzere seçilmiş ve Jonas, Tanner ve Scheme ile suçlamalar hakkında özel bir röportaj yapmıştı.

Cassa'nın ona sorduğu sorulardan biri de kapanışla ilgiliydi. Babasının hakkındaki suçlamalardan dolayı kesin olarak mahkum edilmesi ve ölüm cezasına çarptırılmasıyla herhangi bir kapanış yaşayacak mıydı? Scheme, kapanışın Tanner'la çiftleşmesi ve Sığınak'a kabul edilmesiyle geldiğini fark etmişti. Hiçbir zaman gerçek bir baba olamamış bir adamla kapanışa gerek yoktu. Sadece bir üzüntü ve rahatlama hissi vardı. Canavar fethedilmişti.

"Seni seviyorum, Prenses." Cyrus Tallant suçlandıktan sonra gözyaşları içinde kameraya baktı. "Seni sevdiğimi daima hatırla."

Tanner bu açıklama karşısında öfkeyle hırladı. "Bunu izlemek zorunda mısın?"

Ellerini pantolonunun içine sokmuş, yüz ifadesi çatık kaşlarla buruşmuş bir halde onun arkasında volta atıyordu.

"Acımıyor Tanner," dedi ona, ilk kez söylemiyordu.

"Bana yalan söylemenden nefret ediyorum Scheme," diye öfkeyle homurdandı. "O yüzden dur." Yalan mı söylüyordu? Belki de sadece ona değil, kendine de yalan söylüyordu.

"General Tallant, kızınızın sekiz yıl önce taşıdığı çocuğu zorla aldırduğınza dair iddiaları hakkında bir yorumunuz var mı?" Cassa, zengin fuayesinde dururlarken ve subaylar bileklerine kelepçeler takarken generale sordu. "Doktorlar, hem Breed hem de

geleneksel, kürtaj kanıtlarını ve gelecekte gebe kalmamayı sağlayacak bir prosedürü doğruladı. Kendi torununuzu mu yok ettiniz?"

Kameraya baktı, kederliydi, gözleri yaşlarla doluydu. "Seni seviyorum Prenses," diye tekrarladı.

"Suçluluk duygusu," dedi Scheme usulca. "Suçluluk duygusu uyandırabileceğini düşünüyor. Şimdiden savunması üzerinde çalışıyor. Avukatlarının davaya bakmayı reddettiğini biliyor mu?"

"Ona ben sormadım," diye hırladı Tanner.

"Kırılıyor," diye düşündü. "Mahkemeyi görece kadar yaşayamayacak." Tanner onun sandalyesinin arkasında durakladı. "Sana bunu düşündüren ne?"

"İç konsey hakkında çok şey biliyor." Cyrus'un malikânesinden çıkarılırken omuzlarının çöküşünü izledi. Arkasında, emir subayı ve veliahtı arka planda metanetle duruyordu.

Scheme, John Bollen ile ilgili olarak "Jonas ile çalıştığını hiç tahmin etmemiştim," yorumunu yaptı. "O soğuk bir piç kurusu."

"Evet, öyle," diye onayladı Tanner. "O ve Jonas çok iyi anlaşıyor olmalılar."

Sekiz yıl önce kendisi için belirlediği işi yapmasına izin verdiği için Jonas'ı hâlâ affetmemişti.

"Ben kendi seçimlerimi yaparım," diye hatırlattı ona, ilk kez değil.

"Yanlış. Artık seçimleri sen ve ben yapıyoruz. Bunu unutma."

"Peki ya yapmazsam?" Omzunun üzerinden baktı. Tanner'ın gerginliği artık o kadar yoğundu ki etrafını sarmış, uzaktan kumandayı alıp röportajı kapatırken tenini karıncalandırmıştı. Bazı şeylerle arkadaşı başa çıkamıyordu. Zaman zaman içini dolduran pişmanlıklar buna mükemmel bir örnekti.

"O zaman sana şaplak atacağım!"

Sandalyenin köşesine yaslandı, bu pozisyonun duştan sonra çabucak bağladığı bornozunun önünü gevşettiğinin farkındaydı ve losyonlu bacaklarını ortaya çıkardı. Tanner bu görüntüyü kaçırmadı. Sandalyenin etrafında dolanırken bakışları şehvetle parladı.

Scheme ona kendisini koltuğuna sıkıştırması için zaman tanımadı. Ayağa kalktı, dönerken adamın omuzlarını kavradı ve onu sandalyeye geri itti.

"Neyin peşindesin?" Göz kapakları şehvetli bir tepkiyle sarktı ve bakışları vücudunu okşar gibi oldu.

"Seni sevmek mi?" Siyah pantolonunu gevşetti. Gömleksizdi, koyu bronz göğsü kalçaları kalkarken keskin bir şekilde yükselip alçalıyor, kadının pantolonu güçlü kalçalarından bacaklarına doğru çekmesine izin veriyordu.

"Hmm, çok güzel." Öne doğru eğilip geniş tepesini yalamadan önce iki eliyle şaftının sert yükselişini kavradı. "Son zamanlarda seni ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydim?"

"Bunu tekrar duymaya dayanabilirim." Adam inledi, elleri kızın uzun saçlarına dolanırken, kız ağzını şişmiş başla doldurdu, dilini üzerinde ve etrafında gezdirdi, etinin tadıyla inledi, her deneyimlediğinde onu dolduran karanlık şehvet.

"Seni çok seviyorum." Başını kaldırdı ve ayağa kalkıp bornozunu yavaşça çıkarmadan önce zonklayan tacına bir öpücük kondurdu.

Elleri sandalyenin kollarını kavrarken altın rengi bakışları parladı, kız ona gülümserken parmakları dolgulu yumuşaklığa gömüldü.

Göğüslerini avuçladı, parmak uçları meme uçlarının üzerinde gezinirken adam tahrik olmuş bir halde dişlerini gösterdi.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı.

"Ben seninim, güzel kız," diye hırladı. "Sana şaplak atmak zorunda kalmadan önce gel beni al."

"Dayak yemeye degebilir," diye söylendi kucağına oturup kendini ona doğru alçaltmaya başlarken.

"Seni yine de tokatlayacağım," diye söz verdi kalın bir sesle, kalçalarını kavrayıp onu aşağı çekerken, sonra sert tepesi içine girmeye başladığında bir küfür savurdu.

Öne doğru eğildiğinde bile alevler etini yalıyordu, elleri omuzlarını kavrarken dili meme uçlarını yalıyordu.

Yavaşça, çok yavaşça, onu aldı. İçinde çalışıyor, onu geriyor, dolduruyor, hayatta olduğu ve sevildiği gerçeğini yeniden teyit ediyordu. Seviyordu ve seviliyordu.

"Tanrım, Tanner, bu çok iyi." Onun üzerinde hareket etti, daha aşağı bastırdı, tamamen içine oturana kadar onu daha derine zorladı ve zonklayan ısı darbeleri vücudunda kırbaçlanmaya başladı.

Her zaman böyleydi. Çok yoğun. Sıcaklıkla doluydu. Ait olduğu bilgisiyle. Sonunda Scheme Tallant aitti.

"Çok güzel," dedi Tanner kabaca. "O kadar güzel ki nefesimi kesiyorsun."

Konuşamıyordu; sadece hissedebiliyordu. Adamın ellerinin sırtında gezindiğini, nasırlı parmak uçlarının omurgasını okşadığını ve ereksiyonunun içine inmeye başladığını hissediyordu. Ona doğru eğildi, öpücüğüne ihtiyacı vardı. Çiftleşme sıcaklığı

Tamber'in saldırısından ve ardından gelen kaçırma girişiminden önceki kadar sert değildi. Ama onun tadına olan ihtiyaç hâlâ kafasını dolduruyordu.

Adam onun için oradaydı. Dili dudaklarını yalıyor, sonra dilinin üzerinde geziniyor ve çiftleşme hormonunun fırtınalı tadını ağzına döküyordu. Saniyeler içinde daha fazlası için çaresiz kaldı, uyarılma her zamankinden daha keskin, daha tatlı bir şekilde yükseliyordu ve başlangıçta çok tatlıydı.

Çiftleşme hormonu onu daha da hassaslaştırdı. Vücudundaki her sinir ucunu açıyor, daha derin hislere, daha fazla ısıya, daha fazla zevke ve nihayet beynini keskin, kör edici bir zevkle yırtan ve onu uçuran bir orgazma izin veriyor gibiydi.

Uçuyordu. Özgürdü. Dikenin ortaya çıktığını hissettiğinde çığlıkları etrafında yankılandı, o kadar hassas, o kadar sinir uçlarıyla dolu bir bölgeye kilitlendiğini hissetti ki tekrar patladı. Tekrar ve tekrar, daha yükseğe uçuyor, ruhu açılıyor ve Tanner'ı onu kaçırdığı geceden önce mümkün olduğuna asla inanamayacağı şekillerde alıyordu.

"Seni seviyorum." Kelimeleri haykırmaya çalıştı ama sadece nefes nefese kaldı. "Tanner. Tanrım, Tanner, seni seviyorum."

Ona sımsıkı sarılarak üzerine yığıldı, kesici dişlerinin bir kez daha omzuna kilitlendiğini ve daha önce orada sayısız kez bıraktığı izi deldiğini zar zor fark etti.

Bir zamanlar acıması gerektiğini düşünmüştü. Şimdi ise asla acıtmayacağını biliyordu. Bu onun ait olduğunun, artık yarı canlı bir şekilde sürüklenmek yerine bir bütünün parçası olduğunun kanıtıydı.

Tanner onu tamamladı.

"Schemer'ım," diye fısıldadı sonunda kabaca kulağına. "Sonsuza dek, benim Schemer'ım."

O Tanner'ın Scheme'iydi. Ama aynı zamanda kendi kişiliği idi. Ve onun sevgisinin altında, kendi kişiliği olmanın ruhunu ait olduğu yere vermek anlamına geldiğini öğrenmeye başlamıştı. Tanner'ın bakımına.

Scheme uyurken, Tanner odanın diğer ucundaki telefona doğru ilerledi, telefonu aldı ve güvenli bir numarayı çevirdi.

"Fazla zamanım yok," diye açıkladı John Bollen telefonu açarken.

Ara.

"Sizinle iletişime geçildi mi?"

"Tutuklamadan hemen sonra," diye açıkladı John. " altındayım."

İç Konsey'in amaçlarını gerçekleştirmek için Tallant örgütüne ihtiyacı vardı ve şimdi onu John kontrol ediyordu.

"Emir mı?" Tanner sordu.

"Bir saat önce. Hafta bitmeden ölmüş olacak. Konsey onun konuşmasını göze alamaz. Onunla ilgileniyorlar."

Tanner'ın dudaklarında soğuk bir gülümseme belirdi ve bakışları yatağa doğru kayarak arkadaşının onu bilerek izlediğini gördü.

"Uyarı alırsanız bana haber verin."

"Jonas size haber verecek. Şimdi git, başarıya bu kadar yakinken bu aramaları karşılayamam. Sabırlı ol."

Tanner aramayı kesti ve gözlerini Scheme'e dikti.

"Sabır hiçbir zaman erdemlerimden biri olmadı," diye bilgi verdi ona özür dilemeden.

Kollarını onun için ardına kadar açtı. "Benimki de. Ve benimki tükendi. Sana tekrar ihtiyacım var."

Bunun hakkında konuşmayacaklarını fark etti. Kız akıllıydı. Ne olacağını biliyordu. Elinden gelse Tanner'ın o piçi kendi elleriyle öldüreceğini biliyordu. Ve bunu anlıyordu, çünkü canavarların kontrolsüzce dolaşmasına izin verilemeyeceğini biliyordu.

Bundan bahsetmek zaten yapmak istediği bir şey değildi. Bazen Scheme'inin, adamın etinin hemen altında gizlenen acımasız hayvanı görmezden gelmesine izin verilmesi en iyisiydi. Değer verdiği her şeyi korumak için öldürmeye hazır bir hayvan.

Bazen sadece kanın içindeki öfkeyi dindirebileceğini ve ruhunu elinde tutan kadının güvenliğini sağlayabileceğini anlayan hayvan.

Onun kadını. Eşi. Şeması.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

